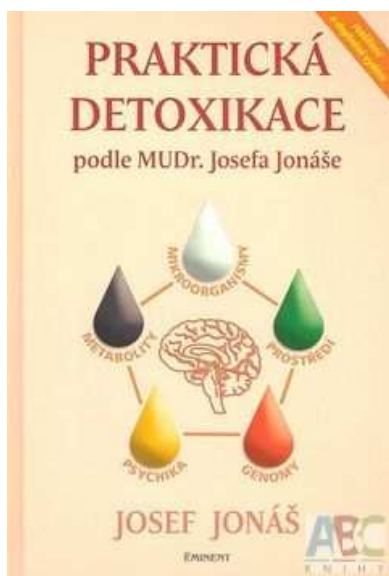

PRAKTICKÁ DETOXIKACE

podle

MUDr. JOSEFA JONÁŠE

JOSEF JONÁŠ

Navštivte naše webové stránky

Nakladatelství Eminent vydává knihy z mnoha oborů a oblastí, mezi které patří alternativní medicína, mezilidské vztahy, esoterická a duchovní literatura, průvodce, literatura faktu a umění, psychotronika a zdravý životní styl.

Na našich webových stránkách získáte:

- *přehled novinek*
- *informace o aktualitách a setkáních s autory*
- *speciální výhodnou nabídku: 4 knihy za cenu 2*

Doporučené internetové adresy

WWW.EMINENT.CZ

WWW.REGENERACE.CZ

WWW.SPAGYRIA.CZ

Hippocrates

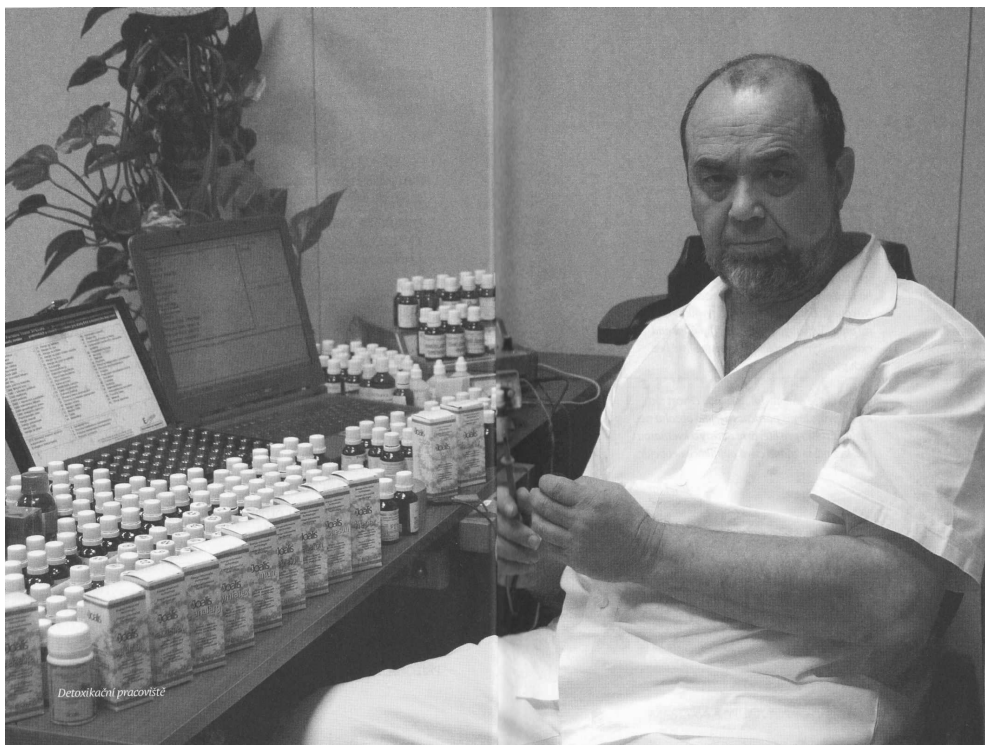
Obsah

•I•	9
OBEČNÁ DETOXIKACE	9
ÚVOD	9
»Nevědeckost« versus byznys	9
Nemoc není přirozenost	12
Detoxikace jako spojení zdánlivě nespojitelného	13
Detoxikace není nahodilý proces	15
Odebírat, nikoli přidávat	16
Detoxikace jako léčba i prevence	17
Samovolná detoxikace nestačí	18
DRUHY TOXINŮ	20
ZEVNÍ TOXINY	20
Potravina jako příčina vzniku toxinů	26
Metabolity	27
Mléko jako symbol porušení přírodních zákonů	28
Ostatní metabolity	31
VNITŘNÍ TOXINY	35
INFEKČNÍ LOŽISKA	36
Vznik ložiska	36
Jak ložiska působí	37
Podmínky pro vznik ložiska	39
Diagnostika skrytých infekčních ložisek	40
Detoxikace skrytých infekčních ložisek	41
ČÍNSKÁ MEDICÍNA A INFEKČNÍ LOŽISKA	42
PLÍCE A TLUSTÉ STŘEVO	45
Důvody vzniku ložisek v dýchacích cestách	48
Ložiska v tlustém střevě	49
Plíce a kůže, žíly a psychika	52
LEDVINY A MOČOVÝ MĚCHÝŘ	55
Ledviny a pohlavní ústrojí	56
Ledviny a klouby	56
Ledviny, kosti a nervy	57
Ledviny a vlasy	57
Ledviny, úzkost a stres	58
Nadledvinky a adrenalin	59
SLEZINA, SLINIVKA BŘÍŠNÍ, ŽALUDEK	60
Slezina a zuby	62
Slezina a vegetativní nervstvo	63
Slezina a lymfa	64
Slezina a žlázy s vnitřním vylučováním	65
JÁTRA A ŽLUČNÍK	69

Játra a cholesterol	69
Játra a periferní nervstvo.....	70
Játra a emoce.....	70
SRDCE A TENKÉ STŘEVO	74
Nejnebezpečnější a nejpřehlíženější	75
MOZEK A NERVOVÝ SYSTÉM	78
Orgány versus části mozku	79
Mozek, imunita, emoce a paměť.....	80
Čistím mozek, čistím imunitu	80
Břicho jako druhý mozek.....	85
ZUBY A DETOXIKACE	86
Ústní dutina, slezina a játra	87
Zuby, čchi a trojklanný nerv	88
Amalgam, CNS a lymfa	89
Amalgam jako plíživý nepřítel.....	91
Co s ním?	92
DETOXIKACE A LYMFATICKÝ SYSTÉM	97
DETOXIKACE A DROGY	101
PROSTŘEDKY DETOXIKACE	102
Kámen mudrců (ne) existuje.....	103
Informační preparáty	104
Rezonanční bylinné preparáty	109
DETOXIKACE A MIKROBIOLOGIE.....	111
Borrelie	112
Grampozitivní koky.....	114
Grampozitivní tyčky.....	114
Anaerobní bakterie.....	115
Mykobakterie	115
Mollicutes	115
Chlamydie.....	116
Rickettsie	116
Plísně	116
Viry	119
Paraziti.....	123
Priony	125
Důležité.....	126
•II•	126
PRAKTICKÁ DETOXIKACE	126
PRÁCE S PŘÍSTROJEM SALVIA.....	126
Vyšetřovací místo.....	127
Příprava vyšetřovaných osob	127
Výběr měřicích bodů	128

Měřící osoba	130
Technika měření.....	131
Dialog s přístrojem	134
Další příklad rozhovoru s přístrojem	136
Příslušenství k vegetativnímu funkčnímu testeru	138
ZÁKLADY DETOXIKAČNÍHO POSTUPU	139
KROK PRVNÍ: ODSTRANĚNÍ LOŽISEK.....	140
Ložiska a stres	140
Ložiska a hlen.....	142
Ložiska, mateřské orgány a imunita	143
Ložiska, mateřské orgány a signály těla.....	144
Ložiska, mateřské orgány a psychika.....	146
Ložiska, mateřské orgány a CNS.....	147
KROK DRUHÝ: ODSTRANĚNÍ VOLNÝCH INFEKČÍ.....	150
Odstranění bakteriálních infekcí.....	152
Odstranění virů, plísňů a parazitů	154
KROK TŘETÍ: ODSTRANĚNÍ NEŽIVÝCH TOXINŮ	156
KROK ČTVRTÝ: LOŽISKA V PODŘÍZENÝCH TKÁNÍCH	158
KROK PÁTÝ: ZDROJE MIKROBIÁLNÍCH TOXINŮ.....	160
KROK ŠESTÝ: ODSTRANĚNÍ SOLÍ.....	162
KROK SEDMÝ: VYLOUČENÍ METABOLITŮ	163
SCHÉMA PRAKTICKÉ DETOXIKACE	164
Orgány a tkáně.....	165
O KÓDECH A KLÍČÍCH S VELKÝM K.....	168
SHRNUTÍ	170
•III•	172
SPECIÁLNÍ DETOXIKACE.....	172
ÚVOD	172
CELOSTNÍ MEDICÍNA A DETOXIKACE	174
Toxiny se přenášejí přes imunitu a hormony.....	174
Transfer přes ložiska a krev	175
Přenos přes nervy	175
Hlavním hráčem je vegetativní nervstvo.....	176
Toxiny umí využít i metabolismus a psychiku	179
DETOXIKACE PLIC.....	180
Odstranění ložisek, volných toxinů a mikrobů	181
DETOXIKACE SRDCE	183
DETOXIKACE JATER A ŽLUČNÍKU.....	187
Játra, cirrhóza a steatóza.....	188
Játra a imunita	189
Játra, nadledvinky a dvanácterník.....	190
Játra a mechanické očisty	191

Jaterní čistící kúra	192
Slinivka, štítná žláza a toxiny	196
Slezina a mechanické očisty	197
Gynekologické ústrojí a plísňe	199
Gynekologické ústrojí a infekce	200
Jedovaté spermie ohrožují reprodukci člověka	202
Zhoubné bujení a imunita	212
Zhoubné bujení a karcinogeny	213
Zhoubné bujení, metastázy a psychika	214
Zhoubné bujení a preventivní detoxikace	215
Klouby a nervy	218
Klouby, imunita a fyzikální očisty	219
DETOXIKACE PŘI AUTOIMUNITNÍCH CHOROBÁCH	224
Autoimunita a toxiny	225
Ucho a nervy	229
Jeden preparát nestačí	230
Detoxikace není terapie	231
Srdce jako sídlo řeči	233
Blokované emoce a stres	234
Periferní nervy a ložiska	236
Periferní nervy a revma	237
DETOXIKACE LYMFATICKÉHO SYSTÉMU	238
Lymfa a toxiny	239
Lymfa a imunita	240
Vegetativní nervstvo, plíce, žaludek a střevo	245
Vedlejší dutiny nosní a nervy	258
Mandle a infekce	260
Střevo, imunita a mechanické očisty	264
PŘÍLOHA: DETOXIKAČNÍ KOLÁČ	271

Za inspiraci k této knize děkuji své manželce Evě, která byla ochotna po několik let se mnou diskutovat různé myšlenky, z nichž se nakonec tato kniha skládá.

Dále děkuji PhDr. Daně Čermákové za redaktorskou práci, při níž jistě použila znalosti nejen ze své novinářské praxe, ale i z mnohaletého sledování vývoje mých myšlenek. Nakonec děkuji svým spolupracovníkům, kteří mi umožňují, abych nemusel přemýšlet nad ekonomickými problémy, jež by mě jistě bez nich potkaly.

Čtenářům se omlouvám za malou čtivost této knihy, protože při náročnosti jejího obsahu nezbylo již místo pro literární obraty a květnatou řeč, bez níž se žádná čtivá publikace neobejde.

Josef Jonáš

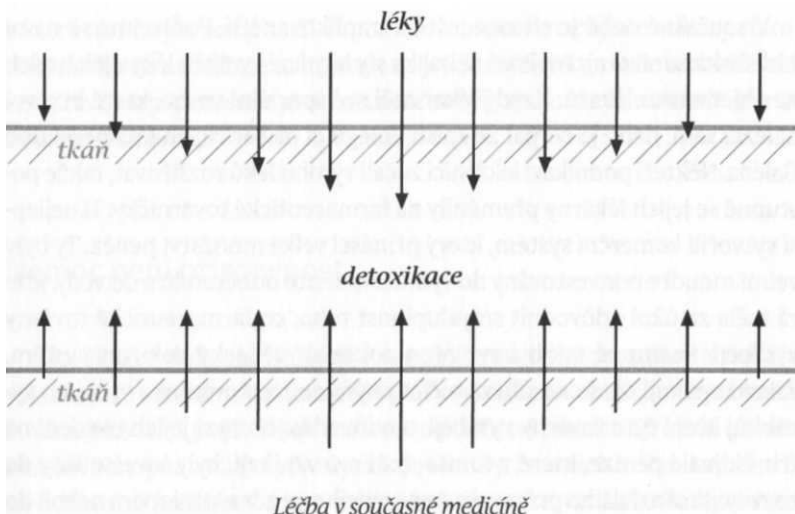
OBEČNÁ DETOXIKACE

ÚVOD

Lidstvo je po celou svoji historii provázáno touhou po trvalém zdraví jako základní životní hodnotě. Od prvních pozorování a myšlenek, které hodnotily rozdíl mezi zdravím a nemocí, uplynulo několik desítek tisíc let. V průběhu těchto tisíciletí se velice měnily názory na to, jak si zdraví uchovat. Víme, že dějiny lidstva můžeme rozdělit do epoch nazývaných pravěkem, starověkem, středověkem a novověkem. Každá je charakterizována podnětnými myšlenkami, které dnes můžeme v zájmu svého zdraví využívat. Velmi zajímavou studnicí pro nás představuje epocha starověku, ať už v Evropě, dálné Asii, Africe nebo na amerických kontinentech. V tomto období se narodilo mnoho významných filozofů a lékařů, jejichž jména známe dodnes. Fakt, že jejich myšlenky zůstaly po tisíciletí zachovány, svědčí o velikosti a smysluplnosti toho, co psali či dělali. Prakticky všichni se snažili rozvinout jednu základní myšlenku: onemocnění člověka souvisí s přítomností jedů a zdraví nastává tehdy, jestliže se nám podaří se těchto jedů zbavit.

»Nevědeckost« versus byznys

Jedovaté látky a vlivy – to je tak široký pojem, že si pod ním lze představit téměř cokoli, co má nepříznivý vliv na lidský organismus. Mohou to být jedy anorganické, neživé i živé organismy, působení živlů – zimy, větru, vlhkosti, ale i myšlenky, emoce a jiné psychické záležitosti. Za jedy můžeme pokládat rovněž některé síly přicházející z kosmu či vycházející ze zeměkoule. Jedy neboli toxiny to je zkrátka obrovská variace různých negativních vlivů, které se v člověku hromadí a působí buď přímo a zjevně, nebo velice skrytě a rafinovaně. Výsledkem je nemoc či smrt. Tento proces samozřejmě není

samoúčelný, neboť všechno v přírodě má smysl. O smyslu onemocnění i léčby – detoxikace – si budeme povídat v této příručce.

V jedné významné věci se od pravěku, starověku a středověku diametrálně lišíme. Stále podrobněji poznáváme, co konkrétního si lze představit za slovem toxin. Vždyť ještě nedávno lidé neznali viry, bakterie, plísně ani další látky a vlivy. A zase naopak naši historičtí předkové věděli daleko více než my o působení psychiky, duchovna, přírodních vlivů, geopatogenních zón a jiných nepříznivých jevů a toxinů.

Přesto lze soudit, že se lidstvo vyvíjí stále směrem kupředu, stává se lepším a chytřejším a jeho chování je smysluplnější. Mohli bychom tedy přijmout názor, že postoje a zkušenosti pravěkých léčitelů či starověkých a středověkých lékařů nemají takovou váhu a smysl jako myšlení moderních mužů vědy.

Abychom si svůj názor ujasnili, musíme se zamyslet i nad dalšími vlivy, které určovaly obsah léčitelské praxe. Zprvu bylo sice lidstvo omezováno značnou neznalostí a nevědomostí, ale vše, co lidé dělali, mělo jeden zásadní smysl: aby jejich činnost směřovala k cíli. Zemědělec dělal jen to, co skutečně mělo za následek dobrou úrodu, lovec se choval tak, aby on a jeho blízcí nezemřeli hladu. Postupně bylo lidstvo formováno i zájmy určitých skupin, například církve nebo některých ekonomických formací a vlád. Začalo dělat mnoho úkonů, které pak sloužily ku prospěchu těmto skupinám, nikoliv však jemu

samotnému. A tak se začalo dopouštět tzv. středověkých hloupostí, které vedly k zesílení vlivu takových mocenských uskupení.

V současné době je situace ještě komplikovanější. Podívejme se na ni z hlediska zdravotnictví. Před několika sty lety lidé vyráběli léky v lékárnách na objednávku lékařů. Každý lékař měl své speciální směsi, které buď vynalézal sám, nebo je čerpal ze spisů kolegů či historických lékařů od dob Galéna. Někteří podnikaví lékárníci začali výrobu léků rozšiřovat, takže postupně se jejich lékárny přeměnily na farmaceutické továrničky. Ti nejlepší vytvořili komerční systém, který přinášel velké množství peněz. Ty byly velmi moudře reinvestovány do vybudování sítě odběratelů a do vědy, která měla za úkol odůvodnit smysluplnost toho, co farmaceutické továrny vyrábějí. Postupně tak byl vytvořen dokonalý vědecký pokusný systém. Znovu opakuji, že se nezabývá ničím jiným než testováním a vývojem výrobků, které tyto továrny vyrábějí, a odůvodňuje smysl jejich uvedení na trh. Nemalé peníze, které v tomto systému vznikají, byly investovány do rozvoje škol a dalšího průmyslu souvisejícího se zdravotnictvím neboli do monopolního trhu.

Vznikl tak velmi racionální, smysluplný a funkční systém. K jeho pochopení je třeba znovu si uvědomit, že pracuje na své obhajobě, použitelnosti a budoucnosti. Jeho pohonnou hmotou jsou peníze, které vznikají obchodem. Nezabývá se však zdravím a nemocí v dalších souvislostech a už rozhodně ne jinými, »alternativními« pohledy na lidskou existenci a zdraví. Například nedotuje ekologická hnutí, která by mohla nepřímo ovlivnit – v pozitivním slova smyslu – zdraví lidstva, protože to by se pak nemohlo stát předmětem tohoto byznysu. Nedotuje ani výchovné programy pro veřejnost týkající se stravy a životního stylu, protože by mohly vést ke změně zdravotního stavu obyvatelstva.

My jsme přišli s jiným uceleným pohledem na lidské zdraví, který se nemůže stát součástí tohoto byznysu, a proto je automaticky v pejorativním smyslu slova označen za alternativní. A protože v žádném novém systému nevznikají finanční prostředky v takové míře, jak by bylo zapotřebí, alternativní zdravotní postup se nedokáže stát konkurencí schopným, protože si nemůže vybudovat školy, světovou

distribuci, zajistit obrovské množství dealerů, investovat do reklamy atd.

Tato skutečnost však neznamena, že bychom měli jakékoli jiné než farmakologické pohledy označit za překonané a nesmyslné. Právě naopak, my se musíme obracet k době, kdy nám blízké postupy byly vytvářeny a která na ně byla nejbohatší. Proto v současnosti rozvíjíme odkazy starověkých lékařů a snažíme se navázat na jejich myšlenky, podle nichž návrat ke zdraví, resp. prevence proti nemocem byly spojovány s nutností zbavit se toxických látek.

Nemoc není přirozenost

Člověk jako dokonale fungující a programovatelný organismus dokáže většinu jedů odstranit vlastními silami. Ty vystačí po dobu, která bývá označována jako lidský věk. V současnosti je přibližně prvních 50 až 60 let většina lidí schopna zvládat příval jedů do té míry, že u nich nevznikají závažné zdravotní problémy, které by jim bránily existovat a žít. Pak přichází období, kdy jedy již natolik poškodily jejich organismus, že vznikají nemoci související s věkem. A právě těchto dalších 20 až 30 let je doménou současné medicíny. Poškození, která díky toxinům vznikají, dokáže chirurgickými a farmakologickými postupy potlačovat a udržovat již poškozené orgány v chodu, případně je odstraňovat. Uměle tak v našich myslích určila čas, který chápeme jako přirozený. Proto mnoho pacientů přichází do mé ordinace a říká, že trpí problémy, které jsou přiměřené jejich věku.

Postupné hromadění jedů v našem organismu nenarušuje jen tkáň a jejich funkce, ale negativně ovlivňuje i řídicí mechanismy, spojení mezi jednotlivými systémy a také genetický fond jako základní program pro lidskou existenci. Cesta za jejich odstraněním je dosti složitá a veškeré jednoduché systémy a prostředky, které by měly vést k detoxikaci, jsou iluzorní, nepravdivé a nefungující.

Přitom systematicky se zbavovat jedů je činnost, kterou velmi dobře známe. Každý den se několikrát myjeme, uklízíme, odstraňujeme z bytu nejrůznější jedy, které nazýváme špínou nebo odpadky, určitým způsobem ho dezinfikujeme, umýváme nádobí a také odvážíme

popelnice, budujeme kanalizaci, čistíme pitnou i odpadní vodu, regulujeme činnost továren, které produkují jedy apod. Již několik století jsme si jisti, že kdybychom se soustavně nezbavovali jedů ze svého povrchu i okolí, nemohli bychom přežít, protože by naše zdraví a život zničily.

Nám samozřejmě nejde o odstraňování toxinů z okolí a z povrchu našeho organismu, tím se zabývají jiné instituce, ale z našeho vnitřního prostředí. To představuje velmi složitý mechanismus. Na jedné straně stojí genetický program, který řídí, na druhé straně jsou prováděcí orgány, které smysl tohoto programu-jeho obsah – naplňují...

Jedy narušující genový program i další stupně, na nichž je realizován, prodělaly v průběhu historie obrovské změny. Když lidstvo nevědělo nic o existenci mikroorganismů, radioaktivity a toxinů, které vznikaly například organickým tlením apod., byly za jedy považovány přírodní síly jako vítr, horko, vlhko, sucho, zlé, nadpřirozené síly či negativní působení jiných lidí – kouzelníků, zaříkavačů a dalších. To není úsměvná věc – nakonec i v dnešní době existují lidé, kteří podle těchto pravidel pracují – nýbrž jde o vyjádření určitého správného principu znalostmi a prostředky doby, v níž vznikly. Za dvě stě, tři sta či tisíc let budou poznatky o světě o neuvěřitelný kus dále a na naše pohledy na něj bude jistě nahlíženo rovněž s úsměvem.

Detoxikace jako spojení zdánlivě nespojitelného

Postupně, jak se naplňovaly konkrétní znalosti jedů, bylo možné odbourávat nejasné síly a vlivy. Tato kapitola však přesto byla a je zneužívána k poukazování na nesmyslnost celého myšlení našich předků. S vaničkou se vylilo dítě – skvělá nosná myšlenka o důsledcích jedů pro náš život, zdraví i smrt s poznatky, které odpovídaly úrovni doby, v níž vznikly. Není proto pravda, že by celá detoxikační idea byla nevědecká, a tudíž nesmyslná. Z jedné strany sice využívá velmi starých myšlenek a pohledů na lidskou existenci, ale z druhé strany i nejmodernějších poznatků vědy o životním prostředí a jeho vlivu na člověka, o zemědělství a potravinářském průmyslu, o průmyslu vůbec,

o domácím prostředí člověka, ale především o imunitním, nervovém, genetickém systému, o mikrobiologii, toxikologii, psychologii a dalších vědních oborech. Nejmodernější vědecké poznatky, jež ovšem nejsou vázány na komerční využití farmak a jiných zdravotnických postupů, spojuje s filozofiemi, které vznikly před několika tisíci lety a jež prostupují celou lidskou existenci do dnešních časů.

Sledujeme-li historii z tohoto hlediska, je například zajímavé, jak se lidstvo po celou svoji existenci pře o to, zda je důležitější toxin psychického, nebo fyzického charakteru. I v dnešní době jsou zastánci obou směrů téměř nesmiřitelní. Já si myslím, že ani jeden z nich nemá přednost, každý přináší do kadlubu našeho organismu svá pozitiva i negativa Pro moderního člověka s jeho dualistickým myšlením je velmi těžké si takovou otázku prakticky představit. Pro naši praxi to znamená tolik, že opouštíme specializaci, kterou zavedla medicína, a vytváříme odborníky na odstraňování psychických a fyzických toxinů zároveň.

Samotná detoxikace ovšem není jen jednotné pojetí psychického a fyzického, ale je to i systematický, nepřetržitě probíhající a nikdy nekončící proces. Měl by začínat již dlouho před naším narozením a probíhat souvisle až do konce života Jsme si jisti, že nás k takovému tvrzení opravňují naše dvacetileté zkušenosti. Organismus dokonale zbavovaný různých jedů znamená zároveň organismus, který dobře funguje, vykazuje velkou odolnost vůči vnějším nepříznivým vlivům, jako jsou infekce či stres, a tím pádem se dokáže udržet velmi dlouho ve výtečné a zdravé kondici.

Stručně a jasně řečeno, cesta za zdravím je *cestou za čistotou vnitřního prostředí*. Nepochybuje o tom, že ubývání psychických sil, paměti a vitality jak je známe dnes, je předčasné. Onemocnění kloubů, zanášení cévního systému a vznik zhoubných nádorů jako důsledek toxických změn v organismu jsou předčasné a zastavitelné. Člověk by se mohl systematickou péčí udržet ve velmi dobré kondici po mnoho let. Lidé, kteří věděli o životě hodně a žili před několika tisíci lety, mluvili o 120 letech. Já nechci hovořit o žádné hranici; vždyť už Goethe řekl: „Teorie je šedá, zelený je strom života“ Praxe by tedy mohla nejen ukázat, kde je hranice lidského života, ale zejména to, oč mi jde především: prodloužit dobu radostí ze života dobrou fyzickou i

psychickou kondicí do vysokého věku. Zároveň by se lidstvo zbavilo neustálého strachu, a tím i jakési bezvýchodnosti, která život velmi často provází. Vždyť stále častější deprese a závislost na lécích a zdravotnickém systému ničí přirozenou radost z existence a proměňují život v jednu velkou úzkostnou chvíli. Kdybychom do života vstupovali již z detoxikovaných, udržovaných generací rodičů, byly by naše šance ještě větší.

Nejde však jenom o toxiny a jejich odstraňování. Detoxikační medicína zároveň poukazuje na nebezpečnost některých jevů, které jsou běžné v naší společnosti. Nemám na mysli jen nebezpečnost, na niž upozorňují ekologové při nakládání s naší přírodou či dietologové při zacházení s potravinami a jejich využitím, ale také nebezpečnost psychickou, s jakou my, rodiče, poškozujeme své děti, jejich psychické a fyzické zdraví. Výuce a upozorňování na tyto skutečnosti se ve školách nevěnuje žádná pozornost a člověk v tomto smyslu přichází do dospělého věku jako naprostý amatér, který nemá žádné znalosti.

Vzpomínám na svůj věk mezi 20. a 30. rokem života, kdy jsem si jako vysokoškolák, ještě k tomu vzdělaný v medicínských vědách, z psychického hlediska počínal při nakládání se svým životem, ale i s životy jiných lidí kolem mne jako ten největší blb. Žádný školský systém mě nevyzbrojil ani nejmenšími znalostmi, pravděpodobně proto, že těmto věcem nepřikládá žádný význam. A nakonec-je-li člověku úzko, vezme si diazepam, nemůže-li spát, užije hypnotikum, cítí-li se nervózní, požije Sedativum. To však bohužel nemá s poznáním života nic společného.

Detoxikace není nahodilý proces

V Praktické detoxikaci se dozvíte i to, že detoxikace není dogmatický proces, jenž lze provádět jediným způsobem. Je třeba kontrolovat jej, zamýšlet se nad ním, kritizovat jej a shledávat jeho chyby. Nazýváme jej řízenou a kontrolovanou detoxikaci. Řízenou proto, že nehovoříme obecně o odstranění toxinů z našeho organismu, ale mluvíme konkrétně o tom, které z nich je třeba odstranit. Ovšem to, že provedeme určité opatření, vypijeme určitý čaj, spolkneme určitý

prostředek ještě neznamená, že detoxikace skutečně proběhla. Ani kdyby byl autor a učitel detoxikačního procesu sebevětší autoritou, jeho návod nemusí ještě k detoxikaci vést.

Příroda je rafinovaná a my si musíme uvědomit, že existence každého živého tvora je bojem. To, že se nám »podařilo« vyhubit medvědy a vlky, kteří by nás mohli ohrožovat, to, že jsme zvládli bydlení a existenci v problematických podmínkách zimy či že jsme dokázali zajistit přísun potravy prakticky všem obyvatelům planety, ještě neznamená, že tento boj skončil. Nyní nastává boj mezi mikroorganismy a člověkem, a vůbec přírodou, která musí zajišťovat místo pro existenci dalších a dalších pokolení, a námi. Proces detoxikace je proto akcí rafinovaného a vzdělaného vojevůdce, který musí používat různé taktiky, různých fines k tomu, aby zvítězil. Neexistuje totiž žádný jednoduchý postup, který by vždy zaručeně vedl k cíli.

Kontrolu detoxikace v našem případě provádíme Vollovým přístrojem, s nímž jsme se naučili nebo se můžeme naučit pracovat. V našich rukách se dokáže stát nástrojem virtuóza, protože umí s neuvěřitelnou přesností informovat o tom, co se v našem organismu děje, či vytvořit jeho toxickou mapu. Může však být i nástrojem začátečníka či hudebního analfabeta – pak na něj budeme vrzat, skřípat a tlouci s ním, ale nebudeme hrát a vyluzovat umělecká díla. V tomto případě se proto raději spolehněme na ty, kteří jsou v tomto oboru skutečnými virtuózy.

Odebírat, nikoli přidávat

Prostředků detoxikace bylo v minulosti mnoho. Nemohu zde vyjmenovat všechny, ale stačí se podívat jen na ty základní, jež lidstvo provázejí tisíce let. Dieta, tj. odpírání si některých jídel, která velice zanášejí náš organismus toxiny, a na druhou stranu konzumace takových, která uzdravují. Hladovění – velmi účinný detoxikační proces, který souvisí s odbouráváním nahromaděných nežádoucích metabolitů a jiných toxických látek. Pitné kúry, především ty léčebné, potní kúry, využití různých čajů z léčivých bylin, modlitby meditace,

pohyb, například sport, který celý metabolismus rozpožybuje. Různé typy masáží (olejové, lymfatické, baňky) a celá řada dalších historických léčebných prostředků, které – pokud je budeme chápat jako detoxikační – měly svůj smysl. Naši předkové na ně přišli nejen svým rozumem, ale i schopností pozorovat a těchto pozorování prakticky využívat. My z těchto historických detoxikačních tradic můžeme čerpat, takže zmínka bude o dietě, hladovkách, fyzickém čištění těla, zažívacího traktu, sliznic, kůže aj.

Detoxikační proces tedy představuje odstraňování a odbourávání látek, které do našeho organismu nepatří. To znamená proces, jenž je vzhledem k postoji současné medicíny zcela obrácený – tzv. školská medicína do organismu dodává, my z něj naopak odebíráme. Není to ovšem žádné dogma. Současný životní styl, naše možnosti, které v moderním světě máme, vyžadují mimořádné, dobré a důkladné zásobení našeho těla různými živinami a dalšími prostředky. Celý detoxikační proces můžeme proto doplnit jejich racionálním, smysluplným podáváním, o němž se v této příručce také zmíníme.

Kdyby lidé pravidelně prováděli detoxikaci svého organismu, změnil by se způsob fungování a finanční náklady celého zdravotnictví, stejně jako zdravotní profil naší země. Obyvatelstvo by bylo zdravější a vědělo by, že zdraví drží ve vlastních rukách. Nemoc neznámá jenom neštěstí a smůlu, ale vypovídá i o tom, že člověk nedokonalé zvládl svůj život i složitý proces detoxikace, že někde něco opomněl, někde něco udělal špatně. Nemoc je varování, signál, který dává najevo, že jsme něco ve svém organismu nepochopili.

Detoxikace jako léčba i prevence

Detoxikaci chceme dosáhnout jasného cíle – zbavit tělo jedů neboli toxinů. Lidský organismus funguje na základě hormonálních, enzymatických, fermentových, imunitních, elektrických a dalších dějů. Jestliže člověka chceme uchránit před ztrátou zdraví, tedy před dysfunkcí jeho těla musíme optimalizovat výše uvedené pochody. Nesmí probíhat patologické elektrické dráždění, špatně fungovat

imunitní systém a enzymatické pochody, nesmí chybět produkce hormonů a chybovat ani tisíce dalších biochemických procesů, které všechny dohromady zajišťují optimální chod lidského organismu. Receptory musejí být optimálně citlivé a řídicí a regulační mechanismy musejí probíhat v ideálním režimu. Genový systém jako nosič programu pro tvorbu i funkci všech pochodů v lidském těle musí fungovat bezchybně. Opravné pochody a mechanismy, které pracují v celém tomto systému, musí být schopny opravovat stále znovu a znovu se objevující funkční poruchy a mutační procesy, při nichž se mění podstata genetických informací. Takto lze stručně definovat základní potřeby lidského organismu, které jsou nutné k jeho zdravému fungování.

Detoxikační medicína pracuje s předpokladem, že odstranění toxinů z organismu umožní celému tomuto komplikovanému systému pracovat bezchybně podle původního genetického programu. Toxiny narušují jak genetický informační systém, tak i tvorbu hormonů, biochemické pochody, metabolismus buňky a všechny ostatní děje probíhající v našem těle.

Fungování lidského organismu je natolik složité, že kdybychom se je pokusili na následujících stránkách co nejlépe vylíčit, oproti skutečnosti by naše vyprávění mělo úroveň poznání dvouletého dítěte.

Samovolná detoxikace nestačí

Každá zdravotní porucha probíhá v několika rovinách. Můžeme u ní vystopovat podíl psychiky, nervového a imunitního systému, metabolismu, genetických informací a dalších. Žádnou z poruch ani žádnou nemoc tedy nezpůsobuje jeden toxin, nýbrž vždy soubor problémů. Z tohoto důvodu musíme při detoxikačním procesu pracovat v několika rovinách a se všemi známými toxiny, abychom umožnili obnovení zdravé funkce tkáně či orgánu. Jelikož proces pronikání toxinů a jejich tvorby je nepřetržitý, detoxikace má pouze začátek, nikoliv však konec. Je nutné, aby probíhala nepřetržitě a systematicky.

Lidé se pod vlivem kulturních zvyklostí domnívají, že při výskytu zdravotního problému je třeba začít s léčbou a po jeho vymizení s ní

skončit. Detoxikaci však nelze srovnávat s léčebným postupem. Má totiž ve své podstatě nejen funkci léčebnou a vede tedy k vymizení zdravotních poruch a nemocí, ale i preventivní. Zdraví je subjektivní pocit tělesné i duševní pohody. Abychom ho stabilizovali a pociťovali jej co největší počet dnů v našem životě, je třeba provádět preventivní léčebnou detoxikaci nepřetržitě. Tkáň bez toxinů totiž pracuje bezchybně a její funkčnost je dlouhodobá.

Nemoc vzniká nahromaděním toxinů fyzického nebo duševního charakteru. Jejím vzniku tedy můžeme detoxikaci předcházet a v mnoha případech již vzniklou nemoc vyléčit. Kdyby se však měl organismus spolehnout jen na námi uměle prováděnou detoxikaci, nemohl by existovat. Je totiž dokonale zařízen na automatickou a nepřetržitou detoxikaci. Játra systematicky odstraňují jedovaté látky, které požíváme či které se v těle vytvářejí. Rozložené jedovaté látky odcházejí z těla močovým a dýchacím systémem, kůží i střevem. Při veškeré dokonalosti lidského organismu však přesto dochází ke kumulaci některých toxinů v různých tkáních. Naše kniha se bude zabývat nejen odstraňováním těchto jedů, ale i vysvětlením systému, podle něhož se toxické zatěžování lidského organismu děje.

Jen málo jedinců má detoxikační systém natolik funkční, že jejich organismus může bezchybně fungovat sto a více let. Ostatní již od dětství kumulují toxiny, což postupně vede ke vzniku chronických zdravotních potíží, dysfunkci orgánů a nakonec k zastavení životně důležitých funkcí, tedy ke smrti. Kdybychom dokázali detoxikační proces provádět naprosto dokonale, prodloužili bychom lidský život až někam k bájně hranici a především bychom dokázali zajistit zdravé fungování organismu po celý život.

Kulturní zdravotnická výchova lidí není zaměřena na tento proces, a proto je úkolem těch, kdo zvládli detoxikaci, rozšiřovat povědomí lidstva o možnostech detoxikace a jejího vlivu na lidský život.

DRUHY TOXINŮ

ZEVNÍ TOXINY

Toxiny můžeme rozdělit do několika skupin podle charakteru, způsobu vzniku a dalších kritérií. V první skupině – nikoli podle významu – se nacházejí toxiny zevního životního prostředí. Jsou součástí naší stravy, tekutin, které pijeme, a vzduchu, který dýcháme. Náš organismus je dokonale zařízen na jejich likvidaci pomocí imunitního systému. Jestliže však množství toxinů přesáhne jeho možnosti, dojde v různých tkáních k jejich hromadění.

Jedovaté kovy – například rtuť, olovo, cín, nikl, kadmium a celá řada dalších. S kumulací kovů se člověk setkával po celou svoji historii, protože například rostliny vyrůstající z půdy s vysokou koncentrací některých kovů je přinášely do lidského organismu. V moderní civilizaci množství těžkých kovů stoupá a vysoce přesahuje rozptylovací schopnost samotné přírody, takže dochází k jejich vysokým koncentracím v životním prostředí i v našem těle například prostřednictvím amalgámových plomb nebo jiných zubních materiálů.

Radioaktivní látky – například stroncium, cesium, uran, kobalt aj.

Člověk se s nimi sice v přírodě setkával, ale v současné době jejich výskyt v životním prostředí mnohonásobně přesahuje jejich přirozenou koncentraci.

Chemické látky. V minulých stoletích jich bylo syntetizováno několik desítek tisíc. Většina z nich je pro lidský organismus více či méně škodlivá. Několik stovek běžně se vyskytujících chemikálií je dokonce prokazatelně jedovatých. Mezi nejznámější patří dioxiny ftaláty, polychlorované bifenyly, aldehydy, cyklické aromatické uhlovodíky a další.

Automobilové zplodiny. Vznikají nejen spalováním benzínu a nafty, ale i minerálních olejů, otěrem pneumatik a rozptylováním materiálů, z nichž jsou pneumatiky vyrobeny, otěrem asfaltu; jde zkrátka o celý komplex toxických produktů vznikajících při provozu automobilu.

Léky, především antibiotika, ale i psychofarmaka, anestetika, hormonální léky a jiné. Po aplikaci mohou přetrvávat v lidském organismu celý život a působit mnohé toxické problémy.

Pesticidy, insekticidy a fungicidy – látky obvykle chemického původu používané v zemědělství. Mnohé z nich se projevily jako toxické, například DDT, a mnohé z nyní používaných nejsou natolik vyzkoušeny především pokud jde o jejich chování v přírodním cyklu, aby nemohly přinést různá překvapení. Ve světě se proto na základě těchto skutečností bouřlivě rozvíjí pěstování organických potravin, které nejsou chemicky hnojeny ani ošetřovány pesticidy, insekticidy a fungicidy.

Přidatné látky v potravinářství – konzervační činidla, stabilizátory, emulgátory, plnidla, dochucovadla, barviva. Označují se obvykle písmenem E a číslem a téměř žádná potravina se bez nich neobejde. Zvláště z masově vyráběných, s dlouhou skladovací dobou, získáváme řadu patologicky působících toxinů. I v tomto směru se lidstvo začíná měnit, mnozí se snaží jíst potraviny, které nejsou těmito látkami upravovány.

Očkovací látky. Při očkování je provokován imunitní systém k tvorbě protilátek proti konkrétnímu mikroorganismu. Proběhlé onemocnění, které by bylo v plné síle velmi vážné, může zanechávat v různých tkáních organismu své stopy přetrvávající po celý život. Někteří přiznávají, že vedle velmi pozitivního vlivu očkování na zdraví lidstva se vyskytuje i jeho negativní působení v podobě časných i pozdních následků. Ty druhé mohou ovlivňovat lidské zdraví po deseti i více letech.

Geopatologické energie a mnoho dalších energií vyskytujících se v našem životním prostoru. Je dostatečně známo, že ze Země mohou vycházet různé druhy patogenního záření, které bývá označováno jako geopatogenní vliv. Rovněž atmosféra není homogenní, probíhají v ní různá silová pole, která také mohou působit na zdraví člověka. Záření vylučované zářivkami, lasery, elektromagnetické záření, rádiové vlny, emitované záření televizní obrazovky a počítačového monitoru, to vše lze v určitých situacích vnímat jako toxiny.

Zubní materiály. Jsou pro člověka cizí a mohou být vážně toxické. Nejproblematičtějším se jeví amalgam – slitina rtuti, stříbra, niklu a často i dalších kovů ve stopovém množství. Na kovové ústní práce jsou používány i jiné slitiny (chrom-kobalt-nikl, palargen či titan) nebo umělé hmoty. Pro některé jedince bývají tyto materiály toxické a dráždivé.

Kosmetické prostředky, zvláště levnější, přinášejí do organismu pestrou škálu chemikálií. Jsou mnohdy zvláštním zdrojem toxinů v těle, protože se aplikují přímo na kůži či vlasy. Některé perspiranty deodoranty, laky na vlasy a barviva mohou obsahovat látky pro organismus toxické.

Domácí prostředí. Vyskytují se v něm různá barviva, impregnační prostředky, lepidla a další, takže může být také zdrojem toxinů. Například domy, v nichž se ke spojování stavebnicových dílů používalo lepidlo. To se odpařovalo dovnitř a vážně porušovalo životní prostředí bytu.

Mikroorganismy. Představují patrně nejvážnější toxické zatížení lidského organismu. Na zeměkouli se odehrává odvěký souboj mezi mikro a makroorganismy. Samozřejmě, že mikroorganismům nejde o ovládnutí prostoru nebo lidí a zvířat. Jde o to, že využívají makroorganismy jako životní prostředí ke svému životu a rozmnožování, což je jediný smysl jejich existence. Lidstvu se podařilo zcela eliminovat nepřátele z říše makroorganismů, tedy různá zvířata, dravce, takže v civilizovaném světě už nepředstavují žádnou hrozbu. Dokázalo rovněž ve většině světa vyhubit hmyz, který by mohl být pro život a zdraví člověka nebezpečný. A již dlouho pracuje na svém vítězství nad mikroorganismy. Hygiena omezující životní prostředí mikroorganismů velmi výrazným způsobem ovlivnila stav obyvatelstva i způsob jeho života. Přesto souboj mezi těmito tak odlišnými organismy trvá dál.

Mnozí lidé si představují, že lidský organismus je prakticky sterilní, to znamená, že v něm nejsou přítomny mikroorganismy. Ve skutečnosti se jich však v našem těle vyskytují stovky druhů v miliardových množstvích. Kdesi jsem četl odhad, že kdybychom z lidského organismu vysypali všechny mikroby na hromadu, vážily by 1 až 2 kg.

V našem těle se nacházejí všechny mikroorganismy, které jsou typické pro zeměpisnou oblast, v níž jedinec žije, tedy v našem případě pro Evropu. Většina z nich je však »ochočená« a nepředstavují pro nás žádné větší riziko.

V našem těle ovšem žijí, ať už trvale nebo dočasně, mnohé i velmi nebezpečné mikroorganismy, které nám škodí jak svým akutním rozmnožováním a aktivitou, tak i chronickým působením.

Bakterie podle biologů dělíme na grampozitivní a gramnegativní bacily a na grampozitivní a gramnegativní koky, anaerobní bakterie žijící jedině bez přístupu kyslíku či mykobakterie, jejichž známý zástupce způsobuje TBC. Při detoxikaci často narážíme na skupinu spirochetales, jejíž představitel byl v minulosti původcem syfilis, ale ani v dnešní době se nevzdávají a vyrazili do útoku mikroorganismem jménem borrelie. Buněční parazité se nazývají chlamydie a rickettsie. Mollicutes vyskytující se v močovém a pohlavním traktu jako ureaplazma nebo mykoplazma v dýchacím systému jsou podle mikrobiologů mikroorganismem, který pod vlivem snižující se imunity stále častěji napadá lidský organismus.

Viry představují obrovskou skupinu mikroorganismů, s níž se setkáváme na každém kroku. Některé z nich jsou velmi dobře známé jako chřipkové, jež každý rok podnikají nájezd na lidstvo měnící neustále svůj genotyp. Patří sem ovšem i uznávané nebezpečné viry jakými je například několik skupin virů způsobujících záněty jater, herpetické viry, cytomegalovirus, Baar-Epstein virus a stovky dalších. Mezi akutními onemocněními tvoří nemoci způsobené viry velmi vážnou a nebezpečnou skupinu, ovšem chronické virové choroby jsou ještě nebezpečnější, protože organismus se s nimi těžko vyrovnává a léčba dávno není optimální.

Plísně jsou problémem moderní doby. Počet těch, jež napadají lidský organismus, se neustále zvyšuje. V těle člověka jich bylo nalezeno už na 400 druhů, což ovšem představuje jenom zlomek všech plísni objevených na této planetě. Nové plísně jsou neustále objevovány a další a další jsou označovány za potenciálního lidského nepřítel.

K nejznámějším patří plísně druhu kvasinek candida Lidé se často diví, jak do nich mohly plísně proniknout, kde se vzaly. Musíme si

uvědomit, že jsou všudypřítomné a že i v nejčistším životním prostředí se nacházejí stovky druhů plísní, které jsou ochotny napadat náš organismus z vdechovaného vzduchu nebo z potravin. Mnohé plísně tvoří součást naší mikrobioty, kterou organismus využívá pro některé procesy. Ovšem i ty pokud se přemnoží, například ve stěvě, představují vážný toxický problém. Jiné plísně, například typu aspergillus či mukor, by se v našem těle neměly vyskytovat vůbec.

Paraziti a prvoci jsou velkým problémem hlavně v oblastech s horší hygienou. I u nás se však setkáváme s améby, hlísty echinokoky a dalšími zástupci této skupiny. V současném globálním světě při rozvinuté turistice se však můžeme potkat i s druhy, které v našem podnebním pásmu nežijí. Škrkavky a hlísti zapříčiňují především u dětí některé alergické poruchy a negativně ovlivňují imunitní systém.

Zooinfekce čili infekce přenášené zvířaty tvoří jednotnou, homogenní skupinu – vyskytují se mezi nimi různé druhy mikroorganismů od parazitujících přes bakteriální až po virové. Z běžně se vyskytujících infekcí je známa toxoplazmóza, listerióza, leptospiróza, brucelóza, tularemie a další. Mnohé chronicky probíhající zoonózy jsou latentní (skryté) a působí značné zdravotní potíže, ač nejsou laboratorně zachytitelné. Jako příklad mohu uvést Brucellu abortus, česky zmetání ovcí. Často ji nalézáme u žen, které prodělaly jeden či dva spontánní potraty. Jiné zoonózy ovlivňují nervový systém a jsou riskantní pro plod u těhotných žen.

Většina mikroorganismů produkuje za určitých podmínek mikrobiální toxiny jedovaté látky bílkovinné povahy, jež poškozují organismus hostitele. Některé vypouštějí toxiny již při běžné infekci, jiné až ve stavu infekčních ložisek, o nichž bude pojednáno dále. Produkce mikrobiálních toxinů je ze zdravotního hlediska velmi závažná záležitost a může ovlivňovat celý náš život, jak se dozvíme v kapitole o infekčních ložiscích.

Toxiny různých druhů mikroorganismů mají různou toxicitu a tím i rozdílný dopad na lidský organismus. Nejznámější je toxin produkovaný beta-hemolytickým streptokokem, který dráždí organismus ke specifické imunitní reakci, a stává se tak často příčinou

chronického zánětu ledvin, srdce nebo kloubů. V detoxikační medicíně však neméně závažnou úlohu hrají i další toxiny například toxin borrelie, ritckettsie, salmonely chřipkových virů, anaerobních mikroorganismů či plísní.

Předběžně považují za důležité uvést, že mikroorganismy produkují toxiny především v podmínkách, kdy je zabráněno jejich rozmnožování. Produkce toxinů je z jejich hlediska smysluplnou záležitostí, protože toxin je jakýmsi bojovým prostředkem, kterým mikroorganismus ovlivňuje imunitu tkáně, v níž je produkován, ale také centrální imunitní vlastnosti, a provokuje imunitní systém k patologickým reakcím. Těmito pochody získává mikroorganismus lepší podmínky k přežití i k vytvoření doby, v níž se bude moci začít rozmnožovat.

Zbavit organismus mikrobiálních toxinů je záležitostí nejen aplikace detoxikačních prostředků, jakými jsou například preparáty proti ritckettsiovým (Ritox), streptokokovým a salmonelovým (Mikrotox), anaerobním (Anaerobtox), virovým (Virtox) či plísnovým toxinům (Mykotox), ale i otázkou zbavení organismu zdroje těchto toxinů, tedy samotných mikroorganismů. To znamená odstranění skrytého infekčního ložiska

Zvláštní kapitolou jsou plísnivé toxiny. Některé z nich jsou považovány za jedny z nejjedovatějších a nejnebezpečnějších látek mikrobiálního světa. Například aflatoxin nebo ochratoxin produkované plísní rodu *Aspergillus* patří mezi silně rakovinotvorné látky poškozující játra. Obvykle se neprodukují přímo v lidském organismu jako v případě ostatních mikrobiálních toxinů, ale můžeme se s nimi setkat v potravinách. Ty vypěstované v tropických a subtropických oblastech, kde mohou být napadeny plísněmi, které mají v tamním vlhkém a teplém podnebí ideální podmínky k životu, mohou být zvláště při dlouhodobé přepravě prosyceny toxiny těchto plísní. Tyto jedy jsou nezničitelné varem ani jinou běžnou úpravou potravin.

Bohužel jen výjimečně jsou potraviny na jejich přítomnost zkoumány. Jejich běžným zdrojem bývají oříšky podzemnice olejné nebo sója. Aflatoxin a spol. je třeba z organismu odstranit a lidi je nutné varovat před konzumací těchto potravin, v nichž se běžně vyskytují.

Potravina jako příčina vzniku toxinů

Jak bylo již výše uvedeno, v potravinách se mohou nacházet různé druhy jedů – plísňové a jiné mikrobiální, například v kaviáru jsem se setkal s toxinem streptokoka, velmi závažné jsou otravy botulotoxinem, tzv. klobásovým jedem produkovaným anaerobním mikroorganismem, ale vyskytují se v nich i jedy pocházející z chemického průmyslu, jehož produkty jsou využívány jako hnojiva, pesticidy, insekticidy, herbicidy a fungicidy

Některé rostliny shromažďují větší množství určité látky z půdy, na níž vyrostly, a jiné rostliny, které rostou ve stejném prostředí, tuto látku nekumulují. Jako příklad mohu uvést oblast Nového Knína, kde se v půdě vyskytuje hygienicky nepřijatelné množství arzenu. Vody, které by se mohly ze studní používat, jsou nepitné právě pro jeho vysoký obsah. Proto byly zkoumány jednotlivé lesní i kulturní plodiny, arzen byl však objeven jen v určitých typech obilnin, například v ječmeni. Z tohoto důvodu se v této oblasti nesmí pěstovat ječmen pro potravinářské účely. V jiných obilovinách ani lesních plodech nebylo zvýšené množství arzenu nalezeno.

Jiným příkladem může být známý fakt, že houby u nás sbírané kumulují radioaktivní látky, hlavně stroncium. Při větší konzumaci a zamoření půdy radioaktivitou tak můžeme do organismu dostávat nezdravě zvýšenou dávku radioaktivních prvků. I topol z půdy sbírá radioaktivní látky.

Nyní bych se však rád zmínil o jiném potenciálním výskytu toxinů v návaznosti na potraviny. Nemám na mysli alergické reakce, například na sóju, mléko, ryby, lepek aj. Lidé často různé reakce na potraviny označují za alergické, nám však vyšetření prováděné v rámci detoxikačního programu umožňuje zjistit, že reakce nemusí být alergická, byť ji průběhem připomíná. Pokusím se objasnit potravinu jako zdroj toxinů, s nímž se v průběhu života setkává prakticky každý člověk.

Člověk získává živiny a další látky ke své existenci z různých potravin. Základní součástí naší stravy jsou živočišné bílkoviny, které nacházíme především v mase, mléce nebo vejcích, dále rostlinné bílkoviny které se vyskytují prakticky ve všech potravinách rostlinného

původu, živočišné tuky dělí se na tuky vepřového typu (sádlo), hovězího typu (lůj), rybí tuk, tuk obsažený v drůbeži, mléčný tuk a tuk ve vaječném žloutku, rostlinné tuky (oleje), uhlovodany (škroby) a jednoduché cukry. V potravinách se rovněž nacházejí vitaminy, stopové prvky a minerální látky.

Do našeho organismu se však dostávají i látky, které nepokládáme za živiny. Jsou to doprovodné látky v některých potravinách, například v mléce a mléčných výrobcích se vyskytující mléčný hlen (mucin).

Tělo z potravy získává potřebné látky pro stavbu svalových a nervových buněk i zdroj energie – cukry a tuky. Tuky často ukládá jako zásobárnu energie. Využití vitaminů, stopových prvků a minerálních látek je celkem známé, takže se může zdát, že potrava jako toxin prakticky neexistuje. Lidé často čtou dietologické knihy pojednávající o tom, které potraviny jsou pro ně nevhodné, tedy zatěžují organismus již svou pouhou přítomností. Touto otázkou se zabývá především dietologie podle krevních skupin.

Metabolity

Podívejme se na osud pozřené potravy. Část z ní je zpracována k účelům, o nichž jsem hovořil – ke stavbě tkáně, hormonů, enzymů a k výrobě energie. Množství takto zužitkované potravy je v každém věku jiné a liší se i při různém fyzickém zatížení. Obecně lze říci, že člověk v mladém věku spotřebovává daleko více živin pro stavbu svého těla a výrobu energie než člověk ve starším věku. Značná část potravin se však tímto způsobem nevyužije, protože – jak známo – požíváme několikanásobně větší množství potravy, než ve skutečnosti potřebujeme. Proto je další díl potravy přeměňován na tuky, event. na svalovou hmotu, a ukládán jako zásobárna. Část potravy – pro nás nejdůležitější – se však musí rozložit a z těla vyloučit. To je značně složitá záležitost, vede přes mnoho stupňů. Tuky musí metabolizovat na vodu a mastné kyseliny, živočišné bílkoviny na puriny, je třeba také rozložit cukry a uhlovodany, aby byly využitelné. Na metabolismu různých potravin se podílí velké množství enzymů a mikroorganismů.

Zcela logicky se však děje to, že potřebné množství potravy není tímto způsobem zpracováno. V organismu může například dojít ke snížení potřebného množství enzymů. Enzymy také časem postihují různé defekty, které znemožňují jejich dobrou práci, nebo se člověk přejídá a potravy je příliš mnoho. Zkrátka a dobře, jen část potravy se rozloží do přijatelného stavu pro vyloučení z těla, zbývající část zůstává v těle jako nezpracované a nevyužité metabolity. Ty se ukládají v různých tkáních, protože kolují v krevním systému. Tak se mohou dostat nejen do podkoží, ale i do nervové a lymfatické tkáně, kloubů, žil, tepen a všech dalších orgánů.

Mléko jako symbol porušení přírodních zákonů

Pro příklad, na němž pochopíme celou záležitost, můžeme využít běžnou potravinu jakou je mléko. Člověk se naučil po celý svůj život požívat mléko a mléčné výrobky. Mezi ně patří sýry, jogurty, kysané mléko a tvarohy. Mléko je tvořeno mléčnou bílkovinou (kasein), mléčným cukrem (laktóza), mléčným tukem a mléčným hlenem (mucin). Nacházejí se v něm také minerály, soli, vitaminy a stopové prvky. Na počátku života přijímají lidé mléko jako zdroj stavebních látek, energie, imunitních látek a vitaminů – jde o mléko mateřské, tedy lidské. Později lidé pijí mléko a jedí mléčné výrobky kvůli obsahu bílkovin, v poslední době především jako zdroj vápníku. Mléko je rovněž dobrým zdrojem vitamínu D. Jiný důvod, který lidé pro konzumaci mléka uvádějí, je přítomnost laktobacilů ve zkvašených výrobcích. Dříve se mléko nechávalo zkvasit, aby se mohlo uchovávat, dnes se preferuje zdravotní význam mléčného kvašení.

Člověk se požíváním mléka odlišuje od všech živočichů – savců – na této planetě. *Žádný savec nepřijímá mléko jiného savce, když u něj skončí doba sání – kojení.* Velká popularita mléka se datuje do dob raného kapitalismu v Anglii, kde lidé žili při minimální a velmi nezdravé stravě ve sklepních bytech bez přístupu slunce, a tedy i bez zdroje vitamínu D. Denně pracovali až 16 hodin ve špatných hygienických podmínkách, a to již od dětského věku. Z té doby se datují historky o nebezpečí křivice – anglické nemoci (rachitis). Mléko

dokázalo zabránit vzniku této obávané choroby a umožňovalo dětem tento velmi nezdravý způsob života a nedostatek potravy přežít. Bylo relativně dobře dostupné a levné.

Později k jeho popularitě přispěly výzkumy stoletých lidí prováděné na počátku 20. století V místě, kde se nejčastěji vyskytovali – v bulharských horách a na Kavkaze – se totiž běžně používaly kvašené mléčné výrobky, ať již kumys z kobyliho mléka nebo kyselé mléko kravské. Za původce kvašení byl shledán mikroorganismus druhu laktobacillus, který tak získal na značné popularitě. Dnes jsou potraviny s laktobacillem předmětem obrovské reklamy, a tím i masové konzumace. Lidstvo je bombardováno reklamou vnucující mu mléko a mléčné výrobky, které jsou označovány za naprosto nezbytnou a výhradně zdravou potravinu. Ekonomika zemědělství hlavně v evropských zemích je totiž založena na produkci mléka a mléčných výrobků.

Ve skutečnosti je požívání mléka a mléčných výrobků po ukončení kojení zdrojem velkého množství zdravotních potíží, s nimiž se setkáváme v mladším věku, tedy u dětí a mladých lidí. Mléčný tuk není pro organismus potřebný, protože člověk by měl snižovat spotřebu živočišných tuků, a to velmi radikálně. Mléčná bílkovina rovněž není v této civilizaci potřebná a nutná pro vývoj evropského člověka, který je přejeden živočišnými bílkovinami. Naopak by měl ve společnosti silnit tlak na radikálnější snižování jejich spotřeby. Mucin – mléčný hlen – je látka pro organismus zcela nevyužitelná a navíc obtížně likvidovatelná. Lidský organismus ji ze žádného důvodu nepotřebuje a také nevyužívá. Mléčný cukr je vhodnou výživou pro laktobacily nacházející se v našem střevním traktu. Využívají ho i výrobci zkvašených produktů, protože může být zkvašován in vitro, a tím pádem mohou být i pomnožovány laktobacily přítomné v těchto výrobcích.

V mléčných výrobcích se nachází *Acidophilus bifidus*, *Acidophilus bulgaricus* a další typy acidofilních kvasných bakterií. Některé studie upozorňují na příznivý vliv těchto mikroorganismů na imunitu střevního traktu, a nejen na ni, protože se nacházejí i na sliznicích gynekologického ústrojí. Zde působí jako četníci, svými vylučovanými látkami likvidují mikroorganismy, o něž sliznice nestojí, je nepochybný

fakt, že acidophilus je významným činitelem v imunitě tkání střeva a pochvy, a tím i v imunitě celého lidského organismu. Z tohoto důvodu by snad bylo možné spojit užívání kvašených mléčných výrobků s tímto imunitním jevem. Takové mechanické spojení však není ve skutečnosti významné. Podle existujících výzkumů lze usoudit, že jen velmi malá část těchto mikroorganismů přítomných v jídle přežívá svoji pouť do střeva, kde osídluje střevní mikroflóru jen na dobu několika desítek minut. Poté se mikroflóra vrací ke svému původnímu složení, které je určováno naprosto jinými faktory než tím, zda se v potravě tyto mikroorganismy nacházejí či nikoliv. Lze tedy konstatovat, že množství laktobacilů v potravě neovlivňuje na delší dobu, natož trvale, mikroflóru našeho střeva. Chceme-li ve střevě udržet jejich potřebné množství, je nutné činit jiné kroky než aplikovat jednoduchou mechanickou představu o stálém dodávání a očkování střevní mikroflóry. O vaginální mikroflóře to platí dvojnásob, neboť tam se mikroorganismy z jídla ani nedostávají. Očkování mikroflóry kvašenými výrobky je smysluplné po nějaké akutní infekci nebo po požití antibiotik a jiných zásazích do střevní mikroflóry. Při krátkodobé aplikaci těchto mikroorganismů můžeme dosáhnout návratu k původnímu stavu. Pokud však ve střevě přetrvává situace, která způsobuje dysbiózu, jídlem tento stav neupravíme.

Při požívání mléka a především mléčných koncentrátů (tvarohů, sýrů a dalších) dochází k tomu, že náš organismus musí většinu látek v nich se nacházejících odbourat, neboť je pro svou existenci nepotřebuje. V dospělém věku však člověk již není dobře vybaven k likvidaci součástí mléka. Dochází k tomu, že ve tkáních se vytváří hlen a usazují se zde zbytky metabolitů mléka, především mléčného tuku, kaseinu a mucinu, a tím se mění jejich funkčnost. Tento jev probíhá ve sliznicích celého těla, ale – jak již bylo řečeno – i v dalších orgánech. Mléčný hlen, mléčná bílkovina i mléčný tuk slouží jako materiál pro vznik infekčních ložisek. Pokrývají sliznice, dostávají se do podslizničních partií a jsou pak příčinou vzniku ekzémů, chronických zánětů dýchacího traktu, chronických zažívacích problémů nebo změn v cévním systému.

Uvědomme si, že k výrobě 1 kg sýra je zapotřebí 10 kg mléka, to znamená, že při velké konzumaci těchto výrobků ve skutečnosti do našeho organismu dostáváme nepřípustné množství mléčných součástí. V ložiscích se pak nacházejí různé mikroorganismy, jak bude uvedeno dále – streptokoky, stafylokoky, zoonofekce, salmonely borrelie, plísně, viry – které se pod vrstvou hleny stávají nepřístupné pro imunitní systém i pro léky. Vzniká tak chronické zatížení našeho organismu mikroorganismy a jejich toxiny.

Z uvedených vět by mohl vzniknout dojem, že mléko je jedovatou potravinou, která člověku způsobuje závažné zdravotní problémy. Samozřejmě, že tato potravina není jedovatá ani škodlivá, ale míra jejího požívání bývá obvykle vyšší než ta, kterou je organismus schopen tolerovat. Především však člověk porušil v tomto případě přírodní zákony.

Každá potravina má v lidské stravě i svůj protijed. Bud je dodáván při vaření jídla nebo jej obsahuje sama potravina. V případě kravského mléka je protijed obsažen v produktu, který se nazývá syrovátka. Jde o tekutinu, která zůstává po vysrážení bílkovin, tuků a mucinu, tedy po procesu, jenž se využívá při výrobě tvarohů a sýrů. Pokud je mléko konzumováno v malém množství a v přírodním stavu, nezpůsobuje výše popsané problémy, není příčinou kumulace mucinu a kaseinu. Začne-li člověk mléko upravovat, a to především z chuťových důvodů, požívá nakonec převahu takového mléka a hlavně mléčných koncentrátů, v nichž se již protijedy nenacházejí.

Ostatní metabolity

Stejně se lze setkat s důsledky působení nelikvidovaných metabolitů dalších potravin. Lepek (gluten), tedy rostlinná bílkovina obilí, se chová obdobným způsobem jako mléko: rovněž vytváří ložiska a zahleňuje různé tkáně lidského těla. Bílá mouka je koncentrátem glutenu, takže přináší do našeho organismu těžko zpracovatelný materiál, z něhož se tvoří hlen.

Velmi nebezpečný je tento jev u živočišných bílkovin masa. Jejich rozkladem vznikají puriny a následně kyselina močová. Jestliže naše

tělo a jeho metabolismus nejsou schopny zvládat tento proces, dochází k hromadění purinů a ty se stávají jedem pro nervový systém především u vyšších věkových kategorií a pro disponované jedince středního věku.

Tuk se tímto způsobem ukládá nejen v podkoží, ale i v cévním systému, a metabolity tak v mladším věku představují závažné příčiny pro vznik chronických zánětů, ve starším věku bývají součástí procesu degenerace nervové a svalové tkáně a cévního systému.

Tuk a masové bílkoviny také bývají zdrojem pro vznik vnitřních karcinogenů, tedy látek, které se zúčastňují procesů vzniku zhoubných nádorů.

Hromadění rozkladových produktů živočišných bílkovin není jediný nebezpečný jev, který tato potravina přináší do lidského organismu. Při trávení živočišných bílkovin v tlustém střevě hrají zásadní úlohu mikroorganismy. Většina lidí se domnívá, že trávení probíhá především účinností trávicích enzymů. Některé potraviny, například tuk a živočišné bílkoviny, jsou však tráveny prostřednictvím mikroorganismů tlustého střeva. Jejich složení je velmi komplikované, různé druhy mikroorganismů mají různý efekt na trávení živočišných bílkovin. Způsobují dvojí v zásadě odlišný druh trávení, a to procesy oxidativními a reduktivními. Jestliže vznikne v tlustém střevě dysbióza (určitý druh mikroorganismů jak v množství, tak v umístění přerůstá ostatní mikroorganismy), mění se způsob trávení živočišných bílkovin. Vznikají látky, které lze nazvat střevními karcinogeny. Jsou to organické látky, které nacházíme prakticky u všech lidí, kteří onemocní zhoubným nádorem. Samozřejmě, že nejlepší prevencí je střevní symbióza, tedy harmonie mikroorganismů v tlustém střevě, ale protože nemáme žádné prostředky, jak se stále přesvědčovat o její existenci nyní, právě v tento okamžik, vystavujeme svůj organismus nebezpečí chybného trávení živočišných bílkovin a vzniku karcinogenů. Vnitřní karcinogeny nemusí vést nutně vždy ke vzniku zhoubného nádoru, k tomu je zapotřebí souhra dalších faktorů, ale v každém případě jsou pro organismus toxické a způsobují některé další zdravotní problémy ať už nervové, kožní či jiné.

Velmi zásadním metabolitem pro lidský život jsou tuky. Je známo, že moderní člověk konzumuje podstatně větší množství tuků, než je pro

jeho organismus úměrné, a proto musí docházet buď k ukládání nadbytečných tuků, nebo k jejich metabolizaci. Na základě zkušeností s detoxikační medicínou můžeme prohlásit, že nebezpečné jsou metabolity jak z tuku vepře, tedy sádlo, tak i z tuku hovězího dobytka a zvířiny, tedy loje, ale i z tuku drůbeže a mléčného tuku. Každý tuk je zpracováván a metabolizován poněkud odlišným způsobem, a člověk tudíž může být individuálně přetížen metabolity různých tuků. Metabolity tuků jsou nebezpečné především proto, že místem jejich kumulace jsou cévy. Ohrožují tak život většiny obyvatel této planety ve věku nad 50 let.

Při poruchách organismu, které způsobuje ukládání metabolitů, se mohou tvořit látky karcinogenní povahy. Vznikají ve střevech působením různých mikroorganismů, ale ne u každého a ne vždy! Všechny poruchy metabolismu jsou zcela individuální. Lidé se často domnívají, že jich se tyto poruchy metabolismu netýkají. Z praxe mohou říci, že téměř všichni lidé středního a staršího věku některou z poruch metabolismu mají. Při trávení živočišných bílkovin v tlustém střevě mohou vznikat karcinogeny, které se podílejí na vzniku různých zhoubných nádorů. Nikdy jsem nevyšetřoval člověka trpícího zhoubným nádorem, aniž by neměl poruchu trávení živočišných bílkovin. Vznik karcinogenů v tlustém střevě je tedy pravidelný jev doprovázející vznik zhoubných nádorů. Patří mezi několik (vždy přítomných!) příčin, které pak v důsledku vedou ke vzniku nádorů. Proto vegetariáni trpí zhoubnými nádory mnohem méně často než ostatní lidé. Nejlepší prevencí je střevní symbióza, tedy harmonie mikroorganismů v tlustém střevě. Prakticky nemáme žádné jiné prostředky, kromě testování přístrojem SALVIA, které by ukázaly, zda se ve střevě nachází dysbióza (porucha), nebo symbióza (kvalitní prostředí). Více v kapitole *Detoxikace tlustého střeva*. Závažnou poruchou metabolismu je porucha metabolismu cukru, jež se týká i metabolismu složitých cukrů neboli uhlohydrátů. Uhlohydráty se při trávicích procesech rozkládají na jednoduché cukry a chovají se v organismu obdobně jako již přijímané jednoduché cukry. Závažnou poruchou je diabetes mellitus. Objevuje se v populaci stále častěji, počet pacientů přibývá velkou rychlostí. Ve většině civilizovaných zemí

jí trpí každý desátý. Je to porucha ve funkcích organismu způsobená hromaděním toxických látek v beta-buňkách slinivky břišní, ale i dalšími patologickými procesy způsobenými toxiny. Ty svou autoimunitní aktivitou zničí pomocí toxinů postiženou beta-buňku. Výzkumy prokazují, že těmito toxiny může být především kasein, hlavně u dětí, které konzumovaly kravské mléko namísto mateřského už v kojeneckém věku, ale může to být i gluten a jiné toxiny, především infekční ložiska. Porucha metabolismu cukru má i své skryté varianty. Při špatné produkci inzulínu, kdy sice ještě nedochází k vzestupu cukru v krvi – proto není stanovena diagnóza diabetes mellitus – se cukr hromadí ve tkáních. Cukr je velmi silný toxin, zmíním se především o dvou jevech, které v důsledku hromadění cukrů ve tkáních vznikají.

1. Cukr je hlavní potravou pro kvasinky, proto se na tkáních, do kterých se cukr vyloučil, úspěšně rozmnožují kvasinkové kultury. Cukr se vylučuje do sliznic poševních, střevních, do sliznic dýchacího ústrojí. Také do kůže a následně vznikají chronické plísňové infekce, které mají mnoho zdravotních důsledků. Alergizují organismus, otravují ho látkami, které produkují, z nichž mnohé jsou velmi podobné pohlavním hormonům a organismus na ně jako na pohlavní hormony reaguje. Způsobují zvýšenou propustnost orgánů nežádoucím látkám – toxinům, ucpávají mízní systém, způsobují střevní dysbiózu, jsou příčinou vzniku cyst. Plísňe produkují kysličník uhličitý, který vytváří ve tkáních dutiny, jež se ohraničují, které nazýváme cysty. Bez odstranění toxinů a vyřešení poruchy metabolismu cukru nemáme šanci chronickou plísňovou infekci zlikvidovat. Všechny pokusy přírodní (i chemické), které mají vyléčit plísňe, jsou ve svém důsledku marné. Jde o houževnatý organismus a není na světě síla, která by mohla plísňe zlikvidovat. Nadužívání antibiotik a jejich zbytky-jak ve volné přírodě, tak ve vlastním organismu – růst plísni ještě podněcují.

2. Dalším důsledkem špatného metabolismu cukru mohou být elektrické výboje v centrálním nervovém systému. Nervová buňka slouží jako samostatná výrobní elektrické energie, z kyslíku a cukru vytváří elektrické potenciály, které využívá k přenosu informací, tyto potenciály se šíří z buňky do buňky, z centrálního nervového systému

do celého organismu a nesou informaci i elektrickou energii. Za okolností, které nazýváme poruchou metabolismu cukru, se v buňkách centrálního nervového systému ve zvýšené míře hromadí cukr a dochází k nadvýrobě elektrických potenciálů. Připojí-li se k tomu další toxické zatížení, především kovy, jako jsou třeba rtuť a stříbro, které jsou velmi vodivé, může dojít k probíjení elektrických impulsů v okolí. Lidé trpící tímto jevem jsou výbušní, agresivní, neklidní, trpí migrénou až epilepsií.

Velmi specifickým preparátem se složitou konstrukcí je pro tyto poruchy Metabex. Sestává z desítek komponentů a informací a je zacílen na odstranění metabolických poruch a vylučování metabolitů. Přístrojem vytestujeme, který metabolit organismus ohrožuje.

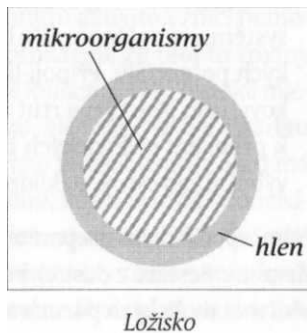
V rámci detoxikačních procesů je třeba se naučit metabolity odstraňovat. Je samozřejmé, že účinnou prevencí představuje dieta, ale praxe ukazuje, že jen velmi malé procento lidí je schopno ji dodržovat. Proto se seznámíme s dalšími postupy, které vedou k odstraňování metabolitů základních potravin. V organismu se totiž kumulují i soli, jednoduché cukry a některé další méně časté součásti naší stravy.

VNITŘNÍ TOXINY

V předchozí kapitole jsme se zmínili o jednom zdroji vnitřních toxinů, jde o toxiny vznikající při trávení potravin. Dalším zdrojem jsou infekce a již zmíněné mikrobiální toxiny.

INFEKČNÍ LOŽISKA

Nejvýznamnějším zdrojem vnitřních toxinů jsou infekční ložiska neboli focusy. Jsou to v podstatě opouzdřené infekce, které se nacházejí na sliznicích, pod sliznicemi nebo v jiných strukturách kteréhokoli orgánu v trávicí či dýchací soustavě, v játrech, ledvinách, v nervovém systému, ve svalovině, vazivu, v kloubech.

Vznik ložiska

Jak již z názvu *opouzdřené infekční ložisko* vyplývá, vzniká ze dvou zdrojů. Prvním je vznik pouzdra, který byl převážně vysvětlen v předchozí kapitole. Pouzdro ložiska totiž nejčastěji vzniká z přítomných hlenů, tedy metabolitů různých potravin – mléka (metabolity mucinu, kaseinu), masa, tuku, bílé mouky, cukru, ale i z dalších materiálů, především ze solí, které se vytvářejí v našem organismu. Čím déle je hlen v organismu přítomen a čím má vhodnější podmínky (patologičtější), tím vytváří pevnější vrstvu, která se rozkládá často jen velmi obtížně.

Druhou podmínkou vzniku ložiska je infekce. Ta se do organismu dostává dvojím způsobem: prvním z nich jsou infekce získané z těla matky. Pokud se v těle matky nacházejí infekční ložiska a infekce se dostávají do krevního oběhu plodu nebo plod prochází infikovanými porodními cestami, přináší si dítě na svět některé infekce, které se velmi často neprojeví infekčními chorobnými příznaky po porodu, ale

stávají se zdrojem pro vznik infekčních ložisek. Setkáváme se s takto získanými zoonozemi, borreliózou, anaerobními, tuberkulózními a dalšími infekcemi. Tímto způsobem dochází k tomu, že již kojenci a batolata trpí chronickými onemocněními, která ložiska způsobují – astmatem, ekzémem, chronickými chorobami dýchacích cest, jater, ledvin, kůže, nervovými chorobami atd.

Druhým zdrojem infekcí pro ložiska jsou získané infekce, s nimiž se člověk setkává během života. Jakmile se mikroorganismu podaří proniknout do lidského těla tím, že překoná bariéry sliznic a kůže, má jediný cíl: rozmnožování. Mikroorganismy používají člověka jako vhodné prostředí pro realizaci tohoto cíle, tedy jako inkubátor. Proti tomu se staví především naše imunita. Infekce je okamžitě likvidována, takže nastane souboj mezi ní a imunitním systémem. V posledních desetiletích do tohoto souboje vstupují ještě antibiotika jako zbraně používané k likvidaci mikroorganismů. Naštěstí pro nás imunita podpořená antibiotiky téměř vždy vítězí. Mikroorganismy však obvykle nejsou likvidovány úplně všechny. Zbývající se stačí uchýlit do úkrytů, tedy do hlenových obalů. Hlenové obaly infekce částečně izolují od vnitřního prostředí našeho organismu, ale zároveň je chrání i před imunitním systémem, jeho buňkami a látkami.

Jak už bylo řečeno, obaly ložisek jsou tvořeny materiály, které v našem těle vznikají nebo se vylučují z různých orgánů; mohou je tvořit také metabolity, jejichž zdrojem je potrava. V ložisku nemá infekce vhodné podmínky k rozmnožování, a proto tam pravděpodobně tento proces významně neprobíhá ani se obvykle nešíří do organismu. Pokud jsem uvedl *obvykle*, pak si musíme říci, jakým způsobem ložiska škodí lidskému organismu.

Jak ložiska působí

Za prvé se spontánně rozpadají, infekce se uvolňuje, a vznikají tak chronické reinfekce. Na základě toho se můžeme setkat s opakovaným nálezem mikroorganismů ještě nedávno negativních. Opakují se borreliové, salmonelové infekce, různé virózy, plísňe.

Infekce uvolněné z ložisek bývají naštěstí oslabené a nemívají příliš závažný průběh.

Za druhé – vzhledem k tomu, že se infekce nemůže rozmnožovat, přechází do režimu produkce mikrobiálních toxinů. Jejich význam a vliv byl již popsán. Jakákoliv infekce uzavřená v ložisku se stává zdrojem mikrobiálních toxinů, které přes obaly ložiska pronikají do našeho organismu.

Za třetí – ložiska sama o sobě, zvláště ta hlenového charakteru, poškozují funkci orgánů a blokují průchod energie čchi tak, jak ji chápali starověcí čínští lékaři. Nedostatky v koloběhu čchi mají nepochybný a závažný důsledek pro funkci některých orgánů. Základním příznakem, s nímž se při stagnaci energie čchi setkáváme, je nedostatek vitality a schopnosti organismu odolávat fyzické i psychické zátěži.

Nejzávažnějším důsledkem infekčních ložisek je působení mikrobiálních toxinů na tkáň, orgány, tedy přímo na funkci buňky. Mikrobiální toxiny mají mutagenní vliv na genom a mohou proto zásadním způsobem porušovat funkci genetické informace, a tím velice ovlivňovat zdravotní stav našeho organismu. Ovlivňují rovněž centrální, periferní i vegetativní nervový systém, a způsobují tak poruchy regulace, kterou má nervový systém na starosti. Porušují rovněž chod imunitního systému, který je řízen z CNS. Mají vliv i na další orgány imunity jakými jsou kostní dřeň, thymus a další. Mikrobiální toxiny také narušují orgány regulující hormonální děje v našem organismu a ovlivňují tak na dálku funkci některých orgánů, které jsou na hormonech závislé. Poškozují funkci buněk, které mají na starosti produkci enzymů, čímž dochází k dalším zprostředkovaným poruchám, např. trávení a metabolismu. Provokují také imunitní systém k reakci tím, že prosycují konkrétní tkáň. Protože však často způsobují v nervovém systému poruchy v regulaci imunitního systému, reakce nemusejí být vždy zcela fyziologické. Konkrétně mám na mysli to, že vznikají reakce alergické i autoagresivní, tedy autoimunitní. Obě dvě devastují konkrétní tkáň a vyvolávají tak situaci, která je velmi přijatelná pro další infekce.

Celkově lze říci, že produkcí toxinů si mikroby uzavřené v opouzdřených ložiscích připravují svého hostitele k nástupu buď svých soukmenovců nebo jich samotných. Oslabují jeho imunitní systém jak z centrálního, tak i z lokálního hlediska a budují si tím pozici, která nakonec vede k vítězství mikroorganismů. Trochu zjednodušeně lze říci, že vliv infekčních ložisek je zásadní pro vznik chronických chorob. Při detoxikační medicíně uvidíme, že mikrobiální ložisko je velmi důležitou součástí vzniku celkového toxického zatížení jednotlivých orgánů.

V opouzdřených infekčních ložiscích nacházíme, jakékoliv infekce, avšak nejzávažnější bývají ložiska s obsahem borrelií, toxoplazmózy brucelózy, anaerobních a tuberkulózních mikroorganismů, streptokoků, stafylokoků, salmonely EB viru, hepatických a herpetických virů, aspergilových plísní, mukorů a dalších méně často se vyskytujících mikroorganismů.

Podmínky pro vznik ložiska

Opouzdřené infekční ložisko musí mít ke vzniku a existenci tyto podmínky:

Orgánový stres. Tkáň, která je stresována, ať již stresem vzniklým na základě zevních podmínek či vnitřních příčin, snadněji vytváří opouzdřená infekční ložiska

Životní styl. Životní styl, především chybné způsoby stravování, jsou dalším důležitým momentem pro vznik ložisek, protože dodávají hlavně stavební materiál pro jejich pouzdra

Genetická výbava. Zejména metabolismus, ale i další faktory jako kvalita imunitního systému a dalších ochranných systémů jsou velice ovlivněny genetickou výbavou. Na základě anamnézy lze vytipovat osoby, které budou mít velkou tendenci ke vzniku infekčních ložisek.

Životní prostředí. Přítomnost radioaktivity, toxických kovů, chemických látek, zplodin automobilového provozu, antibiotik a dalších cizorodých látek v životním prostředí znamená značnou toxickou zátěž pro tkáň lidského organismu.

Tyto faktory jsou rozhodující při vzniku infekčních ložisek a chronických chorob. Je-li jedinec velmi dobře protistresově vybaven a má dobrý genetický základ, nemusí úzkostlivě řešit způsoby stravování, protože jeho dispozice pro vznik infekčních ložisek je malá. Naopak organismus velice stresovaný bude mít tuto dispozici podstatně větší a je namístě, aby takový jedinec omezil škodlivé potraviny ve svém jídelníčku.

Organismus s nekvalitní genovou výbavou, který je velice stresován, musí úzkostlivě řešit způsoby stravování, pokud chce zpomalit vznik infekčních ložisek i jejich negativní zdravotní důsledky.

Diagnostika skrytých infekčních ložisek

Současná medicína často hledá infekční focusy především v mandlích, ale někdy i v appendixu a jiných místech našeho organismu. Její diagnostické možnosti jsou však v tomto směru velmi limitované. Zobrazující metody tyto organické, nekонтastní a mikroskopické útvary prakticky nikdy nezachytí. Imunologické krevní vyšetření rovněž neposkytuje mnoho důkazů, protože imunitní systém nevytváří vůči infekcím skrytým v ložisku protilátky. Proto tyto infekce nejsou dobře zachytitelné při vyšetření, někdy jsou zachytitelné na tzv. hraniční nebo paměťové úrovni.

Vzhledem k tomu, že ložiska bývají uložena v podslizničních či podkožních vrstvách, obvykle je nenaleznou ani endoskopické metody jako například colonoskopie. Z tohoto důvodu jsme museli přijít na to, jak ložiska diagnostikovat. Diagnózu provádíme pomocí modifikovaného přístroje EAV, který nám umožňuje přesně určit nejen umístění ložisek, ale i jejich infekční obsah. Přístroj nám tedy umožňuje zjistit tři údaje důležité pro diagnózu ložiska: umístění ložiska, materiál jeho obalu a vlastní infekční obsah ložiska

Všechny tyto údaje jsou pro detoxikaci nezbytné.

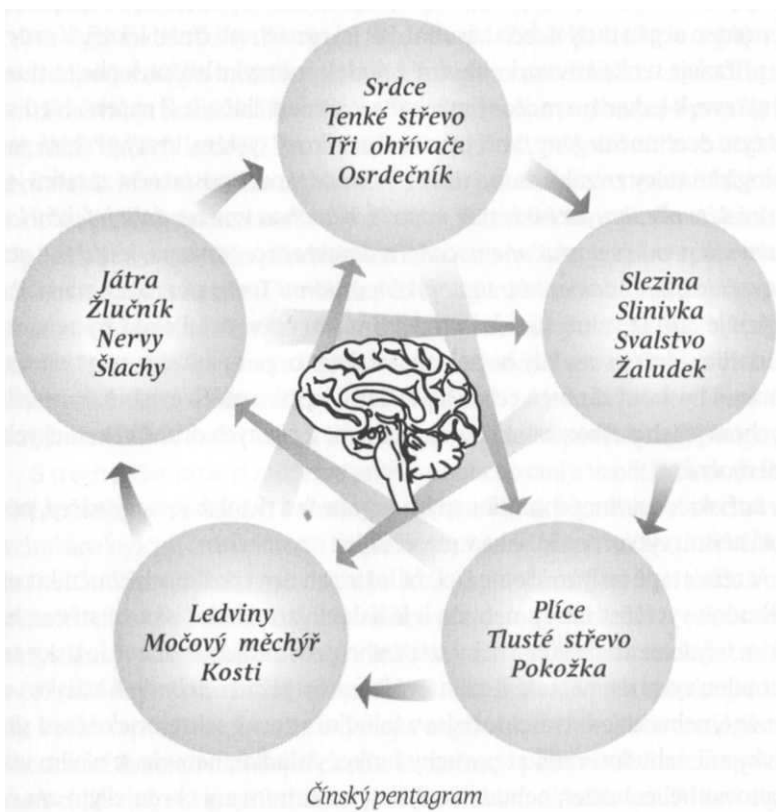
Detoxikace skrytých infekčních ložisek

Infekční ložiska se obvykle nedají z organismu vyloučit celá, ale také nemůžeme přímo působit na hlavního strůjce problémů – infekci uvnitř ložiska, protože ta je chráněna hlenovým obalem.

Detoxikace infekčního ložiska může být provedena teprve tehdy, jestliže se nám podaří rozložit jeho obal. Uvolněná infekce je pak likvidována vlastním imunitním systémem. Jindy je třeba uskutečnit detoxikaci infekce tak, jako v případě jiné volné infekční zátěže. K rozpouštění obalů infekčních ložisek byl vypracován systém, o němž bude zmínka v kapitole Praktická detoxikace. Rozpoznání infekčního obsahu ložiska nám umožňuje nasadit detoxikační prostředky vedoucí k zaměření imunitního systému na konkrétní infekce. Často je však třeba, abychom detoxikovali i konkrétní tkáň od toxinů, které je již prosytily. Jednotlivé tkáňe a orgány tak musíme detoxikovat od virových, anaerobních, ritckettsiových, streptokokových, stafylokokových, salmonelových, plísňových a dalších toxinů.

Diagnostiku infekčních ložisek provádíme buď údajem z diagnostického programu uloženého v počítači, nebo využíváme speciální diagnostické ampule, které jsou tvořeny s ohledem na diagnózu ložisek. Zásadním předpokladem diagnózy je však měření jednotlivých tkání a jejich zátěže. Při měření celkového toxického zatížení nám místní tkáňová ložiska unikají. Pokud však diagnostikujeme infekční zátěž v konkrétní tkáni, což jsme neučinili při celkovém měření, pak se se vši pravděpodobností jedná o infekci ložiskového typu, tedy o infekci opouzdřenou. V tomto případě nemůžeme použít detoxikační protiinfekční preparát, ale musíme zvolit, jak již bylo výše uvedeno, postup rozpouštějící infekční ložisko, a teprve pak můžeme samotnou infekci a její toxiny detoxikovat.

Likvidace infekčních ložisek a jejich detoxikace je základním kamenem detoxikační medicíny. Bez tohoto postupu si nedovedeme představit proces, jenž by měl člověka zbavit chronických chorob.

ČÍNSKÁ MEDICÍNA A INFEKČNÍ LOŽISKA

Lidský organismus je zcela nepochybně anatomicky a fyziologicky složen tak, jak jej popisuje současná moderní věda. Patologické stavy a děje v něm se však neřídí jen mechanickým popisem, jak jej známe z učebnic fyziologie, ale chovají se i podle pravidel, která popsala tradiční čínská medicína již před několika tisíci lety. Pokusme se nyní tento systém popsat, protože je velmi důležitý jak k pochopení důsledků toxické zátěže v lidském organismu, tak i detoxikačních postupů a strategie.

Čínská medicína rozdělila organismus do pěti okruhů. Každý okruh je řízen mateřským orgánem. Jak z přiloženého grafu vyplývá, mateřskými orgány jsou srdce, slezina, plíce, ledviny a játra. Ke každému z nich je přiřazen jeden orgán dutý neboli zásobní, jak jej označovali čínští lékaři. K srdci se přiřazuje tenké střevo, ke slezině žaludek a slinivka břišní, k plicím tlusté střevo, k ledvinám močový měchýř a k játrům žlučník. Z našeho hlediska tyto dceřiné orgány tvoří první nárazníkový systém, který přebírá patologické stavy ze základního mateřského orgánu. Podstatné a zásadní je, že v celém okruhu, jak bude níže popsáno, nemohou vznikat další infekční ložiska ani nemůže nastat onemocnění a devastace organismu, jestliže se nevytváří ložisko v základním mateřském orgánu. Tento poznatek staročínských lékařů je velmi zásadní především pro prevenci. Pokud by se nám podařilo udržet stav, kdy by se v mateřském orgánu ložisko nevytvářelo, chránili bychom zároveň celou škálu dalších příbuzných orgánů, zamezili bychom jejich poškozování tak, jak je známe z různých druhů chronických onemocnění.

Ložiska v dceřiných a příbuzných orgánech a tkáních se nevytvářejí, pokud nejsou vytvořena ložiska v mateřských orgánech.

V této etapě tedy můžeme říci, že ložiska a tím i poškození žlučníku se nebudou vytvářet tehdy, nebude-li ložisko v játrech; ložiska ve střevech, a tím i dysbióza a další poruchy střevního prostředí způsobené ložisky se nebudou vytvářet, nebude-li primární ložisko v plicích; nebude-li ložisko ve slezině, nebude se vytvářet ložisko v žaludku a zevně sekretorické části slinivky ani nebudou vznikat poruchy funkce žaludku, nebude se v něm vyskytovat helicobacter, nebude docházet k akutním ani chronickým zánětům slinivky břišní; nebudeme se setkávat s chronickými infekcemi močového měchýře, nebude-li ložisko v močovém měchýři – to však nemůže vzniknout bez působení ložiska v mateřském orgánu – ledvinách.

Ložiska v mateřských orgánech se velmi často vytvářejí již v dětském věku. Setkáváme se s nimi již u novorozenců, kteří je vytvářejí z infekcí z těla matky a z hleny, který k nim přichází prostřednictvím mateřského mléka. Mateřské mléko hlenová ložiska – předpokládejme – nevytváří, ale potrava, kterou matka požívá, má vliv na jeho složení a

tím i vliv na vznik ložisek. U malých dětí se setkáváme poprvé s infekčními ložisky v plicích, ale velmi záhy se rozšiřují do sleziny, ledvin a často i do jater.

Ložisko v srdci se vytváří obvykle až v dospělém věku.

Jak se rozšiřují ložiska v mateřských orgánech, rozšiřují se i v orgánech patřících do jednotlivých okruhů, a tak postupují symptomy různých chorob a dysfunkce různých orgánů. Rozšíření ložisek do dalších orgánů je pravděpodobně podmíněno produkcí toxinu z mateřského ložiska. Toxin totiž ovlivňuje tkáň dceřiného nebo spřízněného orgánu a připravuje je na vznik dalších ložisek. Tato ložiska mohou mít jiné složení než ložisko mateřské. Mohou vznikat z hlenů různých potravin, ale mohou také obsahovat různé infekce, které mají afinitu k jednotlivým orgánům a tkáním. V plicích se s naprostou převahou setkáváme s ložisky, jež jsou způsobena vlivem mucinu a kaseinu. Ve slezině to bývají ložiska rovněž mléčného původu, ale podstatně častěji se v ní nacházejí ložiska, jejichž základem je nadměrná konzumace cukru a bílé mouky. V ledvinách se s velikou převahou vyskytují ložiska z bílé mouky a solí. V játrech to jsou ložiska tvořená živočišnými bílkovinami a tuky. V srdci nabývají velké převahy opět tuky.

S trochou fantazie si můžeme promítnout chování a vznik ložisek do lidské společnosti. Uvidíme, že infekční ložiska a lidská společnost se chovají velmi analogicky, což dokazuje jednotnost přírody. Již při vzniku infekčních ložisek můžeme hledat souvislosti v lidské společnosti: bude-li tlak na nepřítele v lidské společnosti příliš velký, přejde od otevřeného odporu ke skrytému. Vytvoří vlastně skrytá ložiska, na která obrana společnosti – v případě organismu imunitní systém – nedosáhne. Z nich vycházejí toxiny které nepředstavují otevřený boj s organismem, ale jde o analogii záškodnické činnosti narušující chod a organizaci společnosti. Bude-li společnost oslabená, má nepřítel šanci ji velice snadno zlikvidovat. Pokud chce být toxická činnost úspěšná, musí společnost narušovat v určitých klíčových bodech a postupně si připravovat půdu pro pronikání do dalších struktur. Tak, jak se chová lidská společnost, se chovají i mikroorganismy v našem těle. Nebyl by problém vytvořit obdobu

Čapkovy hry *Ze života hmyzu* a parafrázovat ji do života mikroorganismů v prostředí našeho organismu, který je obdobou kosmu, vesmíru v nás.

Přibližme si nyní jednotlivé okruhy, abychom mohli pochopit patologické toxické procesy, s nimiž se v našem organismu setkáváme.

PLÍCE A TLUSTÉ STŘEVO

Dýchací ústrojí představuje jednu ze základních cest pro příjem energie čchi. Energie získávaná ze vzduchu se v plicích mísí s energií ze zažívacího traktu, tedy z potravy, a je pak distribuována do celého organismu. Proto mají plíce velký význam v distribuci energie, a jejich poruchy a špatná funkce tudíž znamenají i zhoršenou distribuci energie čchi, následné slabosti, nedokrvení končetin a především nedostatek energie k sebeuzdravujícím procesům. Dýchání také patří mezi jeden z mála dějů, které člověk tzv. musí. Hovoříme-li o situaci, kdy plíce nejsou v pořádku, nemáme na mysli jenom plicní onemocnění – různé druhy zánětů, nádorů nebo fibrózních přeměn, ale i funkci plic z energetického hlediska.

Lidský organismus může být vnímán jako energetické pole, v němž probíhají pochody dle zákonů kvantové fyziky. V celistvosti tohoto pole můžeme rozeznávat jednotlivá subpole, která představují základní orgány, přesněji řečeno základní pětici orgánů. Subpole mají velmi značný význam a vliv na to, jak funguje celkové energetické pole. Pokud tato funkce není v pořádku, pak vnímáme různé poruchy tohoto pole, které se později přeměňují na hmotné, fyzické problémy. Proto nemusíme vždy mluvit o nemocech, hovoříme-li o nepořádku v oblasti plic, ale naopak musíme vždy mluvit o nepořádku v oblasti plic, jestliže se již vyskytuje nemoc, jež souvisí přímo s plicemi, dýchacími cestami, sdruženými tkáněmi a orgány.

Zásadním pravidlem je: orgán nemusí být v dobré kondici, a přitom ještě nemusí být nemocen a ani mezi jeho sdruženými orgány se nemusejí nacházet nemoci. Přesto však má taková porucha

energetického pole dopad na funkci celého organismu, a hlavně představuje konkrétní nebezpečí, jež může vyústit v nemoc. Nemoc vždy znamená, že se dotýčný mateřský orgán nachází ve špatné energetické kondici, což má dopad na něho samotného, na dceřiný orgán i na orgány sdružené v daném okruhu.

Z hlediska současné fyziologie probíhá v plicích výměna plynů – kyslíku získávaného ze vzduchu a kysličníku uhlíčitého přenášeného krevním barvivem. Vedle ledvin a tlustého střeva, hlavních vylučovacích orgánů, můžeme do této vylučovací skupiny zařadit také kůži i plíce. Není proto náhoda, že plíce a kůže spolu velmi úzce funkčně souvisejí.

Plíce jakožto mateřský orgán ovlivňují celé dýchací cesty. Bronchioly (průdušinky) a bronchy (průdušky) přecházejí do trachey (průdušnice). Ta představuje v dýchacím systému výjimku, protože podléhá vlivu jater. Dále se dýchací cesty rozdělují na hltan (larynx) a hrtan (pharynx), které přecházejí do ústní nebo nosní dutiny. V této části dýchacích cest se nacházejí mandle, jejichž systém se jmenuje Waldayerův okruh. Nejznámější jsou mandle patrové, kvalita jejich funkce patří právě do systému plic. Je tu však i mandle jazyková, nosohrtanová, hltanová a mandle při vstupu do Eustachovy trubice, která spojuje nosní dutinu se středním uchem. Každá z těchto mandlí podléhá vlivu jiného orgánu. Do systému dýchacích cest náležejí i vedlejší dutiny nosní, z nichž dutina horní čelisti (sinus maxilaris Higmori) podléhá vlivu plic. Čelní dutina a dutina křídlové kosti patří k okruhu ledvin.

Systém dýchacích cest je první a nejdůležitější přístupovou cestou pro mikroorganismy – viry, plísňe a bakterie, které se vzduchem dostávají do nitra lidského těla. Sliznice dýchacích cest je vybavena hlenem (mucinem), v němž se nacházejí některé látky imunitního systému bránící tomu, aby se skrze ni mikroorganismy dostaly do těla. Dále se na sliznici nachází mikrofilm velkého množství mikroorganismů, které rovněž vylučují různé látky mající za úkol zabránit prostupu nepřátelských mikroorganismů do našeho těla. Najdeme tu i celou řadu dalších látek a buněk imunitního systému. Sliznice dýchacích cest je tedy velmi dobře opevněna proti průniku

cizích mikroorganismů. Člověk však velmi často trpí jejími poruchami jak vlivem životního prostředí, kdy vdechuje mnoho chemikálií, například sirných sloučenin, které ji naleptávají, tak i vlivem svých špatných životních návyků, především kouření, jež zanáší do sliznic dehet, těžké kovy a desítky či stovky dalších nežádoucích látek, ale i požívání některých léků, především antibiotik, či vstříkování sprejů obsahujících hormon kůry nad-ledvin kortizon. Tím se otevírá snadná přístupová cesta pro nežádoucí mikroorganismy, což má za následek časté zaplavení našeho organismu těmito mikroby a vytvoření mnoha skrytých infekčních ložisek.

Na špatném stavu dýchacích cest se však nepodílejí jenom tyto vlivy vyplývající z činnosti člověka, ale i vliv toxinů z ložisek, pro něž jsou dýchací cesty mimořádně disponovány. Jak jsem již uvedl, na sliznicích dýchacích cest vzniká mnoho hlenů. Pokud nemá určité specifické vlastnosti, vytváří na nich hlenové zátky. Jejich obsahem bývá velmi často hlen z kravského mléka (mucin), ale i bílkovina tohoto mléka. Setkal jsem se také s hlenem vznikajícím z cukrů či z bílé vymílané pšeničné mouky. V hlenech vytvářejících tyto zátky se velmi často nacházejí infekce pro dýchací cesty nebezpečné – tuberkulózní, proteus infekce, haemophylus infekce, streptokoky, stafylokoky, různé plísně, viry chřipkové i jiné respirační; zkrátka celá škála mikroorganismů.

Ložiska vznikající v plicních sklípcích produkují toxin, který zhoršuje situaci v průběhu celého dýchacího ústrojí a má za následek vznik sekundárních ložisek v každém úseku dýchacích cest zvláště – v průdušinkách, průduškách, mandlích, ve vedlejších dutinách nosních, v hrtanu či hltanu. Každé takové ložisko negativně ovlivňuje situaci v konkrétním úseku dýchacího traktu, přičemž se tyto úseky zároveň ovlivňují navzájem. Ložisko v mandlích může působit na stav v průduškách – lidé pak hovoří o tom, že jim infekce »spadla« na průdušky nebo na plíce a oni onemocněli zánětem některého úseku dýchacích cest. Pro nás je toto rozdělení důležité, protože každý úsek dýchacích cest vyžaduje jinou detoxikační terapii, jiný detoxikační postup, tedy různé druhy rezonančních preparátů nebo bylin.

Odstranění infekčních ložisek představuje tedy téměř příčinnou léčbu. Rozhodně je třeba si uvědomit, že tvrzení současné medicíny, že

léčba antibiotiky potírající infekce dýchacích cest je příčinou léčbou jejich zánětů, není pravdivé. Vždyť ani my, kteří se soustředíme na odstranění infekčních ložisek z dýchacích cest, nemůžeme ještě mluvit o příčinné léčbě. Příčinná léčba totiž spočívá v odpovědi na otázku, proč se infekční ložiska v dýchacích cestách vytvářejí.

Důvody vzniku ložisek v dýchacích cestách

Jednou ze základních příčin je stres neboli emocionální stav organismu. Pro dýchací systém je typickým poškozujícím stresem psychické napětí. Je známo, že ve stavu psychického napětí člověk dýchá povrchově, event. zadržuje dech, a naopak uvolnění dechu patří mezi relaxační techniky, které ho odstraňují. Jakmile psychické napětí trvá delší dobu, vznikají podmínky pro vznik ložiska

Druhou příčinou je přítomnost hlenu, který sliznice dýchacích cest nejsou schopny zpracovat a odstranit. Je-li hlen příliš zahuštěn a jeho složení neodpovídá ideálnímu stavu pro sliznice dýchacích cest, vytváří infekční ložiska v kritických místech, jakými jsou plicní sklípky nebo rozvětvení průdušek, mandle, dutiny a podslizniční vrstvy. Ložiska často vznikají právě v podslizničních vrstvách, a proto nejsou patrná při optickém vyšetření dýchacích cest ani mechanicky odstranitelná.

V dýchacích cestách stresovaných psychickým napětím a přítomností ložisek a jejich toxinů špatně probíhá spontánní detoxikace toxinů ze životního prostředí a nezdravého životního stylu. Ve sliznici se hromadí chemické látky, kovy, radioaktivní prvky, zbytky léků a očkování a různé infekce, které dýchacími cestami procházejí, čímž vznikají podmínky pro akutní, recidivující či chronické záněty, což je jedním z fyzických důsledků celého tohoto procesu. Vstoupí-li do něj i poruchy v imunitním systému, jakými jsou například alergie, vznikají závažnější alergické záněty, přistoupí-li procesy v nervovém systému, zvýšená dráždivost nervových zakončení v plicní tkáni a v tkáních dýchacích cest, vznikají poruchy periferního nervového systému, rozvíjí se astma, přistupují-li ještě závažnější imunitní problémy jako jsou autoimunitní procesy, vznikají fibrózní změny v plicích a

hyperplastické změny v plicích a dýchacích cestách. Genetické chyby a plísně zase způsobují cystické přeměny takové tkáně.

Tak bychom schematicky mohli popsat prakticky všechny nemoci dýchacích cest, na nichž se podílí přítomnost ložisek, náš životní styl, životní prostředí a genetická výbava

Chceme-li člověka zbavit například chronické rýmy, musíme mimo jiné vyčistit celé dýchací cesty od ložisek a nánosů volných toxinů a v organismu provést další úkony, které popíšeme v dalších kapitolách. Stejně budeme postupovat u poruch čichového ústrojí – ty jsou zčásti podmíněny těmito vlivy v dýchacích cestách, ale zčásti souvisejí s nervovým systémem.

Je tedy zřejmé, že většina nemocí vzniká kombinací vlivů různých systémů na tkáň – slizničních, lymfatických, imunitních, nervových, hormonálních a genetických. Za každým z uvedených vlivů stojí jiný systém, jiný okruh, a jak nám velí celostní medicína, musíme proto ošetřovat celý organismus, nikoli jen jednu z jeho částí. Na dokreslení jsem si ještě nechal vlivy psychické, které bývají někde na počátku celého procesu. Atak máme před očima celý lidský organismus, protože sliznice budou ovládnány určitým systémem, nervy a hormony jiným, psychika bude mít další souvislosti a genetický systém rovněž. Do všech těchto souvislostí lze zasáhnout.

Ložiska v tlustém střevě

Dceřiným orgánem plic je tlusté střevo. Zásadním poznatkem je, že se nemůžeme setkat s ložisky v tlustém střevě, aniž by se primárně nevytvořila v plicích. V praxi můžete najít ložiska v tlustém střevě, i když ložiska v plicích byla již vyléčena a odstraněna.

Ložiska v tlustém střevě tedy mohou existovat nezávisle na ložiscích v plicích, ale nezávisle na nich vznikat nemohou.

Plíce také rozhodují o stavu tlustého střeva tím, že řídí distribuci tekutiny v organismu. Při chybách v této distribuci může vznikat příliš vodnatý nebo příliš suchý střevní obsah, což má za následek problémy ve kvalitě stolice a vylučování. Je třeba si ale uvědomit, že ne za všemi problémy, které ve střevech můžeme pozorovat, musí stát ložiska v

nich. Některé orgány, například okruh játra, žlučník a žlučové cesty, mají velký vliv na tlusté střevo a toxiny které se z těchto orgánů uvolňují, mohou velice poškozovat jeho funkci. Tlusté střevo začíná slepým střevem (caecum), na němž se nachází útvar zvaný červovitý výběžek (apendix vermiformis). Ze slepého střeva, které tvoří poměrně velký vak, vychází vzestupné střevo, které se v pod-jaterním ohbí stáčí do příčného tračníku vedoucího přes celou břišní dutinu až k ohbí slezinnému, kde pokračuje jako sestupné střevo, esovitý tračník, konečník (rectum) a ústí análním otvorem na povrch lidského těla.

Energetická stavba tlustého střeva je komplikovanější. Slepé střevo (coecum) a konečník (rectum) ovládá dvojice játra-žlučník, řitní otvor slezina. Pro léčbu je to velmi podstatné, protože například hemoroidy nebo plísňové infekce konečníku, svědění či jistý druh dysbiózy spojený se značným nadýmáním jsou procesy primárně způsobené ložisky v játrech, porušením energetického pole játra-žlučník a následnými ložisky ve slepém střevě a konečníku.

Oblast slepého střeva, do něhož z jedné strany ústí tenké střevo a z druhé strany vychází tlusté střevo, je velmi významná nejen z trávicího, ale i imunitního hlediska, protože se zde nachází zásadní imunitní orgán – Peyerské plaky. Tlusté střevo je hustě osázeno mikroflórou. Nesmíme zapomínat, že až 80% některých trávicích procesů zajišťuje ona a nikoliv enzymy vznikající v trávicích žlázách. Jde především o trávení živočišných bílkovin a tuků. Mikroorganismy také zajišťují vznik některých vitaminů, ale rovněž číhají na svou příležitost, aby se rozmnožily, obsadily další území a přivodily střevní dysbiózu. Ta tedy může být způsobena buď přímým hrubým zásahem do střevního prostředí pomocí léků, antibiotik, hormonů, psychofarmak a dalších, anebo problémy ve vyšších etážích trávicího ústrojí, chybným složením trávicích šťáv či operačními nebo radiačními zásahy při onkologické léčbě. Avšak v praxi – a tudíž nejčastěji – bývá dysbióza vyvolána přítomností infekčních ložisek.

Ložiska ve střevě mívají obal z tuků, cholesterolu, vlákniny nestrávených zbytků potravy, lepku a dalších materiálů. Jsou uložena buď přímo ve střevní dutině, resp. v haustrech (záhybech tlustého střeva), které poskytují dostatečný prostor pro stovky takových ložisek,

nebo podslizničně, což je problém poměrně závažný, neboť takové střevo nelze vyčistit mechanicky. Při mechanických očištěch střeva, jejichž postup bude popsán později, můžeme spatřit stovky těchto střevních kamenů – ložisek, v extrémních případech nám pacienti ukazovali dokonce více než 500 takových útvarů někdy velkých jako pingpongové míčky, jindy velikosti pohankových zrn.

Vliv toxinů z těchto ložisek na sliznici nebo podslizničních ložisek na hlubší vrstvy sliznice má za následek dysbiózu a rozběhnutí celé řady nebezpečných procesů. Setkáváme se tak se snížením prostupnosti střevní stěny ve smyslu plus i minus. Může docházet ke zhoršení vstřebávání živin, a tím i některých důležitých z nich, a naopak velké molekuly určitých potravin mohou pronikat do lymfatického a krevního oběhu a organismus následně alergizovat. V haustrech se mohou vytvářet i poměrně velká ložiska mikroorganismů, která nacházejí vhodné prostředí pod přilepenými vrstvami hůře strávených potravin. Tato ložiska produkují toxiny a především antigeny a imunokomplexy – pokud jich v našem organismu krouží příliš velké množství, mohou být vychytávány stěnami cév, žil, kloubními tkáněmi, orgány v ledvinách a dalšími tkáněmi, což má pak za následek chronické záněty různých orgánů našeho těla

Nejhorším důsledkem střevní dysbiózy však bývá porucha trávení tuků a živočišných bílkovin, protože v jistém konkrétním důsledku, jak bude popsáno v mé dietní kuchařce určené k detoxikaci, mohou vznikat látky označované jako vnitřní střevní karcinogeny tedy látky rakovinotvorné, jež jsou základním a zásadním průvodcem každého onkologického onemocnění. Lze tudíž bez nadsázky říci, že jistý velmi častý stav v tlustém střevě je jednou ze základních příčin vzniku zhoubných nádorů. Ve spojení s dalšími orgány, především játry, žlučníkem a slezinou vznikají poruchy v nervovém systému tlustého střeva a dochází pak k nedostatečnému nebo příliš silnému pohybu střeva. Tak se setkáváme se zácpami, dráždivým tračníkem nebo častými průjmy. Zeslabením střevní stěny vlivem chronického zánětu vznikají střevní výchlípky (divertikly), které se pak stávají sídlem pro další infekce a představují nebezpečí v podobě protržení střevní stěny a ohrožení lidského života.

Plíce a kůže, žíly a psychika

Dalším orgánem pod kontrolou plic je kůže. Nacházejí se v ní některé orgány, které nemají s plícemi nic společného, například mazové žlázy. Naopak potní žlázy náležejí k plicím. U ekzémů jakožto základního onemocnění kůže se vždy setkáváme s ložisky v plicích, čímž dochází k poškození energetického pole plíce – kůže. Pozor však, ekzémy nejsou jen důsledkem ložisek v plicích! V pozadí ekzému stojí ložiska v podkoží a podkoží, které se skládá z tukových buněk a četných nervových zakončení, je ovládáno ledvinami. Plíce a jejich vliv na kůži určují, že problémy v podkoží se budou realizovat v kůži, ale odstraněním ložisek v plicích neodstraníme ekzém ani vlivy podkoží. Proces detoxikace ekzematické kůže a podkoží je složitějším procesem, kterým se budeme zabývat později. Přesto je vliv plic na kůži velmi zásadní už nejen kvůli vzhledu kůže, ale především kvůli plnění jejích funkcí.

Kůže a dýchací trakt představují nejčastější vstupní bránu pro mikroorganismy. Proto Číňané mohli říkat, že pronikne-li infekce kůží hlouběji do organismu, jde o proces se závažnými zdravotními důsledky. Nemá-li k němu dojít, je třeba, aby kůže měla řádné imunitní vlastnosti. K jejich existenci slouží především dobrý stav plic, kterým starověká medicína, především v Indii a Číně, věnovala mimořádnou pozornost a ošetřovala je nejen z hlediska přítomnosti hlenu a infekčních ložisek, ale i z hlediska přítomnosti fyziologické funkce, hlavně energetické. Dechová cvičení spojená s mentálními patřila vždy do základních preventivních počínů člověka. Můžeme však připustit, že ve starších dobách se kolem člověka nacházelo daleko větší množství infekcí, hygiena kůže měla úplně jiné parametry a nebezpečí průniku infekce kůží bylo mnohonásobně větší. Z tohoto důvodu měla péče o ni mnohem zásadnější charakter.

K plicím a tlustému střevu patří ještě žilní systém. Žíly řadíme k oběhovému systému a ten se skládá ze srdce, tepen (arterií) a žil (vén). Srdce a tepny tvoří jeden energetický celek, žíly však podléhají vlivu dvojice plíce – střevo. V žilním systému se velmi často tvoří ložiska a žilní stěna podléhá usazování toxinů a volných infekcí. Při náležitě genetické dispozici tak vznikají nejen poruchy žilní stěny a tvoří se

křečové žíly (varixy), ale i záněty v hlubokém žilním systému, které mají za následek vznik mštku (trombů). Ty představují velké nebezpečí pro další orgány, protože při putování utrženého trombu krevním systémem dochází k jeho vmetení (embolii) a tím k vytvoření orgánového infarktu spojeného s nedokrevností určitého okrsku, což postihuje především plíce a mozek. Jde tedy o proces vážně ohrožující zdraví a život. Kvalita žilní stěny je tedy důležitá nejen v dolních končetinách, kde je z fyzikálních důvodů nejvíc vystavena tlaku krve, a proto tam vznikají nejčastější problémy, ale i v žilním systému pánve, zažívacího ústrojí nebo hlavy, kde může znamenat vážné nebezpečí.

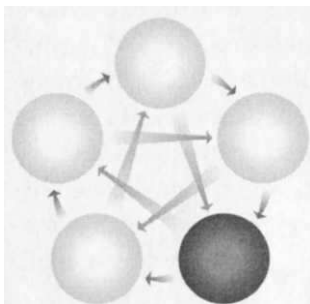
Péče o žilní stěnu znamená tudíž primárně péči o plíce a tlusté střevo a druhotně systematické odstraňování ložisek ze žilní stěny i hromadících se toxinů, které jsou stejné jako kdekoliv v organismu – těžké kovy, chemikálie, volné infekce, zbytky léků atd. Porucha žilního systému se může projevovat jak varixy, tak i emboliemi, špatným prokrvením končetin, jejich chladem, snadným tvořením modřin či vystupováním vlasečnicových žilek na povrch kůže a následnými estetickými problémy.

Velmi významný je vliv plic na psychiku, protože energetické poruchy plicního pole, jakož i vliv plicních ložisek, můžeme sledovat v diencefalu, což je v podstatě emocionální mozek člověka, protože v něm vznikají různé emoce. Mezi základní emoční projevy patří veselá nálada a její opak – deprese. Deprese ovšem neznamená jen poruchu nálady, ale i celé funkce látek nazývaných neurotransmitery, které mají mimo jiné za úkol přenášet vzruchy mezi jednotlivými nervovými buňkami. Těchto látek existuje kolem šedesáti a každá má specifickou funkci. Porucha neurotransmiterů tedy ve svém důsledku může vést k poruše funkcí všech možných orgánů v celém organismu. Látka zvaná serotonin hraje úlohu především v poruchách emocionality. Porucha serotoninového metabolismu bývá tedy zčásti způsobena plícemi a tlustým střevem, obdobnou úlohu však může sehrát systém jater a žlučníku. Charakter deprese se pak poněkud liší, protože plic-ní deprese je charakteristická méněcenností, pasivitou, sebeobviňováním a nehybností, zatímco jaterní deprese je spíše provázena neklidem, někdy

agresí, jindy sebepoškozujícím sebeobviňováním jakožto opakem agrese, zkrátka psychickými vlastnostmi, které mají »jaterní charakter«.

Pro napravení poruchy metabolismu serotoninu musíme tedy především odstranit ložiska, toxiny a energetické poruchy v oblasti plic, což může vytvořit předpoklad pro detoxikaci oblasti diencefala. Obvykle se však na celém procesu podílejí i další závady v mozkové kůře čelního laloku, kam se rovněž oblast plic promítá. Někdy vznikají jen toxické zátěže diencefala a mozkové kůry, jindy přímo ložiska, v nichž se nacházejí neuroinfekce či infekce přenášené zvířaty, prvoci a další mikroorganismy, s nimiž se při vyšetření mozku za účelem detoxikace setkáváme. Tímto způsobem můžeme lidi zbavit chronických depresí i bez antidepresiv, a především ovlivnit jejich náladu, jejíž poruchy mají dopad na rodinnou, sociální, výchovnou i pracovní oblast, na mezilidské vztahy aj.

Deprese, jak jsem již uvedl, nemusí mít jen »plicní« charakter, ale i jaterní nebo srdeční, dobrý diagnostik však na příchozím klientovi již ode dveří pozná, jaký charakter má jeho stávající deprese a poruchy nálad.

Orgány tohoto okruhu

Plíce, tlusté střevo, kůže, žíly, diencefalon, průdušky, patrové mandle, vedlejší čelistní dutina, nosní dutina, hltan, hrtan, nosohltan, poplicnice, páteř v bederní krajině, přechod páteře krční a hrudní, nosní sliznice a otvory nosu, čelní lalok CNS, potní žlázy, formatio reticularis

Symptomy tohoto okruhu

Ucpání nosu, hleny v nose, svědění v nose, kýčání, sny o krvácení, smutku, bílé barvě, létání, sny s kovovými předměty, kašel, zarudnutí v krku, pocit dusnosti, bolesti v ramenou, chlad či horko v předloktí,

ztráta hlasu, tichý hlas, nechut' k mluvení, ekzémy, suchá, praskající pokožka, záněty v krku, časté zívání, bolesti palce ruky, problémy v ohbí loktu, krvácení z nosu, nadměrné pocení, sny o polích a místech, kde se rodí potrava (stáje apod.), ztuhlé svalstvo ramen, odmítání masáže a dotyku, krvácení z nosu, bolesti zubů bez kazu, blokády krční páteře, praskliny na kůži uší, praskliny na konečnicku, změny v průběhu meridiánu na II. prstu ruky, na zevním epikondylu lokte, na deltovém svalu, v rýze mezi nosem a koutkem úst

LEDVINY A MOČOVÝ MĚCHÝŘ

Jako mateřský orgán vystupují ledviny. Jsou pravděpodobně orgánem nejčastěji zatíženým ložisky. Ložiska v ledvinách vytvářejí téměř jakékoli potraviny, takže se v nich setkáváme s hlenem z nadbytku mouky, mléka a mléčných výrobků, s puriny z masa, oxaláty, solemi kyseliny močové a dalšími, vznikajícími v tělních tekutinách včetně kuchyňské soli. Ledviny tedy představují zdroj problémů pro rozsáhlou část lidského organismu.

Ložiska z ledvin způsobují vznik dalších ložisek nebo dráždí zbývající části močového ústrojí – pánvičku ledvinnou, močovod, močový měchýř a močovou trubici. Chronické záněty ledvin, ledvinné pánvičky, močovodu a močového měchýře trápí poměrně často především ženy. Můžeme se setkat také se zvláštním příznakem dráždění močovodu – bolestmi vpravo nebo vlevo od pupku. Obvykle se připisují na vrub střevu, slinivce břišní a někdy také žlučníku, ale velmi často jde o promítání dráždění močovodu. Teprve po odstranění ložisek z ledvin a močových cest tento problém mizí.

Ledviny a pohlavní ústrojí

U mužů ledviny ovládají vznik ložisek v prostatě, varlately a nadvarletí. U žen je situace složitější, protože do okruhu jejich ledvin patří celé gynekologické ústrojí – děloha, vejcovody, vaječníky parametria (vazy držící dělohu v příslušné poloze). Šourek a pochva náležejí do okruhu jater. Toto ústrojí se velmi často stává cílem výskytu ložisek, což způsobuje velkou škálu potíží – od chronických zánětů a mykóz přes svědivost, různé typy výtoků až po přetrvávající chlamydiové, ureaplazmatické, trichomonádové a další infekce. Pod vlivem ložisek ztrácí pohlavní trakt svoji přirozenou imunitu, neboť se v něm vytváří dysbióza. Vchod do gynekologického ústrojí, pochva, je vybaven mikrobiální flórou, především laktobacilem, který chrání další části před průnikem infekce. Do vaginy se při různých činnostech dostává velké množství nežádoucích mikroorganismů, které laktobacily během několika minut likvidují. Při poševní dysbióze postihující mnoho žen nedochází k likvidaci infekcí a ty pak přetrvávají v této oblasti nebo pronikají dále do gynekologického ústrojí.

U mužů se nemůže objevit adenom prostaty ani rakovina prostaty pokud se v ní nenachází ložisko. A ložisko se v ní nemůže vytvořit, jestliže neexistuje v mateřském orgánu – v ledvinách.

Udržet ledviny bez ložiska je systematická a vytrvalá práce. Lze ji realizovat především léčivými bylinami a bylinnými tabletami. Zajistit dietologicky aby ledviny byly v pořádku, je velmi náročné, protože přebytek tuků, mléčných a moučných hlenů, bílkovin a masových metabolitů způsobuje vznik hlenových zátek v ledvinách, čehož kolující infekce rády využívají.

Ledviny a klouby

Ledviny ovládají také všechny klouby, především však kolena. Při poškozené činnosti ledvin dochází v kloubech k hromadění solí a vzniku ložisek. Ložiska v kloubech jsou velmi problematická záležitost, protože se nespokojují s existencí v jednom kloubu, ale postupně se rozšiřují i do ostatních.

Kloub se skládá z různých tkání, nejdůležitější jsou kloubní a šlachová výstelka (synovie), kloubní chrupavka a vazy. Ve všech se mohou vytvářet mnohočetná ložiska. Detoxikace kloubů je pak velmi náročnou záležitostí, která vyžaduje jak obecné postupy vedoucí k rozpouštění ložisek, tak i místní v podobě koupelí a obkladů, jak byly popsány v mé knize Přírodní léčení revmatických chorob.

Ledviny, kosti a nervy

Dalším důležitým orgánem pod kontrolou ledvin jsou kosti – kostní dřev i vlastní tkáň kosti. Osteoporóza a jiné problémy kostí tedy opět souvisejí s ložiskem v ledvinách. Ty stejným způsobem ovlivňují i páteř jako celek. Na jednotlivé úseky páteře pak působí další orgány – na bederní páteř a především přechod mezi její krční a hrudní částí tlusté střevo, na krční páteř tenké střevo, na oblast mezi lopatkami okruh sleziny a na přechod mezi hrudní a bederní páteří ledviny. Významným místem pro vliv ledvin a močových cest je tzv. sakroilíakální kloub a kostrč.

Velmi často trpí existencí ložiska v mateřských ledvinách sedací nerv. Běžně se setkáváme s jeho drážděním a záněty, tzv. ischiadicus, který probíhá po zadní straně stehna až do prstů nohy, nebo tzv. lampášem přes kyčel, koleno, kotník až do palce dolní končetiny. Mateřským orgánem pro periferní nervy jsou však játra

Napadení centrálního, periferního a vegetativního nervového systému a míchy je vždy známkou přetížení organismu metabolity masa, záněty sliznic, kůže a kloubní potíže zase metabolity mléka a mléčných výrobků.

Ledviny a vlasy

Mateřské ložisko ovlivňuje vzdálený orgán prostřednictvím imunitního a vegetativního nervstva či přímo toxiny. Ve vlasech, jak známo, se toxiny usazují ve zvýšené míře. Pokud ložisko ve vlasovém váčku vyvolá například autoimunitní reakci, setkáme se s masivním vypadáváním vlasů. Na vlasový váček má vliv i hormonální oblast,

především hypofyza. Ženám vlasy vypadávají méně často právě z hormonálních důvodů. Ložisko ve vlasovém váčku se vytváří výhradně pod vlivem mateřského ložiska v ledvinách. Ledviny proto rozhodují o kvalitě vlasů, ovšem za součinnosti imunitního a hormonálního systému a minerálního a vitaminového hospodářství.

Ledviny, úzkost a stres

Ledviny ovlivňují i funkčnost a imunitní vlastnosti míchy. Podléhá jim také funkce vnitřního ucha a z oblasti psychiky nejčastější psychický příznak – úzkost v podobě těžko definovatelné úzkosti nebo úzkosti přecházející do fobie a nutkavých myšlenek. Jde tedy o úzkost lišící se od úzkosti způsobované jinými orgány (úzkost spojená se starostmi – okruh sleziny úzkost spojená se strachem ze smrti – srdce).

Dobrá funkčnost ledvin, resp. preventivní odstranění již existujících ložisek v nich, je jedním z nejdůležitějších počinů detoxikace. Musím znovu zdůraznit, že odstraněním ložisek z ledvin se nemění mnohé popsané příznaky, protože jsou vyvolávány dceřinými ložisky a dalšími toxickými vlivy.

Ledviny jsou ale orgánem neustále čistícím organismus od většiny nežádoucích produktů a cizích látek vychytaných imunitním systémem, a proto je udržování ledvin v dobré funkci zásadním počinem detoxikace.

Upozorňuji, že toxické zatížení ledvin zevními a ložiskovanými toxiny a metabolity ještě neznamená jejich onemocnění. Je proto nutné rozlišovat pouhé zhoršení funkce vlivem toxinů od vlastní choroby, tj. zánětu ledvinové dřeně nebo klubíček (glomerulů). Jelikož jsou ledviny zásadně důležitým orgánem pro tělo, převádějí symptomy svého zatížení do nižších etáží močového traktu. Setkáváme se tak často se záněty močovodů, močové trubice nebo měchýře. Z tohoto důvodu při očištění ledvin vždy zároveň detoxikujeme i tyto vývodné močové cesty.

Při očištění ledvin myslíme také na to, že vliv úzkosti a stresuje obousměrný. Ledviny samy přispívají k objevení se úzkostných symptomů a naopak úzkost a stres jsou značně škodlivým momentem

pro jejich činnost. Stresem se zahušťuje hlen dostávající se do ledvin a přispívá tak významnou měrou k tvorbě ložisek.

Nadledvinky a adrenalin

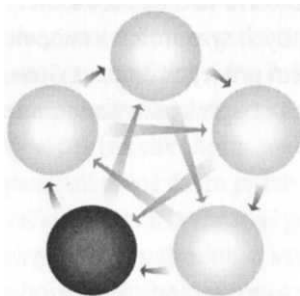
Související kapitolu s ledvinami, ale zároveň téměř samostatnou jednotku představuje orgán naléhající na horní pól ledvin – nadledvinky. Jako žláza produkující celou řadu hormonů jsou pod přímým vlivem jater a sleziny a jejich funkce se dělí podle místa, kde hormony vznikají. V kůře nadledvin vzniká pod vlivem jater hormon kortizon a pohlavní hormony a v dřeni adrenalin a hormony ovlivňující distribuci tekutin.

Kdybychom vzali svůj život po filozofické stránce do důsledků, museli bychom nepřetržitě upadat do pesimismu, neboť během něj můžeme očekávat výskyt různých bolestí, chorob a nakonec smrt. Lidský organismus je však před takovýmto uvažováním chráněn, a proto hledá na životě především optimistické stránky. Důležitou součástí ochrany před trvalým pesimismem jsou právě kortikoidy.

Adrenalin zase zajišťuje mnohé funkce ve stresových situacích. Je zajímavé, že při chronických kloubních chorobách pravidelně na přístroji

Salvia měříme zhoršenou funkci nadledvin a nedostatečnou produkci kortikoidních hormonů. Pravděpodobně je to součástí komplexu poruch doprovázejících chronické kloubní záněty. Tohoto jevu si medicína všimla již před více než padesáti lety, proto při léčbě s úspěchem podává kortikoidní hormony. Ledviny ovlivňují funkčnost nadledvin i vznik ložisek v nich, což se projeví v oblasti produkce kortizonu, adrenalinu a dalších protistresových hormonů a v regulaci krevního tlaku. Proto je čištění nadledvin důležitou součástí detoxikace a nelze na ně zapomínat.

Nadledvinky společně s ledvinami tvoří velmi komplikovaný celek, na jehož dokonalé funkci závisí nejen naše vitalita, protistresové schopnosti, nálada a pohlavní funkce, ale i protizánětlivá »údržba«.

Orgány tohoto okruhu

Ledviny, močový měchýř, močová trubice, klouby, kosti, zuby, děloha, mícha, prostata, štítná žláza, vaječníky vlasy (vlasové folikuly)

Symptomy tohoto okruhu

Sucho v nose, šumění v uších, sny o vodě, lodích a utopených, sny o strachu, zástava močení, časté močení v noci, gynekologický výtok, poluce, vodnaté otoky obličeje ráno, otoky kotníků, tmavý až fialový jazyk, tuhý nebo ochablý jazyk, bolestivý boltec, poruchy menstruace, předčasná ejakulace, impotence, bolestivá menstruace, spontánní potracení, poruchy sluchu, záněty nervů – například mezižeberních, záněty sedacího nervu, bolesti v třísele, bolesti v bedrech, zpomalené pohyby, zapomnětlivost, slabé, lomivé kosti, malé, tenké uši, viklání zubů, odhalování krčků, opožděné vyrůstání zubů, plíseň mezi IV. prstem a malíkem, plíseň a jiné kožní změny podél meridiánů malík, klenba chodidla, vnitřní kotník a vnitřní koleno a třísele a vnitřní kloub klíční kosti, úbytek svalů v dolních končetinách, změny na kořeni jazyka, problémy v podkolení, pískání v uchu

SLEZINA, SLINIVKA BŘIŠNÍ, ŽALUDEK

V tomto okruhu vládnu tři orgány, zatímco v ostatních narážíme jen na dva. Mateřský orgán představuje slezina V současné moderní medicíně nehraje nijak zvlášť významnou úlohu a je možné ji celkem bez důsledků odebrat v případě nemoci nebo úrazu. Prakticky je řazena do imunitního systému a její nejhlavnější funkcí je likvidace odumírajících krevních elementů. Ložisko, které musí i zde prvotně vzniknout v mateřském orgánu, má obvykle obal z hlenu, na němž se

podílí především cukr. Nalezneme však i hleny vznikající z mouky a z mléčných metabolitů. Již literatura týkající se tradiční čínské medicíny uvádí, že sladkost je přítelem i nepřítelem sleziny. Ostatně cukr byl ve starověké Indii používán jako látka k posílení žaludku a sladká chuť se v tradiční čínské medicíně uvádí jako chuť, která posiluje funkci sleziny. Přebytek sladkosti a s tím související požívání rafinovaného cukru a značného množství uhlohydrátů vytvářejí hleny, které představují důležitou součást ložisek ve slezině. Infekce v nich mohou být různého původu, neexistují žádné specifické.

Tento okruh se zapojuje do řady dalších orgánů, které jsou v současné populaci velmi často poškozeny a vykazují chorobné vlastnosti. Dceřinými orgány, jak jsem již uvedl, je žaludek a slinivka břišní. Znamená to tolik, že v žaludku se nebude vytvářet ložisko, pokud nebude ve slezině. Toto pravidlo má velmi značné dopady, protože opakované infekce helicobacterem či borreliové infekce žaludku a záněty jeho sliznice, včetně žaludečních vředů, neustále recidivují proto, že neléčíme mateřské ložisko ve slezině. To způsobuje snižování imunitních vlastností žaludečních tkání, což má nakonec za následek vznik různých infekcí a především ložiska, jež posléze produkcí toxinu nadále zhoršuje zdravotní stav žaludku. Tak se žaludek jakožto orgán stává náchylným k různým chorobným stavům.

Obdobný proces nastává i u slinivky břišní. Jestliže o ní v tomto případě hovoříme, máme na mysli její tzv. zevně sekretorickou funkci, to znamená produkci trávicích enzymů. Slezina neovládá tzv. beta buňky – Langerhansovy ostrůvky, které produkují inzulín, neboť jsou pod přímým vlivem toxinů z jater. Žaludek i slinivka břišní jsou velice citlivé na toxiny z oblasti jater, takže se můžeme setkat s nemocemi a poruchami funkce slinivky břišní a žaludku, aniž bychom v nich našli infekční ložisko. Objevíme v nich však vliv toxinu, který vzniká z ložisek v jaterní tkáni.

Dalším orgánem ovládaným slezinou je dvanácterník. Ten je nejen důležitým trávicím orgánem, v němž se míchají šťávy ze žlučových cest se šťávami ze slinivky břišní, ale i důležitým orgánem energetickým. Starověké medicíny do oblasti dvanácterníku umísťují energetické centrum Hára, které slouží jako generátor tělesné energie. Tato energie

vzniká z potravy a nejde o vznik a spalování kalorií, ale o vznik čisté energie čchi, která se podle čínského názvosloví později v plicích mísí se čchi ze vzduchu. Jestliže organismus není schopen získávat čchi z potravy, trpí člověk pocity slabosti, astenie, velmi často hubne, přestože hodněji, anebo naopak přibírá na váze, protože k zisku potřebné čchi musí požit velké množství potravy.

Slezina vyvolává i vznik ložisek v orgánech, které přímo souvisejí se žaludkem – v jícnu, a zejména v kritických místech, jimiž jsou vrátník a česlo (žaludeční vývody do jícnu a dvanácterníku), kde mohou vznikat četné zdravotní problémy. Nejčastějšími infekcemi, ať už volnými nebo ložiskovými, bývají helicobacter a borrelie. Slezina ovládá rovněž horní část zažívacího ústrojí – ústní dutinu a dásně, sliznice vyplňující ústní dutinu, slinné žlázy, které do ní ústí, a jazyk.

Jak jsem již uvedl, ložisko ve slezině má za následek snížení imunitní schopnosti těchto tkání, čímž v nich dochází k následnému hromadění toxinů ze životního prostředí (těžké kovy, radioaktivní látky, chemikálie, zbytky léků a další) a také ke vzniku infekcí, ať už chronických volných nebo ložiskových, tedy obklopených hlenem. Tato ložiska produkují toxin, který již přímo působí v místě svého vzniku a poškozuje tkáň ústní dutiny. Na jejich devastaci se však podílí nejen přímý vliv tohoto toxinu, ale i imunitní reakce lidského organismu, zvláště tehdy, jsou-li nepřiměřené – buď autoimunitní, nebo prudké, přemrštěné a další.

Slezina a zuby

V ústní dutině se samozřejmě nacházejí především zuby, které jsou orgánem ledvin. Jejich souvislost se slezinou je však značná, protože jsou zakotveny v dásni, a jestliže se v ní nachází infekce, pak často přestupuje do tkání zubů nebo vytváří či spoluvytváří zubní kazy. Záleží na odolnosti zubů, na jejich kvalitě, která je dána nejen vrozenou čchi ledvin, ale také vlastní, provozní energií ledvin, resp. přítomností ložisek v nich. Dásně bývají napadeny u mnohých lidí, což se projevuje buď zánětem dásní (gin-givitis), nebo autoimunitní destrukcí jak tkáň dásní, tak i kostí čelisti. Tento stav se posléze nazývá paradontózou,

kteřá může znamenat devastaci celé vřbavy ústní dutiny. Aplikace řzných zubních past, ústních vod a jiných dezinfekčních prostředků, jako jsou např. gely na dásně, má na onemocnění ústní dutiny pouze kosmetický vliv, protože příčiny spočívají daleko hlouběji, a to až ve slezině a v sekundárních ložiscích přímo ve tkáni ústní dutiny. Mnozí lidé schematicky opakují známý fakt z celostní medicíny, že každý zub náleží nějakému orgánu. Jestliže je dásěň v oblasti určitého zubu nemocná, považují to za důkaz nemocnosti i onoho orgánu, k němuž zub patří. Tento výklad je však chybný, protože celá situace v ústní dutině je souhrou nejméně dvou okruhů.

Pro příklad mohu uvést pacientku, která měla uražené zuby po úrazu v dětství – dva řezáky a dvě jedničky v horní čelisti. V dospělosti na ně byly nasazeny korunky a od té doby zuby začaly dělat problémy. Pod kořeny se vytvářel hnis a nacházely se tam chronické infekce. Ošetřující lékař celostní medicíny označil ledviny za příčinu těchto infekcí, protože přední zuby tradičně náležejí k okruhu ledvin. Aby však mohlo dojít k úplné detoxikaci a vyléčení infekcí, bylo třeba nejen odstranit ložisko ze sleziny ale i detoxikovat dásně jako celek, tedy odstranit ložiska v nich. Infekce by se totiž pak mohla vyskytovat v okolí jakýchkoli zubů. Z toho vyplývá, že ledviny určovaly nikoli to, že infekce vznikla, ale pouze její lokalizaci.

Slezina a vegetativní nervstvo

Ložiska ve slezině mají velmi široký dopad, a tak se můžeme zmínit i o dalších příbuzenských systémech, které trpí jejich vznikem. Jde především o vegetativní nervový systém. Ten je značně rozsáhlý, má své centrální a míšní struktury, rozkládá se v celém těle prostřednictvím ganglií a vláken spojených do pletení (plexu). Dopad poruch imunitního systému je významný protože se prakticky podílí na funkci jakéhokoliv orgánu, a špatná souhra mezi sympatikem a parasympatikem jakožto opačnými póly vegetativního nervového systému může znamenat zhoršení funkce kteréhokoliv orgánu, ale také nastolení nejrůznějších nepříjemných pocitů z našeho organismu. Básnický příměr uvádí, že vegetativní nervový systém je tisícíhlavá hydra, která může napodobit

jakoukoli nemoc, protože je velmi úzce funkčně spojen s psychickými centry v mozku a přenáší se do něj velmi snadno i změny v psychice, především stres, úzkost a jiné negativní psychické děje. Je proto třeba, aby vegetativní nervový systém fungoval harmonicky ve smyslu jin-jang funkce, sympatikus-parasympatikus, aby byl stabilní a nebyl rozladován jak psychickými projevy, tak například i změnami počasí, atmosférického tlaku, erupcemi na Slunci a dalšími jevy, které je schopen zachytávat jako anténa. Jak jsem již uvedl, toxiny sleziny poškozují vegetativní nervový systém a rovněž jsou příčinou vzniku ložisek v některých jeho strukturách, na něž pak reaguje často celý systém jako celek. Má to za následek nejen poruchy funkce řady orgánů, ale i vznik nepříjemných pocitů, nespavost či opačný přenos do psychiky, a tedy emocionální psychické problémy vyvolané dysfunkcí vegetativního nervového systému (viz kapitolu o detoxikaci vegetativního nervového systému).

Slezina a lymfa

Dalším systémem, který je ovládán slezinou a porušován toxiny z ložisek vznikajících v ní, je lymfatický systém. O něm by bylo možné říci zhruba totéž co o vegetativním nervovém systému, protože je přítomen všude v našem organismu. Společně s imunitou je hlavním detoxikačním systémem těla. Lymfa omývá prakticky každou buňku našeho těla a slouží nejen jako přívod živin, látek a buněk imunitního systému, ale také jako odvodný systém pro toxiny vznikající při metabolismu buňky. Do lymfatického systému patří lymfatické cévy, uzliny a některé orgány, např. prsní žláza. Pokud v lymfatickém systému vzniknou ložiska, toxiny z nich ho poškozují a navíc se proti němu často obrací imunitní systém. Vznikají tak záněty, uzávěry, otoky, lymfatický systém vykazuje špatné odtokové vlastnosti. Mohou však propuknout i vážné nemoci, např. zhoubné choroby lymfy a lymfatických tkání. Chceme-li tedy lymfatický systém udržovat v chodu a chceme-li, aby plnil svoji funkci, musí být především slezina v perfektním stavu. Nesmí se v ní nacházet žádné infekční ložisko, a tudíž z ní ani nesmějí přicházet žádné toxiny. Mylná by byla myšlenka, že vyčištěním sleziny

vyčistíme i lymfatický systém či jiný orgán příslušející ke slezině. Jakmile vzniknou ložiska v těchto příbuzných orgánech, žijí již svým vlastním životem a ani nejdokonalejší vyčištění sleziny už nemá přímý vliv na existenci a aktivitu ložisek například v lymfatickém systému. Kdybychom však dokázali udržovat slezinu v takovém stavu, aby v ní ložiska nevznikala, nebudou se vytvářet ani v lymfatickém systému a nedojde k onemocnění. Pokud už ložiska ve slezině vznikla, je třeba je odstranit nejen ze sleziny, ale specifickým způsobem i z lymfatického systému. Při odstraňování ložisek ve slezině se může stát, že se zaktivizují ložiska v lymfatickém systému, která se v něm nacházela již při začátku naší detoxikační činnosti, ale nebyla činná, takže mnohdy jsme jejich existenci ani nemuseli upozorovat. Zaktivizováním je však můžeme začít subjektivně vnímat, což může vést k mylné domněnce, že jsme něco detoxikací zavinili. Přesto se jako optimální řešení jeví současná likvidace ložiska ve slezině a v lymfatickém systému a jejich současná detoxikace.

Slezina a žlázy s vnitřním vylučováním

Velmi důležitými orgány spojenými se slezinou jsou žlázy s vnitřním vylučováním. Mezi nejdůležitější z nich patří hypofýza, hypothalamus a glandula piene neboli šišinka, které náležejí k CNS a jsou slezinou přímo ovládány, resp. poškozovány toxiny z jejich ložisek. Rozsah činnosti těchto orgánů je velmi široký. Hypofýza produkuje hormony, které regulují štítnou žlázu, pohlavní žlázy, růstový hormon a mnohé další. Hypothalamus řídí sexuální apetenci, a protože se v něm nacházejí také centra pro hlad a sytost, řídí i přijímání potravy, regulaci tělesné teploty a má mnohé další funkce. Šišinka řídí tzv. cikardiální rytmy odehrávající se v lidském organismu, ale také distribuci pigmentu v kůži, přestože vlastní melanotropní hormon je produkován hypofýzou.

Hypofýza tedy může mít vliv na změny v chování štítné žlázy a na produkci hormonů řídících sexuální a rozmnožovací orgány, na většinu poruch menstruačního cyklu, hormonálních poruch vedoucích ke vzniku myomů či k hormonálním problémům souvisejícím s prsní

žlázou a prostatou, ale i vliv na hormony řídící růst nebo vznik pigmentu v buňkách, a tím i na pravděpodobnou ochranu kůže před slunečním zářením. Zvýše uvedeného vyplývá, že její správná funkce je pro organismus zcela zásadní. V hypofýze se mohou vytvářet druhotná ložiska nebo může být jen porušena imunitní schopnost jejích tkání – pak se v ní hromadí toxiny nebo infekce jako borreliie či různé viry.

Hypothalamus zase může mít dopad na požívání potravy, jeho narušenou funkci nacházíme u všech poruch přijímání potravy jak ve smyslu bulimie, tak i anorexie. Sídlí v něm i velmi důležité centrum regulace tělesné teploty, a tak se můžeme setkávat s jeho poruchou a s nastavením vyšší teploty na 37,2 až 37,5 °C, tedy tzv. subfebrilií, která nemá kořen v zánětech žádných orgánů.

Šišinka (glandula piendale) přímo ovlivňuje distribuci pigmentu, a tudíž i vznik onemocnění nazývaného vitiligo.

Slezina má rovněž vliv na kvalitu sliznic v lidském těle, takže se pak společně s jinými orgány podílí na slizničních zánětech pohlavních orgánů, střevních sliznic nebo sliznic dýchacího ústrojí. Slezina podle staročínské medicíny řídí také produkci hlenu, a jeho nadprodukce tudíž přímo souvisí s ložisky v ní. Usměňuje rovněž prokrvování neboli distribuci krve v těle, a proto lidé s ložisky ve slezině trpívají studenými končetinami, pocity chladu a vlhka

Slezina je také hlavním orgánem pro meridián sleziny, který představuje energetickou dráhu vedoucí z levého palce až do oblasti hrudníku. Energie tohoto meridiánu je velice důležitá jako energie ovládající rozplozovací orgány. Zvláště u žen trpících tzv. funkční sterilitou nacházíme jeho poruchu. Můžeme ji odstranit především tehdy, detoxikujeme-li slezinu a odstraníme-li ložiska v ní se nacházející.

Pro ženy bude možná zajímavé, že slezina má podle staročínské medicíny vliv na kvalitu tvaru prsů. Malá, nevyvinutá nebo ochablá prsa ukazují na existenci ložiska ve slezině. Prs je tvořen třemi tkáněmi – prsní žlázou, která má charakter lymfatické tkáně a je přímo závislá na ložiscích ve slezině, tukovou tkání, jejíž ukládání se však řídí hormonálními regulačními mechanismy, které rovněž závisejí na slezině prostřednictvím hypofýzy a konečně vazivovými tkáněmi, jež

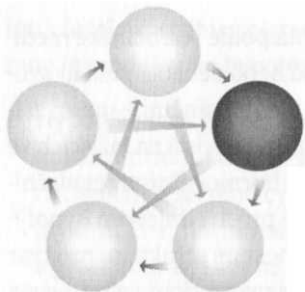
vytvářejí nosnou strukturu pro tvar prsu, který je určován rozložením tuku. Je-li vazivová tkáň velmi pevná a pružná, prsa mohou udržovat tvar i po několikerém kojení. Může se však také snadno potřhat a prsa pak ztrácejí tvar a ochabují. Tento proces je velmi závislý na slezině, a tudíž jako jeho prevence může sloužit udržování dobré kvality sleziny a celého hormonálního aparátu.

Slezina hraje ještě jednu důležitou úlohu v imunitním systému. Ložiska v ní ovlivňují struktury CNS, které řídí protivirovou imunitní aktivitu. Chceme-li tedy dostat pod kontrolu například chronické herpetické infekce, chronické infekce Baar-Epsteinovým virem či infekce hepatickými a jinými viry, je třeba, abychom odstranili ložiska ve slezině, protože porušují prostřednictvím svých toxinů tzv. protivirovou imunitu.

V psychické oblasti slezina zasahuje do emocionální sféry, a to velmi intenzivně. Typickou emocí vážící se ke slezině jsou starosti. Příliš mnoho přemýšlení, zabývání se problémy, neustálými starostmi můžeme slezinu poškozovat a naopak poškozená slezina s ložisky vytváří tyto emocionální poruchy v CNS. Ty pak mají velký vliv na chování člověka. Vzpomínám na jednoho muže, který neměl o těchto souvislostech žádné vědomosti, ale měl velký pozorovací talent a říkal, že si vybírá své spolupracovníky podle toho, jestli mají žaludeční vředy nebo nemají. Lidé s poruchami žaludku a žaludečními vředy jsou prý lepšími pracovníky než jiní. Dnes je nám to pochopitelné, protože člověk příliš zodpovědný, dělající si starosti, neustále nad vším přemýšlející je adeptem na žaludeční vřed, a ten má svůj původ v ložisku ve slezině. Tyto poznatky bychom klidně mohli zařadit do personalistiky.

K seznamu symptomů tohoto okruhu lze připsat ještě problémy tenkého střeva, žaludku, slinivky břišní, jícnu, ústní dutiny, rtů, hypofýzy hypothalamu, glanduly piennis, thyreoidei, lymfatického systému a vegetativního nervového systému.

Orgány tohoto okruhu

Slezina, žaludek, slinivka břišní, lačník, kyčelník, bránice, brzlík, dásně, hypothalamus, hypofýza, epifýza, jazyk, jícen, koutky úst, rty, vegetativní nervstvo, vazy, svaly, řitní otvor, slinné žlázy, štítná žláza, podkoží, povázka, mízní cévy, ozubice, patro, pharyngeální mandle, meniscus, dno pánevní, kostní dřeň, dřeň nadledvinek

Symptomy tohoto okruhu

Obezita, nadměrná štíhlost, srdeční neuróza, hemoroidy, časté noční močení, gynekologické výtoky, chutná sladké, suché nebo slabé rty, otok kloubu palce nohy, mnoho hlenu na sliznicích, hormonální poruchy, nepravidelná menstruace, vodnatá rýma, záněty vedlejších nosních dutin, únava a slabosti končetin, chladné končetiny, krvácení z dásní, zarudnutí v hrdle, brnění v končetinách, problémy na víčkách očí, zarudnutí kůže na krku a v oblasti klíčních kostí, problémy (bolestí) v podpaží, velká únava po jídle, problémy (bolestí) hrudní páteře, svědění pod levou lopatkou, problémy průušních žláz nebo středního ucha, pálení, bolest nebo tvorba křečí v lýtkách, bolest v oblasti lymfatických uzlin, bolesti a zduření prsů, otoky dásní, otoky spodního víčka, polypy v nose, zatínání zubů, bolesti zubu v horní čelisti, vytékání sliny v koutku, paradontóza, rozpraskané rty, afty, herpes, záněty dutin, povislá ňadra, křivé zuby u dětí, zvětšování prsů u mužů, pocit na zvracení, chorobný hlad, chorobné nechutenství, vidiny jídla ve snu, nezvládání točivých pohybů, například při jízdě na kolotoči

JÁTRA A ŽLUČNÍK

Toxické zatížení a infekční ložiska, která se často vytvářejí v této dvojici orgánů, jsou velmi závažným problémem. Tato dvojice rozhoduje v oblasti alergií, cévního systému a v protinádorové imunitě. Játra sama o sobě jsou především detoxikačním orgánem – produkuje obrovské množství enzymů, jež ovlivňují očistu celého organismu jak od látek přiváděných do těla v podobě potravy, tak i od rozpadových produktů, které musejí být vylučovány. Játra mají i další funkce. Například v jaterních buňkách se tvoří žlučové kyseliny, které později prostřednictvím žlučového systému významně ovlivňují trávení, především tuků. V játrech se rovněž tvoří zásoby glykogenu významného k udržování energetické bilance. Jsou i skladištěm některých vitaminů, hlavně skupiny B, odkud si je organismus čerpá.

Játra a cholesterol

Mimo uvedené se v játrech vytváří cholesterol, který je velmi významnou látkou, protože představuje základní stavební kámen některých hormonů, buněčných membrán a celé řady dalších látek, jež jsou v organismu nezbytně zapotřebí. Teprve při poruše cholesterolového metabolismu mohou být ohroženy cévy, a z toho důvodu se z cholesterolu udělal velký strašák. Podstatné je, že asi 90 % cholesterolu se vytváří v játrech a jen poměrně malé procento je ovlivňováno stravou. Při obavách z nadměrného množství cholesterolu bychom si měli uvědomit, že zvýšenou hladinou cholesterolu organismus signalizuje problém v játrech, který samozřejmě není bezvýznamný, protože má širší dopad na další fungování organismu. Játra vytvářejí tolik cholesterolu, kolik je ho v těle zapotřebí. Je v nich tedy umístěn regulační mechanismus, který se však snadno porouchá a hladina cholesterolu v krvi pak stoupá.

Významnější než snižovat množství cholesterolu vychytáváním toho, jenž koluje v krvi, je zvládnout obnovení jeho regulačních mechanismů v játrech. Léky vychytávající cholesterol z krve jsou již jen řešením důsledků celé poruchy, nikoli řešením příčinným. Zvýšená

hladina cholesterolu tedy signalizuje nejen poruchu jeho regulačních mechanismů, ale obvykle také širší poruchu tukového metabolismu, a jestliže k ní přistupují i další problémy, především v okruhu srdce a cév, hraje značně negativní úlohu.

Játra a periferní nervstvo

Významný je též vliv jater na periferní nervy. Ty představují rozsáhlou strukturu, která ovládá funkce pohybové (motorické) i pocitové (senzorické), takže se s periferním nervstvem setkáme v každé sebemenší části těla. Počítají se do něj i hlavové nervy, například nerv trojklanný (nervus trigeminus), lícni (n, facialis), sluchově rovnovážný (n, statoacusticus), zrakový (n, opticus) aj. Neméně významnou je skupina nervů vycházejících z páteře (spinální nervstvo), ale i nervová zakončení v kloubech, podkoží, sliznici a různých orgánech. Do periferního nervového systému patří také nadledvinky, především jejich kůra produkující protistresové hormony, které mají v těle velmi rozsáhlý dosah (kortizol), a také pohlavní hormony mužské i ženské. Dřeň nadledvinek produkuje hormony důležité pro distribuci tekutin v organismu. S poruchou této dřeně, resp. s ložiskem v ní nebo s jejím toxickým poškozením, se často můžeme setkat při poruchách distribuce vody. Periferní nervový systém hraje významnou úlohu například při vzniku astmatu (kombinace alergie a poruch periferního a vegetativního nervstva), ekzému, neuralgických bolestí či obrn periferního nervstva.

Játra a emoce

Velmi důležité je rovněž působení jater na CNS. V emocionální oblasti ovlivňují játra agresi, proto se při výskytu ložisek v nich objevuje nerudnost, zařatost, nepružnost, nenávisť a žárlivost. Při poruchách žlučnickové energie se setkáváme s nerozhodností a neschopností akce. Tato emoce je velmi důležitá, neboť se může obracet nejen směrem ven, z člověka, ale i dovnitř. Pak se setkáváme s autoagresí, která má jak motorický, tak psychický charakter. Vede k sebepoškozování, chybným rozhodnutím, k neschopnosti adekvátně

fungovat v lidské společnosti. Protože imunita kopíruje psychiku, jsou játra a jejich ložiska nezbytnou součástí autoimunitních chorob, u nichž pak lze vytestovat autoagresi na imunitní i psychické úrovni. CNS však rovněž ovlivňuje obranyschopnost, a proto se v korové oblasti v důsledku jaterních ložisek v játrech můžeme setkat s poruchami v temporální, parietální i occipitální oblasti, což má za následek vznik alergií, autoimunitních poruch a poruch protinádorové imunity. Temporální oblast bývá často postižena u epileptiků, a tudíž dvojice játra-žlučník a jejich detoxikace hraje u epilepsie významnou úlohu.

Jak již bylo uvedeno, každý orgán nese zodpovědnost za imunitu právě ovlivňováním CNS, přesněji řečeno ovlivňováním velkého mozku a jeho jednotlivých částí. Setkáme se tak s ovlivňováním protibakteriální imunity plícemi, protivirové imunity slezinou, protiplísňové imunity ledvinami a protinádorové imunity játry. Do léčby nádorů a jejich prevence náleží detoxikace jater a žlučníku, jež významně ovlivňuje kvalitu souboje našeho organismu s potenciálními nebo již přítomnými nádorovými změnami.

Je třeba si uvědomit, že nejen vznik ložiska v játrech a jejich toxické zatížení mohou vést k výskytu nepříznivých emocionálních poruch různého charakteru, nejčastěji k podrážděnosti a depresi. Trvalá agresivita pramenící například z výchovných chyb a povahových vlastností vede k tendencím toxicky zanášet játra i k výskytu ložisek v nich. Nejčastějším obalem pro ložiska jsou různé varianty tuku – vepřový, hovězí, drůbeží, mléčný. K tuku často přistupují soli. Je třeba opět zdůraznit, že výše uvedené není dogma ale, že v játrech se skutečně mohou vyskytovat i hleny z mléka či hleny jiného původu. Ložisko a toxická zátěž v játrech tudíž mají dopad nejen na zhoršenou detoxikaci celého těla, ale i na zhoršení tukového metabolismu. Nejde jen o usazování tuku v cévním systému, ale i o poruchu tukového metabolismu kůže, resp. mazových žláz, a proto se játra podílejí i na vzniku akné nebo seborrhoické dermatitis. I jiné poruchy mazotoku kůže můžeme vnímat jako problém, například mazotok na vlasaté části kůže nebo účast jater na psoriáze. Nervové funkce, resp. periferní nervový systém ovládá mnoho pochodů po celém organismu, a tudíž rovněž zdůrazňuje účinek jater jako velmi závažný pro pojetí lidského

organismu jako celku. Velmi časté poruchy imunity, a to alergie, autoimunitní problémy či narušení protinádorové imunity rovněž vypovídají o významu jater.

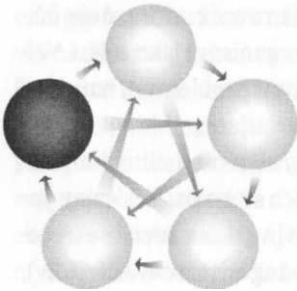
Toxiny z jaterních ložisek ovlivňují žaludek, slezinu a slinivku břišní, a proto se na některých poruchách vyskytujících se v okruhu sleziny podílejí játra víc než bychom očekávali. Játra mají vliv jak na zevně sekretorickou část slinivky břišní, tak i na beta buňky (Langerhansovy ostrůvky), které jsou významným orgánem v produkci inzulinu. V četných knihách je rovněž řešen vliv jater na oko, duhovku, oční spojivku a horní víčka. Vytváření ložisek a hromadění toxinů je také podmíněno stavem jater.

Mezi hepatocyty se formují žlučové cesty, jež se jako řečiště slévají do žlučovodu, který přivádí žluč do žlučníku. Ve žlučových cestách se mohou vytvářet ložiska z nejrůznějších mikroorganismů, od borrelie až po salmonelu či velmi časté ritckettsie, stafylokoky, streptokoky aj. Mají významný vliv na kloubní systém a v součinnosti s ledvinami působí na největší kloub v těle, kyčelní. Podle průběhu dráhy žlučníku lze usoudit na vliv těchto orgánů na trapézový sval a s ním často související bolesti krční páteře, ramen a hlavy. Vzhledem k působení dvojice játra-žlučník na spánkový lalok velkého mozku, a tím i na vznik elektrických výbojů v CNS a excitačních aminokyselin, stojí játra a žlučník v pozadí migrenózních bolestí hlavy.

Poškozená jaterní buňka může být velmi snadno napadena různými viry jako viry hepatitidy A, B a C, EB viry herpetickými viry, často se zde vyskytují i cizopasnici a prvoci. Tyto infekční agens pak způsobují zánět v jaterní buňce a zhoršení funkce nebo vazivovou přeměnu jater. Porucha tukového metabolismu vede k ukládání tuku v játrech – steatóze.

Na předchozích stránkách byl rovněž uveden vliv jater na dýchací cesty a to na průdušnici (tracheu) a hlasivky. U lidí s jaterním ložiskem jakožto mateřským a souvisejícími ložisky v dýchacích cestách se můžeme setkávat s chraptavým hlasem, kašlem a jinými hlasovými či dýchacími problémy. Obrazem jater je rovněž nehet, a tudíž játra ovlivňují stav nehtového lůžka a případný výskyt plísňových infekcí v

něm, což sužuje značnou část lidstva. Jak z uvedeného jasně vyplývá, detoxikaci jaterního okruhu musíme věnovat mimořádnou pozornost, protože je značně složitou záležitostí.

Orgány tohoto okruhu

Játra, žlučník, Langerhansovy ostrůvky, mazové žlázy, kůra nadledvin, nehtové lůžko, oční spojivka, horní víčko, CNS, penis, varlata, pochva, periferní nervový systém, temporální a parietální lalok velkého mozku

Symptomy tohoto okruhu

Slzení očí, oslabování zraku, šeroslepost, jiskřičky v očích, hněv ve snech, sny o trávě a stromech, svědění v pohlavních orgánech, vyrážky na pohlavních orgánech, zarudnutí očí, záněty spojivky samomluva, výbuchy smíchu, výbuchy hněvu, zanícené praskající bradavky, změny na levé straně jazyka, šourková kýla, dlouhodobá bolestivá erekce údu, problémy v podpaží, závratě, hučení v uchu, zhoršení čichu, sucho v krku, hořká chuť v ústech, zápolení ve snu, vynášení rozsudku, páchání sebevraždy ve snu, ztuhlé trapézy, bolest hlavy i krční páteře, křeče v oblasti hlavy, bolestivá kůže na hlavě, bolesti v polovině hlavy, bolesti kyčlí, zarudnutí uší, bolestivost, epilepsie, kuří oko a otlaky na IV. prstu nohy, stavy zuřivosti, agresivní urážlivá legrace, nedostatek odvahy, nerozhodnost, změny na pravé straně jazyka, změny v průběhu meridiánu – na hranici mezi krkem a vlasy a nad obočím

SRDCE A TENKÉ STŘEVO

Tato dvojice je v současné civilizaci zdánlivě velmi riziková. Jak si však vysvětlíme, problém cévních chorob mozku i srdce nemusí spočívat v patologických vlivech působících na tuto dvojici. Podle staročínské medicíny bylo srdce především orgánem citu, a veškeré emoce měly proto dopad na kvalitu srdeční energie. Naopak srdce se podílelo na mnohých emocionálních poruchách. Později bylo sídlo ducha přemístěno do mozku, ale přesto emocionální význam srdce nepoklesl. Nás však srdce zajímá především jako mateřský orgán pro tepenný systém, který je v této civilizaci velmi ohroženým orgánem. Ložisko v srdci skutečně nacházíme vždy a v každém případě, dochází-li k rozvoji onemocnění arteriálního systému. Detoxikace srdce a likvidace ložiska v srdci je tudíž zásadním a velmi důležitým krokem pro prevenci onemocnění tepenného systému. Ložisko v srdci však neohrožuje jenom tepenný systém, ale samotný srdeční sval a srdeční výstelku (endokard). Rovněž onemocnění a záněty osrdečníku (perikardu) jsou vážným problémem.

Srdce stojí za některými dominantními emocionálními projevy, jakými jsou strach a úzkost – například ze smrti, z lidí nebo z určité konkrétní situace. Také se můžeme setkat s tzv. »vyhořením« citů a neschopností prožívat různé situace s radostí či smutkem, čímž nastává v životě jakýsi pocit prázdnoty a zbytečnosti. Zdravé srdce je naopak zdrojem radosti a aktivity. Proto veškeré pocity, které při ložisku v srdci mohou nastat (poruchy srdečního rytmu, pocity tlaků a bodání, vynechávání srdečního tepu atd.), vzbuzují v lidech velké obavy a pocity strachu a ti potom velmi často, téměř každý den, navštěvují lékařské pohotovosti a lékaře a dožadují se vyšetření srdce. V srdci se rovněž nachází zdroj elektrických pulzů, jež jsou rozváděny po nervech do síní a předsíní. Velmi často dochází k poruše těchto rytmů vinou ložisek v srdci.

Velmi důležité je uvědomit si, že srdce ovládá pouze tepny, zatímco žilní systém je řízen dvojicí plíce-tlusté střevo. Na onemocnění arteriálního systému se kromě srdečního ložiska podílí i složka tukového metabolismu, který spadá pod vládu jater. Kombinace

jaterního a srdečního ložiska je značně riziková, proto lze jen těžko rozhodnout, kterému z nich přiřknout větší důležitost. Játra rovněž ovládají periferní nervstvo, což hraje významnou úlohu v řízení srdečně-cévního systému. Slezina řídí nervstvo vegetativní, které v řízení oběhového systému také hraje důležitou roli.

Nejnebezpečnější a nejpřehlíženější

Zatímco ložiska v ostatních mateřských orgánech přinášejí značné subjektivní problémy – různé bolesti, poruchy imunity, infekce, kožní problémy a mnohé další – ložisko v srdci nezpůsobuje příliš subjektivních nepříjemností. O to je však nebezpečnější.

Detoxikujeme-li srdce nějakého pacienta, často naši práci nedocení, přestože pro něj může být život zachraňujícím činem. Pokud totiž právě nemá nepříjemné srdeční pocity, subjektivně si neuvědomuje základ svých budoucích problémů, pokládá je obvykle za banální a bagatelizuje je. Současná medicína disponuje řadou chemických preparátů, které upravují srdeční rytmus a zbavují člověka nepěkných pocitů u srdce, například záchvatů nedokrevnosti či srdečního selhávání, čímž ovšem pacientovi prokazuje velmi problematickou službu – vyvolává v něm pocit, že je léčen, jeho srdce ošetřeno a jeho oběhovému systému nehrozí žádné nebezpečí. Jak se při vyšetření přístrojem Salvia budete moci přesvědčit, onemocnění srdečně-cévního systému pokračuje dál i přes léky rušící varovnou symptomatologii či zavedení pacemakerů. Ošetřovat člověka s těmito srdečními obtížemi je někdy velmi nevděčná práce.

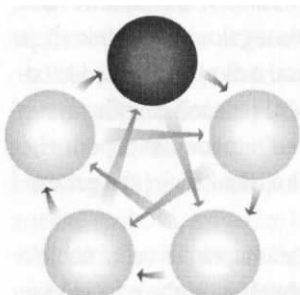
Lidé se rovněž domnívají, že přírodní medicína a detoxikace může stačit maximálně na různé nepříjemné pocity, ale tak vážnou věc, jako je srdce, nezvládne. Tím se dopouštějí další závažné chyby. Jakmile je tepenný systém již poškozen (na stěně tepen se objevují záněty, nacházíme tam borreliové, chlamydiové, helicobakterové či cytomegalovirové infekce), je ošetření již složité a vyžaduje velmi systematickou a dlouhodobou detoxikaci. Základem tedy zůstává prevence onemocnění srdečně-cévního systému v podobě odstranění ložisek v srdci ještě před napadením tepenného systému a ošetření jater

detoxikací i odstranění ložiska v nich jako prevence poruchy metabolismu tuků.

Ložisko a toxické zatížení tenkého střeva rovněž nepřináší velké subjektivní problémy, ale jelikož víme, že v tenkém střevě se odehrává vstřebávání větší části vitaminů, zejména skupiny B, a četných stopových prvků a minerálních látek, poškození tenkého střeva vede k poruchám v zásobení organismu vitaminy a minerály. Je velmi obtížné rozeznat symptomatologii dlouhodobého nedostatku vitaminů, protože bývá velmi často vzdálena vzniku původního problému. Jako příklad mohu jmenovat chronický nedostatek vitaminů B pro CNS a následně, po mnoha letech, vznik duševních poruch, demence, ztráty paměti a jiných symptomů, jež se nedávají s karencí vitaminů do souvislosti. Rovněž nedostatek ve vstřebávání železa nebo hořčíku, vápníku a dalších prvků vede například v kombinaci s chorobami a ložisky ledvin k postižení kostí, v kombinaci s ložisky ve slezině k postižení vegetativního nervového systému, v kombinaci s játry k postižení periferního nervového systému, a jelikož slezina ovládá vazivo a svalstvo, setkáváme se s jejich četnými degenerativními nemocemi.

V dolní části tenkého střeva nacházíme nakupení buněk do tzv. Peyerských plaků, které mají značný imunitní význam. Proto člověk s toxickým zatížením tenkého střeva mívá i imunitní problémy. Do oblasti tenkého střeva patří také využití energie z potravy, proto lidé se zhoršeným využíváním energie bývají oslabení, tlustí nebo velmi hubení podle toho, jak nahrazují kvantitou potravy nedostatek vstřebávání energie. Člověk s ložisky v tenkém střevě bývá často označován za neurastenika, což představuje tělesnou i duševní slabost, oslabenou odolnost vůči psychickým i fyzickým zátěžím a slabý energetický potenciál.

I zde lze za začátek problémů označit naši emocionalitu, emocionální poruchy, které společně se špatnou, nevyváženou a nešetrnou stravou vytvářejí podmínky pro vznik ložiska. Tím vzniká základ pro vznik jednoho z největších zdravotních strašáků této civilizace: srdečně-cévních nemocí.

Orgány tohoto okruhu

Srdce, tenké střevo, arterie, střední ucho, osrdečník, jazyk, tváře

Symptomy tohoto okruhu

Bušení srdce, nepravidelnosti rytmu, tlaky v srdci, angina pectoris, mozková skleróza, ucpávání tepen na končetinách, vítravý strach ze smrti, chronický pocit neradosti, chorobná touha mluvit, pláč či smích bez příčiny, častá bujará srdečnost, strach ze sociálního zavržení, řeč, která po několika minutách slábne, zadýchávání po krátké námaze, zapomnětlivost, přechodně zvýšená sexualita, předčasný výron semene, škrubání svalstva, modráni rtů a nehtů, bezbarvosť obličeje, vidění neexistujících věcí ve tmě, smích a nepřiměřená radost ve snech, sny o ohni, blescích a slunci, pálení v dlaních, záněty očního koutku, zduřeniny v očích koutcích, změny na špičce jazyka, sucho v nose, velké množství snů, pomatené blouznění, neschopnost ovládat city, sklon k řečnění, tlačit se ve snu v davu, bolesti na lopatce a nad ní, krvavé žilky v očích, ztmavnutí moče, změny v průběhu meridiánu – na vnější straně ruky, vnitřním epikondylu lokte, lopatce

Existují různé školy, které se přou o to, zda osrdečník jakožto srdeční obal je zvláštním orgánem se specifickým dopadem na lidské zdraví, nebo zda patří k systému srdce-tenké střevo. Staročínská medicína pokládá osrdečník za ochranný obal, který brání v proniknutí škodlivé čchi a jiných špatných vlivů k srdci. Zachytává problémy, které by jinak ohrozily životně důležitý orgán. Toxické zatížení osrdečníku i infekční ložiska způsobují určité specifické problémy, které jsou charakterizovány především pocity bušení srdce, tlaku,

bodání u srdce a jiných vjemů, jež mají obvykle ještě velmi silný psychický doprovod. U těchto lidí se objevuje především silný strach, pocity neklidu a úzkosti. Literatura hovoří i o zmatenosti a já jsem skutečně měl možnost pozorovat lidi, kteří hovořili i chovali se na hranicích mezi normou a nemocí. Bylo u nich nalezeno ložisko v osrdečníku. Po odstranění těchto zátěží dochází k psychickému zklidnění a k vymizení nepříjemných srdečních pocitů. Zvláště u jedinců, kteří vykazují výraznou psychickou symptomatologii, je z tohoto důvodu třeba zjišťovat, zda osrdečník není toxicky zatížen či postižen infekčním ložiskem.

MOZEK A NERVOVÝ SYSTÉM

Nervový systém se skládá z CNS (mozku a míchy) a periferního a vegetativního nervového systému. Mozek je obalen měkkou a tvrdou plenou mozkovou a pavučnicí. Stejně obaly se nacházejí kolem míchy. Každou část nervového systému ovládá jiný orgán, a proto je jako celek značně složitý. Pochopení složitosti vztahů mezi tělem a CNS nás vede k poznání, jak je důležité, aby veškeré orgány v našem těle pracovaly v optimálním režimu a nebyly zatíženy toxiny ani ložisky.

Jakmile je některý ze základních orgánů zatížen ložisky, vzniká toxin nebo antigen či imunokomplex. Slovy staročínských lékařů – vliv poruch tělesné čchi na nervový systém je zcela zákonitý, vede ke vzniku potíží. Ty mohou být velice různorodé, od psychických přes motorické až po problémy s chováním, epilepsií, imunitou a mnoho dalších. Poznání tohoto mechanismu nás opravňuje říci, že teoreticky je na prvním místě vždy psychika, protože emoce a jiné problémy způsobující stres stojí na počátku funkčních poruch orgánů, které pak rozvíjejí svoji problematiku dále až po organické změny. Z praktického hlediska je však třeba nejprve vyčistit hmotné tělo, abychom se mohli zabývat funkcemi nervového systému. Proto se můžeme setkávat s oběma směry, oběma názory, a jak je vidět, každý názor má svoji pravdu. Historie nás přesvědčuje o tom, že veškeré činnosti usilující o

zlepšení funkcí naší nervové soustavy začínaly v těle. Člověk byl podrobován očistě, půstům a odříkání a teprve potom byla u něj rozvíjena jeho duchovní a duševní kvalita.

Orgány versus části mozku

Máme-li schematicky rozdělit vliv orgánů na nervový systém, pak ledviny ovlivňují míchu, játra periferní nervy, slezina vegetativní nervy, srdce emocionalitu a mozek všechny orgány dohromady. Situace je ještě složitější, začneme-li takto analyzovat vlastní mozek. Ten se skládá z mnoha částí s vlastními specifickými funkcemi, jež jsou velmi dokonale propojeny a vzájemně se ovlivňují. Při rozdělení mozku budeme hovořit o jednotlivých částech: medulla oblongata (prodloužená mícha), rhombencephalon (zadní mozek), pons Varoli (most), cerebellon (mozeček), mesencephalon (střední mozek), diencephalon (mezimozek) a rozsáhlém předním mozku, jehož součástí je mozková kůra překrývající jako helma všechny jmenované struktury. Velký mozek dělíme na frontální (čelní), temporální (spánkový), okcipitální (temenní) a parietální (týlní) lalok. Pro pochopení funkce nervové soustavy v detoxikační medicíně musíme toto rozdělení znát, protože každou část mozku ovládá jiný orgán a každá z nich je nositelem určité funkce. Při měření mozku přístrojem Salvia je tudíž potřeba každou část měřit zvlášť, stejně jako je třeba stanovit jejich toxické zatížení specificky. Je to důležité proto, že detoxikační prostředky pro jednotlivé části mozku se liší a mozek nelze detoxikovat jako celek.

Rozdílné detoxikační prostředky použijeme též pro hypofýzu, hypothalamus a epifýzu. Tyto žlázy a současně části mozku ovládají v našem organismu mnoho pochodů – hormonální systém, růstové hormony, distribuci pigmentu, pocity hladu, sexualitu, tělesnou teplotu a řadu dalších.

Diencephalon můžeme označit za emocionální mozek. V jeho zatížení lze hledat celou škálu emocionálních poruch, hlavně depresí charakterizovaných chybami v metabolismu neurotransmitterů, především serotoninu, jenž funguje jako přenašeč vzruchů mezi

nervovými buňkami. Prodloužená mícha zase ovládá automatické dýchací a polykací procesy aj.

Mozek, imunita, emoce a paměť

Není účelem této publikace podrobně rozebírat funkci mozku, protože svým rozsahem a zaměřením by takovému úkolu nemohla dostát. K hlubšímu poznání je vhodné prostudovat literaturu z oblasti neurologie. Za zmínku však stojí skutečnost, že kořeny poruch imunity se skrývají právě v interakci mezi orgánem a jednotlivými částmi mozku. To je pro detoxikaci velmi důležité, protože někdy se nám podaří srovnat imunitní pochody tím, že detoxikujeme orgán, který za touto částí imunity stojí, ale jindy musíme detoxikaci doplnit i o detoxikaci příslušné části mozku. Například parietální lalok odpovídá za alergické reakce. Ložiska ve spánkovém laloku nacházíme u epilepsie a migrén a můžeme je spojovat s cholerickou, dráždivou povahou. Ovládat jej budou játra a žlučník, což jsou orgány, které byly v historii vždy spojovány s agresí, dráždivostí a křečemi. Čelní (frontální) lalok je lalok sociálního chování. Jeho ovládajícím orgánem jsou plíce. Proto ho můžeme spojovat s protibakteriální imunitou. Jeho toxické zatížení bude mnohdy třeba řešit při chronických bakteriálních infekcích.

Čistím mozek, čistím imunitu

Jak již bylo opakovaně řečeno, jednotlivé části velkého mozku hrají zásadní úlohu v řízení imunitního systému. Je originálním přínosem této detoxikační metody, že dokáže k jednotlivým částem tohoto mozku přiřazovat i řízení imunity proti jednotlivým mikroorganismům. Naštěstí při detoxikaci orgánu dochází obvykle i k odstranění ložisek a toxinů ve spojené části mozku – například u jater ze spánkového a temenního laloku nebo u sleziny z týlního laloku. Mozek samozřejmě nelze rozdělit takto striktně, protože jednotlivé oblasti se podílejí i na řízení více imunitních pochodů. V temenním laloku nacházíme centra, která při toxickém ovlivnění způsobují sklon k autoimunitní reaktivitě.

Temenní lalok má vztah i k protinádorové imunitě a alergiím – z této věty lze vycítit nebezpečné spojení mezi alergiemi a nádory.

Rovněž emocionální poruchy bývají spojeny s určitou částí mozku. Například diencephalon má úzký vztah k depresím. K těžkým depresivním stavům má důležitou vazbu i mozková část zvaná hippocampus. Tehdy dochází ke změnám v jeho velikosti. Podrobný výzkum ukazuje na důležitost této části rovněž při vzniku deprese. Corpus striatum jako součást velkého mozku zase bývá při výskytu ložiska zdrojem úzkosti.

Pochopení těchto souvislostí má veliký význam, který si můžeme ukázat právě na této emoci. Úzkost může být způsobena výskytem chronického nebo nadměrného stresu, přesněji řečeno situacemi ohrožujícími zdraví, vztahy, životní úroveň či samotnou existenci člověka. Chronickým působením úzkosti může dojít k poškození striata a k vytvoření ložiska v této oblasti. Samotné ložisko pak dráždí nervovou tkáň a úzkost se stane chronickým průvodcem člověka, i když vlastní příčina již zmizela. Při provedené detoxikaci striata tak zaniká významný zdroj úzkosti. Při vyšetřování CNS u jednotlivých pacientů nacházíme prakticky u všech chronických chorob úzkost jako patologickou aktivitu striata či deprese při patologické aktivitě diencephala.

Z těchto nálezů lze odvodit, že při vzniku chronických zdravotních problémů hrají patologické emoce velmi zásadní úlohu, jejich přítomnost je zde prakticky nezbytná. Při ložiscích v čelním laloku nacházíme nejen poruchy paměti, ale i problémy s emoční a sociální inteligencí – s odhadem, jak si emocionálně a sociálně správně počínat v určitých situacích, kdy vznikají projevy neobratného a neadekvátního chování. Ložiska ve spánkovém laloku naopak přinášejí dráždivé chování; u takového člověka vidíme zrychlené pohyby a impulzivní reakce, jež často nazýváme podrážděnými.

Ovládat jednotlivé úseky velkého mozku a jejich vztah k různým patologickým pochodům v lidském těle je ovšem záležitostí spíše pro výzkumníka než pro člověka, který chce provést praktickou detoxikaci. Je však nesmírně podstatné si uvědomit, že všechny zásadní pochody, které probíhají v našem těle, zároveň probíhají i v našem mozku a

mohou se v něm fixovat v podobě ložisek a následných toxických zátěží. Fixací těchto patologických procesů v CNS pak dochází i k jejich uložení v organismu a projeví se tedy i ve zdravotním stavu člověka. Můžeme tak najít oblast mozku, která je postižena například při chronických ekzémech, část mozku zajišťující přemrštěnou funkci imunity, a tím i nepřiměřené imunitní reakce. Z jiné části mozku se odvíjí naše vitalita, takže její porucha znamená snížení pocitu vitality a energie.

Obvykle má tento proces začátek v tělesných orgánech. Při dlouhodobém trvání a určité dispozici se přenáší do CNS, kde se může fixovat a stát se tak zdrojem přetrvávání problému i přes naše léčebné a detoxikační snahy. Jak jsem již uvedl, k detoxikaci CNS velmi často dochází při detoxikaci základních orgánů, avšak musíme počítat s tím, že při mimořádné fixaci celého problému v CNS může tento našim detoxikačním snahám odolávat. Pak je třeba vytvořit speciální postupy pro jeho detoxikaci. Nutno říci, že tyto postupy jsou vytvořeny, jsou k dispozici a nyní zbývá už jen uvažovat o jejich praktickém začlenění do systému detoxikace.

Každá část nervového systému může mít vliv na patologické pochody v našem těle. Při ložiscích v prodloužené míše se tak lze setkat s poruchami automatismu dýchání či s problémy koordinace polykání, autonomních močových funkcí, při ložiscích a toxickém zatížení v mozečku s poruchami rovnováhy a se zhoršenou orientací v prostoru, zvláště ve velkém a otevřeném, jež zhoršuje schopnost orientace i u člověka zcela zdravého. U těchto poruch se problém znásobuje. V pontu a mezimozku jsou uložena centra pro vitalitu. Při jejich postižení dochází k chronickému snížení vitality. S ložisky v samotné mozkové kůře se setkáváme již u velmi mladých lidí. Ti subjektivně uvádějí zhoršené soustředění a méně kvalitní krátkodobou paměť. Jestliže se ve starším věku pak do celého problému zapojí i poruchy imunity, především autoimunitní reaktivita, není vyloučeno, že se může rozvinout závažnější onemocnění CNS. Stres pak ztěžuje situaci v CNS a poruchy vystupují pronikavěji na povrch. Rovněž závažnější události v životě, jakými jsou například porod nebo přechod u obou pohlaví,

mohou výrazněji odhalit tyto problémy, které jinak trvají třeba i řadu let před dobou, kdy jsme je začali pociťovat.

Pro nás je v tuto chvíli významné, jak jsem již uvedl, že orgány mohou svým vlivem, resp. vlivem toxinu, který v nich vzniká, ovlivňovat kvalitu imunitních odpovědí. Pro příklad si vyberme protinádorovou imunitu, která je rozhodující při vzniku nádorů v našem organismu. Chceme-li provádět prevenci vzniku nádoru či pomáhat vlastní protinádorové léčbě, je třeba především upravit protinádorovou imunitu. To dokážeme tak, že odstraníme ložisko ze základního mateřského orgánu – jater – a zároveň odstraníme patologickou zátěž v příslušné části CNS (v parietálním laloku). Podobným způsobem budeme pracovat s depresí. Mateřským orgánem diencephala jsou plíce, ale na poruše metabolismu neurotransmitterů se mohou podílet i jiné orgány, nejčastěji játra. Detoxikací plic a střeva uděláme první krok k vyřešení poruchy metabolismu serotoninu. Velmi často však musíme ještě realizovat detoxikaci diencephala specifickými prostředky a teprve pak můžeme dosáhnout nejen vymizení deprese jakožto choroby, ale i trvalého vyrovnání psychiky ve smyslu deprese, a tím předejít stálým a opakovaným recidivám typickým pro depresivní nemoci.

Musíme si ale uvědomit, že i všechny ostatní orgány hrají v emocionalitě člověka významnou úlohu, a abychom dokončili emocionální vyrovnání a předešli patologickým emocionálním jevům, musíme detoxikovat všech pět základních orgánových dvojic včetně osrdečníku a pak postoupit dále i ke všem zainteresovaným částem CNS, tj. k diencephalu a ostatním již jmenovaným částem velkého mozku. Je třeba hlídat své životní kvality a situace, protože stres a emoce, které v nás často život vzbuzuje, představují jednu z důležitých příčin zahušťování hlenů a podílejí se na vzniku ložisek. Stresované orgány vytvářejí ve větší míře infekční ložiska. Ta jsou zdrojem toxinů, jejichž důsledkem pak bývá chronické onemocnění.

Nemůžeme se omezovat jen na emocionální svět člověka, měli bychom se věnovat i jiným důležitým funkcím mozku, například paměti. Velký mozek, především jeho některé laloky, na ni mají zásadní vliv, a jakmile dopustíme, aby se rozeběhly poškozující vlivy toxinů či poškozující reakce imunitního systému, dochází k její poruše. Stejně tak

již byla rozebírána situace v imunitním systému, který je základnou zabezpečující bezchybnou funkci našeho organismu.

Abychom však nesetrvávali jenom u mozku. Například toxické zatížení míchy a hromadění volných i ložiskovaných toxinů v ní může způsobovat celou řadu vážných nemocí projevujících se především v pohybovém systému. Jestliže se k tomuto problému, tedy k problému značného toxického zatížení míchy, připojí i patologické imunitní reakce, objevují se vážné degenerativní změny v ní a velké problémy s pohybovým ústrojím nebo se vznikem různých útvarů a nádorů. Například známé onemocnění sklerosis multiplex může pomoci pochopit význam toxického zatížení míchy a mozku. Nacházíme při něm extrémní množství toxinů i ložisek v mozkové míše, které stály u jeho zrodu. Jestliže zahájíme detoxikaci včas – tedy dokud nejsou motorické poruchy příliš výrazné – pak můžeme velmi pozitivně ovlivnit jeho další průběh.

Stejně tak bychom mohli rozebírat jednotlivé další části nervového systému, ale k tomu je zapotřebí znát jejich úkol v lidském těle, a to, jak bylo řečeno, je předmětem dalšího studia – upozorňuji velmi důležitého.

V nervovém systému se můžeme setkat především s neuroinfekcemi. Shromažďuje však v sobě i specifické toxiny – zbytky očkování, těžké kovy, radioaktivní látky, někdy i chemikálie – a především vlivy geopatogenních zón a polí. Mozek zase ukládá zážitky z postnatálního i prenatalního života, které se mohou stát zdrojem pro stres, jestliže se člověk setká se situacemi tyto zážitky evokujícími. Proto hledáme možnosti, jak CNS detoxikovat od negativních zážitků, jež bývají zasunuty v nevědomí, a přitom velmi významně ovlivňují myšlení, jednání i emocionalitu člověka a děje nazývané stresem. Detoxikaci takových psychických prožitků můžeme zařadit do kategorie celkové detoxikace a detoxikační medicína disponuje jistými prostředky k jejich odstranění. V tomto případě je samozřejmě velmi vhodné doplnit ji o další psychologické očistné postupy.

Břicho jako druhý mozek

Vegetativní nervový systém je další samostatnou a velmi podstatnou oblastí detoxikace. Vlastní periferní vegetativní systém se skládá z uzlin (ganglií) vegetativních nervů a pletení (plexů), jež obalují veškeré orgány a tkáně. Řídí tak autonomně jejich činnost ve smyslu dvou protilehlých, protipólových aktivit – sympatické a parasympatické. Vegetativní systém může být příčinou podráždění či útlumu v nevhodnou dobu na nevhodném místě. Řízení vegetativním nervovým systémem je tedy nesmírně komplikované a citlivé a biopočítač, který funkci zajišťuje, musí být v naprostém pořádku. Ve staročínské medicíně se objevuje učení, které lze chápat tak, že břicho je druhým mozkem. Určitě to není míněno tak, že bychom mohli břichem přemýšlet, ale emocionální část činnosti našeho nervového systému je velice podstatná. Možná, že není v této civilizaci tak ceněna ale z hlediska zdraví je rozhodně velmi zásadní.

Za bazální lze pokládat tři emoce: *úzkost*, která může mít někdy charakter strachu a děsu, *smutek*, který může mít charakter zármutku, žalu či splínu, a *hněv*, který může vypadat jako dráždivost, vznětlivost, agrese, žárlivost či napětí. Proti těmto škodlivým emocím (protože jsou fyziologické, přirozené a jen za určitých okolností se z nich stávají emoce nepřirozené, patologické) stojí pozitivní emoce radost. Může mít podoby štěstí, veselosti či nadšení, ale jak vidno, nepoměr zde existuje, daleko četnější jsou emoce škodlivé. Z toho vyplývá zájem člověka, chce-li si udržet zdraví, na vyhledávání pocitů radosti. Škodlivé emoce se dostávají samy, aniž bychom je hledali. Mají nejen své oblasti v CNS – a to i v tom smyslu, že tyto oblasti mohou být porušené, drážděné toxiny a mohou tedy být autonomními producenty těchto škodlivých emocí – ale další strukturou, v níž se mohou vyskytovat, je právě vegetativní nervový systém.

Staročínský pohled na břicho lze tedy redukovat na pohled na vegetativní plexy, jež jsou schopny si pamatovat dlouhodobé negativní emoce, které v nich mohou následně přetrvávat i po vymizení jejich zdroje. Dokonce i při detoxikaci struktur v CNS, jež dokáže odstranit autonomní zdroje negativních emocí, mohou tyto přetrvávat ve vegetativních pleteních a ovlivňovat tak funkci orgánů i naše pocity.

Lze pak sledovat pocit úzkosti a strachu v břiše, sevření a strachu u srdce či hněvu a vzteku, který nám stoupá z hrudníku až do hlavy ve chvíli, kdy se přestáváme ovládat. Tyto emocionální poruchy vegetativního nervového systému mají samozřejmě za následek poruchy veškerých orgánů – například chyby v prokrvení orgánů či končetin, výkyvy krevního tlaku i se zácpami, dysfunkce žlučníku nebo podráždění a sevření průdušinek a průdušek při astmatu. Velmi často jde tedy o emocionální paměť, o emocionální poškození orgánových pletení vegetativního nervového systému, což vede k fixaci řady zdravotních problémů, jež později mohou přejít i do orgánových problémů, tedy vyvolat změny samotné struktury tkáně.

Nervový systém je velmi složitý orgán, jenž může přinášet značně barvitě obtíže. Jako příklad uvádíme případ dvou zvláštních pacientek, které byly roky léčeny pro celkem zřejmé potíže, ale marně.

ZUBY A DETOXIKACE

Ústní dutina představuje poměrně specifickou lokalitu, jež má značný význam pro celkové zdraví člověka. Z tohoto důvodu při detoxikaci probereme i ji. Hlavním důvodem její specifičnosti jsou zuby. Ty jsou velmi často ovlivňovány zásahem člověka. Při zubolékařských výkonech se do nich aplikují různé materiály pro člověka vždy obtížně kompatibilní, a protože zuby samy jsou propojeny se všemi orgány v našem těle, může mít toto vzájemné ovlivňování pro lidské zdraví značný význam.

Sliznice, dásně, slinné žlázy i chuťové pohárky ústní dutiny podléhají především vlivu sleziny. V každé z těchto tkání se může vytvořit toxická zátěž i infekční ložisko. To lze najít v jazyce, dásních, patře i ve sliznicích tváří. Podstatná je rovněž okolnost, že ústní dutina bývá velmi ovlivňována mandlemi – jazykovou, patrovou i dalšími. Mandle samotné patří pod různé jiné orgány, především však do lymfatického systému. Ten podléhá vlivu sleziny. Mandle tak mohou být nejen lokalitou s četnými ložisky, která ovlivňují lymfatický systém

dalších orgánů, ale mohou ovlivňovat i místo, v němž jsou uložena, v tomto případě ústní dutinu.

Ústní dutina, slezina a játra

Choroby ústní dutiny bývají často spojovány s imunitou – oprávněně i neoprávněně. Existence ložisek a jejich aktivita nemusí být záležitostí spojenou vždy s imunitou, ale spíše – jak jsem již uvedl – se stresem, emocemi, jídlem a dalšími faktory poškozujícími mateřské orgány. Záněty z toho plynoucí jsou však často označovány za imunitní záležitost. K jejich vyléčení, a tím i k odstranění představy o špatné imunitě je nutno použít de-toxikačních prostředků specificky zaměřených na jednotlivé tkáně, tedy na mandle, jazyk, sliznice tváří a hlavně na dásně (gingiva), které bývají velmi častou ložiskovou lokalitou. Připojí-li se i určité imunitní poruchy, vznikají závažná onemocnění ústní dutiny: paradontóza v případě spojení ložiska s autoimunitní aktivitou, alergie (především potravinové), které jsou příčinou zánětů v ústní dutině, nebo porucha zakončení periferního nervstva, což je záležitost mateřského orgánu – jater. Poškození nervových zakončení trojklanného nervu způsobuje při dráždění některými potravinami pocity pálení, provokaci produkce histaminu, a tím i pocity otoků a jiné nepříjemné subjektivní vjemy. Z toho vyplývá, že problémy v ústní dutině mohou ovlivňovat i játra, a to prostřednictvím nervových zakončení, jichž je v ústní dutině velmi mnoho. Zánětlivé projevy vznikající přítomností toxinů a ložisek v dásních způsobují zánět dásní (gingivitis).

Detoxikace ústní dutiny patří mezi aktivity, které musíme provádět téměř u každého pacienta, protože jen málo lidí s ní nemá problémy. Je to dáno již tím, že potíže, které je k nám přivádějí, vycházejí z ložisek v mateřských orgánech. Ta mají dopad i na poruchy jiných orgánů a tkání, takže potíže v ústní dutině jsou jen souběhem s dalšími problémy.

Zuby, čchi a trojklanný nerv

Zuby se nacházejí pod vlivem mateřského orgánu – ledvin. Jelikož do ledvin byla staročínskými lékaři lokalizována vrozená energie čchi, může být při její slabosti již vrozeně postižena zubní tkáň, zuby se mohou vytvářet z nekvalitního materiálu a být nekvalitně založeny. V celé této záležitosti hraje důležitou úlohu i genetika, která se však spojuje s účinkem vrozené čchi ledvin. Životním stylem může být zubní tkáň značně poškozena, což je ostatně známá věc, protože větší množství cukru nejen připravuje organismus o vápník a jinizuje tkáň, ale samozřejmě i přispívá k vytvoření tzv. ústní dysbiózy kvasných produktů, kyselin a jiných mikrobiálních toxinů, které pak umožňují vznik kazů čili infekčních ložisek v zubech.

Zub sám se skládá ze skloviny, zuboviny a zubní dřene. Především v ní se mohou nacházet ložiska, která způsobují její záněty (pulpitis). Protože zub je zakotven v dásni zubními vazy, může být onemocnění vazů způsobené ložisky ve vazivové tkáni příčinou onemocnění zubů a především bolestí. U systémových tkání, jako je vazivo nacházející se všude v organismu, je důležité vědět, že ložisko umístěné kdekoli ve vazivové tkáni může toxinem způsobovat reakci vazivové tkáně v naprosto jiné části těla. Z toho je zřejmé, že ložisko se nemusí vytvářet ve vazivové tkáni ukotvující zub, ale v jakékoli jiné vazivové tkáni kdekoli v těle, například v kloubních pouzdrech, šlachách a jiných orgánech.

V každém zubu se rovněž nachází zakončení trojklanného nervu, s nímž se setkáváme prakticky ve všech orgánech hlavy, jeho větve se však dostávají i hluboko do krku a hrudní dutiny, kde mohou ovlivňovat srdce a další orgány. Trojklanný nerv zasahuje do mozku, kde jeho vlákna nejsou příliš vzdálena od emocionálních struktur CNS, a jeho dráždění tudíž může vést i k emocionálním poruchám, depresím a úzkostem. Trojklanný nerv má pravděpodobně i značný význam při regulaci krevního tlaku. Samotný nerv doprovázejí vlákna vegetativního nervového systému a příslušné reakce pak mohou mít i vegetativní charakter. Trojklanný nerv, jakožto nerv motorického nervového systému, je ovládán játry. Lokální vliv má i slezina protože ovládá ty části hlavy, v nichž se setkáváme s největším množstvím vláken

trojklanného nervu. Zároveň je orgánem nad vegetativním nervstvem. Poškození zubu či zásahy stomatologa mohou vést k dráždění trojklanného nervu a příslušným problémům; onemocnění trojklanného nervu může naopak dráždit zub a způsobovat i problémy, které spojujeme se zubem.

Amalgam, CNS a lymfa

Největší oblast, které je třeba věnovat pozornost, představují zubolékařské zásahy do zubní tkáň. Nejčastějším zásahem jsou plomby, kterými se vyplňují otvory vznikající po ošetření zubního kazu. Na počátku je nutné si uvědomit, že každý zub, který trpí zubním kazem, je nemocný a tím, že se ošetří a vyplní plombou, se nestane zdravým. Zůstává stále nemocným, jenom je možná další jeho existence a plnění funkce. Za další je třeba si uvědomit, že v současné době neexistuje žádný materiál, který by byl absolutně fyziologický a bezproblémový. Každý je cizorodý a přináší do organismu určité problémy. Je proto nutné do budoucna hledat takový materiál, který by byl k organismu co nejšetrnější a nejfyziologičtější.

Základním a nejstarším materiálem je amalgam – slitina několika kovů. Dominantní úlohu v ní hrají stříbro a rtuť. Oba tyto kovy patří k jednomu z nejvodivějších materiálů. Mezi jednotlivými takto ošetřenými zuby vytvářejí elektrické články a v dutině ústní pak velmi často můžeme naměřit patologické hodnoty jak napětí, tak i intenzity. Situace se značně zhoršuje v případech, jsou-li na další ošetření použity jiné kovy, které mají odlišnou vodivost a vlastnosti. Takto vzniklé články mohou mít až velmi patologické elektrické hodnoty, které se běžně v organismu nevyskytují. Samotná jejich přítomnost již může vést k dráždění různých tkání ústní dutiny, a to především nervového systému. Velmi často však dochází ke vzniku jevu nazývaného elektrolýza, při němž se mezi katodou a anodou vytváří elektrický spád vytrhávající ionty z amalgámové slitiny. Tím se kovy v ní obsažené dostávají do organismu.

Rtuť i stříbro jsou pro organismus cizí, jejich toxické i elektrické vlastnosti vedou k různým zdravotním problémům. Například nervovou

soustavu tvoří jednotlivé buňky, dráhy a vlákna, které jsou od sebe dokonale izolovány. Jestliže se výše uvedené vodivé kovy dostanou do těchto izolačních vrstev, dochází k probíjení a tím k chaosu, který může být ve svém důsledku chaosem informačním, protože po nervových vláknech se šíří informace. Jelikož se tyto ionty dostávají z ústní dutiny krevní cestou přímo do mozkové tkáně, je ohrožen především CNS. Výzkumem bylo zjištěno, že maximální nahromadění rtuti a stříbra se nachází v hypofýze, hypothalamu, bazálních gangliích a v diencefalu. Z vyšetření přístrojem Salvia však víme, že tyto kovy můžeme najít i v jiných mozkových strukturách a jsou vždy známkou poruchy. Nikdy tedy nemůžeme jejich přítomnost v nervové tkáni považovat za jev, který nevyžaduje žádnou pozornost.

K šíření amalgámových kovů v organismu však dochází i jinými cestami. Kumuluje je například lymfatický systém začínající v hrdle mandlemi, čímž dochází k jeho ucívání a ke vzniku zánětů, na nichž se pak může podílet patologickými reakcemi i imunitní systém. Při chronických angínách a problémech krčního lymfatického systému jsou proto tyto těžké kovy vždy jedním z prvních toxinů, na něž se soustředíme. Dostávají se však i do hlubokého lymfatického systému na zadní straně krku, a to především do oblasti pro něj kritické – do hlavového kloubu (atlantooccipitální kloub). Zde je lebka nasazena na první obratel (atlas) a na obratel s dlouhým trnem (axis). Vlivem kovů dochází k přepojení nervových vláken i lymfatického systému. Jde tedy o kritické místo, kde má nahromadění toxinů za následek závažné nervové i lymfatické problémy.

Krční sympatikus, jeho horní, střední a dolní část, vyhání vlákna jdoucí až k srdci, žaludku nebo do uší, očí, zkrátka prakticky do všech hlavových orgánů. Nahromadění toxinů v atlantooccipitálním skloubení a následný zánět a vytvoření ložiska mohou vést ke dlouhodobým subjektivním potížím v podobě točení hlavy nebo nepříjemných pocitů nejistoty se všemi psychickými důsledky. Takto postižení lidé se cítí být velmi nemocní.

Amalgam jako plíživý nepřítel

Základním krokem je odstranění těžkých kovů. Je třeba zvážit, zda zároveň zbavit zuby amalgámových výplní. Moderní zubolékařská praxe vykazuje odklon od amalgámu a jeho nahrazení kompozitními hmotami. Mnoho zubařů se však těmto změnám brání, protože považují amalgam za neškodný a před kompozitními hmotami preferují především jeho mechanické vlastnosti. Kompozitní plomby totiž vyžadují odlišnou techniku, a jestliže ji ošetřující lékař dokonale nezvládá, plomby vypadávají. Roli tu hraje i rozdílná roztažnost zubní tkáně a kompozitní plomby kdy vznikají mikroskopické štěrbinny mezi zubem a plombou, čímž může docházet k sekundárním infekcím a tvorbě kazů pod plombami. Přesto v detoxikační praxi dáváme přednost kompozitním plombám, protože negativní důsledky přítomnosti amalgámu v celém organismu jsou značné a podle našich zkušeností jsou problémy s ním spojené větší než s kompozity.

Amalgam se kromě krevní a lymfatické cesty dostává do našeho organismu také polykáním, tudíž do zažívacího traktu, kde jej nacházíme především v žaludku a dvanácterníku. Proniká však i dýchacími cestami a pak ovlivňuje sliznici dýchacích cest i nervové struktury v nich umístěné. Celkovou krevní cestou putuje až do ledvin a pohlavních orgánů, kde vyvolává stres a často otoky buněčných membrán a zhoršení celkové vylučovací funkce. To pak má důsledek pro celý organismus.

Kovy ze zubních výplní tedy hledíme při hormonálních poruchách díky funkci hypofýzy, při poruchách tělesné teploty, především u tzv. subfebrilií, při poruchách příjmu potravy a sexuality díky funkci hypothalamu, hledíme je však i při zánětech vedlejších dutin nosních, kam pronikají z ústní dutiny, a samozřejmě při všech problémech s nervovým systémem periferním i vegetativním a při poruchách lymfatického systému. K usazování těžkých kovů dochází i v cévním systému. Můžeme je označit za velmi důležitou složku arteriosklerózy, a proto je detoxikace cévního systému významným preventivním i léčebným krokem.

Kovy hledíme i při Parkinsonově chorobě, při některých druzích demence, při poruchách nálad. Jestliže v našem těle existuje

nárazníkový a detoxikační systém, který byl podrobně studován v homotoxikologii, mezenchym, pak v nervové tkáni to jsou gliové buňky sloužící k detoxikaci a imunitním pochodům v nervové tkáni. Usazování kovů v nich je velmi vážným symptomem, a proto je třeba glie měřit stejně důsledně jako mezenchym, neboť zatížení obou tkání je vždy varovným příznakem závažných chorob. Setkáváme se s ním u všech nádorů tělesných i nervových i při těžkých chronických chorobách jako je revmatismus a jiná systémová postižení.

Obdobně se může stát, že i jiné, jinak velmi stabilní kovy mohou být zdrojem toxických iontů a pronikat do tkání, kde způsobují jejich stres, otoky buněčných membrán a zhoršují funkci imunitního systému jakožto detoxikačního procesu pro jednotlivé buňky. Kovové práce se dělají z chrom-molybden-kobaltových slitin, ze zlata, platiny, titanu a jiných kovů, obvykle slitin, což je velmi specifická stomatologická otázka

Co s ním?

Při řešení chronických zánětů v ústní dutině, ať už jsou způsobeny volnými toxiny, ložisky nebo imunitními reakcemi, se proto snažíme o sjednocení kovů v ústech a ještě lépe o jejich odstranění. Někdy je to situace velice složitá, musíme zvážit finanční nákladnost takové práce i její význam pro zdraví dotyčného člověka. Umístění umělohmotných výplní v ústní dutině ovšem rovněž nemusí být bez problémů, mohou vznikat různé reakce a alergie, a proto by bylo optimální a sofistikovalo by to celou péči o ústní dutinu, kdyby si každý člověk mohl nechat změřit uvažovaný materiál, jeho kompatibilitu s vlastním organismem dříve, než je mu zabudován do zubů. Na některých pracovištích se tato praxe provozuje a ze zkušenosti mohu říci, že jde o velmi významný prvek ve kvalitě zubní péče.

Důležité upozornění: u těhotných žen se snažíme neprovádět žádné zubní zákroky, protože především při měnění amalgámových plomb dochází ke značnému uvolnění a rozprášení kritizovaných kovů do organismu a tím ke zvýšení zátěže. Samozřejmě, že i ošetření zubů

novou amalgámovou plombou u gravidních žen zvyšuje zatížení jejich organismu a často se neobejde bez důsledků pro plod.

Ošetření a způsob sjednocení netoxických materiálů v ústech je speciální záležitost zubních lékařů, a proto se my můžeme o této problematice zmiňovat jen orientačně. Problémem je, že minimum stomatologů disponuje celostním myšlením a ještě méně z nich celostním vzděláním. Situace v některých zemích tohoto světa je podstatně jiná, mohu například jmenovat Německo, kde stovky zubních lékařů mají zároveň vzdělání v celostní medicíně a zubní zásahy dávají do souvislosti s vlivem zubů na celý organismus.

Velice často dochází k situaci, kdy je třeba staré amalgámové plomby odstranit a nahradit je novými materiály. Někteří zubaři proti tomu namítají, ale pokud je možné je přesvědčit o nutné výměně, pak je třeba sledovat, aby byla prováděna postupně, protože, jak jsem již uvedl, při ní dochází ke značnému zvýšení toxické zátěže.

Dalším problémem, který nás při výměně amalgámových plomb čeká, je skutečnost, že okolí zubu – měkké tkáně, které jej obklopují – je prosyceno těmito toxickými kovy. Jestliže vyměníme amalgámovou plombu za fotokompozitní, dojde k jejich postupnému nasáknutí zpět do plomby, čímž se vlastně i neamalgámová plomba stane toxickou. Z toho důvodu je při výměně jednotlivých plomb zapotřebí udělat mezikrok – nahradit plombu provizorní výplní a opakovaně ji po nějakém čase měnit, než se přistoupí k plombě trvalé a definitivní. Velmi dobře se lze přesvědčit o stavu zubu, resp. o jeho prosycenosti vodivými materiály měřením napětí a intenzity v ústní dutině. K tomu jsou zkonstruovány dostupné přístroje. Při výměně zubních amalgámových plomb podáváme nejen doporučené detoxikační přípravky, o nichž bude řeč později, ale organismus saturujeme i zvýšenými dávkami selenu a vitamínu C. Především u něj je třeba vědět, že musí jít o gramové dávky: denně 3-5 g. Velmi dobrým detoxikačním prostředkem je i chlorella, řasa, která na sebe váže těžké kovy. Užíváme denně po dobu 1 týdne 10-20 tablet, poté uděláme dvoudenní víkendovou přestávku a stejnou kúru opakujeme ve stejném množství po dobu aspoň 3 týdnů po zákroku. Po každém zákroku celý postup opakujeme.

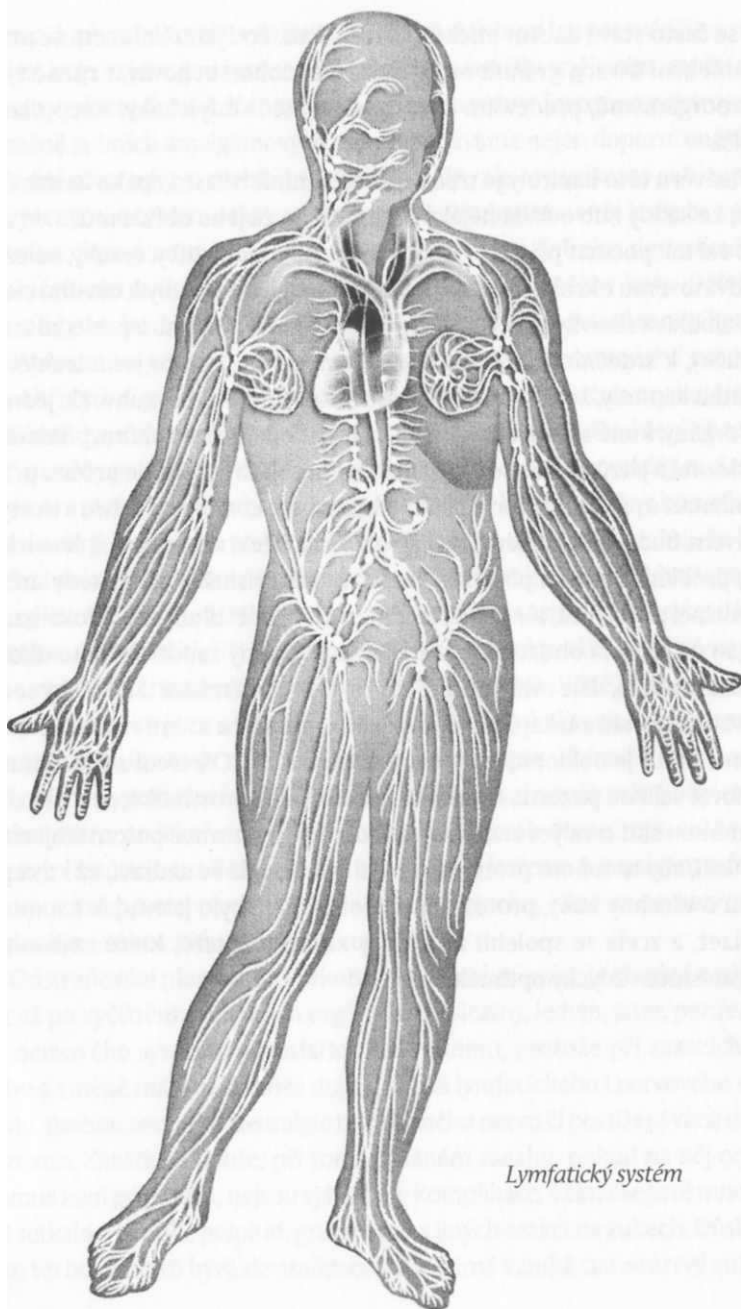
Mnohdy je velmi dobré znát podrobně složení materiálu, který chce zubař použít, protože některé názvy mohou být značně zavádějící. Setkal jsem se s problémem, kdy uražené přední zuby byly doplněny korunkami z keramiky. Práce byla finančně i časově značně náročná a lze říci, že byla i velmi dokonalá. Krátce po provedení začaly dásně kolem zubů hnísat a dotyčný člověk pocítoval silné bolesti, které charakterizoval „jako by dáseň chtěla zuby vytlačit“. Při dotazu na složení keramiky nám bylo řečeno, že jako výplň se v tomto případě užívá hliníkový prášek. Věděli jsme a opakovaným měřením jsme se mohli přesvědčit, že dotyčná osoba hliník nesnáší a její organismus je s ním nekompatibilní. Název »keramická hmota« tedy nic nevypovídá o kovech a dalších látkách v ní použitých. Jindy se lze setkat s tím, že lékař nesouhlasí s výměnou plomb domnívající se, že jde pouze o estetickou záležitost, a proto nechá v kořenech amalgam a foto-kompozitní hmotu navrství jen na kousací plochu, čímž se samozřejmě nedosáhne vůbec žádného výsledku.

Odstraňování plomb a jiné rekonstrukční zubní práce je vhodné realizovat až po vyčištění základních orgánů, tedy sleziny, ledvin, jater, periferního nervového systému a lymfatického systému, protože při zásazích na zubu a změně materiálu může dojít k zátěži lymfatického i nervového systému, mohou se objevit neuralgie trojklanného nervu či postižení vazů držících zub. Zkrátka a dobře, při tomto vážném zásahu, pokud na něj organismus není připraven, nejsou vyloučeny komplikace, s čímž se jistě mnoho lidí setkalo v podobě pulpitid, granulomů a jiných reakcí na zubech. Důsledkem těchto zánětů bývá devitalizace zubu, čímž vzniká tzv. »mrtvý zub«.

Ten se často stává dalším infekčním ložiskem. Pod jeho kořenem se utvářejí infekční útvary, granulomy a váčky, jež mohou uchovávat různé typy mikroorganismů, především anaerobních, ale i stafylokoky, streptokoky a další.

V závěru této kapitoly je třeba se ještě zmínit o často opakovaném tvrzení, že každý zub ovládá nějaký orgán, takže za jeho obtíže může on a je třeba si tak počínat při detoxikaci. Například přední zuby, řezáky, náležejí k ledvinovému okruhu, špičáky k jaternímu, třenové zuby k okruhu sleziny žaludku a slinivky břišní, stoličky ke střevnímu systému

a poslední zuby, osmičky, k srdečnímu okruhu. Nic se nemění na tom, co jsem uváděl na začátku kapitoly, že zub jako celek patří k ledvinovému okruhu, ale jednotlivé orgány, které se kolem vyskytují, náležejí k dalším okruhům, především ke slezině a játrům. Kde se však zmíněný problém projeví, je určeno právě kombinací s příslušným orgánem. Nalezneme-li kombinaci ledvin s tlustým střevem, bude pak problém lokalizován do stoliček, nalezneme-li okruh ledvin, problém bude na předních řezácích atd. Příslušný orgán tedy určuje lokalizaci problému, ale je-li základní orgán v pořádku, jenom lokalizující orgán nezpůsobí obtíž. V každém případě je vždy zapotřebí detoxikovat základní orgán, dále ovlivňující, lokalizující orgán a místní tkáň. Zuby se tak stávají samostatnou kapitolou v detoxikaci a je třeba s nimi vnímat i ostatní tkáň, které je obklopují a vyplňují ústní dutinu. Ošetření zubů je nutné věnovat velikou pozornost a nelitovat finančních prostředků, protože zuby se mohou stát trvalým ložiskem dráždění a organismus potom stojí značné úsilí, aby se tohoto problému zbavil. Mnozí lidé se uzdraví, až když přijdou o všechny zuby, protože do té doby jim nebylo jasné, jak s nimi zacházet, a zcela se spolehli na závěry zubních lékařů, které nejsou pro organismus vždycky optimální.

Lymfatický systém

DETOXIKACE A LYMFATICKÝ SYSTÉM

Lidský organismus svoji detoxikaci, tedy odstraňování jedovatých látek a čištění vnitřního prostředí, které organismu dovoluje existovat, zajišťuje prostřednictvím osy imunitní systém → drenážní systém → vylučovací systém. Imunitní systém byl již na minulých stránkách zmíněn a bude o něm ještě hovořeno. Drenážní systém je zajišťován lymfatickým a žilním systémem. Vylučovacích systémů je mnoho. Za nejdůležitější z nich jsou považovány ledviny, svoji roli však hraje i tlusté střevo, kůže a dýchací cesty.

Lymfatický systém začíná drobnými lymfatickými cévami nacházejícími se mezi jednotlivými buňkami tkání, které dopravují do těchto míst buňky zásadním způsobem důležité pro funkci imunitního systému, tedy takové, které mají schopnost fagocytovat neboli pohlcovat cizí látky a nežádoucí odpadní produkty tkáně. Tyto lymfatické cévky se slévají do větších cév, které jsou přerušeny lymfatickými uzlinami působícími jako filtr. Nachází se v nich značné množství buněk imunitního systému i jiných látek, které obranyschopnost využívá ke své činnosti. Lymfa se pomalu prodírá lymfatickou uzlinou, kde je čištěna a zbavována aktivity cizích látek, především mikroorganismů. Deaktivované, pohlcené toxiny se pak ještě širšími lymfatickými cévami a kmeny dostávají až do žilního systému, odkud jsou odnášeny jak k detoxikaci do jater, tak i k vylučovacím orgánům.

Lymfatický systém tedy působí jako kanalizace a zároveň i jako aktivní likvidátor mikroorganismů a jiných nežádoucích látek a produktů v organismu. Na jeho funkci tedy do značné míry záleží celá funkčnost imunitního systému, protože v lymfatickém systému se nachází tekutina složená z buněk i tekutiny – lymfa. Při špatné funkci nebo průchodnosti lymfatického systému dochází ke stagnaci této tekutiny. Ta se z tkání řádně nevstřebává a tkáně tak zůstávají prosáknuté lymfou. Protože lymfatický systém je na mnoha místech propojen se žilním, dochází i k přetěžování žilního systému a prakticky každá porucha žilního systému, jako jsou křečové žíly a další, je zároveň doprovázena i zhoršenou průchodností lymfatického systému.

Lidé s poruchou průchodnosti lymfatického systému mají oteklé končetiny, zahleněný krk, pocit tlaku a městnání v krku, hlavě, hrudníku, pánvi i v břiše.

Lymfatických uzlin se v lidském organismu nachází několik desítek a jsou rozděleny do regionů, takže například tvoří ochrannou síť pro hlavu a krk, jiný region chrání horní končetiny, jiný hrudní, břišní, pánevní oblast, jiný dolní končetiny nebo oblast ledvin a nadledvin. Lymfatický systém hlavně v končetinách, hlavě a v krku se dělí ještě na povrchový a hluboký. Poruchy a městnání v povrchovém lymfatickém systému většinou subjektivně i objektivně zaznamenáme v podobě zvětšování uzlin, ale poruchy v hlubokém lymfatickém systému nebývají tak zřetelné. Z hlediska detoxikace je tedy velmi důležité, aby byl lymfatický systém průchodný, umožňoval nejen odvod lymfy z tkání, ale i dopravu imunitních buněk do tkání.

Detoxikace však vidí problematiku lymfatického systému ještě v další oblasti. Při průchodu infekcí lymfatickou uzlinou nemusí dojít k její likvidaci a odvodu, ale může se založiskovat, tedy vytvořit ložisko se všemi důsledky, jak byly popsány. S tímto jevem se setkáváme velice často právě při zduřování uzlin, což je reakce na tento děj a snaha o likvidaci ložiska. Infekční záněty, například mandlí či vedlejších dutin, střeva a dalších orgánů bývají často příčinou vytvoření infekčních ložisek v uzlinách. Takto napadené uzliny pak produkují velké množství toxinů jakožto produktů mikroorganismů uzavřených v ložiscích. Toxiny mají negativní vliv jak na okolní, tak i na vzdálené orgány a atakují především nervový systém vegetativní i centrální. Drážděním vegetativního nervového systému a zhoršováním jeho imunitních vlastností (tedy vytvářením dalších ložisek) jsou mnohdy způsobeny mnohé obtíže, které pak vycházejí z dysfunkce tohoto systému. Člověk jakoby bez příčiny pociťuje různé projevy těchto nervových struktur – bolesti, křeče, pálení, štípání, svědění a další.

Toxiny z lymfatického systému působí i na CNS, hlavně toxiny z hlubokého řečiště hlavy a krku. Pak dochází k poruše funkce CNS především v psychické oblasti, ale i u jiných funkcí, které má tento systém na starosti.

Detoxikace lymfatického systému znamená nejen odstranění anorganických toxinů (těžké kovy, radioaktivita, chemikálie aj.), které se v něm pohybují a mohou se zde hromadit, ale i odstranění mikrobiální zátěže, především plísní, jež často blokují odchod lymfy. Uzliny bývají napadány i některými dalšími mikroorganismy, zejména viry majícími sklon přežívat v uzlinách (např. EB-virus). Jejich činnost v uzlině způsobuje její blokádu. Také například mykobakterie, tedy původce tuberkulózy, má afinitu k uzlinám a způsobuje blokádu jejich průchodnosti. Jak je všeobecně známo, i nádorové buňky se často šíří lymfatickým systémem.

Odstranění ložisek z lymfatického systému je tedy proces velice důležitý, i když náročný a dlouhodobý. Ložiska se mohou vyskytovat v kterémkoli regionu – hlavy, hrudníku, končetin, břicha, pánve či mimobřišního prostoru. Zde ovlivňují regionální orgány. Jak již bylo řečeno, například CNS, dýchací cesty, jednotlivé útroby jako střevo, játra, konečník, žaludek i ledviny, nadledvinky a další. Toxiny z uzlin ovlivňují i vzdálené orgány, například CNS, často klouby, ledviny a srdce, tedy orgány reagující na toxin z některých infekcí. Již jste se mohli dočíst, že například toxin borrelie má negativní vztah k nervovému systému. Toxin ze streptokokové zátěže bude zase negativně ovlivňovat stav kloubů, srdce, ledvin apod. Tento toxin pochopitelně ovlivňuje i centrální řízení imunitního systému a tím působí další problémy.

Lymfatický systém a jeho čištění budou probrány v oddíle Speciální detoxikace, ale znovu upozorňuji, že jeho detoxikaci musíme věnovat mimořádnou pozornost. Je to důležité i proto, že současná euroamerická medicína nevěnuje lymfatickému systému a jeho čištění žádnou pozornost, i když se například v literatuře objevují zprávy o tom, že třeba lymfatické uzliny, do nichž odtéká lymfa ze srdeční oblasti, mohou velmi výrazně ovlivňovat činnost srdce, mohou způsobovat poruchy jak srdečního svalu, tak i srdečních cév. A protože to jsou uzliny nacházející se kolem průduškových kmenů, bývají velmi často zaneseny, zvláště u kuřáků a u lidí s dýchacími poruchami, což má pak značný důsledek i pro srdeční oblast. Udržet tedy volné uzliny, kam odtéká lymfa srdce a srdečních cév, je velmi důležité pro starší věkové

skupiny, protože na těchto uzlinách bude mnohdy záviset kvalita funkce jejich srdce. Prevence tohoto postižení však musí začít již o mnoho let dříve.

To byl jen jeden z příkladů, protože podobně bychom se mohli vyjadřovat i o dalších orgánech. Srdce je samozřejmě ve velkém centru pozornosti lidstva i světové medicíny, protože přináší mnoho chorobných stavů a bývá příčinou často i smrtelných chorob.

Pro ilustraci uvádím problém jednoho z pacientů, u kterých zátěž lymfatického systému sehrála zásadní úlohu. V roce 2001 začal pětatřicetiletý muž stavět dům pro svoji rodinu, protože mu ke staršímu potomkovi přibyla trojčata. V zájmu finančních úspor si vybral nejlevnější firmu, která se však neukázala jako nejlepší. Vyšlo najevo, že nemá základní zkušenosti se stavbou domu. Znamenalo to velmi stresovou situaci. Ve stejné době onemocněl chřipkou, kterou však nemohl vyležet ani léčit, protože byl velice zaměstnán začátkem stavby. Virové onemocnění se táhlo nezvykle dlouho a nakonec přešlo do stavu slabosti a trvalého pocitu zimy. Muž například i v létě spal oblečený do tepláků. Pro tyto potíže navštívil lékaře, kteří provedli kompletní laboratorní i endoskopická vyšetření. Konstatovali sníženou hladinu krevních destiček, a proto byla provedena i punkce kostní dřeně. V podnikání se mu přestávalo dařit, protože dovážel ojetá auta a situace na trhu se zkomplikovala. Stavba domku se protáhla na několik let. Po stejnou dobu měl pocit, že jej bolí celé tělo, natékají mu nohy, má nažloutlou pleť, ztrácí schopnost sexuálního života – erekce i ejakulace. Spal v teplákách, byla mu stále zima, spánek byl špatný. Po třech letech se stav začal spontánně pozvolna upravovat.

Vyšetřeními byly zjištěny různé zátěže a problémy především, ve vegetativním nervovém systému i v pohlavních orgánech, nadledvinkách a dalších částech nervového systému. Hlavní nález však představovala rozsáhlá zátěž lymfatických uzlin, a to i v oblasti hlavy, hrudníku, břicha a pánve. Nacházela se v nich ložiska s chřipkovými viry. Teprve po jejich odstranění se upravila funkce nervového systému, která byla také příčinou zhoršení sexuálních funkcí.

Podobný obraz onemocnění nacházím u mnohých vyšetřených. Lze konstatovat, že jedním z hlavních důvodů, pokud se stav

detoxikovaného nelepší, bývají právě ložiska v lymfatickém systému. Toxiny z nich vycházející neohrožují specifické orgány, ale orgány oslabené, k jejichž problematické funkci člověk z důvodu dědičnosti nebo chyb ve vlastním životě inklinuje.

DETOXIKACE A DROGY

V současné době, kdy je velmi rozšířeno užívání drog s psychotrobním účinkem, je třeba počítat s tím, že droga působí na organismus jako toxin. Většina drog, jak již bylo řečeno, má psychotrobní účinky a aktuální toxické zatížení budeme hledat především v nervové centrální soustavě. Marihuana, pervitin, morfium, kokain, hašiš, LSD, extáze, fermetrazin, crack, opium – to jsou nejčastěji užívané drogy, se kterými se můžeme při detoxikaci setkat. K nim je nutné zařadit i cigarety a alkohol. Tyto drogy nemají specifický účinek jen na centrální nervový systém, ale s důsledky jejich užívání se můžeme setkávat v kterékoli části organismu. U cigarety nejde

o účinek tabáku, ale zplodin hoření cigarety, při kterém vzniká množství toxinů. Alkohol budeme diagnostikovat jako etanol, tedy vlastní chemickou účinnou látku, toxin. Existují lidé, kteří velmi dobře odbourávají toxiny. Opakem jsou ti jedinci, kterým se toxin zabuduje do organismu, jenž sám není schopný se toxinu zbavit. S tím se setkáváme v detoxikační medicíně dnes a denně. Prakticky se například v orgánech vytestují drogy po dvou i třech letech prokázané abstinence, a to i v případě, že požívání drog v minulosti bylo minimální. Jednu či dvě cigarety marihuany bylo možné prokázat i po roce abstinence. U cigaret je to horší, protože zplodiny hořícího tabáku bylo možné prokázat i po dvaceti letech abstinence. Drogy, které se zabudovávají do nervového centrálního systému, způsobují rozbití emocionální struktury, chaos myšlení, defekty v logice a paměti. Detoxikací centrálního nervového systému od drog dochází k rychlé úpravě myšlení i emocí. Je to významná pomoc nejen při protidrogových detoxikačních kúrách, ale i v případě, že se na nás obrátí člověk s psychickými problémy, který v minulosti užíval drogy. Při diagnostice,

zvlášť u mladších lidí, neopomeneme měřit i tuto toxickou skupinu. Pro vlastní detoxikaci je důležité, zdaje pacient aktivním konzumentem drog nebo drogy užíval v minulosti. Cigaretové zplodiny jsem naměřil u aktivních, ale i u pasivních kuřáků v orgánech hormonálního systému, cévního systému, v ledvinách, játrech a dalších orgánech. Cigaretové zplodiny jsou často jednou z příčin vzniku zhoubných nádorů, nebo příčinu sklerotických cévních změn. V roli toxinu mohou spoluovlivňovat další tkáně a orgány a způsobovat nejrůznější zdravotní problémy. Detoxikaci budeme provádět preparátem Antidrog, diagnostická hesla najdeme v počítačovém programu. Cigaretu si můžeme jako testovací preparát vyrobit sami – do poloviny vyhořelou cigaretu dáme do skleničky, zalijeme 40% lihem a můžeme ji používat po mnoho let. Alkohol-etanol budeme testovat zvlášť u osob, které nadužívají alkohol a stěžují si na zdravotní problémy. Etanol v nervovém centrálním systému, játrech i jiných tkáních můžeme charakterizovat jako toxin a odstranit ho pomocí preparátu Antidrog, čímž postupně odstraníme zdravotní problémy.

PROSTŘEDKY DETOXIKACE

Jakmile se setkáme s tvrzením, že jednoduchý postup nebo jedna látka mohou vést ke kompletní detoxikaci celého organismu, můžeme si být okamžitě jisti, že se nejedná o pravdivou informaci. V některých případech jde jen o zbožné přání, jindy o podvod. *V našem organismu se nachází kolem 170 orgánů a tkání, které je třeba při určitých zdravotních problémech detoxikovat. Každá z nich vyžaduje specifický postup.* Kromě toho se v našem organismu nacházejí tisíce toxických látek a vlivů a každá látka, resp. skupina těchto toxinů vyžaduje odlišný přístup. Budu-li například provádět chelátovou terapii k odstranění těžkých kovů z organismu, především z cévního systému, nemohu předpokládat, že stejným způsobem odstraním chemické látky z kůže, zbytky očkování z nervového systému či infekci uhnížděnou v mazové žláze. Žádný jednoduchý postup nemůže vést k očištění celého

organismu od problematických látek. Každá detoxikace je navíc postup poměrně komplikovaný, systematický, houževnatý a neúnavný, který prakticky nelze nikdy přerušit, protože interakce našeho organismu se zevním prostředím je neustálá. Chvilí vítězí síly našeho těla a chvíli životní prostředí. Často jde o dva vlivy naprosto antagonistické vedoucí ke kumulaci toxinů a k poškozování funkce tkání, orgánů či celého organismu.

Kámen mudrců (ne) existuje

Mnoho lidí se pokoušelo o nalezení jakéhosi univerzálního klíče, všeobjímajícího detoxikačního postupu, který by postihl nějaký princip vedoucí k jeho aktivaci – k detoxikaci všech tkání od všeho a ze všeho. Mnozí lidé přísahají na detoxikační schopnosti psychicky očištěného organismu, který pak zvládne všechno sám, jiní jsou ochotni tvrdit, že jediný konstituční homeopatický lék změní chod celého organismu. Takových názorů je mnoho. Moje praktická empirie z desetiletí práce a zkušenost lidí z celého světa, kteří v detoxikaci dokázali něco podstatného a významného, dokazuje, že detoxikační proces musí být cílený. Je nezbytné vědět, co chceme detoxikovat. Detoxikace musí být kontrolovaná, to znamená, že bychom stále měli kriticky přistupovat k našim postupům a kontrolovat jejich úspěšnost. A musí být také soustavná, nepřetržitá a specificky cílená, aby skutečně postihla onen neuralgický bod nemoci.

Podívejme se například na jednoduchou záležitost jakou je zánět dýchacích cest projevující se dlouhodobým kašlem, zahleněním a drážděním dýchacího ústrojí. Obvykle se na něm podílí jedna infekce, lze se však setkat i s více infekcemi najednou – s bakteriální, virovou i plísňovou. Ve tkáni můžeme nacházet chronické infekce chlamydiemi nebo mykoplazmaty. Na zánětu dýchacích cest se může podílet i imunitní systém. Alergická reakce na bakterie, plísně, pyly, prach a roztoče dokáže vyvolat zánětlivé stavy sliznic dýchacího ústrojí. V těžším případě je přítomna i autoimunitní aktivita. Ve sliznicích dýchacího traktu se mohou nacházet i různé toxiny ze zevního prostředí (těžké kovy, chemikálie, pesticidy, insekticidy, radioaktivní látky aj.),

stejně jako zbytky léků, především antibiotik a kortikoidů, či pozůstatky očkování. Záněty dýchacích cest budou rovněž ovlivňovat mikrobiální toxiny ze vzdálenějších ložisek, třeba v dutinách nosních, nosohltanu a především z ložisek v plicní tkáni, tlustém střevě a játrech. Vylučované toxiny budou mít vztah k dýchacím cestám a budou poškozovat sliznici dýchacího ústrojí. Nemůžeme opominout ani myzmatickou zátěž, především tuberculinem, která vede ke změně tkáňové reaktivity. Mnohdy nelze od vyjmenovaných faktorů ostře oddělit ani psychickou zátěž – pokašlávání může být jejím výsledkem či výsledkem nervové zátěže, napětí a stresu tak, jak se s ním setkáváme u tiků. Stres a psychické napětí jsou dominantními emocemi poškozujícími dýchací cesty. Slezina ovlivňuje obecně stav sliznic a také distribuci tekutin a hlenu. V poslední době se hodně diskutuje o vlivu stavu žaludku na procesy v dýchacím traktu.

Vidíme tedy, že detoxikovat dýchací ústrojí je proces složitý. To vše ještě komplikuje fakt, že se skládá z různých úseků jako plíce, pohrudnice, průdušky, průdušnice, pátrové mandle, hltan, hrtan, vedlejší dutiny nosní a samotná dutina nosní. V každém z nich se mohou objevit ložiska, která vyžadují specifický postup při detoxikaci.

Na tomto příkladu jsem chtěl demonstrovat komplikovanost detoxikace a zároveň varovat před představou o jednoduchých, ale maximálně účinných postupech nevyžadujících žádné velké přemýšlení a nasazení. Proto byl vyvinut celý originální arzenál detoxikačních prostředků a postupů pro řízenou a kontrolovanou detoxikaci podle MUDr. Josefa Jonáše, jak metodu nazýváme. Můžeme samozřejmě použít i dosavadní známé postupy staré celá staletí, možná i tisíciletí.

O jednotlivých prostředcích z našeho detoxikačního arzenálu i o jejich skupinách si povíme v následujících řádcích.

Informační preparáty

Speciální technologií, která zůstává výrobním tajemstvím, jsou vytvářeny informační preparáty ovlivňující přes informační tělesný systém pochody v lidském organismu. Jde v podstatě o příkazy na základě znalostí současné medicíny, toxikologie, psychologie a přírodní

medicíny. Každý informační preparát obsahuje komplex informací. Rozdělujeme je na monokompozitní, kde se v jednom preparátu nacházejí desítky až stovky informací zaměřených na jednu konkrétní skupinu, například na různé mikroorganismy – viry, bakterie, plísně, těžké kovy, radioaktivní látky, geopatogenní zátěže a další. V jedné lahvičce se tedy nachází maximální množství informací o jedné homogenní skupině toxinů.

Lékařské preparáty Joalis

Antidrog • Antichemik • Antimetal • Antivir
ATB • Deimun aktiv • Geosmog • Helicob
Chlamydi • Ionyx • Metabol • Mikrotox
No bacter • No degen • Para-para • Priobes
Ricketti • Spirobor • Superto • Vegeton
Yeast • Zooinf

Informace jsou nahrávány do různých médií. Za neoptimálnější považujeme líh a nasycený roztok fruktózy. Teoreticky by bylo možné použít i jiné nosiče, například některé solné roztoky, oleje a jiné přírodní látky. Ideální médium však musí mít několik vlastností. Nejdůležitější z nich je schopnost být trvalým a dlouhodobým nosičem. Dále musí být požitelné, protože v opačném případě by bylo možné informace nahrávat na antikorový materiál či na některé druhy kamenů a krystalů. V neposlední řadě musí mít samokonzervační schopnosti, tedy musí umět samo sebe ochránit před proniknutím různých mikroorganismů. Po otevření lahvičky a během konzumování po dobu 1-2 měsíců, jak je obvykle předepsáno, nesmí docházet ke kontaminaci roztoku a tím k jeho znehodnocení, event, mikrobiální nebezpečnosti.

Informační preparáty jsou citlivé na určitá energetická pole, proto se nesmějí vyskytovat v blízkosti jejich zdrojů, jimiž jsou některé elektrospotřebiče, především televize, mikrovlnné trouby a zdroje laserového záření. Nelze dopustit ani přímý kontakt s vodivými materiály jako hliník, měď a jiné kovy. Informační preparáty jsou originálním výtvoem a jejich složení umožňuje cíleně ovlivnit

detoxikační procesy v organismu prostřednictvím imunitního systému. Proto kvalitu imunitního systému a jeho dobrou funkčnost klademe v detoxikaci na první místo.

Vzhledem k praktickým zkušenostem byly vytvořeny i komplexnější preparáty, tzv. komplexy, v nichž jsou sdruženy monokompozitní preparáty. V jednom komplexu se tak lze setkat s antimikrobiálními a antivirovými informacemi, s informacemi k detoxikaci kovů, chemikálií aj. Jsou vytvářeny tak, aby maximálně postihovaly obvyklé zatížení určitého orgánu nebo tkáně toxiny ze zevního prostředí. Informační preparáty tedy z organismu odstraňují zátěž ze zevního prostředí. Realizují se na dvou různých nosičích – lihovém a fruktózovém.

Teorie působení informačních preparátů jsou různé a přesné vysvětlení dosud nemáme. Zajímává teorie ing. Vladimíra Jelínka o holografickém působení, s níž se můžeme seznámit v jeho pracích. V zásadě tyto teorie vycházejí z tisícileté léčitelské tradice a schematicky by se daly vysvětlit formulací, kterou nacházíme na začátku bible: „Na počátku bylo slovo“. Každou věc, každý čin, každý organismus šlo přeměnit do symbolů, s nimiž se dalo pracovat. Starověké civilizace s těmito symboly uměly pracovat, dokázaly je zesilovat a cíleně používat k léčbě. Informační preparáty jsou vytvořeny na základě těchto tisíciletých tradic, ovšem za použití nejmodernější technologie k přenosu informací a za pomoci programů, jejichž aplikaci umožňuje současná počítačová technika

Komplexní preparáty

	ABELIA fruktózový nosič	JOALIS lihový nosič	
IMUN	IMMUNITAS (cx)	IMUN (cx)	Imunitní systém
ALER	ALERGIS (ex)	ANALERG (cx)	Alergie
MET	METABOLIS (cx)	METABEX (cx)	Metabolismus
LYMFA	LYMFATIS (ex)	LYMFATEX (cx)	Lymfatický systém
CAPI	CAPITULIS (cx)	CRANIUM (cx)	Nervově vegetativní systém
FATI	FATIGIS (cx)	FATIG (cx)	Chronická únava
SPIN	SPINALIS (cx)	VERTEBRA (cx)	Pohyb, aparát, páteř, klouby
SOL	SOLIS (cx)	HEPAR (cx)	Játra, žaludek
CIR	CIRCULUS (cx)	VENARON (cx)	Oběhový systém, žíly, cévy
COLO	COLONUM (cx)	COLON (cx)	Střeva
RELAX	RELAXONIS (cx)	STRESON (cx)	Psychická vyrovnanost

URI	URINALIS (cx)	DEURON (cx)	Močové cesty
HORM	DONNIS (cx)	REGULÄR (cx)	Hormonální rovnováha žen
OPT	OPTIMALIS (cx)	OPTIMON (cx)	Onkologická onemocnění
EKSE	EKSEMIS (cx)	EKZEMEX (cx)	Kožní problémy
CEN	CENTRALIS (cx)	PULMO (cx)	Plíce, průdušky, srdce,
CAND		CANDID (cx)	Plísňě
ASTM		ASTMEX (cx)	Astma
DEP		DEPRESON (cx)	Deprese
FLU		FLUOREX (cx)	Ženské výtoky
LYMFA		ANGIN (cx)	Chronické angíny

Joalis Bambi (dětská řada na fruktózové bázi)

Joalis Bambi Analerg – alergie
Joalis Bambi Angin – lymfatický systém, angíny
Joalis Bambi Estomag – žaludeční potíže
Joalis Bambi Imun – imunita
Joalis Bambi Sinus – vedlejší dutiny nosní
Joalis Bambi Cutis – ekzémy
Joalis Bambi Astmin – astma
Joalis Bambi Laryng – dušnost
Joalis Bambi Nasal – rýma
Joalis Bambi Bronchi – kašel
Joalis Bambi Enurex – pomočování
Joalis Bambi Digest – zažívání
Joalis Bambi Symbiflor – střevní mikroflóra
Joalis Bambi Auricul – záněty středního ucha
Joalis Bambi Hyperactiv – motorický neklid

Rezonanční bylinné preparáty

Jak z předchozího textu vyplývá, další toxickou zátěží jsou tzv. infekční ložiska. Pro zopakování uvedu, že jsou to infekce umístěné v obalech z hlenů. Hlen se skládá z různých materiálů, obvykle z metabolitů jednotlivých potravin.

Detoxikace infekčních ložisek vyžaduje naprosto odlišnou strategii. Je třeba především rozbít hlenový obal, a tím i celou strukturu ložiska s infekčním obsahem, který je obvykle minimální a oslabený, si poradí imunitní systém sám. Při jeho uvolnění však někdy může docházet k jistým komplikacím detoxikace a k projevům oslabené infekce, proti nimž můžeme zasáhnout protimikrobiálními informačními preparáty. K likvidaci ložisek se nejlépe osvědčily preparáty připravené z léčivých bylin. Jejich názvy jsou odvozeny od slova »help« a »dren«. Help preparáty využíváme především k detoxikaci ložisek v mateřských a dceřiných orgánech, neboť se u nich tento postup nejlépe osvědčil.

K výběru bylin několik slov. U léčivek je v současné době preferován jejich farmakologický obsah. Podle něj jsou specifikovány jejich léčivé možnosti. Protože obsah farmakologický aktivních látek nebývá stabilní a nemívá ani potřebnou účinnost, pohybují se léčivé byliny na okraji zájmu současné medicíny. Občas se setkáváme s tím, že je identifikována určitá aktivní látka v nějaké léčivé bylině. Ta je však později chemicky syntetizována, takže výsledný preparát je napodobeninou látky původně objevené v rostlinách. Použití celých bylin v moderní medicíně nemá v současné době nijak výrazné opodstatnění a používá se víceméně jako pozůstatek lidové přírodní medicíny.

Jestliže však přistoupíme na pojetí lidského organismu jako specifické existence silových a informačních poli je nám pak také jasné, že tato pole se chovají dynamicky a projevují se stálým pohybem. Jestliže se zaměříme na léčivé rostliny z tohoto hlediska, zjistíme, že některé z nich disponují určitými konkrétními vibracemi. Pokud se nám je podaří vybrat tak, aby rezonovaly s problematickým, porušeným polem v našem organismu, můžeme dosáhnout změny, která se rovná jeho normalizaci. Léčivé rostliny lze tedy využít jako rezonátory v případě, že organismus vnímáme jako formu energetického pole a nemoc jako jeho poruchu. Pak můžeme v přírodě kolem sebe nalézt mnoho rezonátorů, které lze vhodným způsobem sestavit tak, aby se jejich rezonanční schopnost zesilovala.

Helpy

Joalis VelienHelp – slezina a žaludek

Joalis MindHelp – mozek a mentální funkce

Joalis CorHelp – srdce a cévy

Joalis ColiHelp – střevní trakt

Joalis LiverHelp – játra a žlučník

Joalis UrinoHelp – ledviny a močové cesty

Joalis RespiHelp – dýchací cesty

Dreny

- Joalis Veliendren – slezina a žaludek
- Joalis Liverdren – játra a žlučník
- Joalis Minddren – mozek a mentální funkce
- Joalis Cordren – srdce a cévy
- Joalis Colidren – střevní trakt
- Joalis Urinodren – ledviny a močové cesty
- Joalis Respidren – dýchací cesty
- Joalis Gynodren – gynekologické ústrojí
- Joalis Neurodren – CNS
- Joalis Artidren – klouby
- Joalis Osteodren – kosti
- Joalis Auridren – ucho
- Joalis Unquidren – nehty
- Joalis Aknedren – kůže
- Joalis Capilidren – vlasy
- Joalis Orodren – ústní dutina
- Joalis Testedren – varlata
- Joalis Optidren – oko
- Joalis Betadren – beta-buňky
- Joalis Infodren KI + KII + KIII + KIV – kosti

DETOXIKACE A MIKROBIOLOGIE

Z hlediska detoxikace si budeme všímat jen některých základních pojmů z mikrobiologie. Tato věda zkoumá život bakterií, chlamydií, rickettsií, virů, plísní i parazitů. Za celou dobu existence lidstva jsou mikroorganismy známy teprve v posledních pěti stech letech. Jako první na světě popsal bakterie jeden holandský vědec v roce 1676, ale s nemocemi je spojil teprve Robert Koch o 200 let později. Ačkoli to byl jen praktický vesnický lékař, pravděpodobně nejzásadnějším způsobem ovlivnil moderní medicínu. Mimo jiné to znamená, že i v moderní době

může učinit rozhodující objevy člověk stojící mimo profesionální týmy a výzkumné ústavy.

Borrelie

Z bakterií si vyjmenujme jen některé podstatné. Spirochety se dělí na treponemy leptospiry a borrelie. Treponemy, původce syfilidy byly významným mikroorganismem v minulých stoletích. Domnívám se, že dnes je stejně významný rod *Borrelia*, který se dělí na *Borrelia recurrentis*, přenášenou vší šatní, a další borrelie přenášené klíšťaty a jiným hmyzem sajícím krev – *Borrelia hermsii*, *Borrelia burgdorferi* a *Borrelia vincenti*. Posledně jmenovaná je zajímavá tím, že bývá součástí některých typů závažné angíny a zánětů krčních mandlí.

Borrelia je z našeho hlediska velmi důležitá, protože jde o mikroorganismus buď vrozený z těla matky, nebo získaný na základě infikování hmyzem. Probíhá v akutní formě, ale přechází i do chronických. Napadá četné orgány, včetně nervového systému. Z hlediska detoxikace je podstatné, že v různých orgánech (systém kloubní, nervový, močový a pohlavní, oko aj.) vytvářejí borrelie infekční ložiska, z nichž se pak uvolňuje toxin. Bakteriologický toxin je látka bílkovinné povahy, která má různé vlastnosti, ale jedno společné: poškozuje jak tkáň, v níž je vylučována, tak další vzdálené tkáně, a má vliv i na imunitní systém a další systémy celotělové charakteristiky.

Obzvláště závažné je borreliové ložisko v děloze ženy; v případě těhotenství toxiny z něj vylučované závažně ovlivňují vývoj plodu, takže mnohá pozdější onemocnění můžeme přičíst právě jemu. Může však i za některé pozitivní mutace v lidském organismu, například narození geniálních dětí či dětí s mimořádnými schopnostmi hudebními a jinými. Nás však zajímá negativní vliv borreliového toxinu, stejně jako dalších, jež se mohou nacházet v děloze ženy – především infekcí zvířecího původu, tzv. zoonáz. Toxin, který působí v okamžiku vývoje jednotlivých systémů, například nervového, může způsobit jejich poškození. Zvláště u ženy v psychickém stresu dochází ke zvýšení aktivity tohoto ložiska, a proto vzniká větší nebezpečí poškození plodu.

Zátěž žen borreliovými ložisky je v současné době značná a četná vinou stále většího promoření hmyzu tímto mikroorganismem, ale také proto, že funkčnost imunitního systému klesá, takže mnohé infekce přecházejí z akutní formy do chronické, což vede ke vzniku ložisek. Dítě se pod vlivem borreliového toxinu rodí s poruchami imunity ve všech formách – alergické, autoimunitní i oslabené reakce. K těmto změnám dochází především na základě chyb řídicích imunitních center v nervovém systému. Pravděpodobně zde vzniká i zárodek k poruchám protinádorové imunity, jež se prosazují později v dospělém věku, i když se v současné době objevují nádory především krevní a lymfatické, už v útlém dětském věku.

Při měření zátěže borreliemi se můžeme setkat jak s celkovou zátěží, tak s místními zátěžemi jednotlivých orgánů, například jednoho nervového kořene, oka nebo části CNS apod. Boj s borrelií je náročný a zdlouhavý. Musíme především upravit funkci imunitního systému, abychom jej mohli k tomuto boji využít. Proto jako první přichází na řadu práce s imunitou. Detoxikaci od borrelie však musíme obvykle opakovat, protože chronická borrelióza je vždy charakteristická existencí mnoha ložisek v organismu, z nichž se opakovaně uvolňuje. Při detoxikaci dochází k uvolňování ložisek, jejich rozvolňování, rozpadu, a tudíž k reinfekcím borrelií. Proto při každém vyšetření hledáme, zda při minulém zásahu neproběhla reinfekce.

Borrelie, jak jsem již uvedl, se může podílet na symptomech z nejrůznějších částí našeho organismu. V klinické medicíně bylo popsáno něco kolem 60 příznaků, které může vyvolat. Z našeho hlediska je však velmi důležitá i vrozená borrelie, která, jak jsem již také uvedl, může mít podíl na vrozených nervových, imunitních a jiných poruchách.

Samotné borrelie detoxikujeme preparátem Spirobor.

Grampozitivní koky

Nejznámějšími rody jsou *Stafylococcus*, *Streptococcus* a *Enterococcus*. Stafylokoků existuje několik desítek druhů a poddruhů. Nejpopulárnější je zlatý stafylokok – *Stafylococcus aureus*. Produkuje pravidelně a často toxin, který může být v organismu přítomen, aniž je v něm zároveň přítomen i mikroorganismus. Stafylokok se účastní především hnisavých kožních infekcí, zánětů prsu, kostní tkáně, plic, zánětů v mízním systému, především v mandlích, a také zánětů střeva. Nosičství stafylokoků zdravý organismus nepoškozuje, právě naopak – působí jako imunizační stimulace zajišťující dobrou odolnost vůči této infekci. K onemocnění dochází jen při oslabení obranných schopností organismu, anebo při masivní infekci. Nález stafylokoka při sterech z kůže nebo z horních cest dýchacích vůbec neznamená, že by on sám byl příčinou různých zánětů této tkáně.

Podobně je to i s rodem *Streptococcus*, rovněž produkujícím toxin. Je známý zejména v souvislosti s revmatickou horečkou, ale bývá spojován i se záněty srdeční nitroblány a ledvinných kloubíčků. Onemocnění streptokokem se obvykle objevuje tehdy, je-li člověk napaden kmenem, proti němuž nemá protilátky, protože jinak se setkáváme se streptokoky po celý život.

Detoxikaci provádíme preparátem Kokplus a toxin obou koků se nachází v preparátu Mikrotox.

Grampozitivní tyčky

Grampozitivní tyčky jsou z našeho hlediska méně významné. Objevují se hlavně v zažívacím traktu nebo jako infekce oka. Významnější pro nás jsou z nich klostridia, například *Clostridium botulinum* nebo *Clostridium tetani*. Ovšem tyto mikroorganismy nezpůsobují chronické infekce, i když se často stávají součástí ložisek v tlustém střevě, žlučníku nebo v gynekologickém traktu. Může pak docházet k jejich uvolňování (i k uvolňování jejich toxinů), a zvláště při oslabení imunity z různých důvodů i k autoinfekci z vlastních zdrojů. Tyto mikroorganismy jsou rovněž zdrojem toxinů.

Grampozitivní tyčky detoxikujeme preparátem Kokmin.

Anaerobní bakterie

Mikroby se dělí na aerobní, jež přítomnost vzdušného kyslíku pro existenci vyžadují, a anaerobní, které kyslík nevyžadují, či dokonce nesnášejí. Anaerobních mikroorganismů existuje řada. Některé z nich se do těla dostávají ze zevního prostředí a způsobují onemocnění, např. tetanus, jiné jsou v těle přítomny, a dojde-li k infekci, pak proto, že se z části těla, kde nevadí, přesunou jinam a tam vyvolají onemocnění. K nejnámějším patří rod *Lactobacillus*, který žije především na vaginální sliznici a ve střevním traktu, hlavně u novorozenců. Za určitých okolností může vyvolávat různá onemocnění. Dalšími rody jsou *Bifidobacterium* a *Propionibacterium*; žijí na kůži a hrají důležitou úlohu při vzniku akné, kdy je nacházíme v mazových žlázách, které jsou nemocné. Dále zmiňme rod *Bacteroides*, představující nejhojnější mikroorganismy stolice, kde se nachází v množství 10^n , rod *Corinebacterium* (původce například záškrtu) nebo klostridia, jež patří mezi nejčastější anaerobní mikroorganismy. Téměř všechny tyto anaerobní mikroorganismy produkují významné toxiny, které jsou často nositeli jejich patologie. Anaerobní infekce odstraňujeme preparátem Anaerob v kombinaci s dalšími imunitu ovlivňujícími preparáty.

Mykobakterie

Rod *Mycobacterium* zahrnuje více než 50 druhů, nejnámější jsou původci tuberkulózy a lepry. Tyto mikroorganismy patří mezi nitrobuněčné parazity. Podle svého typu přežívají v buňce plicní tkáně, nebo mají afinitu ke kůži, nervům a svalům. Detoxikaci provádíme preparátem *Mycobac*.

Mollicutes

Mollicutes se dělí na dva rody: *Mycoplasma* a *Ureaplasma*. *Mycoplasma* se spíše soustřeďuje na dýchací trakt, *Ureaplasma* spíše na genitální a močový trakt. K jejich detoxikaci může posloužit preparát *Mollicut*.

Chlamydie

Chlamydie je zvláštní mikroorganismus, který se řadí mezi nitrobuněčné parazity. Dělí se na různé druhy, z nichž nejznámější jsou *Chlamydia trachomatis* a *Chlamydia pneumoniae*, *Chlamydia trachomatis* vyvolává infekce močové (záněty močové trubice a prostaty) či gynekologické (záněty způsobující neprůchodnost vejcovodů nebo záněty dělohy). Vyskytuje se však i v oku, kde je původcem vážného onemocnění zvaného trachom, chronických zánětů spojivek a jiných očních chorob. Chlamydie lze také hledat za vážným pohlavním onemocněním lymfogranuloma venereum.

Chlamydia Pneumoniae se vyskytuje v dýchacích cestách a z této lokalizace také vycházejí problémy, které způsobuje – záněty dutin, průdušek, horních cest dýchacích, zápal plic. Odstraňuje se jen velmi obtížně. Její rozšíření je vždy důkazem poruchy imunitního systému. Detoxikace se provádí preparátem Chlamydi.

Rickettsie

Rickettsie způsobují dva okruhy problémů: onemocnění zažívacího traktu a onemocnění kožní doprovázené horečkou. Je původcem epidemického tyfu, kterému se říká skvrnitý tyfus. Rickettsie přenášejí veš šatní, blechy a hlavně klíšťata, která pak šíří tuto nákazu vyvolávající neurčité horečnaté onemocnění. Ve střední Evropě se vážnější onemocnění způsobovaná tímto mikroorganismem nevyskytují, avšak rickettsie nalezneme často v zažívacím traktu. Jak se dozvíte ve speciální části, rickettsiové infekce, a hlavně jejich toxin, stojí v pozadí některých vážných onemocnění. Pro detoxikaci je k dispozici preparát Ricketti.

Plísně

Onemocnění vyvolávaná plísněmi se dělí do několika skupin: na vlastní mykózy, mykotoxikózy způsobené metabolickými produkty a toxiny plísní, mykoalergózy – alergie na samotné plísně nebo jejich metabolické produkty-a onemocnění vyvolaná rozrůstáním mycelia ve

tkáních. Plísně se u člověka vyskytují stále častěji, a to i ty druhy, které u něj nebyly v dřívějších dobách zjistitelné. Rozšíření plísní souvisí se změnami v imunitním systému, ve stravovacích zvyklostech a také v intoxikaci tkání především antibiotiky, kovy, chemikáliemi a dalšími látkami.

Plísně se léčí velmi obtížně. Obvykle je léčbou jenom zklidníme, po čase opět recidivují. V detoxikačním procesu musíme předpokládat, že s nimi budeme bojovat často i celé roky. Nemáme k dispozici žádnou látku, která by plísně likvidovala, proto musíme v organismu vytvářet přirozené prostředí, které se potom s plísněmi vyrovná samo. Na jejich likvidaci se podílí imunitní systém svou běžnou činností, především pohlčováním částic plísněvého onemocnění (fagocytózou).

Plísně napadají jakoukoli tkáň od kůže až po orgány, jako jsou plíce, střeva, močový trakt, srdce a další. Rozdělují se na plísně vláknité a kvasinky. Pověstná kandidóza patří mezi kvasinky. Podstatné je, že plísně zpracovávají cukr, z něhož vytvářejí potřebnou energii, a proto přebytek cukru, ať už zaviněný nadměrným příjmem nebo jeho špatným zpracováním při metabolických chorobách, způsobuje často rozšíření plísní. Než se nám podaří plísně zlikvidovat, musíme vyčistit tkáň od nežádoucích látek, z nichž se soustředíme především na zbytky léků, jako jsou antibiotika, kortikoidy chemoterapeutika, na radioaktivní a chemickou zátěž a těžké kovy. Důležité je rovněž upravit metabolismus, aby se ke tkáním nedostávaly přebytky cukru. Znamená to samozřejmě zároveň omezit požívání jednoduchých i složitých cukrů a škrobů. Opakovaně aplikujeme preparát Yeast.

Je dobré si uvědomit, že plísně se nacházejí všude kolem nás; jsou snad nejrozšířenějším mikroorganismem na světě. Nejde tedy o pouhé setkávání s nimi, jak se lidé často domnívají, když se vyptávají na zdroj své infekce, ale o záležitost imunitních funkcí člověka a kvality jeho tkání. Čistá tkáň je velmi odolná vůči plísněvé infekci.

Na závěr této části mikrobiologie pojednávající o bakteriích a plísních je třeba si uvědomit, že náš organismus je hostitelem pro velmi širokou škálu mikroorganismů, jež s námi koexistují. Nacházejí se především na kůži a sliznicích. Největší jejich nakupení je v zažívacím traktu. Jednotlivé tkáň se starají o výživu svých mikroorganismů,

musejí vytvářet přijatelné pH, a za to se jim mikroorganismy odvděčují tím, že je chrání před průnikem jiných, patogenních mikrobů. Požíváním různých léků dochází k porušení této symbiotické mikroflóry, tedy k narušení velmi důležité bariéry chránící náš organismus. Na kůži se vyskytuje mnoho stafylokoků včetně »zlateho« (stafylococcus aureus), který bývá často nalézán při sterech a jsou proti němu nasazována antibiotika. Na kůži najdeme rovněž celou řadu plísní včetně candidy především na vlhčích místech těla. Stafylokoky se nacházejí rovněž v dýchacím traktu, takže získat je z výtěru z nosu není žádný problém ani u zcela zdravého člověka. Najdeme tam však i Streptococcus pneumonie, a dokonce i obávané původce zánětu mozkových blan – Neisserie či Haemophilus influenze.

Zažívací trakt je vůbec místem výskytu velkého množství mikroorganismů – od ústní dutiny, kde se vyskytují anaerobní mikroorganismy jako Bacteroides či bifidobakterie, až po jícn. V žaludku se mikroflóra běžně nevyskytuje. Směrem dolů však nacházíme stále větší množství mikroorganismů. V tenkém střevě je jich velmi málo, ale v tlustém se vyskytují masivně v množství 10^6 až 10^{10} v 1 gramu střevního obsahu. Bylo identifikováno více než 400 druhů, které je možné považovat za normální flóru tlustého střeva. Hlavními zdejšími obyvateli jsou anaerobní mikroorganismy, ale vyskytují se tu i další, o nichž už byla řeč. Jestliže dojde k přemnožení některých druhů, k výskytu těch patogenních či se mikroorganismy přesunou na místo, jež není jejich domovské, nastává stav označovaný jako střevní dysbióza a ten je třeba léčit. V detoxikaci jej řešíme nikoli vybíráním mikroorganismů, ale vytvořením původních podmínek ve střevě, díky nimž se situace vlivem vlastních sil organismu opět urovná.

V močovém traktu se nachází také mnoho mikroorganismů. Rovněž pro gynekologické ústrojí, stejně jako pro střevo, je velmi důležitá mikrobiální symbióza, tedy stav fyziologického osídlení vagíny. Každé patologické osídlení může například znamenat, že při porodu si novorozenec odnáší tuto patologickou flóru do svého života. Zajímavé je, že se – pravděpodobně vlivem hormonů – v pubertě zvyšuje množství laktobacilů ve slizniční mikroflóře, čímž se snižuje počet jiných mikroorganismů a nebezpečí infekce. Tímto způsobem se

organismus přirozenou cestou připravuje na nebezpečí infekce přenášené pohlavním stykem.

Viry

Viry jsou nitrobuněční parazité velmi malých rozměrů, kteří se sami nemnoží, ale jsou reprodukováni hostitelskou buňkou. Prakticky to znamená, že se mimo organismus nerozmnožují a že se jejich rozmnožovací proces může nastartovat teprve při průniku do buňky. Nelze je tedy běžně kultivovat v bezbuněčném prostředí. Podle toho, čím je přenášena jejich genetická informace, se dělí na viry DNA a RNA. Mají schopnost neustále mutovat, takže jedna infekce nebývá totožná s druhou, protože v určitém časovém úseku proběhne obvykle řada mutací. Díky tomu člověk jen obtížně vytváří protilátky proti jednotlivým mutantům.

Hlavní zbraní protivirové obrany bývá uspořádání orgánů, přes které viry obvykle pronikají. Je to především dýchací trakt, kde utváření horních cest dýchacích zajišťuje účinnou filtraci infekčního aerosolu. Znamená to, že jen některé kapénky mohou proniknout až do plic. Vrstva hlenu na sliznici brání přilnutí mikroorganismů a pohyb řasinek je transportuje z dýchacích cest do nosohltanu, odkud je infekční materiál odstraňován polykáním nebo zbavováním se hlenu z nosní dutiny.

Sliznice dýchacích cest rovněž obsahují látky, které likvidují proniklé viry. Zvýšená teplota uvnitř našeho organismu zabraňuje jejich rozmnožování. Z toho vyplývá, že při virovém onemocnění by člověk neměl za každou cenu snižovat teplotu. Teprve ty viry, které proniknou do našeho těla, jsou makrofágy pohlcovány a odstraňovány. Důležitou úlohu hrají interferony a jiné cytokininy, které mají přímý protivirový účinek. Z toho důvodu se dnes při některých onemocněních, kde se předpokládá virová účast, jako je například sclerosis multiplex, používá dlouhodobé aplikace interferonu.

Virové infekce škodí nejen svou vlastní přítomností a rozmnožováním se v buňce, ale i dalšími složitými pochody. Virové povrchové antigeny jsou často produkovány ve velkém množství, v

důsledku čehož vznikají imunokomplexy (IK). Cirkulující imunokomplexy ucpávají kapiláry, usazují se ve stěnách cév, napadají klouby, ledvinná klubička a vyvolávají záněty i v dalších orgánech. Jejich působením se uvolňuje histamin dráždící tkáň, což vede ke vzniku zánětu, například v kůži či na sliznicích. Viry jsou rovněž častými provokatéry autoimunitních projevů. Zvláště některé z nich zcela pravidelně vyvolávají autoimunitní reakce, a proto je pak hlavním problémem onemocnění samotná autoimunita, nikoli přímé rozmnožování virů.

Většina virových informací je uložena v preparátu Antivir, který představuje hlavní preparát při detoxikaci od virové zátěže. Zvlášť jsou uloženy chřipkové viry, protože každý rok se objevuje mutovaný virus, který má jiné vlastnosti než viry předchozí. Preparát Grippe viry proto musí být konstruován podle ročníků. Člověk může informace o chřipkovém onemocnění přechovávat několik desítek let, a tak je nutné, aby v něm byly uloženy informace o chřipkových virech vyskytujících se v průběhu několika předchozích desítek let. V našem preparátu jsou uloženy informace od roku 1950.

Mezi nejzásadnější a nejdůležitější viry, které se pokoušíme Antivirem likvidovat, patří tzv. EBV (Epstein-Baar virus). Může způsobovat onemocnění zvané infekční mononukleóza, kdy virus napadá slezinu a játra, usazuje se však i v mandlích a krčních mizních uzlinách. Za určitých okolností se podílí i na únavovém syndromu.

Jiným důležitým virem je cytomegalovirus mající podobné dopady jako EB virus. V preparátu Antivir je rovněž uložena celá série lidských Herpes virů, virů způsobujících hepatitidu, dětskou obrnu, spalničky a mnohé další, tedy celkově více než 100 informací. Za mimořádnou zmínku stojí i viry coksackie napadající nervový systém. Často se s nimi můžeme setkat v nervovém systému srdce, kde vyvolávají poruchy srdečního rytmu a jiné nervové obtíže týkající se srdce.

Zvlášť je ještě uložen virus klíšťové encefalidity v preparátu FSME. Klíšťová encefalitida je vážné virové onemocnění přenášené klíšťaty. Promořenost našeho obyvatelstva je značná, a tak tento virus nacházíme velmi často u migrén, únavových syndromů, různých psychických

problémů, tedy u jevů týkajících se CNS. Pro svoji mimořádnost je uložen ve zvláštním preparátu.

V zájmu likvidace virových zátěží, která je velmi důležitá v procesu detoxikace, je třeba nejprve pracovat s imunitním systémem. Ten má své specifické funkce. Jednou z nich je protivirová imunita. Její prostředky se prakticky neliší od buněčných a látkových prostředků proti jiné mikrobiální zátěži, ovšem řízení protivirové imunity je specifické. Za řídicí centrum imunitního systému, který pochopitelně pracuje jinak autonomně, považujeme CNS. V něm se nacházejí struktury, které – jak bylo ověřeno přístrojem Salvia – mají zodpovědnost za protivirovou imunitu. Její kvalitu je možné měřit testovací ampulí »protivirová imunita«. Při měření můžeme nalézt snížení, defekt. Protivirovou imunitu lze normalizovat prací s CNS. Velmi důležitou složkou porušující protivirovou imunitu je stres se svými důsledky pro CNS. Proto použijeme preparát Mozek či v notebooku preparát Cerebrum, a jestliže dojde k poklesu ručičky, přidáme testovací ampulí Stres. Zvýší-li se opět hodnoty na přístroji, je zřejmé, že stres poškozuje CNS, resp. jeho některé funkce. Dalším důležitým počinem v optimalizaci protivirové imunity je aplikace preparátu Mindhelp, který je koncipován pro odbourání infekčních ložisek v CNS.

Jak jsem již uvedl, neméně důležité je zvládnout poškození hlavní vstupní brány pro virové infekce, kterou jsou dýchací cesty. Musí být zbaveny ložisek a dalších zátěží a je třeba, aby v nich byla nastolena symbióza mikroorganismů žijících na sliznicích.

Musíme uvažovat i o virových infekcích nepřicházejících aktuálně z vnějšího prostředí v podobě kapénkové infekce, ale přežívajících trvale v našem organismu. Ty recidivují za určitých okolností, jež předznamenávají obvykle výkyv v kvalitě imunitního systému. Jde například o viry oparu zvyšující u některých jedinců pravidelně svoji aktivitu, což se projevuje výskytem některého z jeho druhů, nebo o viry coksackií způsobující hepatitidy které mohou poškozovat i jiné orgány, jako je slinivka břišní, žaludek nebo klouby. Velmi důležitou kapitolou je výskyt chronické EB virózy způsobující záněty uzlin lymfatického systému a mandlí, ale pokud začne ovlivňovat CNS, především

chronický únavový syndrom. Aktivace EB viru již sama o sobě poškozují imunitní systém, takže se tato poškození potencují a člověk bývá velmi často nemocný. Podobná pravidla se týkají i cytomegaloviru.

U těchto i některých dalších virů nemůžeme předpokládat, že by se je imunitnímu systému podařilo naprosto zlikvidovat, protože se jedná o nitrobuněčné parazity, kteří mohou přežívat v buňce mimo dosah imunity. Trvalá péče o protivirovou aktivitu imunitního systému však zajišťuje, že nenastane jejich aktivace, a díky tomu ani nemohou začít patologicky ovlivňovat chod našeho organismu. Při měření přístrojem Salvia nesmíme zaměňovat negativní hodnoty, které se přiměřeně virové zátěže pohybují kolem 80, s myšlenkou, že tyto viry v organismu neexistují. Přístroj Salvia, jak jsem již uvedl, nám ukazuje to, co našemu organismu škodí, co je pro něj patogenní, a nikoli to, co se v něm nachází.

Zvláštní kapitolou jsou lidské viry imunologické nedostatečnosti známé pod zkratkou HIV. Tomuto onemocnění se detoxikace dosud nevěnovala, protože sociální, odborné a jiné aspekty vylučují toto onemocnění z naší péče. V některých zemích by se lékaři mohli pokusit ovlivnit i tuto nemoc, resp. tyto viry, ale v našich podmínkách to v této chvíli naprosto nedoporučuji. Virus HIV se objevil v roce 1981, kdy byl v USA registrován díky nemoci AIDS, která se vyskytla hromadněji mezi homosexuály. Onemocnění však bylo možné při podrobnějším zkoumání vystopovat až do počátků 70. let, avšak jeho specifická nebyla lékaři zachycena. Na základě pravděpodobné frekvence mutací lze vyvodit, že tento nový druh viru neexistuje déle než 100 let, to znamená, že někdy před 50 až 100 lety se mutací rozvinula jeho patogenita tak, jak ji dnes známe.

Další viry, o nichž je třeba vědět a které se v preparátu Antivir vyskytují, jsou onkoviry hrající úlohu při vzniku nádorů. Některé sarkomy, leukémie a lymfomy se spojují s výskytem virů. Onkovirus byl u člověka izolován až v roce 1980, ovšem u určitých typů nádorů zvířat se vyskytuje téměř pravidelně. Úloha onkovirů se neustále diskutuje. Známé viry HTLV 1 a HTLV 2 (Human T-cell leukemia virus) se pokládají za příčinu velmi vzácných leukémií. Člověk je jejich

přirozeným hostitelem a jejich účinnost se může projevit jen za velmi zvláštních okolností. Přesná úloha těchto virů v našem organismu i podmínky jejich patogenity nejsou ještě dobře známé, přesto s jejich účinkem musíme počítat.

Na závěr uvádím některé důležité viry, které zjevně hrají podstatnou úlohu v našem zdravotním stavu: čeleď Orthomyxoviridae – Influenza, virus chřipky, Paramyxoviridae – virus spalniček, příušnic a respirační virus, Pikornaviridae – virus dětské obrny, virus Cocksackie, virus slintavky kulhavky virus způsobující afty a viry zánětů jater, Tokaviridae, kam patří virus zarděnek, Flaviviridae, do níž řadíme klíšťovou encefalitidu a další hepatické viry, především virus hepatitidy C, Arenaviridae, kam patří virus lymfocytárního zánětu mozkových plen, Rhabdoviridae, do níž řadíme virus vztekliny či puchýřkového zánětu ústní dutiny, Phyloviridae, kam patří v současné době hodně diskutovaný virus Ebola, a Aretroviridae, kam řadíme již zmiňované HIV viry nebo onkoviry.

Paraziti

Parazit je organismus žijící na úkor jiného organismu, tedy svého hostitele. V jeho těle prodělává buď celý svůj vývoj, nebo jeho část. Člověk může být jak úplným hostitelem, ve kterém probíhá celý cyklus, například u tasemnice, tak jenom částečným, tzv. mezihostitelem, jako je tomu například u toxoplazmózy. Přítomnost parazita v lidském těle může být vzácně i zcela neškodná, anebo naopak natolik agresivní, že ovlivňuje jeho existenci. Parazité se vyskytují po celé zeměkouli. Jejich nejčastějším vstupem do lidského organismu bývá zažívací trakt. Při identifikaci je velmi důležité zjistit, ve které oblasti zeměkoule se člověk pohyboval, protože frekvence výskytu parazitů se do značné míry liší podle úrovně hygieny v dané oblasti.

Přehledně si můžeme uvést některé parazity, kteří se vyskytují v hojně míře po celém světě. Jsou to Entamoeba histolytica neboli améba, prvok způsobující střevní problémy, Giardia intestinalis se stejnými účinky, Plasmodium jako původce malárie, Tripanosoma vyvolávající

spavou nemoc, Schistosoma, Ancilostoma, Ascaridóza, Phylaróza, Trichuris, Enterobius a další.

Abychom o parazitech získali přehled, rozdělme si je do několika skupin: prvoci neboli Protozoa uplatňující se u člověka jako parazité střevního traktu, Giardia neboli měňavky, Balantidium jako parazité urogenitálního traktu, Trichomonas vaginalis či parazité CNS Toxoplazma gondi. Do této skupiny patří i Plazmodium a Tripanosoma. U nás se běžně setkáváme s Trichomonas vaginalis, bičíkovcem, který přežívá v urogenitálním systému a přenáší se pohlavním stykem. Nemusí dělat žádné zvláštní problémy, ale naopak může být příčinou akutních či chronických zánětů. Častěji se s problémy způsobenými Trichomonas vaginalis setkáváme u žen. U mužů je většinou bez příznaků. Entamoeba, měňavka žijící v tlustém střevě, způsobuje zažívací problémy. Může být roznesena i do dalších orgánů, především jater a žlučových cest, ale i do plic, mozku a sleziny. Vyskytuje se prakticky po celém světě.

V našich zemích je dosti rozšířena Toxoplazmóza gondi přenášená zvířaty. Jejím hlavním hostitelem je kočka a jiné kočkovité šelmy. Člověk je mezihostitelem a může se nakazit přes zažívací trakt. Není ovšem jediným, existuje několik set dalších mezihostitelů, takže Toxoplazmózu gondi lze najít u jakýchkoli domácích zvířat. Pro detoxikační proces je důležitá především chronická forma infekce, která může poškozovat CNS, zvláště pak chronická forma přenášená z matky na dítě. Problémy se objevují jak na kůži a v játrech, tak i v podobě zánětu srdečního svalu. Nejzávažnější je poškození CNS u jedinců s poklesem kvality imunitního systému.

Červi jsou mnohobuněční živočichové. Dělí se na motolice, z nichž nejznámější je motolice jaterní. V našich krajích se nevyskytuje, je rozšířena hlavně na Středním východě, Arabském poloostrově, v Jižní Americe, karibské oblasti, Asii a v Africe, kde ji populární americká léčitelka Hulda Clark považuje za velmi častou. Při současné migraci obyvatel se s ní však můžeme setkat i v našich podmínkách.

Mezi červy patří i populární tasemnice, hlístice a měchovci či u nás velmi rozšířená Ascaris neboli škrkavka. Ta žije v tenkém střevě člověka a zjišťuje se podle výskytu vajíček ve stolici. Jde o

nebezpečného parazita, protože proniká střevní stěnou a dostává se krevním a mízním oběhem do srdce i plic. V Čechách se vyskytuje jako importovaná nákaza parazitem.

Jen pro úplnost uvádím členovce, kteří parazitují na člověku a přenášejí na něj nejrůznější onemocnění – klíšťáky a klíšťata, zákožku svrabovou, roztoče, vši, štěnice a další. V současné době nás tito členovci zajímají především jako přenašeči borrelie, viru encefalidity nebo zárodků rickettsie.

Priony

Jsou mikroorganismem odhaleným teprve v posledních letech v souvislosti s výskytem BSE neboli nemoci šílených krav. Existuje již po několik staletí u ovcí, její přenos na člověka (pravděpodobně přes hovězí dobytek) však byl zjištěn teprve nedávno. Jako příčina BSE se uvádí krmení krav masokostní moučkou vyrobenou z infikovaných zvířat. Priony se dávají do souvislosti i s výskytem jednoho z druhů demence nazývaného Kreuzfeld-Jacobsova choroba. O významu a životním cyklu těchto mikroorganismů se vedou mezi vědci stále spory, někteří z nich dosud dokonce zastávají názor, že nejde o samostatné mikroorganismy, ale pouze o bílkovinu. Živé organismy totiž musejí mít jednu vlastnost: genetický kód pro vlastní replikaci, tedy rozmnožování. Při měření CNS, oka a jiných tkání přístrojem Salvia (preparát Priobes) se setkáváme s pozitivní reakcí i u jedinců, u kterých se nejedná o onemocnění způsobené pravděpodobně tímto mikroorganismem. Priony však měříme i při chronickém výskytu herpes simplex. Vzhledem k sociální i odborné diskutovanosti této záležitosti se nezabýváme jejím specifickým stanovováním. V každém případě je pro nás podstatné zjištění, že v CNS se může vyskytnout jak fyziologická bílkovina spojovaná s priony, tak i patologická, která se začne vytvářet z určitých, pravděpodobně ne zcela prozkoumaných důvodů. V širší souvislosti provádíme její detoxikaci a využíváme vlastností imunitního systému k její likvidaci.

Důležité

Informační antimikrobiální preparáty nenahrazují antibiotika ani jiné antimikrobiální léky, jsou vhodné jen při chronických infekcích v rámci celého detoxikačního procesu.

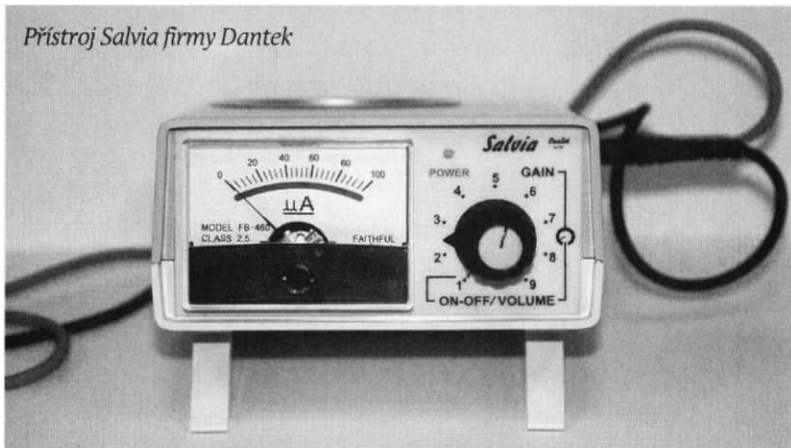
•II•

PRAKTICKÁ DETOXIKACE

PRÁCE S PŘÍSTROJEM SALVIA

V diagnostice toxického zatížení organismu a při průkazu jednotlivých toxinů či jejich odstranění využíváme modifikaci metody dr. Volla S původním přístrojem dr. Volla se musely měřit desítky až stovky bodů na lidském těle, což bylo náročné na čas i zkušenosti. Od doby vynálezu prodělala tato metoda (tzv. EAV) vývoj vedoucí ke zjednodušení. I moderní využití Vollova přístroje však vyžaduje znalost několika desítek bodů na ruce a na noze a zkušenosti s interpretací naměřených hodnot, tedy dlouhodobější zkušenost. Proto byl ve snaze zpřístupnit toto měření a využít je pro další účely v Německu zkonstruován přístroj uzpůsobený k měření z jednoho jediného bodu. Tato metoda se nazývá *vegetativní funkční test*. Jejím možné zjišťovat přítomnost toxinů v lidském organismu a získávat řadu dalších informací, například kvalitu funkce jednotlivých orgánů, nosologickou orientaci či alergeny. Přístrojem můžeme testovat i optimalizaci stravy a jednotlivých potravin, realizovat akupunkturu meridiánovou, čakrovou a psychologickou diagnostiku, zjišťovat snášenlivost alopatických preparátů či výběr homeopatických. Zmíněné přístroje podle dr. Schimmela se dnes vyrábějí především v Německu. Ovšem i na našem trhu lze najít obdobné výrobky českých firem – přístroje Salvia firmy

Dantek a Akucomb firmy Embitron. Pomocí nich lze zjistit toxické zatížení své i jiných lidí.

Vyšetřovací místo

Místo, kde je měřicí přístroj umístěn, by mělo být klidné a nerušené pohybem dalších osob, který může znervózňovat vyšetřující osobu i osobu vyšetřovanou.

Vhodné je, aby se místo, na němž sedí vyšetřovaný, nenacházelo v silném geopatogenním poli ani v jiných elektromagnetických polích, neboť ta mohou měnit výsledky vyšetření.

Židle, na níž vyšetřovaný sedí, musí být celodřevěná nebo dobře izolovaná od kovové konstrukce. Dotyk s kovovou konstrukcí židle může měnit hodnoty vyšetření.

Příprava vyšetřovaných osob

Vyšetřovaný se optimálně nachází v relaxovaném stavu, nevzrušený, klidný. Nevhodné je vyšetřovat osobu rozrušenou a úzkostnou, která svou úzkost ventiluje mnohmluvností nebo některými silnými emocionálními projevy. Určitý slovní kontakt mezi

vyšetřovaným a vyšetřujícím je však žádoucí, protože odvede pozornost od úzkostného sledování naměřených hodnot. Některé osoby vyžadují komentář k měření. Postupujeme v něm opatrně a neříkáme závažné závěry, které se mohou v průběhu dalšího měření ještě změnit. Hovoříme proto obecně, zdůrazňujeme na počátku naše pozitivní myšlení.

Vyšetřovaná osoba z rukou sejme všechny kovové předměty i hodinky, a pokud má na těle nějaké další masivní kovové ozdoby, doporučí rovněž jejich sejmutí.

Kůže vyšetřované osoby není ošetřena krémem.

Vyšetřovaná osoba nemá u sebe zapnutý mobilní telefon.

Vyšetřujeme-li dítě, obvykle předem ukážeme techniku vyšetření na doprovázejícím rodiči. Snažíme se získat souhlas dítěte. Není vhodné, aby u něj vznikl silný pocit úzkosti.

Výběr měřicích bodů

Bod, který obvykle užíváme k měření, se nachází uprostřed dlaně. Jeho lokalizace vyžaduje krátkodobý zácvik. Tento bod má v průměru cca 5 mm a nachází se na spojnici, kterou spustíme z mezery mezi 3. a 4. prstem do středu zápěstní rýhy. Dále lokalizaci bodu určíme tím, že vzdálenost mezi zápěstní rýhou a meziprstním prostorem 3. a 4. prstu rozdělíme na poloviny. Vtom místě se bod nachází. Další známkou správného nalezení bodu je, že je umístěn v prohlubni uprostřed dlaně. Jestliže příslušnou oblast projíždíme mírným tlakem, narazíme na něj. Vykazuje rovněž poněkud odlišnou citlivost od zbytku dlaně.

Nejčastější chybou při měření je nalezení falešného měřicího bodu. Při měření kteréhokoli místa na kůži dlaně naměříme určité hodnoty a určitou elektrickou odezvu. To nás může svést k domněnce, že jsme našli správný bod. Ten však nemá žádnou informační hodnotu, a proto na něm nemůžeme testovat. Nezměříme na něm odpovědnou žádnou z našich otázek. O tom, že se sonda nachází na správném místě, se nejlépe přesvědčíme, použijeme-li testovací ampuli, která jednoznačně u všech měřených osob musí vykázat tzv. pozitivní odpověď. Bližší se dozvíte v dalším textu.

Při vyšetření dlaně ruky můžeme narazit na některé překážky, které nám znemožní měření. Může to být např. kožní choroba či nadměrná bolestivá citlivost měřeného, ale také zhrubělá kůže, její změněná kvalita silným pocením nebo nutnost testovat mnoho preparátů, kdy při opakovaném měření poškodíme měřicí bod na dlani, a ten se tak stane pro diagnostiku nepoužitelným. Než získáme v měření zručnost, často dojde k poškození bodu naším nadměrným tlakem, a proto se musíme naučit využívat i ostatní body. Ty se nacházejí na vollovských drahách nervové, kloubní a vazivové degenerace a na dráze alergie. Zmíněné dráhy sbírají informace z celého těla, a proto je možné z jediného bodu příslušnou technikou zjišťovat vše, co se v organismu děje.

Bod na dráze nervové degenerace má univerzální vypovídací hodnotu, protože se v našem organismu nic neděje bez kontroly nervovým systémem. Dráha alergie sbírá informace z imunitního systému, který je rovněž všudypřítomný. Dráha endokrinia (hormonální) neboli dráha trojitého ohříváče shromažďuje informace z celého organismu na podkladě všudypřítomnosti hormonů. Staroindická medicína a její učení o čakrách uvádějí, že čakra je uložena nad některou žlázou s vnitřním vylučováním. Systém čaker je tedy rovněž systémem vypovídajícím o dějích v celém organismu. Dráha vazivové degenerace se opírá o teorii MUDr. Pischingera, který pojivové tkáně považuje za nárazníkový systém celého organismu. V nich probíhá mnoho dějů a z našeho hlediska je podstatné, že tam probíhají také děje týkající se přítomnosti toxinů v organismu. Dráha kloubní degenerace a její univerzální vypovídací schopnost vycházejí z úlohy, kterou klouby hrají v celostní medicíně. Podle ní je každý kloub svázán s některým orgánem a páteř je provázána s pochody v celém organismu nejen po stránce tělesné, ale i duševní. Měřicí body je nutno vyhledat přesně, protože jedině pak máme jistotu, že odpovědi na naše dotazy jsou věrohodné.

Měřící osoba

Měřící osoba, nikoli vyšetřující, je nejdůležitější součástí celého diagnostického procesu. Objektivita měření přístrojem je pro vegetativní funkční diagnostiku závislá na kvalitě vyšetřující osoby. Výsledky měření lze ovlivňovat různými druhy přítlaků, ale také vytvářením si mentálních představ o tom, co chci či nechci naměřit. Bude-li např. měřící osoba vyšetřovat své dítě, nemusí být výsledky při prvních měřeních objektivní, protože některá fakta ani naměřit nechce. Výsledky tedy může měnit sympatie či antipatie, vztah k osobě měřeného, znalosti problematiky a mnohé další faktory. Výsledky měření jsou však především závislé na zkušenostech vyšetřujícího a na jeho znalostech. Musí se totiž snažit být nezávislou osobou, nepředstavovat si žádné výsledky svého měření a být na ně naprosto

soustředěný. Nejlepší je, nachází-li se mozková aktivita měřícího ve frekvenci alfa.

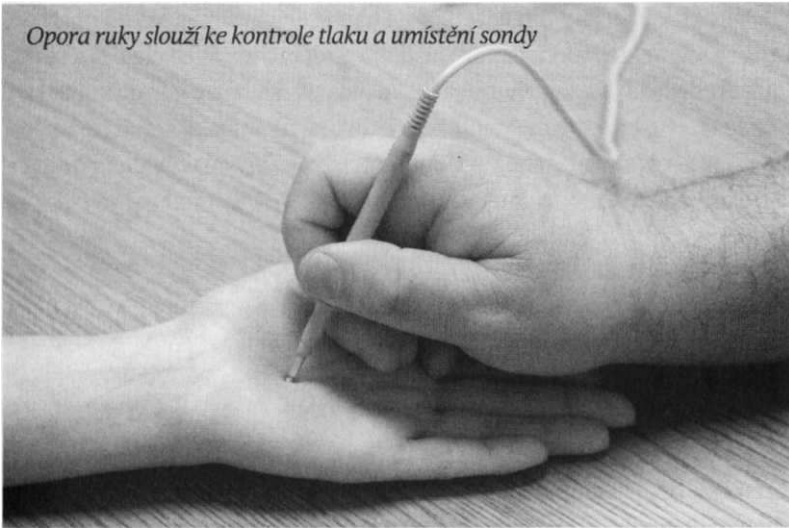
Dále je třeba, aby měřící osoba byla emocionálně stabilní a snažila se stále zdokonalovat své znalosti studiem interdisciplinární povahy celého procesu. Proces měření je nutno interpretovat z různých aspektů pohledu na funkci organismu. Vysvětlení naměřených hodnot bude o to lepší a úspěšnější, oč větší bude mít interpret medicínské, psychologické, duchovní, kulturní, toxikologické a jiné znalosti. Mezi vyšetřujícími se nepochybně najdou lidé s větším talentem pro tento typ diagnostiky i lidé pouze průměrní. Hodně záleží na počtu testovaných osob a na získávání zkušeností.

U začátečníků byly statisticky zjištěny obrovské rozdíly v naměřených hodnotách. Čím je soubor hodnocených osob zkušenější, tím je rozptyl výsledků menší. Mezi zkušenými osobami dosahuje hodnoty kolem 2 %, tedy minimální. Vyšetřující by neměl do interpretace nálezu zanášet své fantazie a spekulativní prvky, metafyzické představy a magické myšlenky, a především by se měl oprostit od sebeklamu a narcistických a megalomanských představ o sobě samém. Měl by být skromný, racionální a jeho pohnutky k vyšetřování by měly být čisté a nezáludné. Vyšetřující osoba, která chce vyšetření používat i ke zjišťování hodnot druhých osob, je povinna se stále vzdělávat a pohnutky její činnosti musí být čisté a profesionální.

Technika měření

Vyšetřovaná osoba sedí čelem proti vyšetřujícímu a v jedné ruce svírá neutrální elektrodu. Druhá ruka je obrácena dlaní vzhůru a opřena o kole no. Nejlépe se měří, jestliže si vyšetřující osoba přidržuje měřenou ruku ve správné pozici. Měřící sondu drží vyšetřující stejným způsobem jako tužku při psaní. Hrot měřící sondy přiloží pod určitým naučeným tlakem na měřící bod, tlak a náklon sondy jsou lehce zešikmeny od kolmé polohy. Prsty ruky se opírají o dlaň nebo o nohu měřeného, aby bylo možné zachovávat stále stejný přítlak. Kontrola přítlaku je záležitostí zkušenosti.

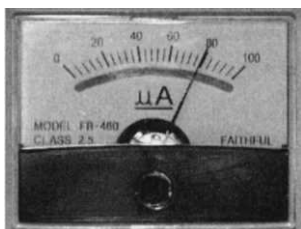
Opora ruky slouží ke kontrole tlaku a umístění sondy

Nyní vyšetřující provádí opakovaný přitlak, takzvané pumpování. To znamená, že sondu lehce oddálí, ale tak, aby zachovávala stále lehký kontakt s kůží. Opakovaně lehce přitlačí nebo povolí podobnou technikou, jakou se pumpovalo u starých ručních pump. Sonda ze šikmé pozice je vedena do kolmé pozice a tlak se lehce zesiluje. Nejčastější chyba se stává v okamžiku oddálení sondy od kůže na větší vzdálenost a novým přitlakem ostrým zobavým způsobem anebo prudkým přitlačením sondy hned od začátku.

Znovu opakují, že tlak musí být mírný a při opakovaném měření stejnoměrný. Jeho velikost je dána kvalitou kůže vyšetřovaného, její vlhkostí, technikou měření, velikostí sondy a vodivostí materiálu, z něhož je vyrobena. Opět podotýkám, že technika měření podléhá zkušenosti a manuální zručnosti měřící osoby. Stejný přitlak, náklon, výběr bodů a interpretace pohybu ručičky získávají na kvalitě počtem proměřovaných osob.

Na počátku kariéry interpretujeme naměřené výsledky velmi opatrně, protože se pravděpodobně budeme dopouštět technických chyb, které budou zkreslovat výsledky měření. Vlastní nastavení přístroje provádíme tak, že jeho citlivost nastavíme knoflíkem citlivosti při max, přitlaku těsně pod číslo 80, které je vyznačeno na stupnici přístroje. Při opakovaném povolování a přitlačením sondy (pumpování)

se ručička musí vracet stále na stejné místo, tedy k 80. Jestliže ručička překračuje výrazně hodnotu 80, je buď přístroj příliš citlivý, nebo jsme protlačili měrný bod a tím jsme zvýšili jeho vodivost.

Podstatné je, aby byl přístroj nastaven těsně pod hranici 80. Nyní vložíme do testovací misky testovací preparát. Tím může být jak ampule z testovacích sad, tak i léky alopatického či homeopatického původu, byliny, potraviny, zkrátka vše, co chceme testovat. Diagnostikovaný bod promneme palcem, abychom udrželi jeho kvalitu, a provedeme měření. Měření znamená, že přiložíme elektrodu a provedeme 3 až 4 přitlaky. Pozitivní odpověď nastává, klesne-li hodnota na stupnici na 50 až 60 a ani při opakovaném přitlaku měřicí elektrody nedojde ke zvýšení hodnoty. Negativní odpověď znamená, že i přes vložený testovací preparát je naměřená hodnota stále na 80. Pozitivní odpověď přístroje je nutné interpretovat svým rozumem. *Jestliže je hodnota odpovědi 60, interpretujeme odpovědi jako »ano«, pokud je odpověď 80 jako »ne«.*

V praxi to znamená, že se např. tážeme diagnostickou ampulí, zda testovaný člověk trpí alergií. Pokud po vložení testovací ampule hodnota klesá na 60, přístroj odpovídá »ano« a je tedy pravděpodobné, že vyšetřovaný trpí alergií. Jestliže se ručička přístroje nadále vrací k 80, znamená to »ne« a vyšetřovaný pravděpodobně alergií netrpí. Při opakovaném měření různých testovacích ampulí vždy promasírujeme palcem měřicí místo, abychom udrželi jeho kvalitu, ale také setřeli předchozí informaci. Mohlo by se totiž stát, že budeme měřit předchozí preparát a ne preparát současný, protože na kůži ulpěla předchozí informace. Z toho důvodu také, chceme-li upřesnit a ověřit si naše zjištění, zkratujeme mezi sebou aktivní a neutrální elektrodu, a tím odstraníme ulpívající informaci na elektrodách. Občas je vhodné povrch elektrod omýt lihobenzinem.

Vložíme testovací ampuli »alergie«, ručička ukazuje na hodnotu 60

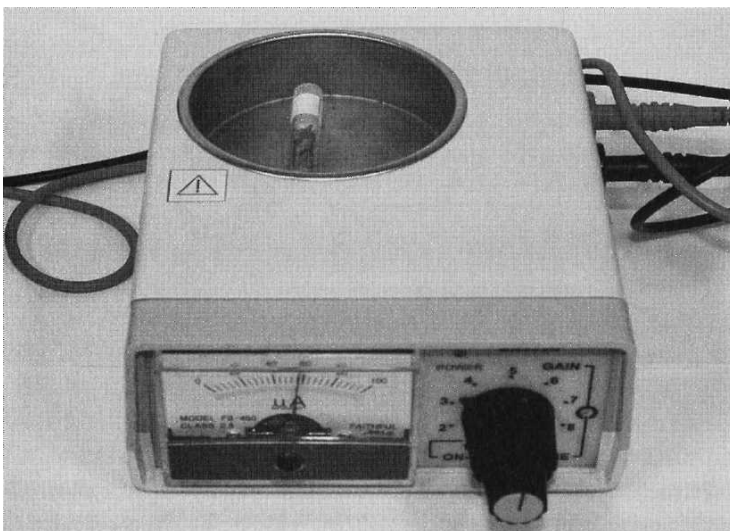

Při měření testovacích ampulí pro jednotlivé skupiny toxinů, tedy za odpověď »ano«, považujeme pokles ručičky. Poklesne-li ručička při měření, interpretujeme nález tak, že měřené toxiny se v organismu nacházejí nebo přístroj potvrzuje testovanou diagnózu či vhodnost použití určitých bylin, homeopatických léků apod. Pokles ručičky při testování alopatických léků však může znamenat nesnášenlivost tohoto léku, vedlejší příznaky a nežádoucí účinky.

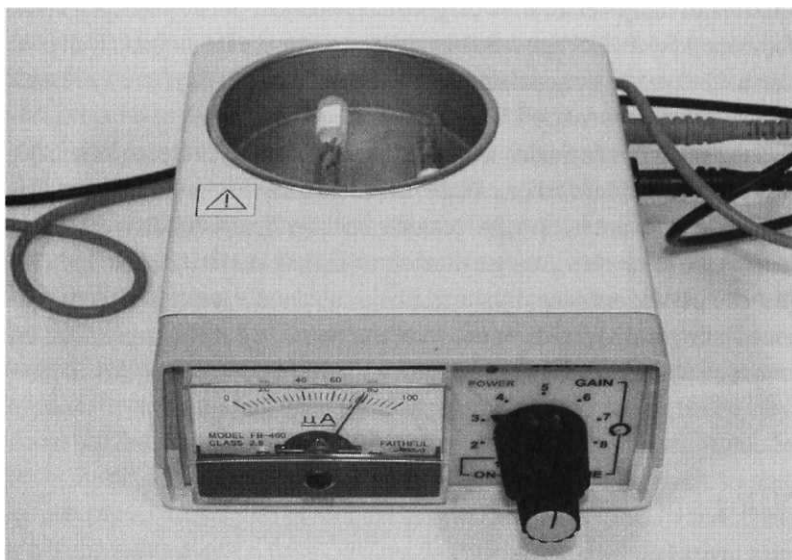
Znovu opakuji, že poklesne-li ručička při měření na hodnotu kolem 60, interpretujeme tento nález tak, že měřené toxiny se v organismu nacházejí nebo pokles potvrzuje námi testovanou diagnózu. Například při vložení testovacího preparátu »alergie« konstatujeme, že měřený člověk trpí alergií, nebo při vložení preparátu testujícího sníženou imunitu testujeme odpověď jako pozitivní, tedy »ano«, což znamená, že dotyčný trpí snížením imunity a podobně.

Dialog s přístrojem

Kromě jednotlivých otázek k přístroji, jehož technika byla vysvětlena výše, je možné s přístrojem vést dialog. To znamená, že budeme po naší první otázce a po odpovědi přístroje klást další otázku a očekávat odpověď, v jakém vztahu byla předchozí odpověď k naší další otázce. Jako příklad dialogu můžeme uvést následující testování:

Vložíme testovací ampuli »játra«, ručička ukazuje na hodnotu 60

K testovací ampuli »játra« přidáme testovací ampuli »virová zátěž«, ručička ukazuje k 80, tedy »ano«

Zkoumáme testovací ampulí, v jakém stavu je funkce jater testované osoby. Přístroj odpovídá pozitivně, zaznamenáme tedy pokles ručičky na hodnotu 50 až 60. Ani při opakovaném přitlaku se ručička nezvedne k vyšší hodnotě. To znamená, že stav jater není dobrý. Testovací ampulí »játra« ponecháme v testovací misce a přidáme např. testovací ampuli »virová zátěž«. V tomto případě se tážeme, zdaje příčinou zjištěné poruchy jater virová infekce (v testovací misce máme ampuli »játra« i testovací ampuli »virová zátěž«). Provedeme opět známé měření.

Jestliže nám při opakovaném přitlaku ručička stoupne zpět k hodnotě 80, interpretujeme tento vzestup jako odpověď »ano« (viz obr. 8). Podrobnější interpretaci provádíme již svým mozkiem, to znamená, že testovaná osoba nemá v pořádku játra a jako jedna z možných příčin se jeví i virová infekce. Zjištění, že virová infekce poškozuje játra testované osoby, ovšem neznamená, že na játrech nemůžeme nalézt ještě více a třeba i zásadnějších poruch.

Na jednom orgánu lze najít celou řadu zátěží, které mohou být důležité buď všechny, nebo některé více a některé méně. Rozlišení závisí na naší zkušenosti a znalosti. Často je ale nutné v detoxikaci postupovat systematicky a odstraňovat jednu zátěž po druhé. Abychom se o tom přesvědčili, vyjmeme testovací ampuli »virová zátěž« a ponecháme v misce pouze preparát »játra«. K němu přidáme testovací ampuli »chemická zátěž«. Tentokrát ručička zůstává na hodnotě mezi 50 a 60, což znamená odpověď »ne«. V našem výkladu to znamená, že játra jsou porušena, ale chemická zátěž v tom nehraje roli. Tak můžeme na testovacím preparátu jater vytestovat různé typy zátěže, které přicházejí v úvahu.

Další příklad rozhovoru s přístrojem

Do testovací misky vložíme testovací ampuli »těžké kovy«. Při měření ručička přístroje poklesne. Nález interpretujeme tak, že organismus je obecně zatížen těžkými kovy. Vezmeme léčebný preparát Antimetal a vložíme jej do misky k ampuli »těžké kovy«. Od preparátu Antimetal očekáváme, že bude působit na odstranění těžkých kovů z

organismu. Při opakovaném měření ručička stále zůstává mezi hodnotami 50 a 60. Měření interpretujeme tak, že preparát Antimetall není účinný při likvidaci těžkých kovů z organismu. Proto je třeba hledat jinou možnost. Budeme zkoušet například různé vitaminy, bylinné preparáty aj., dokud nenalezneme vhodný preparát pro daný účel. Jestliže jej vložíme do misky s testerem »zátěž těžkými kovy« a při opakovaném měření ručička stoupne k 80, můžeme ho k detoxikaci použít. Pokud zůstane na 60, není vhodný. Tímto způsobem lze hodnotit nejen různé detoxikační preparáty, které se nacházejí na trhu, ale také se přesvědčit, zda je programovaný informační preparát vhodný ke konkrétní toxické skupině. Popsaný dialog je možné vést i dále.

Vraťme se k příkladu s játry. Do misky je vložena testovací ampule »játra« a ručička měřicího aparátu ukazuje hodnotu 60. Přiložení testovací ampule »virová zátěž« znamená, že při opakovaném měření stoupne ručička na 80. Závěr je, že virová zátěž je jednou z příčin poruchy jater. Chceme-li vědět, zda preparát Antivir bude vhodný, vložíme jej jako třetí do testovací misky. Přístroj odpoví »ano«, pokud ručička klesne zpět na hodnotu 60. Závěr je, že preparát je vhodný k odstranění virové zátěže jater. Pokud ručička při opakovaném měření zůstává na 80, interpretujeme to tak, že tento preparát není vhodný.

Osvojíme-li si přístrojovou techniku, můžeme díky dialogu s přístrojem velmi přesně určovat, čím je organismus konkrétního člověka intoxikován, k jakému problému či orgánu se toxin váže a jaký preparát je vhodný k jeho detoxikaci.

Uvědomme si, že měříme vždy individuální reakce. Nelze proto říci, že preparát Antivir se hodí k odstranění virové zátěže v každém případě, protože například při akutní formě onemocnění by nebylo vhodné jej nemocnému podávat. U chronické formy bude naopak odstraňovat všechny známé viry.

Stojíme tedy před zcela individuální medicínou, kde se konkrétně zabýváme testovanou osobou a nikoli statistickým průměrem, jak je obvyklé u současné medicíny. Pokud efektivita jejích léků dosahuje 60, 70 či 80 %, je preparát jako účinný distribuován pro většinu světové populace.

Jestliže pacient není citlivý na určitý preparát, je třeba použít jiný. Podáváme jej zcela cíleně a při zachování strategie jej šijeme měřenému na míru.

K měřicí technice znovu opakuji, že každá změna hodnoty na měřicím přístroji směrem dolů k 60 nebo zpět nahoru směrem k 80 znamená odpověď »ano«. Pokud se tato odpověď přímo vztahuje k testovanému preparátu, je možné interpretovat, že testovaná otázka má jakýsi vztah k organismu testovaného.

Příslušenství k vegetativnímu funkčnímu testeru

Při měření můžeme využít různé druhy příslušenství. Měřicí elektrody jsou buď mosazné, nebo postříbřené. Postříbřené mají proti mosazným tu výhodu, že jsou vodivější, proto není třeba tak silného přitlaku na měřicí bod a lze měřit opakovaně v jednom místě. Je-li však kůže příliš vodivá, lépe se měří mosaznými elektrodami. Výhodné je mít v příslušenství oba typy. Přístroj je možné také připojit na virtuální počítačový tester, do něhož lze uložit několik tisíc informací. Ty se dají využít při testování místo testovacích ampulí. Tester je vhodný pro výzkumná pracoviště a tam, kde existuje velká frekvence pacientů. Jeho využití vyžaduje rozsáhlé medicínské znalosti, protože uložené informace pocházejí obvykle ze speciálních lékařských oborů, jakými jsou anatomie, fyziologie, toxikologie, chemie a další.

Základním a nejpodstatnějším příslušenstvím k přístroji pro zjišťování vegetativního funkčního reflexu jsou testovací ampule – dva druhy testovacích kazet. Pro speciální použití je možné opatřit si například stomatologickou kazetu nebo kazetu potlačených emocí.

V testovacích ampulích jsou uloženy elektronické virtuální obrazy jednotlivých funkcí organismu, chorob nebo orgánů. Nemocné tkáně či mikroorganismy v nich tedy nejsou přítomny fyzicky. Pro individuální práci je možné vytvořit testovací sady podle oboru, kterým se dotýčný zabývá. Vedle virtuálního obrazu je možné vytvořit testovací sady i z konkrétních látek, např. potravin, drahých kamenů aj. Fyzicky přítomné potraviny v ampulích mají tu nevýhodu, že netestujeme pouze ideální potravinu, ale potravinu s konkrétními příměsemi nežádoucích látek,

např. s plísněmi či konzervačními látkami. Z tohoto důvodu dáváme raději přednost elektronicky zpracované testovací ampuli.

Upozorňuji čtenáře, že je vhodné absolvovat kurzy a doškolovací akce, které se zabývají popsanou technikou.

ZÁKLADY DETOXIKAČNÍHO POSTUPU

Při detoxikaci je postup důležitý asi jako strategie při válečných operacích – jde o souboj mezi zevním prostředím a člověkem. Lidé zapomínají, že každý živočich si své místo na slunci musí vybojovat. Takové jsou přírodní zákony. Před mnoha staletími člověk zápolil o svoji existenci s divokou zvěří, a aby zvítězil, musel používat promyšlených postupů. Dokázal se lépe přizpůsobit a v souboji vyhrál, proto všechna divoká zvířata z civilizovaných zemí zmizela. To však neznamená, že je člověk na Zemi definitivním vítězem. Žijí zde totiž mikroorganismy mnohem rafinovanější než divoká zvěř. Byť je pouhým okem nevidíme, ony postupují promyšleně, rafinovaně a kolektivně a jsou schopny velmi altruistického chování, když se dokáží obětovat pro existenci dalších jedinců svého druhu.

Jiné nepřátele si člověk vytváří svojí činností: zanáší Zemi toxiny a existuje pak v jedovatém světě. Dovede se naštěstí velmi dobře přizpůsobit, jinak by nepřežil. Dalším jedem, s nímž soupeří, je strava. Mnohdy se stává nejen zdrojem potěšení a slasti, ale i prokletím.

Jak v souboji s mikroorganismy, tak při detoxikaci od anorganických jedů musíme postupovat s optimální strategií, jinak způsob detoxikace zde popsaný není účinný. Používat detoxikační prostředky bez ladu a skladuje totiž zcela bez efektu. Není možné vzít detoxikační preparát, aniž bych předem promýšlel, za jakých podmínek může na můj organismus účinkovat. Stanovení optimálních postupů trvalo mnoho let, v nichž byly sbírány zkušenosti. Během této doby se detoxikační postup ubíral slepými uličkami a vracel se zpět, aby našel novou cestu. Mezitím jím prošly statisíce lidí. Jim všem mohu poděkovat za to, že se někdy chtěně, někdy nechtěně zúčastnili

experimentu, v němž každý z nich posloužil svými zkušenostmi dalším lidem a generacím. Při praktickém provádění detoxikačního postupu podle MUDr. Josefa Jonáše je třeba si zároveň uvědomit, že dogma není vždy nejlepším řešením a tvůrčí postupy jsou v mnoha případech účinnější. Kdyby vojevůdci ve vojenské historii postupovali vždy jen podle vojenských dogmat, mnohdy by nedosáhli úspěchů, jež byly podmíněny jejich tvůrčím novátorstvím. Chápejme proto tento praktický postup jako obecně platné řešení, z něhož však existují výjimky.

KROK PRVNÍ: ODSTRANĚNÍ LOŽISEK

Ložiska a stres

Detoxikaci začínáme odbouráním infekčních ložisek v šesti mateřských orgánech, protože ložisko samo svojí činností zhoršuje detoxikační schopnosti tkáně a poškozuje funkci imunitního systému. Na začátku detoxikace je třeba optimalizovat funkci imunitního systému a schopnost sebeočistění tkáně. To v případě existence ložiska není prakticky možné.

Hned na počátku je rovněž třeba počítat s tkáňovým stresem. Snažíme se klienta upozornit na existenci nejen povšechného, ale i místního, lokálního tkáňového stresu a na jeho závažnost. Objasníme velmi opatrným způsobem symboliku a souvislosti lokálního stresu a razantně upozorníme na nutnost relaxovat mysl i tělo, což ovšem bývá často možné jen v případě, že si člověk uvědomí své trvalé napětí a jeho zdroj. Setkávám se s lidmi, kteří na první pohled jednájí a mluví velmi napjatě, jejich organismus vykazuje známky chronického napětí, ale na přímý dotaz odpovídají, že nic takového nepocítují a nemají pocit, že by byli stresováni. Domnívají se dokonce, že se se stresem velmi dobře vyrovnávají. Někdy může být tento dojem způsoben úmyslným odblokováním mysli, jemuž se v lidovém pojetí říká »strčit hlavu do písku«, raději si neuvědomovat problém, který podle svého názoru

nemohu změnit. Jindy dotyčný ani jiný stav nezná, a tudíž stálé napětí, stres a psychické bloky považuje za normální. Je-li tvůrčí povahy a intelektuálně na vysoké úrovni, může to dojít tak daleko, že své psychické bloky a napětí zpracuje do postoje k životu, a ten pak hlásá jako postoj, který by měli zastávat všichni. S tím se setkáváme například u intelektuálních feministek, které svůj psychický blok a zkušenosti zpracovávají do všeobecného postoje odporu vůči mužům a jejich počínání. Nebo naopak u mužů zklamaných matkou či blízkou osobou ženského pohlaví, kteří pak vyhlásují ženskou podřazenost a vrozeně špatné povahové vlastnosti jako dogma

U stresu si musíme všimnout nejen zevních zdrojů (vlivu druhých osob, životní situace, neštěstí apod.), ale i vnitřních (své povahy, zvyků, návyků a postojů). Lokální tkáňový stres má obecně platné příčiny, pokud ho lokalizujeme do některého ze základních orgánů, tedy do oblasti srdce, trávení, ledvin, jater a žlučníku či dýchacího ústrojí. Tato lokalizace se velmi často váže na orgány, s nimiž byly v rodině problémy nebo díky jejichž onemocnění nastala smrt blízkých osob. Jindy má ale lokální stres charakteristiku symbolu a pak je relaxace těchto orgánů velmi obtížná, protože takovou symboliku si člověk jen velmi nerad uvědomuje.

Typickým příkladem demonstrujícím tuto problematiku je případ 28leté ženy, panny, která se veřejně hlásí k tomu, že nikdy v životě nemasturbovala. Žije několik let s přítelem, kterému odpírá jakékoli sexuální kontakty. Má výrazné problémy s pletí v obličeji a stěžuje si na nepříjemné poševní výtoky. Ze vztahu se snaží uniknout, vyhledává možnosti pracovat jako au-pair v zahraničí, což se jí opakovaně daří. Navenek je chování této ženy typicky ženské, stejně jako její oblékání. Po krátkém rozhovoru je zřejmé, že si naprosto neví rady se svojí ženskou rolí, k níž je společensky i hormonálně předurčena, ale fyziologicky a mentálně pro ni není vybavena. V anamnéze se neobjevují žádné známky sexuálního zneužívání nebo výchovných chyb v této oblasti, ale jasná je primární sexuální frigidita, s níž se dotyčná nevyrovnala, neadaptovala se na ni, a ta jí pak působí trvalý chronický stres symbolicky se projevující obtížemi s pletí, jakožto znamením kontaktu s druhým pohlavím, a obtížemi gynekologickými, jakožto

symbolem pro intimní kontakt a roli ženy. Jindy můžeme v takovém případě nalézt zřejmé výchovné chyby nebo špatné sexuální zkušenosti či velmi problematické zkušenosti s mužskou a ženskou rolí.

U jiné, asi 43leté pacientky se projevují velmi citelné problémy v oblasti konečníku: pálení, bodání, problémy se stolicí, která je tužkovitá a na niž se ve své mysli velice soustřeďuje. Tato žena v rozhovoru demonstruje svůj strach o existenci, byť žádné existenční problémy nemá. Soustřeďuje se na šetrnost v životě, snaží se vytvořit rezervy, ale pochybuje, že jsou dostatečné pro to, aby mohla překonat dobu, kdy přijde očekávaný existenční problém. Strach často ovládá konečník, který se pod vlivem této emoce svírá a dochází v něm k hromadění toxinů. Při vyšetření v oblasti konečníku jich byla nalezena celá řada. Po jejich odstranění nastal ústup obtíží.

Totéž, jak již bylo řečeno, se týká hlavních mateřských orgánů. Pro život je to velmi podstatné, ale my dokážeme tomuto procesu jenom velmi obtížně zabránit. Již bylo zmíněno, že srdeční stres bývá většinou navozován emocí zvanou nejistota, stres dýchacích cest psychickým napětím (tenze), stres sleziny a příslušných zažívacích orgánů starostmi a vytrvalým přemýšlením o nich, stres ledvin a močového ústrojí úzkostí a stres jater a žlučových cest agresí, nespokojeností a nerozhodností.

Ložiska a hlen

Dalším důvodem pro vytváření ložisek v základních orgánech je hlen, který vzniká především při nadměrné konzumaci pěti zahleňujících potravin. Slovo *nadměrná* chápejme jako individuální, relativní, protože každý člověk je vybaven jinou schopností zpracovávat potraviny tak, aby z nich nevznikal hlen. Zopakujme si, že zahleňujícími potravinami jsou mléko a výrobky z něj, maso a výrobky z něj, cukr, tuk v různých podobách a z různých zdrojů (vepřový, hovězí, mléčný, drůbeží) a mouka, zejména pšeničná a vymílaná. Při detoxikaci se snažíme člověka ochotného o problému přemýšlet na tyto faktory upozornit. Pomocí přístroje Salvia lze přesně stanovit, které

potravinu zahleňují jeho konkrétní orgán a které jsou pro něj z tohoto hlediska problematické.

Základní orgány, tedy plíce a tlusté střevo, slezinu, žaludek a slinivku, ledviny a močový měchýř, játra, žlučové cesty a žlučník a srdce a tenké střevo detoxikujeme preparáty z řady Help. Ty se skládají z části rezonanční, vytvořené z léčivých bylin, a části informační, nesené laktózou. Preparáty řady Help spolehlivě odstraňují infekční ložiska z uvedených mateřských a dceřiných orgánů. Detoxikovat je na počátku procesu je důležité z hlediska jejich nezbytnosti pro lidský organismus i jejich celkového vlivu na imunitu. Rovněž negativní účinek na imunitu a samočisticí schopnosti dalších orgánů, které jsou s uvedenými sdruženy ve funkčních okruzích, je velmi podstatný. Vliv na imunitu je realizován především prostřednictvím CNS. Základní orgány jsou pro existenci nezbytné a jejich porucha ohrožuje život. Pokud by ložiska a toxiny v nich způsobily jejich přímé poškození nebo by provokovaly imunitní systém k útoku na sebe sama, došlo by ve všech případech k závažné poruše zdraví, event, i k ohrožení života Proto jsou mateřské orgány schopny přenášet svoji problematiku do sdružených orgánů a tkání, a tím upozorňovat na vlastní problémy a zároveň odvádět pozornost imunitního systému k jiným, méně důležitým orgánům. Ty můžeme nazývat orgány symptomatickými, protože symptom, příznak, je velmi důležitým signálem, kterému je třeba rozumět.

Ložiska, mateřské orgány a imunita

Jak již bylo na předcházejících stránkách uvedeno, každý ze základních orgánů má vliv na funkci imunitního systému prostřednictvím CNS. Plíce působí na protibakteriální imunitu, tedy na imunitu proti grampozitivním a gramnegativním kokům, grampozitivním a gramnegativním bacilům, mykobakteriím, enterobakteriím, spirochetám – tedy i borreliózám – a také proti anaerobním bakteriím. Slezina ovlivňuje imunitu proti všem druhům virů, ledviny proti plísním, játra proti mollicutes, to znamená urea-

plazmě a mykoplazmě, protinádorovou imunitu, alergii a autoimunitní reakce. Srdce ovlivňuje imunitu proti rickettsiím a parazitům.

Samotné toxiny z ložiska v mateřském orgánu mají vztah ke sdruženým tkáním. Dochází k jejich funkčnímu poškození a vytvoření situace, jež nahrává zrodu dalších tkáňových a orgánových ložisek. Poškozením imunitních vlastností a vyvoláním zánětů vlivem toxinu mohou vznikat další ložiska ve sdružených symptomatických tkáních a orgánech. Jde nejen o proces, který má sloužit ke konečnému ovládnutí našeho organismu dalšími mikroorganismy, ale rovněž o odvedení pozornosti od hlavního, základního orgánu, protože velmi podstatným činitelem v poškození dalších orgánů a tkání je náš vlastní imunitní systém.

Jak jsem uvedl, vlivem toxinů z mateřských orgánů dochází k poškození obranyschopnosti ve smyslu oslabení a snížení kvality. Poruchou v CNS vznikají patologické reakce imunitního systému – alergie, autoimunita nebo přílišná imunitní aktivita. Tyto kvalitativní poruchy obranyschopnosti vedou k napadení tkání zatížených volnými toxiny nebo skrytými infekčními ložisky a jimi produkoványi toxiny, event, antigeny a imunokomplexy vznikajícími v součinnosti imunitního systému a postižené tkáně. Sdružené orgány a tkáně detoxikujeme preparáty řady dren a Joalis komplexy.

Ložiska, mateřské orgány a signály těla

Jak víme z praxe, většina problémů týkajících se mateřských orgánů není subjektivně vnímána. Lidé s ložisky v plicích nepocítují problémy s plicemi, lidé s ložisky ve slezině problémy se slezinou – a tak to platí i pro ledviny, játra a srdce. Přestože základní problém spočívá v těchto orgánech, samy nevysílají přímý signál o svém poškození. Ten se objevuje teprve tehdy, jestliže dojde k přímému infekčnímu napadení tkáně nebo pokud na ni zaútočí imunitní systém. Přesto lze signálům z našeho organismu velmi dobře porozumět a lze se proti poškození zavčas bránit. Bohužel tyto signály jsou v naší současné civilizaci naprosto nevyslyšeny. Naučit se rozumět jim by však mělo být předmětem výuky už na základních školách. Ve starých civilizacích

byly tyto signály mnohdy jediným, ale o to důležitějším vodítkem pro včasný zásah.

Je zajímavé, že ženský organismus je na vysílání vlastních signálů daleko lépe zařízen. To je zřejmě i důvod, proč ženy tvoří převážnou klientelu u lékařů a léčitelů, zatímco muži častěji umírají na tzv. náhlou smrt, event, se u nich objevuje závažné onemocnění náhle, bez předchozí signalizace. Lidé si to vykládají chybně, hovoříce o tom, že dotyčný zemřel při plném zdraví nebo že se objevila nemoc, o níž neměl ani tušení, a proto musela vzniknout náhle, protože jinak by o ní postižený přece musel vědět. Rozdílnost ve vnímání signálů těla má patrně kořeny v historii mužů a žen. Žena byla důležitější pro zachování rodu, a proto musela včas a citlivě reagovat na blížící se problém, zatímco muž se vyvíjel v podmínkách lovu a boje, kde by bolest a různé negativní signály mohly znemožňovat jeho dobrou funkčnost v těchto činnostech. Uvedené rozdíly mohou částečně vysvětlit i odlišnost průměrného věku, kterého se muži a ženy dožívají.

Abychom si tyto signály prakticky přiblížili, lze například říci, že kožní nebo dýchací problémy v horních cestách dýchacích signalizují ložisko a tedy potíže v plicích, obtíže se žaludkem, dvanácterníkem a žlázami regulujícími pohlavní hormony postižení sleziny, problémy v močových cestách a v kloubech postižení ledvin, potíže ve žlučových cestách a v nervovém systému problém v játrech, obtíže s krevním oběhem, psychické potíže jako úzkosti, strach ze smrti a jiné pocity vztahující se k úzkostem a strachu, i některé další symptomy, jež vysílá například postižený osrdečník, signalizují problematiku srdce. Uvědomíme-li si, že nádory budou mít vždy základ ve snížené protinádorové imunitě, tepenné uzávěry a krvácení z tepen ve vlivu ložiska v srdci, selhání ledvin bude předcházet ložisko v ledvinách a hormonální dysbalance, která bývá základem pro řadu vážných nemocí pohlavního aparátu, bude mít základ v ložisku ve slezině, pak pochopíme, že signalizace je velmi důležitá a pro lidský život naprosto zásadní věc. Civilizace a zdravotní věda bohužel tuto signalizaci potírají a vytvářejí celou škálu preparátů, jež jednotlivé symptomy pouze potlačují, čímž dochází k naprostému neporozumění funkci našeho těla. Jako příklad mohu uvést poruchy menstruace u mladých žen a dívek.

Velmi účinnou symptomatologickou léčbou bývá hormonální terapie, obvykle antikoncepce, která svojí silou reguluje pravidelnost menstruace představující signál zdraví určité velmi podstatné funkce našeho organismu. Jakmile tento signál přehlušíme, způsobíme, že dotyčná žena se naprosto nebude věnovat důvodu poruch regulace hormonální funkce hypofýzou, event, dalšími žlázami, a tím si vytvoří podmínky pro chybné hormonální ovlivnění mléčné žlázy, dělohy a vaječníků, což bývá jednou z důležitých podmínek pro vznik zhoubných i nezhooubných nádorů i pro nepříjemné prožívání klimakteria a jiné hormonální obtíže.

Ložiska, mateřské orgány a psychika

Psychické funkce v celé své škále se sice vytvářejí v CNS, a jsou tedy obrazem jeho funkčnosti, zásadní vliv na CNS však mají mateřské orgány. Ložiska v nich svými toxiny ovlivňují části nervového systému a způsobují jejich poruchy, v horším případě vytvářejí podmínky pro vznik sekundárních ložisek v CNS, čímž dochází k trvalým a závažným narušením celého systému. Na počátku depresivního syndromu stojí ložisko v plicích nebo v játrech a teprve sekundárně se vytváří funkční nebo trvalé poškození diencephala. Na počátku úzkostných stavu je poškození ledvin či srdce, resp. ložiska v těchto orgánech, a teprve po nich následuje devastace příslušných struktur v CNS a trvalé stavy úzkosti. Rovněž paměť nebo sociální inteligence mají svou lokalizaci v čelním mozkovém laloku v předním mozku, k němuž se vztahují plíce. Agrese zase vzniká ve spánkovém laloku se vztahem k játrům. Obdobně bychom mohli hovořit o funkci prodloužené míchy, o vlivu mozečku na rovnováhu a koordinaci pohybu či o funkcích dalších částí mozku, jež působí na řízení celého našeho organismu ve všech směrech jak z hlediska imunity, tak i hormonální funkce a psychiky. Základním předpokladem – kromě samozřejmých psychologických vlivů na naši psychiku- jsou ložiska v základních orgánech, proto při řešení psychických problémů musíme začínat právě zde. Při současném životním stylu jak po stránce stravovací, tak emocionální, a při množství psychologických informací se nelze divit narůstající

nekontrolovatelné agresí určitých lidí a vzrůstajícímu výskytu depresí a úzkostných stavů, které se mohou vyhrotit až v panické poruchy.

Preparáty, jimiž budeme likvidovat ložiska v mateřských a dceřiných orgánech, se nazývají RespiHelp (plíce), ColiHelp (tlusté střevo), VelienHelp (slezina, slinivka břišní, žaludek), UrinoHelp (ledviny močový měchýř), LiverHelp (játra, žlučové cesty) a CorHelp (srdce, osrdečník a tenké střevo).

Ložiska, mateřské orgány a CNS

Již bylo řečeno, že v detoxikačním procesu podle MUDr. Josefa Jonáše je základem detoxikace šesti mateřských orgánů. Zatím bylo vyjmenováno pouze pět skupin. Za šestou považujeme CNS. Jde o velmi složitou strukturu, o čemž ostatně netřeba pochybovat. Není předmětem této publikace podrobně se zabývat jejími funkcemi.

Z pohledu detoxikace nás zajímá především vlastní mozek. Veškeré děje probíhající v lidském organismu procházejí mozkiem a jsou jím ovlivňovány. Z tohoto důvodu již při vlastní tělesné detoxikaci a odbourávání ložisek z jednotlivých orgánů dochází k určitému pozitivnímu ovlivňování mozku a k funkčním změnám. Při výzkumu možností přístroje Salvia bylo zjištěno, že preparáty, především bylinné rezonátory rozpouštějící ložiska v jednotlivých orgánech, mají zároveň vliv i na příslušné oddíly mozku, které mají k těmto konkrétním orgánům vztah.

Jako příklad můžeme uvést čelní (frontální) lalok, který je součástí oddílu zvaného velký mozek. Vedle mnoha a mnoha různých funkcí je v něm uloženo i řízení protibakteriální imunity a centra sociální inteligence a paměti. Jestliže budeme RespiHelpem rozpouštět ložiska v plicích a dýchacím ústrojí, zároveň budeme v pozitivním slova smyslu ovlivňovat i frontální lalok předního mozku. Stejně to platí i u dalších částí velkého mozku, který má z našeho hlediska vztah především k imunitním poruchám. Temenní lalok (Gobus parietalis) má vztah k protinádorové imunitě a alergii, týlní lalok (lobus occipitalis) k protivirové imunitě, část se složitým názvem corpus callosum má vztah k protiplísňové imunitě. Při rozpouštění ložisek v konkrétních orgánech

tak, jak o nich bylo ve vztahu k imunitě již uvedeno, se zároveň upravuje i činnost řídicího centra v těchto částech velkého mozku. Může však nastat situace, a to nikoliv vzácná, kdy při dlouhodobé poruše mateřského orgánu dojde k vytvoření sekundárního ložiska v mozku. Důsledkem je skutečnost, že i po odstranění ložiska v mateřském orgánu může nadále pokračovat stejný problém, který je však nyní způsoben drážděním mozku činností ložiska. V takovém případě je třeba použít speciálních preparátů k odbourání některých mozkových ložisek. Ty jsou shromážděny v komplexu nazvaném Minddren a v součinnosti se základním preparátem MindHelp tvoří velmi účinný rezonátor k vyčištění některých ložisek v mozku. Dalšími preparáty pro nervový systém jsou Vegeton, Streson, Neurodren a další.

V této části mozku jsou uložena i centra, která obdobným způsobem evokují úzkost. Ta je velmi důležitou emocí, bez ní by člověk ztrácel sebezáchovný pud a přestal by se zabývat činnostmi vedoucími k vývoji jedince i celé společnosti. Centrum úzkosti bývá aktivováno z mateřských orgánů, především z ledvin, ale velmi často se v něm vytváří samostatné ložisko a úzkost pak existuje sama o sobě i po vyřešení například psychologických a existenčních problémů po detoxikaci ložisek v ledvinách. Takový charakter úzkosti je pak patologický, chorobný a patří do kategorie psychických onemocnění, jejichž léčení je velmi obtížné. Detoxikace těchto chorob je složitější proces, který je nadále zkoumán. Ve velkém mozku nacházíme i další centra, která ovlivňují patologické projevy v organismu, ale jejich řešení přesahuje rámec této publikace, a proto jim bude věnována speciální práce po uzavření výzkumu.

Bez nároku na řešení bych se chtěl zmínit ještě o jednom jevu, který může pronikavým způsobem ovlivňovat náš zdravotní stav. Lze jej nazvat fantomovým symptomem. Vzniká tak, že u některých lidí se při dlouhodobém trvání určitého problému vytváří v mozkové kůře centrum, které je nositelem jeho obrazu i po jeho vymizení. Velmi dobře je známa fantomová bolest po amputaci končetiny, kdy člověk stále vnímá třeba nohu, kterou již fakticky nemá (například bolest v palci probíhající před amputací), a to velmi silně a sugestivně. Stejně tak se mohou vytvářet fantomové obrazy i u jiných chorob, které člověk

ani nemusí pocitově prožívat, ale jež velmi zásadním způsobem ovlivňují existenci zdravotního problému. Je velmi důležité, aby se fantomový obraz nevytvořil ani u nádoru, ani u chorob méně dramatických, jakými jsou chronický ekzém, chronická kloubní choroba či chronické onemocnění vnitřních orgánů. Fantomové ložisko totiž může nadále evokovat onemocnění a i po jeho vyléčení se stále stará o to, aby se vracelo. V některých případech je velmi důležité z mozkové kůry tento fantomový jev »vygumovat«, čehož je možné dosáhnout jak rezonančními preparáty, tak i některými mentálními a psychologickými postupy.

Mozek má kromě předního mozku i řadu dalších oddílů. Ložiska v prodloužené míše (medulla oblongata), která je vztahovým orgánem ledvin, mohou například narušovat automatický proces polykání, dýchání a krevní tlak, způsobit strnulost a bolesti šíje a být příčinou velmi nepříjemných psychických a tenzních stavů, závratí a dalších subjektivních problémů. V mozečku (cerebellum) se mohou vytvářet ložiska narušující koordinaci a rovnováhu. V diencephalu lze hledat nejen velmi zásadní orgány jako řídící žlázy hypofýzy, hypothalamus a epifýzu, ale také emocionální systém nazývaný limbický který vytváří cit a náladu. V mezimozku (mesencephalon) či v mozkovém mostu (pons) se nachází důležitá struktura nazývaná formatio reticularis, která udržuje člověka v aktivitě. Při ložisku v retikulární formaci se dostavuje pocit únavy a ztráty aktivity. S tímto problémem se setkáváme především u chronických únavových syndromů, což je komplex příznaků majících různé příčiny, z nichž jednou může být právě postižení retikulární formace, kterou je pak třeba detoxikovat.

Jedna z pacientek si stěžovala na subjektivně pociťovaný zánět v oblasti nosu, který trval již více než 10 let a byl marně vyšetřován a léčen mnohými lékaři. Tento zánět žena nejen subjektivně jasně pociťovala, ale uváděla, že cítí zápach, který jí velmi ztěžuje život. Zánět nebyl nikdy nalezen, ale při vyšetření přístrojem Salvia bylo nalezeno ložisko v čichovém mozku. Obdobný problém měla pacientka, která si stěžovala na řadu potíží, z nichž za hlavní považovala jakýsi zánět v těle, který je příčinou toho, že jí páchnou vlasy a hlava. Uvedený odér byl pro ni velmi nepříjemný. Za potvrzení jeho existence

považovala sdělení dcery při mytí vlasů, že jí vlasy zvláštním způsobem zapáchají. Nikdo jiný už tento jev nepotvrdil, ale pacientce to stačilo k přesvědčení, že v jejím těle probíhá zánět projevující se odchodem zánětlivých produktů právě přes tuto část těla. Rovněž i u ní bylo nalezeno ložisko v oblasti čichového mozku (rhinencephalon). Obdobných příběhů bych mohl ze své praxe jmenovat několik, z čehož lze usoudit, že ložisko v této části mozku není nijak vzácné a je třeba s ním počítat.

Snad se čtenáři zdá, že detoxikace nervové soustavy je velmi složitá, ale není tomu tak, protože představuje šest preparátů řady Help – RespiHelp, VelienHelp, UrinoHelp, LiverHelp, CorHelp a MindHelp a preparáty řady Dren, především Minddren, Neurodren a také Vegeton a Streson. Jsou konstruovány tak, aby velkou většinu ložisek nacházejících se v základních orgánech a CNS vyřešily.

KROK DRUHÝ: ODSTRANĚNÍ VOLNÝCH INFEKČÍ

Jestliže hovoříme o druhém kroku, neznamená to, že v praktickém provádění detoxikace uděláme nejprve krok první a teprve potom pokračujeme druhým. Samozřejmě je možné oba dva anebo i další kroky, které budou níže popsány, provádět současně. Je to dokonce velice přínosné, i když to představuje tři až čtyři preparáty. Pokud srovnáme například finanční náklady, pak se snad někomu mohou zdát vyšší, ale z hlediska ceny zdravotnických služeb a efektu, který můžeme očekávat, jde o finance skutečně zanedbatelné. Na počátku detoxikace, kdy trpíme závažnými problémy, je třeba postupovat rychle, aby se se subjektivním zlepšováním také zvyšovala motivace v ní pokračovat. V preventivní detoxikaci můžeme postupovat daleko pomaleji a dovolit si provést nejprve první krok, tedy detoxikaci základních orgánů a nervového systému, a teprve pak pokračovat dál. V řízené a kontrolované detoxikaci se uplatňují tvořivé varianty. Záleží na stavu toho, kdo je detoxikován, protože některé zdravotní problémy nedávají mnoho času a možností postupovat pomalu, ale v jiném

případě na základní detoxikaci stačí nejméně jeden rok a lze postupovat volněji.

Druhým krokem v detoxikaci je odstranění volných infekcí. Jestliže používám termín *volné infekce*, pak jde o protiklad infekcí ložiskovaných. Je samozřejmé, že pokud se setkáme s volnými infekcemi, tytéž se budou nacházet i v ložiscích, protože chronické infekce mají vždy tendenci se ložiskovat. Hovořím-li o volných infekcích, mám na mysli ty chronického rázu, které obvykle nemívají příznaky klasických akutních infekcí, ale jejichž přítomnost bývá výsledkem porušené imunity tkáně a jejího toxického zatížení. Taková tkáň se s chronickou infekcí nedokáže vyrovnat. Proti chronickým infekcím se jako účelná použije jen velmi obtížně antibiotická léčba, protože u ní chybí součinnost s imunitním systémem. Proto je před likvidací volných infekcí třeba provést první krok, a sice odstranit ložiska z orgánů, jež odpovídají za konkrétní činnost imunitního systému.

Při eliminaci chronických bakteriálních infekcí použijeme nejprve RespiHelp, pro zlepšení protibakteriální imunity Respidren, u chronických virových infekcí VelienHelp a Veliendren, u plísňových infekcí UrinoHelp a Minddren a při odstranění parazitárních a rickettsiových infekcí CorHelp. Volné infekce se od ložiskovaných pomocí přístroje Salvia poměrně snadno rozeznají – měříme-li celkově organismus, pak nám testovací ampule na infekce vychází pozitivně, zatímco u ložiskovaných infekcí vychází pozitivně jen ta mikrobiální testovací ampule, která je měřena přímo na konkrétním orgánu. Tento test je pro způsob detoxikace podstatný, protože detoxikace volné infekce se zásadním způsobem liší od rozpuštění a likvidace ložiska.

Detoxikaci volné infekce provádíme informačním komplexem nebo tzv. monopreparátem na informační podstatě, zatímco pro likvidaci ložiska je důležitá rezonanční vlastnost preparátu. Resonanční vlastnosti splňují Helpy a dreny Jak jsem již uvedl, pro likvidaci volné infekce je potřebný dobře pracující imunitní systém, v opačném případě nemá smysl informační preparáty podávat, protože působí výhradně prostřednictvím imunitního systému.

Volné chronické infekce vznikají jako pozůstatky po akutních, které imunitní systém dostatečně nelikvidoval. Přetrvávají velmi často jako buněční parazité nebo využívají různých maskovacích schopností, jak uniknout pozornosti imunity. Je proto třeba je demaskovat a imunitní systém na ně informačním preparátem nasměrovat. Jindy volné infekce vznikají při spontánních rozpadech ložisek a my se s nimi pak můžeme setkat při detoxikaci, která vede k rozpadu ložisek, a tudíž i k reinfekcím. Mnoho tzv. recidivujících infekcí, které lidé svalují na nedostatečně fungující imunitní systém, jsou v podstatě reinfekce z rozpadajících se ložisek.

Odstranění bakteriálních infekcí

Z chronických bakteriálních infekcí dnešní doby pokládáme za nejvýznamnější mikroorganismus borrelii. Patří mezi Spirochetales a je blízkým příbuzným například mikroorganismu způsobujícího syfilis. Velmi často se vyskytuje jako volná infekce, přestože nemusí být imunologickými testy zaznamenán. Koexistence borreliózy s člověkem je velmi komplikovanou záležitostí a skutečný stav se do značné míry liší od stavu popisovaného současnou medicínou. Jakmile jsou imunologické testy na borreliózu pozitivní, odkazujeme pacienta na antibiotickou léčbu. Prokážeme-li však borreliózu přístrojem Salvia a imunologické testy jsou negativní nebo hraniční, pokládáme stav za situaci, kterou je třeba řešit detoxikačním postupem. Jednoduché schéma v takovém případě představuje RespiHelp, jakož-to preparát ovlivňující protibakteriální imunitu, a antiborreliový informační preparát Spirobor. Protiborreliová informace se nachází i v celé řadě komplexů, například v Joalis Fatig, Joalis Vertebra nebo Joalis Cranium.

Avšak ani po této základní kúře nemůžeme považovat problém borreliie za vyřešený, protože se při nálezu chronické infekce velmi často, resp. téměř vždy setkáváme s četnými ložisky, jejichž obsahem je mikroorganismus způsobující borreliózu. Opakovaně přicházejí pacienti, kteří před několika lety prodělali borreliózu zjištěnou imunologickými testy a byli léčeni dávkami antibiotik. Poté, co

pozitivita v krvi vymizela, u nich přetrvává únava, zhoršování paměti, problémy s periferním nervstvem, vegetativní problematika a neurčité bolesti svalů a kloubů nazývané především v západní Evropě fibromyalgie, což je obávané chronické onemocnění. Přítomny bývají rovněž závratě, bolesti hlavy a páteře, zaujatost, problémy s hlavovými nervy – například se sluchem, zrakovým a očními pohyby, s trojklanným nervem či obrny lícního nervu. Výjimečné nebývají ani tzv. mono-radikuloneuritidy tj. bolestivost v průběhu jednoho nervu, například mezižeberního. Zvláštností je napadení nervových struktur kolem močovodu, což se promítá na přední stranu břicha, takže lidé si stěžují na neurčité tlaky a bolesti v pravé nebo levé polovině břicha, které nebývají objasněny žádným prováděným vyšetřením a které jak lidé, tak i lékaři lokalizují především do střev, neboť svojí lokalizací střevní bolesti imitují. Jde však o pocity vycházející z nervových pletení močovodu, které bývají doprovázeny pozitivním borreliovým nálezem. Jindy si lidé stěžují na křeče v břiše kolem žaludku.

Z dalších volných bakteriálních infekcí se často setkáváme s Mollicutes, ureaplazmou v močových a gynekologických cestách, a s mykoplazmou v dýchacích cestách (preparát Molicut) či s chlamydií jako volnou infekcí v gynekologických, močových a dýchacích cestách či při infekcích oka (preparát Chlamydi). Typickými chronickými infekcemi bývají streptokokové a stafylokokové nákazy zahrnuté do skupiny grampozitivních koků (preparát Kokplus) a helicobacter, který kromě žaludku, kde bývá hledán současnými vyšetřovacími metodami, nacházíme často v cévním a nervovém systému. Jde konkrétně o rozšíření *Helicobacter pylori* ze střevního traktu při dysbiózách a snížené imunitní schopnosti žaludku a dvanácterníku (preparát Helicob). Aniž je diagnostikována tuberkulóza, setkáváme se nezářka i s mykobakteriemi, nejčastěji v dýchacích a močových cestách (preparát Mycobac). Hlavně v močových cestách mohou být přítomny enterobakterie pocházející ze střevního traktu (preparát No bacter). Ovšem i jinde v lidském organismu se setkáváme s dalšími skupinami bakterií jako jsou gramnegativní koky (Kokmin), grampozitivní bakterie (Bacterplus či Bactermin, jakožto informační preparát proti gramnegativním bacilům) a jiné.

Specifickou kapitolou bývají zoonozy, které mohou být přítomny jak v ložiscích, tak i jako volné – toxoplazmóza, listerióza, leptospiróza, brucelóza a další. Zoonozy často představují velmi nebezpečný obsah ložisek především v gynekologickém ústrojí, konkrétně v děloze.

Odstranění virů, plísní a parazitů

Hojně se vyskytující náplní volné infekce bývají viry. Pro ty máme tři preparáty – Antivir, FSME a Grippe viry. Předem nebo současně s protivirovými informačními preparáty je třeba podat VelienHelp, který ovlivňuje protivirovou imunitu. V ní hraje významnou úlohu stres a zdá se, že roli větší než u ostatních druhů imunity, bohužel v negativním slova smyslu. Výzkumné práce dokazují, že stresované děti častěji onemocní virovým infektem, než děti v pohodě. Viry měříme v různých tkáních, ale především v játrech, nervovém systému, lymfatických uzlinách a v mandlích. Setkáváme se s nimi i u některých typů zhoubných nádorů, jakými jsou Hodgkinův lymfom nebo určité druhy krevních nádorů. Viry rovněž tvoří součást ložisek, kde pro ně platí stejná pravidla jako pro bakterie. To znamená, že vyměříme-li je na konkrétním orgánu, pak je pokládáme za ložisko, vyměříme-li je při celkovém měření, pokládáme je za volné viry a pak je odstraňujeme informačními protivirovými preparáty. Virové zátěže bývají pravidelnou příčinou únavových syndromů u lidí, u kterých napadají nervovou tkáň.

Plísně představují obdobný problém jako u předchozích mikroorganismů. Než proti nim začneme směřovat imunitní systém, musíme podat UrinoHelp. I při dalším vyšetření je třeba dbát na to, aby ledviny byly v optimální kondici. Současně podáváme Minddren (postihuje corpus callosum). Pak bude i protiplísňová imunita dobře fungovat a my budeme moci plísně z organismu odstranit preparáty Yeast či Joalis Candid a dalšími, které obsahují protiplísňové informace, například Joalis Ekzemex. U plísní se v praktické detoxikaci lišíme od ostatních mikroorganismů v tom, že důsledně dbáme na vyčištění tkáně, na níž se plísně nacházejí. Jestliže se v ní setkáme s

těžkými kovy, radioaktivními látkami, antibiotiky či s chemikáliemi, plísň se z ní odstraňují obtížně.

Ve výskytu plísni hrají úlohu tři faktory: Imunitní protiplísňová aktivita, kvalitně detoxikovaná tkáň a metabolismus cukru.

K posledně jmenované příčině výskytu plísni lze říci, že ve tkáních, na nichž plísň chronicky persistují, nacházíme rezidua cukru. Znamená to, že dotyčný jí příliš mnoho sladkostí, jak jsem se s tím setkal například u zaměstnanců cukráren, čokoládoven, u lidí trpících tzv. sacharismem či u jedinců, u kterých je porucha metabolismu cukru primárním problémem. V takovém případě můžeme měřit tzv. beta-buňky produkující inzulín, jež se nacházejí ve slinivce břišní. Jsou zvláštní tím, že podléhají vlivu ložiska v játrech a nikoli ve slezině, jak by napovídalo jejich umístění.

Pacientům s chronickými plísňovými problémy doporučuji rovněž pít nápoje vyrobeného z džusu a řasy agar-agar. Jde o směs několika mořských řas a lze ji připravit do podoby nápoje tak, že se dá povařit menší množství, než je doporučeno k výrobě želatiny. Agar-agar snižuje zatížení tkání cukrem. Nápoj lze aplikovat i místně v podobě masky či obkladu, jestliže se plísň nacházejí na některém povrchovém místě. Plísňové zátěže bývají velmi houževnaté a je třeba se k nim často opakovaně vracet, než se je podaří kompletně vyřešit. V některých případech existenci plísni podmiňují jiné vlivy, například u gynekologického ústrojí hormonální, u kůže a sliznic vlivy ložiska, které narušuje kvalitu tkáně natolik, že se pak stává vhodnou půdou pro existenci plísni. Na zdravé tkáni se zdravou imunitou se nemohou plísň udržet, protože organismus je likviduje.

Parazitě představují mnohotvárnou skupinu. Namátkou jmenuji jednobuněčné organismy, jako jsou améby lamblie, trichomonády, tripanosomy, leishmanie, plazmodie, toxoplazma, blastocysty, pneumocysty a další. Ploštěna tvoří další velkou skupinu, jejím hlavním zástupcem jsou motolice a oblovci, tzn. Místice, především askaridy toxokara, ankylostoma a další. Někteří parazité jsou u nás poměrně častí, jiní se vyskytují především v tropech, i když při stoupajících možnostech cestování a touze lidí po exotice je pravděpodobné, že výskyt vzácnějších parazitů bude i u nás četnější. Především améby,

hlístice, toxoplazma a toxokara jsou u nás dosti častým hostem. Mohou způsobovat různé problémy, od snižování imunity po alergie či přímé potíže s konkrétním orgánem. Nacházejí se často ve žlučových cestách či střevě. Imunitní zodpovědnost za ně nese srdce, a tudíž CorHelp musíme podávat současně s preparátem Para-para, který má informační charakter a je určen k nasměrování imunitního systému proti parazitům. Často se samozřejmě nemůžeme obejít bez antiparazitárních chemických léků. Paraziti bývají rovněž součástí ložisek. Po jejich rozvolnění si s nimi připravený imunitní systém už poradí.

Vypořádání s volnými infekcemi může znamenat značnou subjektivní úlevu, především při likvidaci borreliózy nebo virů, vždy ale znamená ozdravení tkáně a zahájení regeneračních procesů. Protimikrobiální akce musíme čas od času opakovat, protože u dospělého člověka se nachází mnoho desítek ložisek a i u dětí je jich dost a jejich rozpadem dochází k reinfekcím. Je-li však dobře nastartován a řízen imunitní systém, s mnohými ložisky se vypořádá sám i bez naší pomoci. Je třeba především hlídat uvolňování virů a borrelie z rozpadlých ložisek, protože přináší nepříjemné subjektivní problémy z podráždění nervového systému, s nimiž často koresponduje nespavost či různé pocity brnění, napětí, svědění a neklidu v organismu.

KROK TŘETÍ: ODSTRANĚNÍ NEŽIVÝCH TOXINŮ

Třetí oblastí, v níž je dobré se orientovat, je zátěž radioaktivními látkami, kovy, chemikáliemi, zemědělskými jedy (pesticidy, insekticidy, fungicidy), potravinovými jedy (E-látky), léky (hlavně antibiotika, hormony a psychotropní látky) a v poslední době i drogami v užším slova smyslu, s nimiž se můžeme v organismu setkat i po jednorázové aplikaci, která proběhla před řadou měsíců. Patří sem i kosmetické toxiny, toxiny z automobilového provozu, elektromagnetické a geopatogenní vlivy a rezidua po očkování. O těchto toxinech nikdo nebude vzhledem ke znalosti životního prostředí pochybovat. Jejich odstranění mívá podpurný charakter, to znamená, že žádný z nich nemůžeme označit za původce konkrétní nemoci nebo

symptomu. Některé z nich jsou samozřejmě velmi důležité v nádorovém procesu, jiné porušují produkci enzymů, další chod výkonného imunitního systému, tedy kostní dřeň, střevní sliznice a thymu, a proto je třeba je důsledně odstranit. Velmi podstatnou kapitolu představují kovy, vzhledem k jejich prudce rostoucí koncentraci v životním prostředí a také proto, že je používáme k výplni zubních defektů, čímž do organismu přinášíme značné zátěže. Kovy odstraňujeme Antimetalem, ale nebráníme se ani jiným prostředkům, především razantní chelátové léčbě populární zejména v USA a západní Evropě. Hledáme i další detoxikační prostředky jako jsou mořské řasy, vitamín C, selen a jiné. Některé detoxikační prostředky, především pro CNS, obsahují další velmi účinnou detoxikační látku pro zátěž těžkými kovy – peruánskou pryskyřici Sangre de drago. Především u zátěže těžkými kovy musíme mnohdy kúru několikrát opakovat, ale i jiné detoxikační procedury realizujeme znovu nejméně po jednom roce, protože životní prostředí znamená stálý přísun těchto toxinů.

Zvláštní kapitolou jsou geomagnetické a geopatogenní zátěže, které můžeme měřit především na jednotlivých tkáních. Tato měření ukazují, že geopatogenní zátěž negativně působí a kumuluje se především ve tkáni zatížené ložiskem a dalšími toxiny. Nervová tkáň, podkoží a další tkáně takto postižené jsou pak vystaveny negativnímu působení geopatogenních či elektromagnetických vlivů pravděpodobně více než tkáň zdravé. V tomto případě se snažíme orientovat dotyčného na přestěhování se ze zóny, resp. přestěhování lůžka z ní, ale také na odstranění vlivu zóny na organismus. Za nejvhodnější podložky do lůžka pokládáme ty, jež jsou z přírodních materiálů, např. kožešiny. Bližší údaje je možné získat v knize Tajenky života. Zjistit zdroj elektromagnetického záření je mnohdy velmi obtížné. Nezbyvá nám než detoxikovat tkáň, odstranit z ní ložiska a použít preparát Geosmog. Tím ji můžeme zbavit vlivu elektromagnetických nebo geopatogenních vln a zlepšit její odolnost vůči této zátěži.

Chemické látky odstraníme preparáty Toxigen a Antichemik, těžké kovy Antimetalem, radioaktivní látky Ionyxem, pesticidy a insekticidy Pesticidem, fungicidy Fungicidem, léky preparátem ATB a Antidrog, konzervanty emulganty barviva a dochucovadla preparátem Ecka,

automobilové zátěže Autotoxem, očkování Deimun aktivem, elektromagnetické a geopatogenní zóny Geosmogem a kosmetické zátěže preparátem Kosmetox.

KROK ČTVRTÝ: LOŽISKA V PODŘÍZENÝCH TKÁNÍCH

Podřízené tkáně se nacházejí pod vlivem mateřských orgánů. Je jich více než 150. Jejich detoxikace je velmi náročnou a zdlouhavou činností. Dále uvádíme základní podřízené tkáně, s jejichž poruchami se setkáváme velmi často. Jejich ložiskům můžeme často říkat symptomatologická, protože subjektivně pocítujeme jejich přítomnost. Na kůži nacházíme ekzém, v močových cestách se ozývá nepříjemné pálení, nervový systém se projevuje bolestí, lymfatický systém otoky atd. Mnohá ložiska v podřízených tkáních však nevykazují žádné subjektivní symptomy, například v kostní tkáni, tuku apod. Jiná ložiska vytvářejí symptomy, jež rozhodně nespojujeme s jejich lokalizací, především ložiska v CNS. U některých lidí se ložiska v podřízených tkáních hlásí dlouhodobě a informují nás o své existenci, ale i o existenci ložiska v mateřské tkáni. Jiná se zase objevují postupně při detoxikaci, a s tím je třeba také počítat.

Po odstranění mateřských ložisek se aktivita přenáší do periferních, a ty začínají vytvářet nepříjemné symptomy a pocity. Lidé mnohdy říkají, že určitý problém nikdy neměli a teď je trápí, proto je podle nich způsoben detoxikací. To však není přesné. Detoxikaci jsou vyvolány pouze symptomy, ale problém, tedy ložisko, byl přítomen i v minulosti. Pochopení této skutečnosti je důležité, protože ložiska, která jsou v určitém období němá, se ozývají v jiných etapách života. S tím se lidé často setkávají – říkají například, že po padesátce se objevily různé nemoci, které předtím neměli, nebo že po přechodu či po různých operacích a úrazech přišla řada potíží a onemocnění, která vznikla jakoby náhle.

S jistotou lze říci, že jde o aktivaci periferních ložisek vlivem hormonálních změn, tedy odbouráním ochranného působení hormonu

stresem (v případě nemoci nebo úrazu), ale také vlivem stárnutí tkáně, jak je tomu u nemocí, které se objevují po překonání jistých věkových hranic. Provokace periferních ložisek, jejich zjištění symptomatické nebo pomocí přístroje a následně jejich odstranění je procesem důležitým pro budoucnost člověka, protože tato ložiska vedou nakonec k degeneraci tkáně a poruše její funkce, kterou je nutno kompenzovat přísunem chemických léčiv. Detoxikaci lze v tomto případě nejen předcházet mnohým chorobám, ale i zpomalovat proces stárnutí, což může být pro mnohé lidi velmi příznivá zpráva, protože lidský věk se stále prodlužuje, ale zároveň stoupá pocit nemocnosti v poslední třetině života, takže prodlužování věku není subjektivně vnímáno jako nějak mimořádně velké pozitivum. Kdyby subjektivní pocity vyvolávané různými chorobnými jevy byly zavčas odstraněny, kvalita života by se nadále zlepšovala. Je třeba si uvědomit, že odstraněním ložiska tkáň ještě okamžitě nezregenerujeme, protože regenerace trvá mnohdy celé měsíce po detoxikaci a odstranění ložiska; ve vyšším věku se často projevuje jako problematická i regenerace. Je proto důležité nenechat tkáň dojít až k degeneraci. V tomto smyslu je preventivní význam detoxikace zcela zásadní.

Ložiska odstraňujeme helpy a dreny ale existuje řada dalších způsobů jejich likvidace. Často jsou eliminována i jinými detoxikačními postupy, jež nesměřují přímo na konkrétní ložisko. V odstranění periferních ložisek pomáhá i dieta – odstranění škodících potravin. Mnozí lidé však přiznávají dietám absolutní účinnost, což z praxe popírám, neboť některé tkáně, především nervového systému, podléhají vlivu potravy jen okrajově nebo vůbec.

KROK PÁTÝ: ZDROJE MIKROBIÁLNÍCH TOXINŮ

Jednotlivé orgány mohou být citlivé na různé mikrobiální toxiny vylučované jinými orgány, respektive mohou být univerzálními zdroji mikrobiálních toxinů pro celý organismus. Takovým univerzálním zdrojem jedů je nejčastěji lymfatický systém, tlusté střevo a žlučník. Mikrobiální ložiska v těchto orgánech bývají zdrojem mikrobiálních toxinů, které mohou mít toxický vliv na kterýkoliv orgán. Výběr citlivého orgánu probíhá na základě jeho snížené genetické kvality, ale také kvůli jeho nadměrnému zatížení způsobenému životním stylem či z důvodu poškození jiným způsobem (po úrazu, operaci apod.). Genetické oslabení, nazývané locus minoris resistentie, je medicíně velmi dobře známé. Pro detoxikační medicínu může být zajímavé, že oslabení orgánu vzniká i jako přenos informace z předchozí generace, kde se z nějakých důvodů toto oslabení orgánů či tělesné funkce vyskytlo a přeneslo se do další generace. Lze předpokládat, že bude-li se detoxikační medicína soustavně aplikovat po řadu generací, časem dojde k zesílení a stabilizaci funkcí jednotlivých tělesných orgánů. Pak se tato *stabilita bude přenášet do dalších generací*. Je pravděpodobné, že tímto způsobem by mohlo dojít ke zlepšení zdravotního stavu dalších generací. Notorickou zátěží některých orgánů (vlivem životního stylu) dochází k jejich oslabování, které v důsledku způsobí zhoršení zdravotního stavu budoucích pokolení. Jako příklad můžeme uvést přetížení funkce vegetativního nervového systému, poruchy funkce nervového systému či oslabení imunitního systému. Tato oslabení se přenášejí dál a vyrůstá populace nervově a imunitně oslabená. Podobný systém funguje při oslabení srdečně-cévního systému, zažívacího ústrojí a dalších orgánů a systémů. Tvorba ložisek v lymfatickém systému není způsobena jen infekcemi, ale i přetěžováním – systém musí z tkání odstraňovat kovy, chemikálie, radioaktivní látky, produkty očkování aj. Toxiny zhoršují funkce lymfatického systému: dochází k přetěžování (sám ze sebe musí nepřetržitě odstraňovat jedy), k blokádam a usazování infekcí v mízních uzlinách, které slouží jako záchytné filtry celého systému. Mikrobiální ložiska v uzlinách produkují toxiny, jež mají vliv na další orgány, které se následně stávají na tyto toxiny citlivé.

Mimo genetický systém může vzniknout tato citlivost například úrazem, zhmožděním, zlomeninou, operací či přetížením. To je příklad dlouhodobě přetížené nervové tkáně, třeba centrální nervové soustavy (CNS) či vegetativního nervového systému (VNS). Přetížením a následným poškozením funkce systému vzniká trvalá přecitlivělost a dispozice k tvorbě toxinů, zvláště mikrobiálních, které produkují výše jmenovaná univerzální ložiska.

Důležité je vyčištění střevního traktu, které organismus zbaví velmi nebezpečných ložisek, nebo vyčištění žlučových cest, jestliže se kardinální (hlavní, mateřská) ložiska nacházejí právě zde. Proto lze objevit v literatuře velmi průkazné důkazy změn zdravotního stavu po mechanických očištěch (pomocí hydrocolonu) či jiných procedurách k vyčištění tlustého střeva nebo žlučových cest. Nenachází-li se však ložisko v těchto orgánech, nemají mechanické procedury valný význam. Nejde o chybu metody, ale o chybu rozpoznání účinku, tedy o přítomnost kardinálních ložisek v jiných orgánech, zvláště v lymfatickém systému. Znovu zdůrazňujeme, že odstranění jednoho ložiska nepřispívá (jak by bylo logické) ke snížení toxické zátěže ani k subjektivnímu zlepšení zdravotního stavu. Mnohdy může působit obráceně, neboť zbývající ložiska se aktivují a výrazněji narušují funkci orgánů či pocity zprostředkované například nervovým systémem. Subjektivní pocity nemusejí korespondovat s objektivním stavem organismu. Po odstranění některých životně důležitých toxinů může dokonce nastat subjektivní zhoršení stavu a objeví se další symptomy působení toxinů. Popisovaná metoda není schopná od sebe toxiny odlišit a označit důležité, či podružné. Navíc může kterýkoli toxin působit na kteroukoli část organismu. Nelze tedy určit toxin, který by měl naprosto specifický účinek jen na určitou tkáň. Například toxin některého typu tuberkulózního mikroorganismu v plicích může mít vliv na nervovou tkáň (což je popsáno i v čínské medicíně), může být příčinou depresivních stavů, ale může ovlivňovat i střevo či dýchací systém, kůži a jiné struktury spjaté s plicním okruhem. Přesun účinku toxinů mezi jednotlivými tkáněmi pak může mít za následek, že zmizí deprese, ale objeví se ekzém, zmizí záněty průdušek, a objeví se deprese, atd.

KROK ŠESTÝ: ODSTRANĚNÍ SOLÍ

Vyřazování solí v lidském organismu hraje významnou úlohu. Podle současných zkušeností se soli usazují v pohybovém, ale také v nervovém a cévním systému. Soli hrají úlohu i v patologickém zvyšování krevního tlaku a při funkci ledvin. Setkáváme se s nimi v žilním systému, v kůži, ve sluchových a zrakových orgánech i v dalších strukturách. Soli se zcela nepochybně dostávají do organismu stravou, a to především NaCl (chlorid sodný – kuchyňská sůl). S masem se do organismu dostávají ještě další soli. Ty rovněž vznikají při rozpadu některých potravin, především živočišných, a při jejich reakci se zásadami přítomnými v našem organismu. Acidobazická rovnováha lidského organismu je velmi citlivá záležitost a je nezbytně nutné udržovat stabilní hodnotu pH, neboť jeho výkyv znamená vážné zdravotní ohrožení. Pufrovací systém díky hře zásaditých a kyselých iontů udržuje neměnné pH vnitřního prostředí našeho organismu. Reakcí mezi zásaditými a kyselými ionty však vznikají soli – zvláště pak za přítomnosti dalších organických látek. A tak v našem organismu mohou vznikat organické i anorganické soli. Organismus se jich zbavuje prostřednictvím ledvin. Jeho správnou funkci ohrožují toxická ložiska, oslabený nervový systém, stres, úzkost. Přidá-li se nevhodné stravování a vzniká nadbytek organických a anorganických solí, nemusejí ledviny stačit soli vylučovat. Soli se následně usazují ve tkáních, především na místech, které mohou organismu sloužit jako smetiště. Dochází k usazování například v kloubním systému, nejznámější jsou soli kyseliny močové, ale vyskytují se i další soli původu urátového, oxalátového, xantinového a další. V pohybovém systému působí soli jako toxiny. Zhoršují pružnost svalů, vazů, šlach a jsou příčinou dráždění a zánětů v kloubním systému. Vytvářejí i pouzdra pro usazování mikrobiálních ložisek. Při detoxikaci, konkrétně odstraňování solí, se mohou do ostatních tkání vyplavovat usazené organismy, tedy mikroorganismy z odstraňovaných mikrobiálních ložisek. Detoxikace od solí je velmi významným krokem pro všechny popsané systémy. Ostatně lidové intuitivní pojetí těla často hovoří o zatvrdlosti mozku, kloubu atd., o stařecké ztuhlosti, ztrátě pružnosti a

podobných jevech spojovaných s věkem, tedy se zhoršováním vylučovacích schopností ledvin a se stupňujícím se ukládáním solí. Mnozí starší lidé intuitivně přijímají méně živočišných potravin, aby zbytečně nezvyšovali hladinu soli v organismu. Také doporučení týkající se zvýšeného krevního tlaku jsou obvykle spojena se snížením příjmu soli. Preparát, který iniciuje vylučování solí z orgánů, se nazývá Biosalz. Jakmile uvolňování solí z organismu započne, dále už probíhá spontánně. Uvolňování může trvat půl roku až rok. Soli můžeme prokázat v moči, kterou testujeme na přístroji Salvia v kombinaci s testovacím preparátem Soli.

KROK SEDMÝ: VYLOUČENÍ METABOLITŮ

Špatně zpracované potraviny zanechávají v organismu toxiny které bývají spojovány s pojmem metabolity. Jak bylo řečeno, metabolický řetězec by měl končit neškodnými produkty, které se z organismu vyloučí prostřednictvím močového či trávicího systému. Ve skutečnosti se v tomto řetězci s narůstajícím věkem vyskytují poruchy, a vznikají tak metabolické vady, jejichž následkem je hromadění metabolitů, které v organismu působí jako toxiny. Metabolity mohou vznikat při metabolismu tuků, živočišných i rostlinných bílkovin, cukrů či škrobů. Dokonce i rostlinné tuky, podobně jako rostlinné bílkoviny, způsobují poruchy organismu. Některé poruchy metabolismu mají rychlý fatální účinek, jiné vedou k pozvolné degeneraci. Lze říci, že poruchy organismu se podílejí především na konci životnosti lidského organismu, ale bohužel i na problémech a svízelných v průběhu života, které nevedou přímo k zániku člověka. Poruchy metabolismu tuků či cukrů jsou fatální, jak jsem uvedl, poruchy metabolismu rostlinných či menších cukrů vedou jen k nepříjemnostem. Metabolity působí toxicky na nervový či cévní systém, ledviny, kůži, oči, uši i další systémy – příkladem je třeba hromadění mucinu v dýchacím nebo gynekologickém traktu. Metabolity odstraňujeme preparátem Metabex, ale jeho použití bez dalších souvislostí nemůže mít přesvědčivý a trvalý účinek. Za důležitou pokládáme dietu, kterou můžeme racionálně

stanovit přístrojem Salvia, a pacientovi doporučíme omezit či vynechat potraviny, které nejsou dobře metabolizovány a svými toxiny ohrožují jeho zdraví. Dále je důležité další komplexní a systematickou detoxikací zlepšit stav metabolismu jako celku tak, aby se v podstatě vrátil na úroveň mladších let. V metabolismu hrají úlohu nejen enzymy, ale i genetický systém, který disponuje k určitým poruchám. Ty se ale nemusí projevit, nebudou-li přítomny další toxiny, jež by genetickou dispozicí realizovaly. Na metabolismus má silný vliv i nervový systém, především jeho autonomní část. Ta obvykle reguluje hladinu metabolitů v organismu, protože určité množství těchto látek je pro organismus nezbytné. Jako příklad uvádím cholesterol, který může být zároveň nezbytnou látkou i toxinem, stejně jako cukr, který může poškozovat, ale na druhou stranu se bez něho neobejdeme. Množství metabolitů je řízeno autonomním nervovým systémem, jehož funkce mohou toxiny velmi snadno narušit, a to nepochybně v důsledku stresového přetížení autonomního nervstva. Kovy, radioaktivita, chemické a mikrobiální toxiny hrají závažnou úlohu při poškození autonomního nervového systému, čímž se podílejí na narušení citlivé regulace metabolismu. Úzkost a strach mohou poškozovat veškeré vylučovací orgány, tedy střevo i ledvinový systém, a rovněž toto narušení bude hrát úlohu při odstraňování metabolitů.

SCHÉMA PRAKTICKÉ DETOXIKACE

Detoxikace mateřských a dceřiných orgánů	Helpy
Detoxikace sdružených orgánů	Dreny
Detoxikace CNS	Minddren
Detoxikace volných infekcí	No bacter
Antivir	
Yeast	
Zooinf	
Detoxikace vegetativního nervového systému	Vegeton
Detoxikace lymfatického systému	Lymfatex

Detoxikace anorganických toxinůlékařské preparáty
komplexy

8. Detoxikace metabolitů

Metabex

Orgány a tkáně

(Vysvětlení zkratk: *S* = srdce, *L* = ledviny, *P* = plíce, *SL* = slezina,
J = játra)

Aorta	S	Lalok čelní (Lobus frontalis)
Appendix vermiformis	J	
Beta buňky	J	Lalok temenní (Lobus
Bránice	SL	parietalis)
Bursy	L	Ledviny L
Coecum	J	Mandle Eustachova
Corpus callosum		Aponeuróza L
Čelní dutina	L	Arterie S
Čichová dutina	P	Boltec ušní L
Čočka oční		Brzlík SL
Děloha	L	Canalis carpi
Duhovka	J	Cochlea
Eustachova trubice		Čelistní dutina (sinus
Glie		maxillaris).. P
Hlavové nervy	J	Červené krvinky (Erythrocyty)
Hltan		
Hypothalamus	SL	Čichová žláza
Chuťové pohárky		Dásně SL
Játra	J	Dřeň zubní L
Jícen	SL	Dvanácterník SL
Kloubní pouzdro	L	Ganglion nervový
Klouby	L	Hlasivky J
Kostní dřev	P	Hlavový kloub L
Krevní destička		Hrtan P
Křížokyčelní kloub (SO)	L	Hypofýza SL
Kůže ženská	P	Jaterní žlučovody J
		Jazyk SL

Kloubní chrupavka	L	Podkoží	L
Kloubní výstelka	L	Pohrudnice	P
Konečník	J	Pochva šlachová	SL
Kostní spongie	L	Potní žlázy	P
Křídlová dutina	P	Prodloužená mícha	
Kůže mužská	P	Prsní žláza	SL
Labyrint	L	Průdušky	P
Lalok spánkový (Lobus temporalis)		Příštitná tělíska	
Lalok týlní (Lobus occipitalis)		Rohovka	
		Řitní otvor	SL
		Sklivec	
Lymfatické cévy	SL	Slezina	SL
Mandle laryngeální		Slinná žláza	SL
Mandle patrová	P	Mandle pharyngeální	SL
Mazové žlázy	J	Měkká plena míšní	
Měkká plena mozková		Meniskus	
Mesenterium		Mezenchym	L
Mezihrudí (mediastinum)		Mezimozek	
Meziobratlová plotýnka		Mícha	L
Míšní céva	SL	Míšní uzlina	SL
Močová roura	L	Močovod	L
Močový měchýř	L	Mozeček	
Mozkový kmen		Nadledvinky – dřeň	P
Nadledvinky – kůra	J	Nadvarle	J
Nehtové lůžko	J	Nodus atrioventricularis	
Nodus sinuatrialis		Nosní dutina	P
Obratel		Oční bulbus	J
Oční čočka		Okostice	L
Omentum		Osrdcečník (Pericardium)	S
Ozubice (Periodontium)	SL	Pánvička ledvinná	L
Parametrium		Patro	SL
Pavučnice míšní		Pavučnice mozková	
Penis	J	Periferní nervy	J
Perineum		Placenta	L
Plíce	P	Pobříšnice	

Podvěsek mozkový	SL	Víčko horní	
Pochva	J	Vousová cibulka	L
Pons Varoli		Zadní lalok hypofýzy	SL
Povázka (fascia)		Zuby	L
Prostata	L	Žaludek	SL
Průdušinky	P	Žlučník	J
Průdušnice (trachea)	J	Spojivka	J
Rhinencephalon		Srdeční svalovina (Myocard)	
Rty	SL	S	
Sítnice	J	Svaly	SL
Sklovina zubní	L	Šlachy	SL
Slinivka břišní	SL	Štítná žláza	SL
Sliznice (Mucosa)	SL	Tela subseroza	
Slzná žláza		Tepny	S
Srdeční nitroblána (Endocard)		Tlusté střevo	P
S		Tuková tkáň podkožní	SL
Střední ucho	L	Tunica seroza	
Šišinka (epifýza)	SL	Tvrdá plena mozková	
Šourek	J	Uzlík síňokomorový	
Tela submucoza		Varlata	J
Tenké střevo	S	Vaz (Ligamentum)	SL
Thalamus		Vedlejší dutina nosní	P
Tuková tkáň orgánová	SL	Víčko dolní	
Tunica fibroza		Vlasová cibulka	L
Tvrdá plena míšní		Vulva	
Ústní koutky	SL	Zubovina (Dentium)	L
Vaječníky	L	Zvukovod	
Vegetativní nervy	SL	Žíly	P
Vazivo	SL	Žlučovod	J
Vejcovod	L		

Odstranění podřízených periferních ložisek bývá často spojováno s vlastním léčebným procesem, protože dochází k eliminaci subjektivních symptomů, jež člověk přímo nebo zprostředkovaně pociťuje při přítomnosti některé nemoci. Konkrétně lze uvést například klouby,

jejichž problémy spočívají zprvu v mateřském orgánu, kterým jsou ledviny, dále v orgánu určujícím lokalizaci kloubního problému, například dvojice játra-žlučník se promítá do kyčle. Problémy s vlastními mateřskými orgány však člověk subjektivně nepocítí. Pocítí ložiska lokalizovaná do tkání kloubů, a to jak do chrupavky vazivové tkáně, kloubního pouzdra, kloubní výstelky (synovie), tak i do nervového systému periferního i vegetativního, který se na problémech s klouby účastní, a také ložiska lokalizovaná do CNS, kde jsou příčinou problémů s imunitou ve smyslu autoimunity nebo přemrštěné imunitní reakce. Teprve odstranění všech těchto sdružených periferních ložisek může vést k vymizení subjektivních i objektivních nepříjemností spojených s kloubním systémem. Pouhým odstraněním ložisek v mateřských orgánech můžeme dokonce aktivizovat ložiska v kloubech i v nervovém systému a pak je subjektivně nepříjemněji pociťovat. Může tedy nastat zhoršení onemocnění. Proto je třeba postupovat strategicky současně, to znamená, že v jedné detoxikační kúře podáváme jak preparát pro mateřský orgán, tedy Help, tak i preparáty pro podřízené orgány, které jsou již napadeny ložiskem, tedy dřený. Předjdeme tím symptomům spojeným s aktivizací ložiska

O KÓDECH A KLÍČÍCH S VELKÝM K

Teorie Kódů a Klíčů je nosnou teorií našeho detoxikačního systému, jde o poznání světa vztahů mezi tkáněmi. Tedy o vztahy mezi Kódy a orgány a mezi orgány samotnými. Jedná se o základní znalosti, které vedou k pochopení smyslu detoxikační medicíny.

Odstraňování infekčních ložisek z jednotlivých orgánů a tkání je velmi složitá záležitost. Každý orgán se skládá z celé řady tkání, nikoli pouze z jedné homogenní tkáně. Orgán bývá tvořen často sliznicí, podslizniční vrstvou, serózou, podserózní vrstvou, fibrózním pouzdrem a dalšími vrstvami. Ložiska se mohou nacházet kdekoli a v kterékoli vrstvě: v dutině orgánu, jako například v dutině střeva, v dutině

žlučových cest, dýchacích cest, ložiska mohou být i ve sliznici či v podslizniční vrstvě, ve vazivovém pouzdru nebo v jiných vrstvách orgánu. Proto není možné pokládat mechanickou detoxikaci za kompletní; ta zbaví organismus ložisek v dutinách napojených na povrch těla. Jedná se například o střevo, močové cesty, dýchací cesty. Jenomže mechanicky nelze odstranit ložiska z nervové tkáně, ze svalů, šlach, kloubů nebo jiných hlubších vrstev orgánů. Organismus tvoří spletité vztahy, které nejde zjednodušovat, jak to činí současná medicína. Proto není reálné uzdravit jednotlivé orgány pomocí léků oficiální medicíny pouhým působením na ten který orgán.

Čínská filosofie hovoří o *opakovaném vesmíru* – o vesmíru, který je *nejen kolem nás, ale i uvnitř nás*. Při rozboru této myšlenky narazíme na skutečnost, že stejné vztahy, jaké se opakují v celém kosmu, se opravdu dějí i v nás. Kosmos je velmi důmyslný, spletitý organismus, kde existence jedné soustavy je závislá na existenci druhé.

Stejný systém vládne i v našem organismu. Na Zemi neexistuje pouze lidská inteligence. Jsou tu s námi – s lidmi a uvnitř v nás – mikroorganismy. Jejich svět je propojený do jakési formy neobyčejně zajímavé inteligence. Chování světa mikroorganismů je velikou záhadou a my se jen můžeme sklonit před jeho životaschopností a dokonalostí. Jedna část tohoto světa je závislá na lidských bytostech, jiná využívá lidské orgány ke svým cílům, tedy k množení. V našem těle se mikroorganismy chovají velice cílevědomě a promyšleně. S nadsázkou lze říci, že mikroorganismy náš život do značné míry organizují. A to tak, aby jim člověk co nejdéle a optimálně sloužil coby objekt k rozmnožování a k přežívání. Bytí je zařízeno tak, aby na každou zbraň existovala protizbraň. Náš organismus je vybaven k tomu, aby mohl »vést války« s mikroorganismy a s ložisky, které v něm vytvářejí. K tomu účelu slouží jev, který jsme nazvali Kódy. Mikroorganismy si zakódují orgán, ve kterém chtějí žít, tak, aby proti nim organismus nemohl použít svoje obranné síly. Jestliže chceme některý orgán očistit, dostat se k mikrobiálnímu ložisku v něm, musíme tento Kód odhalit. Poté ho musíme rozbít či otevřít. K otevření slouží systém nazvaný Klíče. Většina našich detoxikačních preparátů, především těch, které slouží k odstranění ložisek (to znamená Helpy a

Dreny), ale i preparáty Lymfatex, Vegeton, Streson a další tyto Klíče obsahují. Klíč znamená formuli, kterou se otevírá Kód umístěný ve zcela jiné tkáni než v oné cílové, která má být detoxikována. Kódy se tak nacházejí v kostech, kloubech, vazech, fasciích, bursách a dalších strukturách organismu. Spleťtá síť Kódů a cílových orgánů poskytuje na člověka zcela jiný pohled, než jaký nabízí současná medicína. Porozumění Kódům a jejich vztahům k jednotlivým tkáním umožňuje pochopit celostnost organismu, to, co myslely staré medicínské filosofie pod pojmem *celostní medicína*.

Některé postupy se zdánlivě – z hlediska současné medicíny – zdají nesmyslné, ale při porozumění tomuto systému smysl nabývají. Uvedu příklad: masáž může rozbít některé Kódy a tím ovlivnit některé tkáně. Stejně účinky může mít i mentální působení na člověka, působení energetické, například pomocí elektrické energie, bioenergie produkované biologickými objekty. Vliv mohou mít vůně, drahé kameny a jiné entity, které ani nevnímáme, například zvuky. Můžeme je vnímat jako vibrace, jež mohou rozbíjet právě Kódy. K rozbití Kódu nepotřebujeme silnou mechanickou energii. Je zapotřebí jen částečná změna v energeticko-informačním poli příslušné tkáně. Pokud budeme detoxikaci chápat pouze mechanisticky (lze říci primitivně) jako současná medicína pak nemůžeme na smysl detoxikace nalézt pozitivní odpověď. Teprve při pochopení funkce jemných energií a informací, které k detoxikaci užíváme, při porozumění účinkům těchto faktorů na systém Kódu a pochopení vztahů Kódů k jednotlivým orgánům, můžeme pochopit celý smysl systému detoxikace.

SHRNUTÍ

Pokud jde o informační ovlivnění genetického materiálu, v praktickém použití zatím tato část detoxikačního procesu nemá místo, protože o tomto procesu jsou dosud jen malé a nepřesné znalosti.

Na závěr této kapitoly o praktické detoxikaci malé shrnutí. Detoxikaci provádíme na základě měření přístrojem Salvia, což po dobrém zvládnutí umožňuje velmi přesnou orientaci v toxické mapě

organismu. Rovněž se řídíme logikou věci a zkušenostmi, protože některé problémy jsou pevně spojeny s přítomností určitých toxinů. Detoxikaci můžeme provádět i bez přístroje, neboť se všichni setkáváme se stejnými mikroorganismy i zátěžemi ze životního prostředí. Platí to zejména pro populaci v Evropě a Severní Americe. Je proto možné začít se systematickou detoxikací i bez stanovení přesné toxické mapy.

Detoxikaci provádíme ve čtyřech etapách:

Odstranění mateřských ložisek.

Odstranění volných infekcí.

Odstranění volných toxických zátěží.

Odstranění ložisek z podřízených tkání.

Odstranění solí

Odstranění metabolitů

Velmi často používáme v jedné kúře všechny čtyři kroky, což je optimální postup vedoucí nejrychleji k výsledku. Na počátku je třeba stanovit, které symptomatické orgány dotýchnou osobu psychicky nejvíce obtěžují, a na ty se soustředit, i když se setkáme s tím, že při další kúře bude dotýčný preferovat zase jiné problémy. Každému vždy předem oznamujeme, že detoxikační proces je procesem dlouhodobým, nepřetržitým a stále se opakujícím. Je naprosto nedostatečné, jestliže ho někdo pojímá jako jednorázovou záležitost. Detoxikace znamená životní styl skládající se nejen z užívání detoxikačních preparátů, ale i ze změny složení stravy a chápání její ekologičnosti, ekologie bydlení, pracovního prostředí a projevů psychiky, protože jako součást detoxikace chápeme i nutné proměny v sociální a emocionální oblasti. Je to záležitost velmi složitá, protože například teorie psychologie osobnosti uznává 15 základních typů a dalších 45 podtypů, tedy celkově 60 určitých profilů osobnosti. Každá z nich vyžaduje specifické působení na psychiku, protože každá se dopouští chyb, které je třeba zraním odstraňovat. Bez přemýšlení o své psychice nemůžeme ovšem žádné chyby v našem chování, vnímání ani emocionalitě odstranit. Připočteme-li i zevní vlivy, jež s osobností mohou souviset, ale mohou být také mimo ni, pochopíme, jak je oblast psychiky složitá. Nejlépe se v ní vyzná člověk sám, jestliže je schopen ze svého já vystoupit a

pohlédnout na sebe sama z nadhledu či podhledu, zkrátka z určitého odstupu. Ten, kdo se detoxikací zabývá delší dobu, pochopí, že jde o životní styl, nikoliv o krátkodobý proces vedoucí jen k odstranění nepříjemných symptomů. Jelikož k detoxikaci patří i pohyb a fyzické detoxikační procedury, máme celý život co dělat, abychom tento příjemný a smysluplný životní styl zvaný detoxikace pochopili a realizovali.

•III•

SPECIÁLNÍ DETOXIKACE

ÚVOD

Jednou se novináři ptali Charlieho Chaplina, nakolik ho zajímá budoucnost. Chaplin odpověděl: „Velice. Hodlám v ní totiž prožít zbytek života“

Naše praktické zdraví je závislé na genetické výbavě, životním prostředí, životním stylu a průběžné detoxikaci. Možnost aktivně si organizovat život a relativní dostatek volného času nám umožňují vést zdravý životní styl, to znamená sportovat, jíst zdravou stravu, vyhýbat se škodlivým návykům a stresovým situacím. Někteří z nás mohou ovlivňovat i své životní prostředí pro sebe samé i ostatní lidi a všichni mohou provádět aktivní detoxikaci tkání vlastního organismu.

Detoxikaci organismu můžeme rozdělit do několika okruhů:

Detoxikace vlastních orgánů

Detoxikace nervového systému – CNS, periferního a vegetativního nervového systému a mozkových plen

Detoxikace orgánů imunitního systému

Detoxikace orgánů hormonálního systému

Detoxikace lymfatického systému

Pokládám za důležité zdůraznit, že *nedetoxikujeme onemocnění, diagnózu, ale detoxikujeme jednotlivé tkáně*. Cílem detoxikace je optimalizovat funkci tkáně či orgánu. Nemoci vznikají obvykle kombinací poruch jednotlivých tkání – obranyschopnosti, psychických a nervových struktur, hormonálního systému a především orgánů, jež vykonávají vlastní práci, například trávení, pohon krevního systému, pohyb apod. Z tohoto důvodu se o detoxikaci zdravotních problémů mohu zmínit jen výjimečně, jelikož jde vždy o poruchu jednotlivých tkání a orgánů, a to někdy v tak složitých kombinacích, že do dnešního dne nejsou známy všechny zúčastněné struktury. Proto nás může někdy překvapit, že při detoxikaci tkáně zdánlivě nesouvisející s naším onemocněním může být odstraněn příznak některého zdravotního problému či obnovena funkce orgánu, na nějž jsme právě nesoustředili pozornost. Mnohé vztahy jsou popsány v pentagramu, ale zásadní poznatek je: Vše souvisí se vším.

K detoxikaci obvykle přistupují tři typy lidí:

- Ti, kterým nemoc omezuje jejich životní aktivity a modifikuje plány a cíle.
- Ti, kteří nejsou nemocní, ale tuší, že v jejich orgánech a tkáních se vytvářejí podmínky pro vznik nemoci, i když současná diagnostika ještě tyto změny nedokáže zachytit. Například toxické zatížení jater mění jejich funkčnost, což se nezobrazuje současnými diagnostickými prostředky, čímž vzniká nebezpečí ovlivnění tukového metabolismu, cévního systému, periferního nervstva, imunitních funkcí i psychiky.
- Ti, kteří jsou zdraví, ale chtějí zabránit toxickému zatížení svých tkání a orgánů, a preventivně tak snížit riziko fyzické či psychické nemoci. Tito lidé chtějí rovněž zachovat nezměněnou fyzickou a psychickou aktivitu do co možná nejvyššího věku.

CELOSTNÍ MEDICÍNA A DETOXIKACE

O tom, že toxické zatížení lidského organismu může přinášet zdravotní problémy, nemám po mnohaleté praxi pochybnost. Dlouho však zůstávalo nevyjasněno, jakým způsobem mohou toxiny působit tak rozmanité a značné zdravotní poruchy. Dnes je již zřejmé, že nejde o žádný mimořádný ani nepochopitelný jev. Problémy vyvolané toxiny jsou přirozeně vysvětlitelné fyziologickými projevy, které jsou nezbytné pro existenci organismu.

Toxiny se přenášejí přes imunitu a hormony

Toxiny způsobující poruchy imunity zasahují do chodu celého organismu jednak tím, že umožňují infekcím poškodit funkci orgánů a tkání, a jednak tím, že poškozují obranný systém tkáně. Chybné projevy obranyschopnosti způsobují záněty obvykle chronického charakteru, které nakonec vyvolají poškození funkce tkáně. Poruchy imunity jsou nejčastěji původu centrálního, projevují se tedy prostřednictvím centrálních řídicích orgánů. Mohou však mít i charakter lokální – toxiny poškozují lokální imunitu tkáně a umožňují existenci chronických mikrobiálních zánětů nebo chronických zánětů způsobených samotnou poruchou imunity.

Toxiny poškozují i orgány řídicí hormonální systém nebo vlastní výkonné hormonální orgány. Hormony s celotělovým účinkem mohou svou činností narušovat i vzdálené tkáně na ně citlivé – rozmnožovací ústrojí, prsní žlázu či prostatu. V lidském organismu však mají nezastupitelnou funkci i další hormony jako například štítné žlázy nebo ty vznikající v nadledvinkách. Hormonální porucha se všemi důsledky se obvykle odehrává v ose hypothalamus → hypofýza → nadledvinky → pohlavní žlázy → štítná žláza

Transfer přes ložiska a krev

Toxiny z ložisek lokalizovaných podle pravidel staročínské medicíny poškozují orgány zahrnuté do pěti funkčních okruhů vedoucích mateřskými orgány. Tímto způsobem lze vysvětlit stavbu celostní medicíny, protože jedny orgány ovládají druhé, velmi vzdálené a zdánlivě zcela nesourodé. Vzniká tak složitá síť vzájemně se ovlivňujících struktur, která však nepracuje chaoticky, ale podle přesných pravidel. Pokud je budeme znát a akceptovat, o což se snaží celostní medicína, budeme schopni se poměrně jednoduchým způsobem – detoxikací – bránit poruše různých orgánů, a tím i vzniku závažných zdravotních problémů.

Také poruchy krevního oběhu ať už kvalitativní nebo kvantitativní mají negativní důsledky pro různé části našeho organismu.

Přenos přes nervy

Nervový systém se skládá z několika struktur, a ty lze podle základního dělení rozčlenit na centrální, periferní a vegetativní. Toxiny mohou ovlivnit chod všech tří typů. CNS řídí četné pochody v těle, sbírá informace o situaci v něm a vyhodnocuje je. Špatné hodnocení, jež může vinou toxinů nastávat, má za následek chybné počínání systému a jeho mylné pokyny. Prostřednictvím CNS dochází k poruchám psychiky i k narušení řízení všech dalších dějů v našem těle, prostřednictvím míchy jako součásti CNS k přenosu vlivu toxinů na končetiny a celý hybný aparát. Vlivem toxinů může být vážně narušena i funkce periferního nervového systému, do něhož patří tzv. hlavové nervy, tedy nervy ovládající například ucho a oko, polykání či srdeční a plicní akci.

Velmi významný skrytý element představuje vegetativní nervový systém, nazývaný též autonomní nebo útrobní. Je poměrně málo známou funkční jednotkou v těle, lidé často netuší, jak pracuje. Rovněž lékaři se jen minimálně zabývají jeho funkcí a poruchami. V praxi jsem téměř neslyšel, že by závažnější chyby byly spojovány s jeho funkcí. Je to jistě také proto, že se jen velmi obtížně zkoumá. Vegetativní nervový systém má svoji centrální část, která však není umístěna na jednom

místě mozku. Řízení je rozptýleno do řady mozkových struktur, především do systému pojmenovaného limbický. Řídící úlohu pro vegetativní nervový systém mají však i jiné mozkové struktury: část mozkové kůry zvaná neocortex a struktury mezimozku, prodloužené míchy a míchy.

Vegetativní nervový systém vysílá svá nervová vlákna prakticky do všech orgánů našeho těla. Následkem toho se děje v CNS mohou přenášet do kteréhokoliv orgánu, ale zároveň i změny v nich se mohou přenášet do CNS. V orgánech tvoří vegetativní nervový systém tzv. pleteně (plexy), které představují síť nervových vláken. Kromě toho, že je tato síť napojena na řídicí orgány CNS, slouží i jako anténa zachycující vlivy zevního prostředí. Podle citlivosti se tak vegetativní nervový systém může stát velmi jemnou anténou pro změny atmosférického tlaku, erupce energií v kosmu i elektrické změny v atmosféře, například při bouřce nebo smogové situaci. Vegetativní nervový systém je však schopen zachytit i změny odehrávající se v zemské kůře či v energetických polích ostatních lidí. Čím je více znečištěn toxiny, například těžkými kovy, což jsou velmi vodivé látky, tím je citlivější a tím méně harmonicky pracuje.

Hlavním hráčem je vegetativní nervstvo

Samotný fakt, že je vegetativní nervový systém napojen na limbický systém CNS, ukazuje, že vegetativní nervstvo bude velmi citlivé na lidské emoce. V limbickém systému se totiž odehrává hlavní část emocionálního života člověka. Jestliže někdo bude trpět dlouhodobým napětím způsobeným stresem či podléhat úzkostem, depresím nebo jiným emocionálním patologickým stavům, dojde k jejich přenosu po vegetativním nervstvu a k jejich poškození. Ve vegetativním nervovém systému se mohou vytvářet infekční ložiska jako v kterémkoli jiném orgánu. Díky jeho propojenosti tak mohou vznikat jevy, které zpracovává celostní medicína.

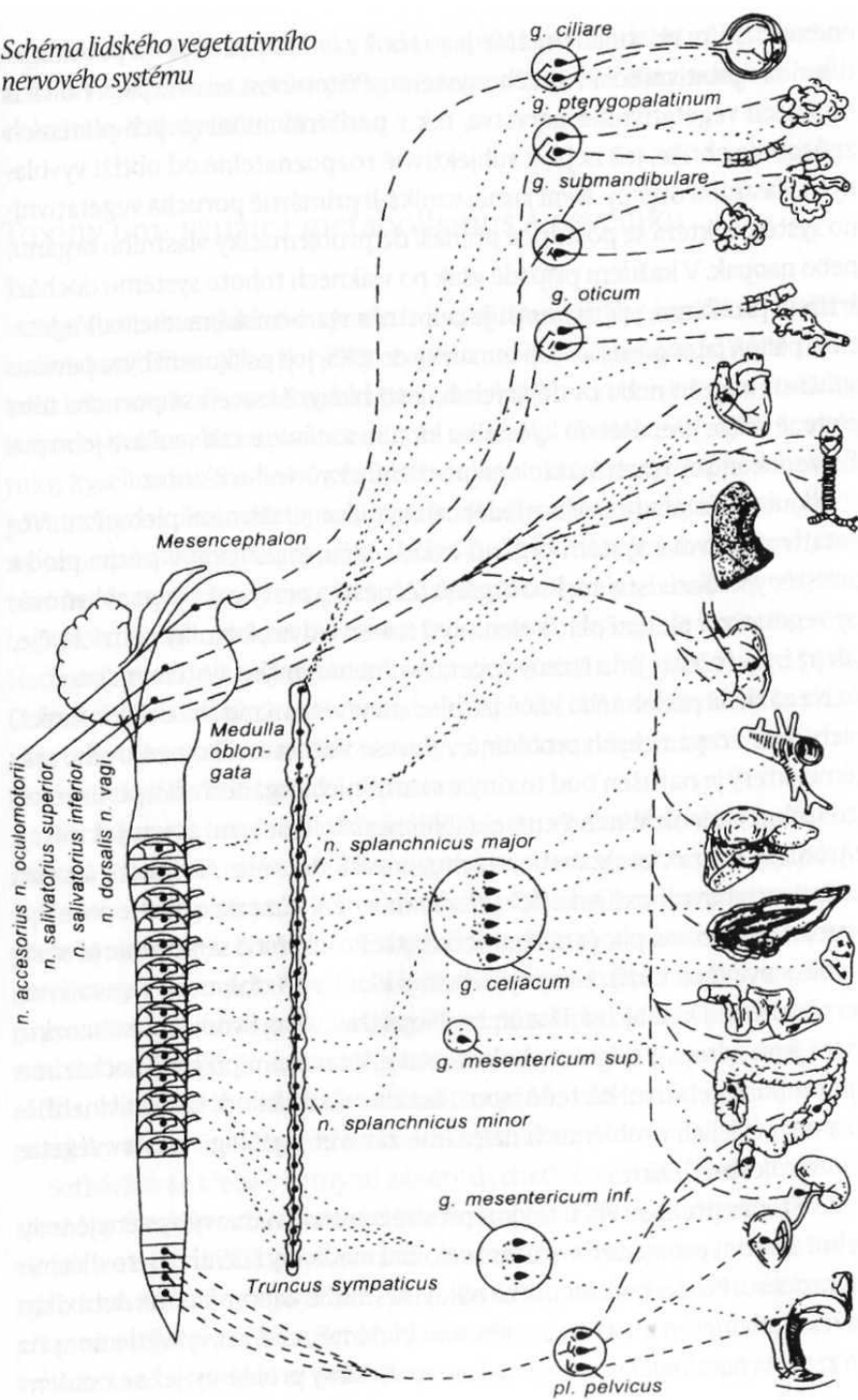
Dlouhodobým výzkumem jsem zjistil, že prakticky jakákoli chronická porucha orgánu je doprovázena poruchou příslušné vegetativní pleteně. Jestliže má někdo dlouhodobé problémy se

žaludkem, je velmi pravděpodobné, že bude narušena jeho vegetativní pleteň plexus gastricus. Její chronické poškození znemožňuje, aby člověk subjektivně cítil svůj žaludek v pořádku tehdy, dojde-li například k vyléčení infekce nebo k zahojení žaludečního vředu. Stejně tak pracuje i slinivka břišní, ledviny, játra a všechny další orgány našeho těla. Moji praxi navštěvuje mnoho pacientů, kteří uvádějí různé obtíže, bolesti či pocity dysfunkce, které nejsou vysvětlitelné onemocněním vlastních orgánů. Jsou totiž zaviněny přenosem problematiky do vegetativního nervového systému. Přítomnost toxinů jak v řídicích orgánech vegetativního nervstva, tak v periferních nervových pleteních způsobuje obtíže, jež nejsou subjektivně rozpoznatelné od obtíží vyvolaných vlastními orgány. Není jasné, vzniká-li primárně porucha vegetativního systému, která se postupně přenáší do problematiky vlastního orgánu, nebo naopak. V každém případě však po vláknech tohoto systému dochází k šíření problému, jak to popisuje celostní a staročínská medicína Vegetativní pleteň jater přenáší svoji tematiku do CNS, její poškození bývá pevnou součástí migrén nebo podobných bolestí hlavy. Zároveň se porucha této pleteně může přenášet do kyčelního kloubu a stává se tak součástí jeho poškození končících artrózou a onemocněním kyčelního kloubu.

Kloubní systém je spoluovládán různými vegetativními pleteněmi. Vegetativní nervový systém orgánů ovládá klouby, jež jsou v pozici plodu umístěny v sousedství těchto orgánů. Zápěstí a prsty ruky jsou ovlivňovány vegetativní pletení plic, kolena systémem ledvin, kotníky pánví. Kyčle, jak již bylo řečeno, jsou řízeny vegetativním nervovým systémem jater.

Na základě podobného klíče lze hledat vysvětlení mnoha dalších funkčních, či tzv. organických problémů v poruše vegetativního nervového systému, který je narušen buď toxiny v centrálních orgánech či v periferních uzlicích a pleteních, nebo emocionálními patologickými stavy, jež mívají chronický charakter úzkosti, strachu, napětí, deprese, žárlivosti, agrese, závisti, vztahovačnosti a dalších. Při onemocnění kůže nalezneme poruchu vegetativní pleteně plic (v učebnicích čínského lékařství si můžeme přečíst, že plíce ovlivňují kůži).

Schéma lidského vegetativního nervového systému

Ledviny ovlivňují klouby a vztah mezi vegetativními pleteněmi a klouby byl již zmíněn. Játra a žlučník ovlivňují oblasti mozku, které jsou zdrojem migrén a bolestí hlavy. V takovém případě nacházíme i poruchu vegetativní pleteně jater. Slezina ovládá žaludek a slinivku břišní a my při jejich problémech nalézáme zároveň patologický stav vegetativních pletení sleziny. Existence přenosu vlivu toxinů přes vegetativní nervový systém je tedy velmi zásadní pro vysvětlení učení celostní medicíny i účinků detoxikačního procesu. Při detoxikaci proto nikdy nesmíme zapomínat na detoxikaci vegetativního nervstva a na vliv emocí na něj, což je i vysvětlením pro tvrzení, že patologické emoce mohou za všechny problémy, jež se v našem organismu vyskytují. Prakticky žádný problém se neodehrává bez součinnosti s vegetativním nervovým systémem, a tím i bez návaznosti na emocionální svět dotyčného člověka

Toxiny umí využít i metabolismus a psychiku

Metabolismus (látková výměna) je zajištěn především střevem, játry a slinivkou břišní. Jeho poruchy mají vliv na celý organismus. Výsledkem toxického zatížení uvedených orgánů, hlavně jater a slinivky jsou poruchy látkové výměny, které mají dopad na celé tělo. Cholesterol a jiné krevní tuky, kyselina močová a mnoho dalších produktů metabolismu sehrávají při mnohých zdravotních problémech zásadní roli. Poruchy látkové výměny jsou způsobeny hlavně přítomností toxinů v dotyčných orgánech, ale také nezdravým životním stylem, tedy přetěžováním metabolismu nefyziologickou, nebiologickou stravou a jejím nekontrolovaným množstvím. Nadbytek musí být stejně přeměněn, což metabolický systém vyčerpává. Odstraněním toxinů se metabolismus zlepšuje, čímž se eliminují toxické vlivy na celý organismus. Tak je opět naplňována idea celostní medicíny a vysvětlen efekt detoxikačních postupů.

Psychika se formuje na základě dědičnosti, vlivů těhotenství a porodu, zážitků z dětství i celého dalšího života, prostředí, vzorů a výchovy. Jak je z předchozí věty zřejmé, je to velmi komplikovaný jev, který se v mozku přeměňuje na naše chování, názory, jednání, vztahy a

mnoho dalších fenoménů zevně patrných. Psychika se ale projevuje i toxickými vlivy na vnitřní prostředí našeho organismu. Negativně působí na všechny předchozí nosiče toxinů jako je imunita, vegetativní nervy a další. Sama o sobě však může ovlivňovat kvalitu funkce tkání a orgánů, a tak se negativní projevy psychiky výrazně podepisují na celém organismu.

Setkávám se třeba s četnými záněty dýchacích cest, jež mohou být odstraněny trvalým snížením psychického napětí, v němž postižení žijí. Stejně tak lze uvádět příklady z oblastí trávení, krevního oběhu a jiných tělesných funkcí. Změny v psychice, jichž lze dosáhnout tréninkem, se budou příznivě projevovat ve zlepšení funkce celého organismu – nebudou se tvořit ložiska a ta stávající se zklidní a přestanou produkovat toxiny.

DETOXIKACE PLIC

Dýchací ústrojí se skládá z plic, průdušinek, průdušek, průdušnice, hrtanu, hltanu, soustavy mandlí, nosní dutiny a vedlejších dutin nosních. Je tedy tvořeno různými orgány, v nichž nacházíme jak obecně platné toxiny, tak i toxiny specifické pro určitou tkáň. Základním problémem dýchacího ústrojí jsou záněty, ale z detoxikačního hlediska nás zajímají i další procesy, které v něm mohou probíhat – degenerativního, nádorového (ať už zhoubného či nezhooubného) nebo cystického charakteru. Příčiny zánětů mohou být jak mikrobiálního, tak i imunitního původu, proto v dýchacím ústrojí nacházíme důsledky zánětů způsobených alergií i autoimunitními procesy. Vzniká v něm velmi mnoho hlenových ložisek díky snadnému přístupu infekčních agens i tvorbě hlenu. Přes dýchací ústrojí se odstraňuje hlen i z dalších částí našeho organismu, proto zbavování se hlenu v historii vždy patřilo k očištným procesům. Jóga i ajurvéda velmi dbaly na likvidaci hlenu z horních cest dýchacích, například čištěním nosních dutin, stejně jako z dolních dýchacích cest pomocí různých dechových cvičení. Rovněž při

odstraňování hlenu ze žaludku a provokováním dávivého reflexu vzniká kašlací reflex, čímž dochází k odhlenění dýchacího ústrojí.

Hlenová ložiska v dýchacím ústrojí vznikají obvykle jako první, a proto se s nimi setkáváme již u velmi malých dětí. Jsou pak jednou z hlavních příčin jeho chronických a recidivujících zánětů. K těmto příčinám je třeba přičíst i vztah k dalším orgánům – trávicím a hlavně imunitním, a to jak prostřednictvím procesů snižujících imunitu, tak procesů alergizujících a autoimunitních. Do detoxikace dýchacího ústrojí patří i jeho relaxace, především pomocí dechových cvičení, což je specifická oblast, která nebude v této kapitole probírána. Samozřejmě, že mezi činnosti sliznic dýchacího ústrojí patří produkce hlenů, která ho nejen chrání před průnikem mikroorganismů, ale také zvlhčuje sliznice a umožňuje jeho funkčnost. Přemíra hlenu, ale především jeho zahušťování však patří mezi patologické jevy. K nadbytku hlenu jak v dýchacím ústrojí, tak i v ostatních částech těla přispívá mléčný hlen obsažený především v různých druzích koncentrovaných mléčných výrobců.

Při odstraňování infekčních ložisek je třeba si uvědomit, že se mohou nacházet nejen v hleny na sliznicích, ale i v podslizničních strukturách, a proto jsou pak obtížně diagnostikovatelná a někdy i těžko odstranitelná. Detoxikaci dýchacího ústrojí si můžeme rozdělit do několika etap.

Odstranění ložisek, volných toxinů a mikrobů

Hlenová ložiska odstraňujeme preparátem RespiHelp z dolních cest dýchacích, tedy z plic, průdušinek a průdušek. Tyto bylinné tablety užíváme obvykle v dávce 2 ráno a 2 večer u dospělého, u dětí podle věku od půl tablety 2x denně do 1 tablety 2x denně. Horní cesty dýchací zbavujeme ložisek preparátem Respidren, což je bylinná tinktura, kterou dávkujeme v množství od 2x5 kapek po 2x10 kapek denně. Při specifických potížích astmatického charakteru detoxikujeme rovněž preparátem Joalis Astmex v lihové formě nebo Joalis Bambi Astmin ve formě fruktóзовé určené dětem.

V dýchacích cestách se mohou vyskytovat veškeré toxické látky, které nacházíme v dýchaném vzduchu. Jen pro přehled: chemikálie, radioaktivní látky, těžké kovy, produkty automobilové dopravy, kosmetické spreje a další. Využíváme proto detoxikačních účinků informačních preparátů Antichemik, Antimetal, Ionyx, Supertox a dalších. Všechny jsou shrnuty do informačního komplexu Joalis Pulmo. Užívají se v dávce 1-2x denně 5 až 20 kapek podle věku a tělesné váhy. U dětských pacientů či u lidí, kteří z nějakého důvodu nesnášejí lůh obsažený v uvedených přípravcích, používáme preparáty Joalis Bambi Bronchi a Abelia Centralis na bázi fruktózy.

Vzhledem k tomu, že v dýchacích cestách se mohou nacházet mikroorganismy typu bakterií, virů, plísní, prvoků, parazitů i chlamydií, je nutno současně řešit i problematiku imunitního systému. K tomu odkazují čtenáře na příslušné kapitoly.

Strategie odstranění mikroorganismů vyžaduje dodržení postupu, při němž současně detoxikujeme imunitní orgány. K likvidaci infekcí používáme informační preparáty Antivir, No bacter, Yeast, Para para, Zooinf a Chlamydi podle toho, o jakých mikroorganismech předpokládáme, že tvoří infekční zátěž dýchacího ústrojí.

Z prostředků mechanické detoxikace jednoznačně vedou inhalační techniky – jak ty všeobecně účinné, což znamená inhalace solných roztoků a tedy i minerálek, tak i inhalace bylinných vývarů, především cibulových a česnekových, ale i z podbělu nebo divizny. Do inhalátorů je rovněž možné aplikovat bylinné komplexy, v tomto případě Respidren, i informační, tedy Joalis Pulmo, nebo jiné informační preparáty vedoucí k detoxikaci dýchacího ústrojí.

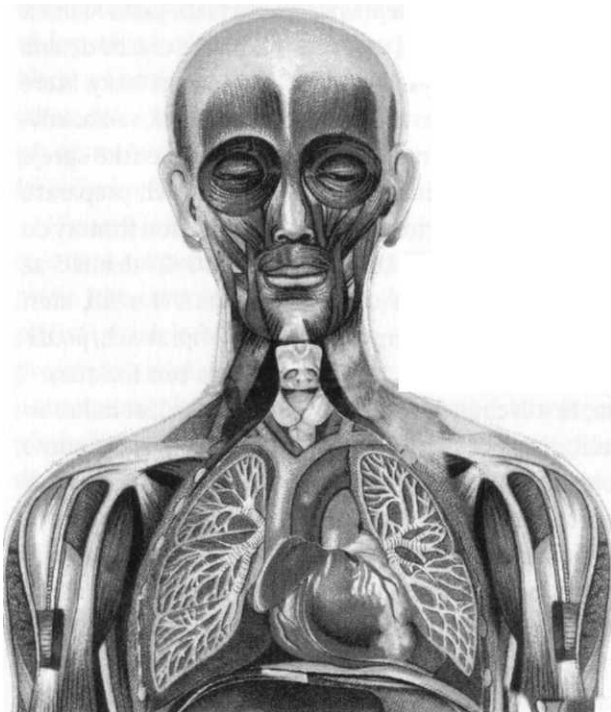
Symptomatologie zánětu však může pokračovat k úplné plicní detoxikaci. Důvodem mohou být toxiny z lymfatických uzlin, kterých je kolem dýchacích cest velké množství a velmi často se v nich udržují infekční ložiska. Proto upozorňuji na důležitost preparátu Lymfatex při detoxikaci dýchacího systému. Rovněž je třeba vyzvednout preparát Antimetal, který se používá na nejčastější toxiny nervových vláken ovlivňující funkci dýchacího systému. Z nervových struktur, které jsou do dýchání zapojeny, je třeba jmenovat bloudivý nerv – nervus vagus, z autonomního nervstva jeto plexus pulmonalis. V rámci souvztažnosti

orgánů (z celostního hlediska) mohou být plíce ovlivněny i jinými orgány. Využíváme proto i preparáty typu Infodren, které nám zajistí přítomností tzv. Klíčů komplexní vliv na imunitní systém, nervový systém i vlastní dýchací systém a souvztažné orgány.

Uvedený detoxikační postup nenahrazuje lékařské ošetření.

DETOXIKACE SRDCE

Z hlediska celostní medicíny má srdce vliv nejen na tepny (arterie), ale i na dvanácterník (duodenum) a emoce; zde je jeho působení dokonce zásadní. Z anatomického hlediska se skládá ze srdeční výstelky (endokard), svalů (myokard) a obalu (perikard). S ohledem na funkci srdce jsou velmi důležitá nervová centra a svazky v nichž vznikají automatické vzruchy řídící stahy srdeční svaloviny zcela rytmicky podle zátěže, kterou organismus vykonává. Jde tedy o variabilní systém reagující na potřeby těla, který lze v současné době do značné míry simulovat přístrojem (pacemaker).

*Dýchací ústrojí
a srdce*

V srdeční výstelce, svalovině i obalu se vyskytují ložiska jako v jiných orgánech, jen s tím rozdílem, že subjektivně nezpůsobují velké problémy. Jejich důsledkem bývají poruchy rytmu, které člověk subjektivně vnímá a jež mají při dlouhodobém trvání za následek oslabení svaloviny, vznik srdečních slabostí a tzv. stařeckého srdce. Svalovina pak musí být farmakologicky povzbuzována a poruchy srdečního rytmu regulovány pacemakerem.

Nejzávažnějším důsledkem toxického zatížení srdce je ovlivnění tepenného systému a vznik změn v něm i vytváření ložisek v tepnách, což má za následek porušení tepenné výstelky, a tím intaktnosti stěny, a vznik všech důsledků, které známe z procesu zvaného arterioskleróza. Tato onemocnění vznikají v kombinaci s toxickým zatížením dalších orgánů, především jater. Většina nemocí totiž představuje kombinaci poruch funkce různých orgánů v důsledku jejich toxického zatížení.

Z toxických zátěží srdce můžeme jmenovat především mikrobiální, zejména borrelií, která napadá srdeční svalovinu i nervový systém srdce a osrdečník a následně způsobuje záněty. Z dalších mikroorganismů jsou časté virové záněty chřipkového původu nebo vyvolané viry z řádu Koksackie. Srdeční výstelka je narušována toxiny mikroorganismů z ložisek v jiných orgánech, například v mandlích nebo v plicním systému, především streptokoků, borrelií a dalších. Následkem imunitních reakcí vůči nim vznikají záněty srdeční výstelky i svalu, dochází k poruchám funkce chlopněho i nervového a svalového systému.

Detoxikace srdce má význam především v prevenci onemocnění tepen, které je nejčastější příčinou smrti i invalidity. Může též odstranit subjektivní obtíže projevující se poruchami rytmu či vyplývající z nepříjemných pocitů srdeční akce, tlaku, bodání aj. Srdce jako zdravý orgán člověk nevnímá, takže jakékoli vědomí jeho existence působí silně na emoce a vzbuzuje strach. Typickým obsahem strachu jsou myšlenky na smrt a obavy z ní. Není proto divu, že ložiska a toxické zatížení srdce často vedou k návštěvám pohotovostí a k nutkání navštěvovat lékaře, což může vést k diagnóze srdeční neboli neurocirkulační neurastenie, jak bývá tento stav nazýván.

Z dalších toxických zátěží nacházíme v srdci volné toxiny jen výjimečně, protože srdeční sval je před nimi fyziologicky chráněn. Velkou úlohu v tom hraje dědičnost. Ložiska v srdci snáze vytvářejí lidé, kteří mají v rodinné anamnéze srdečně-cévní problémy. Tendenci k nim lze odhalit preparátem Genom IM, který diagnostikuje genetické informace k srdečně-cévní problematice. Jeho pozitivita znamená, že se srdečně-cévní problematika musí realizovat. Zda se tak stane, záleží na životním stylu a užívání ochranných prostředků proti vzniku cévních problémů a arteriosklerózy. O nich bude řeč při detoxikaci tepenného systému.

Detoxikaci srdce provádíme preparátem CorHelp, který rozpouští ložiska ve všech srdečních strukturách (ve výstelce, svalovině i obalu). Užívá se 2x denně 1/2 -2 tablety. Jeho účinek je vnímán subjektivně pozitivně jen výjimečně, ale má, jak vyplývá ze statistik o nemocnosti a úmrtí, velmi důležitý preventivní charakter. Při jeho užívání je třeba vědět, že neřeší další ložiska v cévním systému, a proto onemocnění může pokračovat dál.

Pro periferní orgány tohoto okruhu je určena bylinná tinktura Cordren rozpouštějící ložiska v tepnách, dvanácterníku a sinovém i komorovém uzlíku, tedy v nervových strukturách, jež zajišťují automatické elektrické vzruchy potřebné pro práci srdce. Ložiska ve dvanácterníku nejen způsobují jeho záněty a tvorbu vředů, ale i funkční poruchy, které se projevují jako zvýšená únava, slabost, poruchy zažívání a bolesti kolem pupku.

V učebnicích čínské medicíny bývá uváděn vztah mezi tenkým střevem a srdcem, proto upřesňují, že z tenkého střeva má k srdci vztah právě dvanácterník (duodenum). Současně s řešením protivirové a protibakteriální imunity je srdečně-cévní systém třeba detoxikovat i od mikrobiální zátěže – borrelií, chlamydií, helicobacteru a virů, především grippe virů a koksackií, které jsou pro tento systém typické. Mikrobiální zátěž je detoxikována preparáty Antivir, Helicob, Spirobor a Chlamydi.

Závažným problémem je usazování těžkých kovů v oběhovém systému, proto je dobré ho detoxikovat preparátem Antimetall. Ionox zase zbavuje srdce a tepny radioaktivních látek.

O detoxikaci srdečního okruhu bylo napsáno již mnoho, hlavně v oblasti stravy a jejích doplňků. Z výživových hledisek je prokazatelně vhodný zelený čaj, olivový olej, česnek a nenasycené mastné kyseliny obsažené v mořských rybách. Uvádějí se i pozitivní efekty sóji, sójových výrobků a mnohých dalších potravin. Ve světě je velmi oblíbená mechanická detoxikace oběhového systému, která však nezasahuje srdeční ložiska, ale pouze cévní. Jde o detoxikaci cheláty. Jsou to látky umělého i přírodního původu, které na sebe váží především těžké kovy a radioaktivní látky. Aplikují se obvykle v infuzích, jsou však k dispozici i ve formě užívané přes zažívací ústrojí. V Česku se tato léčba rozšířila jen velmi málo i z důvodu nedostatku vhodných preparátů, ale v USA a některých zemích západní Evropy je velmi populární a přináší zajímavé výsledky. Nutno ovšem mít na paměti, že i tak je naprosto nejučinnější prevence a jakékoli závažnější poškození oběhového systému a srdce je detoxikaci již jen obtížně zvládnutelné. Prevence je přitom velmi jednoduchá. Je třeba si neustále uvědomovat, že ložiska v tepenném systému se nevytvorí, nejsou-li vytvořena v srdci. A ta jsou popsáním způsobem velmi snadno a dobře odstranitelná.

Z dalších preparátů je třeba vyzvednout důležitost podávání Lymfatexu. Lymfa ze srdečního svaluje odváděna do uzlin kolem dýchacího systému a právě blokáda odtoku lymfy může pro srdce představovat vážný problém. Mnohé symptomy toxického poškození srdeční svaloviny jsou způsobené hromaděním toxinů při špatné průchodnosti lymfatického systému.

I preparát Vegeton a všechny další prostředky detoxikačního systému pro vegetativní systém budou pro srdce důležité, neboť srdeční elektrický aparát spadá do autonomního nervového systému a poškozují ho stejné toxiny jako ostatní vlákna a uzliny v autonomním nervovém systému. V srdci se mohou nacházet i staré infekce chřipkového původu, tedy kategorie influenza virů, které mohou dlouhodobě poškozovat srdeční sval, a stejně tak viry typu coksackie, které mají afinitu k srdečnímu nervovému systému. Neopomíjíme Infodren I + II + III + IV, které zajišťují odstranění ložisek z příbuzných souvztažných struktur.

Uvedený detoxikační postup nenahrazuje lékařské ošetření.

DETOXIKACE JATER A ŽLUČNÍKU

Játra, žlučník a žlučové cesty jsou z hlediska detoxikace velmi důležité, a proto je třeba jim věnovat maximální pozornost. Jestliže říkám z *hlediska detoxikace*, znamená to, že vedle všeobecně deklarované funkce jater uznává celostní medicína i detoxikace další jejich významný vliv na chod našeho organismu.

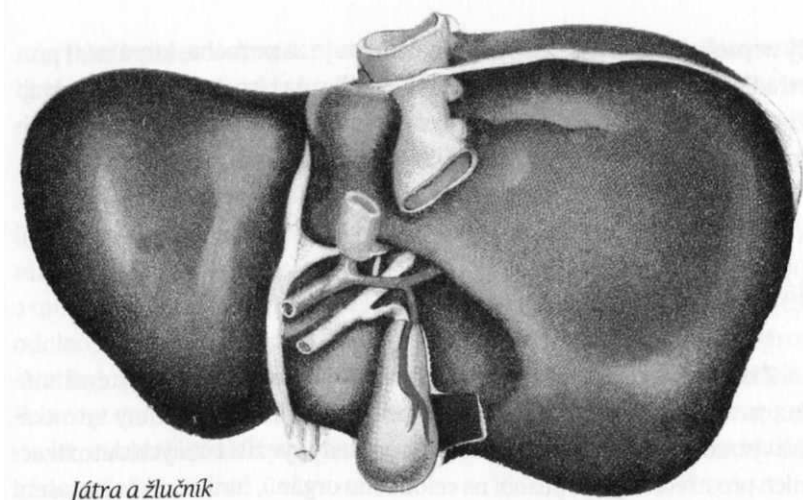
Játra mají v zásadě dvě funkce. Jednou z nich je výroba žluče, která obsahuje žlučové kyseliny (saponiny) a cholesterol. Žluč odchází přes žlučové cesty do žlučníku, odkud se jeho stahy vylučuje přes vaterskou papilu do dvanácterníku. Ve střevě slouží žluč k trávení tuků, k jejich emulgaci. Cholesterol se vstřebává do krevního oběhu a je organismem využíván především ke stavbě hormonů. Tvoří rovněž součást stěny buněk a dalších struktur v lidském těle. Velká většina cholesterolu se tedy vytváří v našem organismu a jen menší množství přichází s potravou. Vylučování cholesterolu je regulováno senzory v játrech podle potřeby organismu a dodávek stravou. Vysoká hladina cholesterolu je tedy způsobena poruchou regulace jeho tvorby v játrech. Vedle této poruchy se můžeme potkávat i s narušením celkového tukového metabolismu, jež rovněž souvisí s jaterní funkcí. Žlučové kyseliny jsou také nezbytnou látkou potřebnou k trávení, ale zároveň se mohou stát nebezpečnými, jestliže delší dobu působí ve větším množství na tlusté střevo, jsou pokládány za karcinogenní, tedy za látky, které mohou provokovat vznik karcinomu.

Druhou oblastí, kterou játra ošetřují, je vlastní detoxikace organismu. V játrech se dokončují metabolické procesy mající začátek ve střevech, odkud veškerá krev proudí přes játra a kde probíhá zpracování živin. Stejně tak přes ně proudí i všechny jiné látky, například léky nebo látky vytvářející se v našem těle, které jsou zde rozkládány, metabolizovány a připravovány k likvidaci, vyloučení, tedy detoxikovány. Tímto způsobem dochází například k rozkladu purinů,

jakožto zbytků metabolismu živočišných bílkovin a jiných potravin. Vzniká kyselina močová, která je dále metabolizována a vylučována ledvinami. Jestliže dojde k poruše jejího metabolismu, začne se v těle hromadit a následkem jsou zdravotní poruchy, například dna. A takto bychom mohli hovořit o několika tisících dalších reakcí, které jsou zajišťovány enzymatickými pochody v játrech. Jak vidno, játra jsou tedy velmi složitým orgánem. Naštěstí mají silnou schopnost regenerace, a tak jsou i po větším poškození schopna obnovy.

Játra, cirrhóza a steatóza

V játrech dochází k zánětům. Chronické nacházíme tehdy, když toxiny – ať už mikrobiální (například virové infekce), chemické (například alkohol a jiné jedy) nebo jiného charakteru – v játrech přetrvávají a nejsou likvidovány. Chronický zánět zhoršuje funkci jaterní buňky, čímž dochází k poruše různých metabolických procesů, včetně tukového metabolismu. Jako u všech orgánů, i vůči jaterní tkáni mohou působit poruchy imunity, a tak autoimunitní porucha vyvolává chronický zánět jater a vazivovou přeměnu jaterní tkáně, což znamená onemocnění cirrhózou. Jindy dochází k poruše metabolismu tuků, část jaterní tkáně je jimi nahrazena, a vzniká tak steatóza, což je rovněž významná porucha jaterní funkce.

V jaterní buňce se také děje vylučování žluči. Mezi těmito buňkami jsou založeny žlučovody, které se stékají jako povodí řeky do stále silnějších žlučových kanálů, až ústí společným žlučovodem do žlučníku. Při poruše složení žluče může docházet k vysrážení solí a ke vzniku žlučových kamenů.

Ty nepatří do oblasti detoxikace, pokládáme je za poruchu, která není prostředky detoxikace řešitelná. Žlučové kanálky na různé úrovni se ucpávají žlučí, žlučovými kyselinami a cholesterolem a žlučové cesty tak bývají velmi častým místem pro vznik infekčních ložisek.

Játra a imunita

Z hlediska infekčních ložisek rozdělujeme játra na tři oblasti: jaterní buňku, jaterní žlučovody a jaterní žlučové cesty a žlučník. Všechny tyto tkáně vyžadují zvláštní detoxikační přístup, tedy využití různých detoxikačních prostředků. Játra působí na celou řadu orgánů, funkcí a tkání v našem těle. Za velmi důležité je považujeme proto, že významným způsobem ovlivňují CNS, především centra, která regulují a řídí imunitní procesy. A tak v celostní medicíně shledáváme působení jater na poruchu protinádorové imunity, event, na poruchu autoimunitního a alergického charakteru.

Jak jsem již uvedl, játra mohou být příčinou poruchy metabolismu tuků. Ta pak hraje významnou roli při vzniku cévní sklerózy, tedy ukládání cholesterolu a dalších látek na stěnách cév. K tomu dochází v kombinaci s toxickým zatížením srdce jako vůdčího orgánu oběhového systému.

Játra, žlučník i žlučové cesty detoxikujeme od ložisek preparátem LiverHelp. Jde opět o bylinné tablety, které užíváme v dávce 2x1/2 až 2x2 tablety denně nejméně 20 minut před jídlem nebo po něm. Jsou vytvořeny z bylin v každém případě neškodných, pro tělo nezátěžujících a v dávce z farmakologického hlediska velmi nízké. To je umožněno tím, že metoda detoxikace podle MUDr. Josefa Jonáše využívá především rezonančního efektu bylin, jejich efekt farmakologický je vedlejší a méně významný.

Játra, nadledvinky a dvanácterník

Bylinná tinktura Liverdren má za úkol rozpouštět ložiska v některých příbuzných orgánech (dle moderní medicíny s játry nijak nesouvisejícími), například v poševní sliznici, protože vagina podléhá játrům. Liverdren bude tedy podáván v souvislosti s gynekologickými problémy, jak je možné se dočíst v kapitole o detoxikaci gynekologického ústrojí.

Dalším orgánem velmi důležitého charakteru jsou nadledvinky, které z pohledu celostní medicíny náležejí játrům, nikoli však celé, ale pouze jejich kůra. Ta produkuje pohlavní hormony a kortizon, hormonu, který má pro lidský organismus velký význam. Děje poškozující funkci nadledvin a umožňující vznik jejich toxického zatížení tedy negativně ovlivňují nejen odolnost organismu vůči stresu (kortizon patří mezi protistresové prostředky), ale také poškozují protizánětlivou ochrannou funkci nadledvin. Proto se mohou objevovat různé bolesti velmi neurčitěho charakteru – nervů, šlach či kloubů. Jsou způsobeny zhoršenou hormonální produkcí kůry nadledvin.

Obdobná porucha může vést k poškození ženského hormonálního cyklu (nepravidelná menstruace, její zástava) a také ke skrytým hormonálním problémům v období klimakteria nebo při onemocnění orgánů hormonálně citlivých, jako jsou prsní žlázy či děloha U mužů se toxické zatížení kůry nadledvin může projevat jako porucha potence ve smyslu erekce i libida. Detoxikaci nadledvin provádíme rovněž preparátem Liverdren.

Třetím orgánem, který bylinná tinktura ošetřuje, je místo, kudy se vlévá žluč do dvanácterníku (papila duodeni) a kudy do něj přicházejí trávicí fermenty ze slinivky břišní. Při toxickém zatížení a křečích (spasmech) tohoto svalu dochází k bolestivým stavům a k poruchám trávicího systému.

V játrech a žlučových cestách nacházíme rovněž celou řadu volných toxinů, protože jimi prochází veškerá krev z našeho těla a játra vychytávají veškeré toxiny, neboť jiný detoxikační systém náš organismus nemá. Játra proto detoxikujeme od všech volných toxinů, které známe, tedy od chemických látek, pesticidů, těžkých kovů, zbytků léků, produktů automobilové dopravy či kosmetického průmyslu.

Neméně důležité je detoxikovat je i od metabolitů vznikajících z různých potravin, které jimi rovněž procházejí. Využíváme k tomu preparáty Antidrog, Supertox, Metabol, Antimetal, Ionyx a další. Při komplexním působení na játra používáme preparáty Joalis Hepar (v lihové formě) či Abelia Solis (ve fruktóзовé formě) a metabolické preparáty Joalis Metabex a Abelia Metabolis. Z mikrobiálních detoxikačních preparátů využíváme především protivirový preparát Antivir, ale protože se v játrech poměrně často usazují i infekce přenášené zvířaty, nezapomínáme ani na informační preparát Zooinf a preparát Para-para řešící zátěž parazitární.

Játra a mechanické očisty

Při detoxikaci jater nikdy nezapomínáme na detoxikaci CNS preparáty působícími na imunitní systém (Minddren). Toxiny vznikající v jaterních a žlučových ložiscích velmi výrazně ovlivňují i okolní zažívací orgány, tedy slinivku, žaludek a střevo. Při zdravotních obtížích nikdy nezapomínáme důsledně detoxikovat játra a žlučové cesty. K mechanické detoxikaci žlučových cest využíváme lázeňské minerální vody především karlovarského původu, avšak i zde musí být provedena individuální indikace jednotlivých pramenů, pro niž jsou vytvořeny testovací preparáty umožňující zjišťovat vhodnost jednotlivých pramenů individuálně, a tím zvyšovat jejich účinnost při detoxikaci příslušných orgánů. Některé všeobecně uznávané přírodní preparáty (např. Ostropestřec mariánský a jeho aktivní látka filimarin) působí na zlepšení funkce jaterní buňky, povzbuzují ji k výraznější činnosti, ale nemají významnější detoxikační charakter. Za velmi cennou považujeme kúru v angloamerické literatuře nazývanou *liverclean*. Překlad *jaterní očištná kúra* je zavádějící, protože uvedená kúra nemá vliv na detoxikaci jaterní buňky, a nemůže tedy být za tímto účelem používána. Má však velmi výrazný vliv na detoxikaci žlučových cest, žlučníku a tlustého střeva a prakticky jako jediná razantně odstraňuje cholesterolové usazeniny, v nichž se nacházejí infekce způsobující značné zdravotní problémy. Po opakovaných kúrách pro očistu žlučových cest a střeva dochází velmi často k výrazným

pozitivním zdravotním změnám a k obnovení životní vitality. Je vhodnější pro lidi se zpomaleným metabolismem, mající sklony k obezitě a ukládání tuku, tedy pro lidi s poruchou tukového metabolismu, protože tuk je velmi častým materiálem pro vznik ložisek v těchto orgánech.

Důležité budou rovněž Infodren I, II, III, IV – základní preparáty celostního přístupu. Nelze opomenout ani Vegeton, neboť autonomní (vegetativní) systém se výrazně podílí na regulaci metabolismu.

Jaterní čistící kúra

Jaterní očistu je vhodné opakovat v prvním roce 4-7x, ve druhém 4x, ve třetím 2x a každý další rok alespoň 1x.

Ingredience

Magnesium Sulfuricum (síran horečnatý) nebo Glauberova hořká sůl (síran sodný)

Olivový olej – 200 ml

Čerstvá šťáva z růžového grapefruitu (1 velký nebo 2 malé) – 200 ml

Plastové brčko

Pro jaterní kúru zvolte nejlépe sobotu, abyste v neděli mohli odpočívat. Den před touto kúrou přerušete ledvinovou, pokud ji právě aplikujete.

Čtvrtek

Nejezte tučná jídla, pouze vařené cereálie, ovoce, chléb a med (žádné máslo ani mléko). Brambory a zeleninu vařte pouze ve vodě. Vytvoří se tak větší tlak v játrech, jehož působením dojde k vytlačení více žlučových kaménků.

Pátek

Do 14:00 pijte pouze jablečnou šťávu v jakémkoli množství, alespoň však 1 litr. Dobré je použít šťávu z čerstvých jablek. Mezi 14:00 a 18:00 NIC NEJEZTE ANI NEPIJTE! Pokud toto pravidlo porušíte, budete se

cítit špatně. Připravte si hořkou sůl. Rozmíchejte 4 lžice v 0,6l vody. Jedna dávka činí 1,5 dcl. Roztok uchovejte v lednici.

V 18:00 vypijte první hrnek hořké soli (150 ml). Můžete přidat 1/8 lžičky vitaminu C v prášku pro zlepšení chuti. Sůl můžete zapít několika doušky čisté vody. Vyndejte z lednice olivový olej a grapefruit, aby se zahřály. Mezi 18:00 a 20:00 NIC NEJEZTE ANI NEPIJTE!

Ve 20:00 vypijte další hrnek soli. Od dvou hodin jste nejedli, ale přesto nebudete cítit hlad. Časové rozložení kúry je velmi důležité, uvedené časy byste měli dodržovat s odchylkou maximálně 10 minut. Mezi 20:00 a 21:45 NIC NEJEZTE ANI NEPIJTE!

Ve 21:45 nalijte do uzavíratelné pùllitrové nádoby 200 ml olivového oleje. Do jiného hrnku vymačkejte grapefruit a vidličkou odstraňte dužinu. Měli byste získat min. 200 ml šťávy. Šťávu přilijte do olivového oleje. Uzavřete nádobu a pořádně jí zatřepejte. Můžete také nejdřív vypít olivový olej a pro zlepšení chuti ho zapít grapefruitovou šťávou. Nyní navštivte toaletu (jednou nebo vícekrát, i kdybyste se měli zpozdit na dávku ve 22:00). Dbejte však na to, abyste se nezpozдили víc než 15 minut. Dále si připravte elektrickou dečku nebo termoláhev s horkou vodou.

Ve 22:00 vypijte připravený nápoj z olivového oleje a grapefruitové šťávy. Zkuste pít přes široké brčko, usnadní vám to polykání. Při pití pokud možno stůjte. Dávku vypijte do 5 minut. Ihned si jděte lehnout. Pokud si nelehnete, mohli byste narušit celou čistící kúru. Čím dříve si lehnete, tím více kaménků opustí vaše tělo. Lehněte si na záda s hlavou mírně zvednutou na polštáři. Snažte si představit, co se děje ve vašich játrech. Pod pravé žebro na jaterní krajinu si přiložte termoláhev nebo elektrickou dečku. Nejméně 20 minut zůstaňte v absolutním klidu. Ucítíte, jak se žlučové kaménky posunují ve žlučovodech. Díky hořké soli vám to nebude působit bolest.

Sobota

Nevstávejte dříve než v šest hodin ráno. Pokud je vám nevolno, počkejte s další dávkou hořké soli. Můžete si lehnout zpátky do postele.

V 7:00 vypijte třetí dávku hořké soli.

V9:00 vypijte čtvrtou (poslední) dávku hořké soli. Můžete se vrátit do postele nebo být již ve svislé poloze – popocházejte. Již od pátku doporučujeme mazat konečník čistou vazelínou. Kaménky, které opouštějí tělo, jsou doprovázeny množstvím žluči, která je při kontaktu s kůží agresivní. Dbejte zvýšené osobní hygieny.

Za další dvě hodiny se můžete najíst. Začněte ovocnou šťávou. Za půl hodiny můžete jíst ovoce a za další hodinu běžné (i když lehké!) jídlo. U večere byste se již měli cítit zdraví.

Jak jste byli úspěšní?

Ráno počítejte s průjmem. Ve stolici naleznete zelené kaménky, které potvrzují, že nejde jen o zbytky jídla. Stolice většinou klesne ke dnu, ale kaménky plavou na povrchu, neboť obsahují cholesterol. První kúra vám může pomoci na několik dnů, ale jak se budou zbylé kaménky posouvat dopředu, symptomy vašich problémů se mohou vrátit zpět. Jaterní kúru zopakujte po šesti týdnech. Nikdy ji však neprovádějte, jste-li nemocní.

Někdy jsou žlučovody plné krystalků cholesterolu, které se nenormovaly do kamenů. Vypadají jako smetí plovoucí na povrchu vody v záchodové míse. Mohou být zbarveny dohněda. Zbavit se jich je stejně důležité jako zbavit se kamenů. Po jaterní kúře se můžete cítit jeden nebo dva dny nemocní, ale většinou jenom v případě, že byla zanedbána ledvinová čistící kúra

Další mechanickou očistu představují kávové klystýry. Dělají se z tzv. filtrované kávy tak, že na 1 litr vody dáme 2 lžičce nahrubo mleté kávy, kterou převaříme a přefiltrujeme přes kávové filtry. Vlažný kávový odvar se použije jako klyzma v zařízení, které k tomuto účelu slouží. Tento způsob očisty jater našel velké uplatnění v přírodní léčbě některých nádorových onemocnění, protože výrazným způsobem detoxikuje jaterní funkci, která je velmi důležitá při léčbě nádorového onemocnění, jak bude uvedeno v kapitole o detoxikaci při nádorových chorobách (viz str. 217).

Uvedený detoxikační postup nenahrazuje lékařské ošetření.

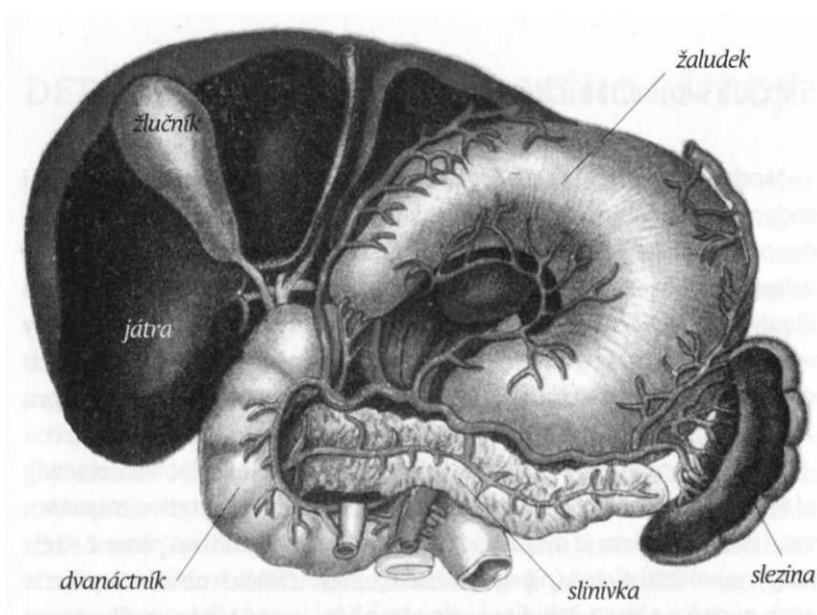
Slezina subjektivně nepůsobí žádné obtíže a lékařská věda se o ni zajímá jen v případech určitých typů poruchy krvetvorby. O to větší dopad má slezina v celostní medicíně. Slezinu a žaludek zbaví ložisek bylinné tablety VeliienHelp. Při výskytu ložisek v podslizničních strukturách žaludku dochází k zánětům žaludeční sliznice, k tvorbě vředů a dalším funkčním poruchám. Ložisko snižuje imunitu žaludeční tkáně, což má za následek výskyt různých infekcí, především helicobacteru a borrelie. Borreliová infekce může napadnout i svěrač oddělující žaludek od jícnu (kardie). Při jeho postižení dochází k pálení žáhy, tedy k úniku žaludečních kyselin do jícnu.

Detoxikace dalších spřažených orgánů od ložisek se provádí preparátem Veliendren. Mezi nejdůležitější z nich patří slinivka břišní a tenké střevo, resp. jeho dvě části – lačník a kyčelník (jejunum a ileum). Především v ileu se vstřebávají některé výživné látky a řada vitaminů a minerálů. Při výskytu ložiska v této části tenkého střeva se nejen zhorší vstřebávání živin – člověk trpící touto toxickou zátěží je často vyhublý a není schopen přibrat ani při velké konzumaci jídla – ale může dojít i k nadměrnému tloustnutí. Ještě větším problémem při postižení ilea je chronický nedostatek vitamínu B, který má za důsledek chybné fungování nervové soustavy. Dotyčný člověk nedokáže vstřebávat z jídla vitaminy skupiny B. Ve stejné části střeva se vstřebávají i některé minerální látky jako magnesium nebo železo. Neschopnost je vstřebat vyvolává některé druhy anémií, především tzv. hypochromních. Postižení ilea ložiskem může být také příčinou nedostatku hořčíku, což vede k poruchám metabolismu vápníku, ke křečím, poruchám srdečního rytmu i ke zvýšené nervové a nervosvalové dráždivosti. Slinivka břišní, resp. její zevně sekretorická část produkující trávicí fermenty, bývá rovněž velmi často zatížena ložiskem a Veliendren jí ho dokáže zbavit.

Slinivka, štítná žláza a toxiny

Ve VelienHelpu je rovněž obsažen rezonátor odstraňující ložiska ze štítné žlázy. Štítná žláza patří mezi toxicky často zatížené orgány. Zvláště při poruše imunity vzniká tzv. autoimunitní struma, jindy záněty či studené nebo horké uzle, tzn. aktivní nebo vazivové přeměny štítné žlázy. Protože se v ní může vyskytovat i karcinom, existují velké obavy, aby se onemocnění štítné žlázy nezměnilo v nádor. Štítná žláza sice ovlivňuje metabolismus, ale její zeslabená nebo zesílená činnost mívá za následek četné zdravotní poruchy jako je padání vlasů, změny na kůži, změny srdečního rytmu, únava, zadržování vody, vystupování očních bulvu a mnohé další.

Ve všech těchto orgánech bývají přítomny i volné toxiny. Zvláště u štítné žlázy je třeba využít detoxikačních schopností informačního preparátu Ionyx k odbourání radioaktivních látek. Nacházíme zde i zbytky očkování nebo těžké kovy. Rovněž v žaludku se mohou vyskytovat těžké kovy, chemikálie a pesticidy. V důsledku četných amalgámových výplní v ústech se rtuť může usazovat v žaludeční

sliznici a způsobovat její záněty. Slinivka břišní i žaludek bývají často atakovány toxiny z jater, proto musí být játra při poruchách těchto orgánů ložisek zbavena, aby se odboural vliv jejich toxinů. Z infekcí se ve slinivce břišní a štítné žláze mohou objevovat především viry. Zvláště slinivka bývá zatížena hepatickými viry, tedy nachází se v ní často obdobná problematika jako v játrech. V žaludku lze zase objevit mikroorganismus *Helicobacter pylori* nebo *borrelie*.

Slezina a mechanické očisty

Mechanické očisty těchto orgánů se provádějí lázeňskými minerálními vodami, především vodami karlovarské pánve. K odhlenění žaludku můžeme použít rovněž jogínské techniky. Klasická technika používaná jogíny v dávných dobách není dnes prakticky využívána. Představovala spolknutí dlouhého pruhu jemného plátna namočeného v mléce a jeho vytažení ústy ven. Jogíni si po ranním probuzení vyvolávají dávivý reflex, díky kterému dochází k odhlehování žaludku. Mechanické očisty pro tenké střevo či pro štítnou žlázu nejsou známy.

Všechny tyto orgány, zvláště pak žaludek, mají velmi silnou emocionální symboliku, protože jsou opředeny velmi četnými vegetativními nervovými vlákny. Slinivka je ovládána z nejmohutnější vegetativní pleteně v těle nazývané solární pleteň (plexus coeliacus). Řada trávicích obtíží a nepříjemných pocitů v oblasti žaludku a slinivky břišní je způsobena poškozením těchto pletení a v takovém případě problém vyžaduje ještě jiné detoxikační postupy. Zklidňování příliš silného sympatického napětí v oblasti břicha je velmi prospěšné, protože nestresované útroby se lépe detoxikují. Rovněž dýchací cviky vedou k uvolnění popsaných orgánů a ke zlepšení dopadu detoxikačních procedur.

Detoxikace žaludku patří k poměrně obtížným kapitolám detoxikace, neboť žaludek výrazně podléhá stresu a dalším psychickým vlivům. Je nutné detoxikovat současně nervové tkáně, především preparátem Vegeton. Protože působí i vliv bloudivého nervu, musíme

uvažovat i nad detoxikací dalších částí nervového systému, v tomto případě hlavových nervů.

Žaludek je ovlivňován i lymfatickým systémem a kolem vstupu do žaludku se nachází věnec lymfatických uzlin; ty jsou hojně umístěny i po stranách žaludku. Toxiny z lymfatických uzlin mohou imitovat žaludeční onemocnění, nezapomínáme proto na Lymfatex k vyčištění žaludečního lymfatického systému. Žaludek mohou ovlivňovat i jiné infekce než heliobacter, zdůrazňuji tedy význam preparátu Nobacter. Subjektivně lze někdy obtížně rozpoznat toxické zatížení jícnu a s ním související problémy; je nezbytné využít celostního vlivu preparátu Infodren I + II + III + IV.

Uvedený detoxikační postup nenahrazuje lékařské ošetření.

Gynekologické ústrojí, kam řadíme dělohu, pochvu, vaječníky a vejcovody, je ovlivňováno řadou orgánů i pohlavními hormony vylučovanými na základě regulace z osy hypothalamus →hypofýza →vaječníky. V této ose se nachází řada poruch způsobených toxiny, takže musíme detoxikovat orgány účastníci se na vylučování nebo regulaci. Hypofýzu a hypothalamus detoxikujeme preparátem Veliendren. Hladinu pohlavních hormonů významně ovlivňuje i kůra nadledvin. S jejími poruchami se můžeme setkat hlavně po dlouhých stresech, které ji poškozují. Kůra nadledvin funguje zároveň i jako protistresový orgán. U žen se ve stresových situacích může projevit porucha menstruace jako důsledek porušené funkce kůry nadledvin. Její porucha vlivem stresu však nastane, jen když se v ní nachází toxická zátěž a infekční ložisko. Vzhledem k tomu, že kůra nadledvin spadá pod nadvládu jater, je rezonátor pro rozpuštění ložiska v ní umístěn v bylinných kapkách Liverdren. Pod vliv jater spadají i další gynekologické orgány, hlavně pochva. Její sliznice bývá častým místem lokalizace infekčních ložisek. Rezonátor pro vyčištění poševní sliznice se rovněž nachází v Liverdrenu.

Dalším orgánem, který je třeba při gynekologických problémech ošetřit, je slezina, která představuje nejen vládce hypofýzy a hypothalamu, ale všeobecně i přímo ovlivňuje kvalitu sliznic. Použijeme Veliendren, o němž již byla zmínka, a pro játra jako

vládnoucí orgán kůry nadledvin a pochvy LiverHelp. Děloha a vaječníky se detoxikují preparátem Gynodren, což je velmi důležité, protože především v děloze se objevují infekční ložiska obsahující borrelie nebo zoon infekce, která jsou zdrojem toxinů, jež mohou poškozovat vyvíjející se plod. Z tohoto důvodu patří detoxikace dělohy k nejdůležitějším preventivním zásahům u mladých žen.

Gynekologické ústrojí a plísně

Na poševní sliznici i v ostatních gynekologických orgánech se mohou nacházet různé infekce. Jak jsem již uvedl, mezi závažné řadíme borrelii či zoon infekce, a proto nezapomínáme na preparát Spirobor a Zooinf. Velmi častými návštěvníky, zejména poševní sliznice a vaječníků, jsou plísně. Ty na poševní sliznici způsobují zánětlivé změny doprovázené výtoky, svěděním, bodáním, suchostí a jinými příznaky. Ve vaječnicích vytvářejí cysty.

Odstranění plísní je poměrně složitý pochod, při němž je třeba zvolit speciální strategii. Detoxikační prostředek Yeast zaměřený proti plísním nemá smysl podávat bez doprovodných preparátů, protože jeho efekt bude minimální. Ideální je využití komplexů Joalis Candid či Joalis Fluo-rex. Podstatnými orgány pro likvidaci plísní jsou ledviny ovlivňující protiplísňovou imunitu. Jsou rovněž vládnoucí orgánem pro močové orgány, a proto při detoxikaci v gynekologické oblasti nikdy nezapomínáme použít UrinoHelp a Urinodren k odstranění ložisek z ledvin a močových cest, protože ta se přímo nebo nepřímo podílejí na usazování toxinů v pánevní oblasti. Po jejich detoxikaci se nám lépe pracuje s protiplísňovou imunitou.

Protiplísňovou imunitu zásadně ovlivňuje část velkého mozku, která nese název corpus callosum. V ní se může nacházet ložisko poškozující tuto imunitu. Při likvidaci plísní proto současně detoxikujeme i corpus callosum preparátem Gynodren, abychom získali podporu v imunitním systému. Na výskytu plísní se podílí i zátěž sliznic volnými toxiny především radioaktivitou, těžkými kovy a chemikáliemi. Současně proto využíváme preparáty Antimetel, Ionyx, Antichemik a hlavně

Antidrog a ATB, které odstraňují antibiotika a zbytky léků, jež se v těchto sliznicích velmi často nacházejí.

Další důležitou okolností, která podporuje existenci plísní a činí z ní chronický a velmi houževnatý problém, je zbytkový cukr. Přebývá-li v organismu, vylučuje se sliznicí, kde vytváří sladký povlak. Jelikož se plísně živí rozkládáním cukru, v takovém prostředí nacházejí přímo ideální životní podmínky. K detoxikaci organismu a speciálně gynekologického ústrojí od plísní je proto třeba doporučit i dietu s omezením cukrů a škrobových koncentrátů, tedy především bílé mouky. Tím se sníží zátěž organismu cukry. Zároveň můžeme využít komplex Joalis Metabex k úpravě metabolismu. Detoxikace jater se rovněž podílí na úpravě metabolismu a tak použití Metabexu či Abelie Metabolis pomůže zlepšit metabolismus cukru prostřednictvím detoxikace beta-buněk ve slinivce břišní.

Gynekologické ústrojí a infekce

Z dalších infekcí, s nimiž se v gynekologickém ústrojí setkáváme, můžeme jmenovat především chlamydie, mollicutes, streptokoky a stafylokoky. K detoxikaci využíváme preparáty Chlamydi a No bacter. Samozřejmě, že je podáváme po důkladné přípravě probíhající při detoxikaci orgánů imunitního systému. V gynekologickém ústrojí se nacházejí i volné toxiny, které byly již jmenovány; jejich odstranění slouží ke zkvalitnění gynekologického ústrojí, jehož každá část má poněkud jinou funkci. Ve vaječnicích se kromě zánětů objevují i cysty, které je třeba řešit opět komplexněji.

Efektivní detoxikace vejcovodů dosáhneme, jen jsou-li v nich teprve počáteční známky zánětu. U chronických zánětů, způsobujících uzavření průsvitu vejcovodů, již detoxikace nevede k obnovení volného průchodu. Některé otázky gynekologického ústrojí jsou řešeny také v následující kapitole.

Z fyzikálních detoxikačních postupů můžeme jmenovat slatinné koupele prováděné v některých lázních, především Františkových. Někde se můžeme setkat i se slatinnými tampóny, které se vkládají intravaginálně. Dříve byly populární i sedací koupele v bylinných

odvarech či nálevech, které se však podle mých zkušeností nyní nevyužívají, protože jsou pokládány za zastaralé. Jejich protizánětlivý efekt často spočíval ve změně kyselosti prostředí a v odstranění ložisek ze zevních gynekologických orgánů.

K odstranění volných toxinů a infekcí využíváme lihových komplexů Joalis Fluorex a Joalis Candid, s nimiž jsou velmi dobré zkušenosti. Lze je využít namísto jednotlivých preparátů. K detoxikaci gynekologického ústrojí používáme rovněž fruktózovou formu Abelia Donniss či lihový Gynodren.

V gynekologické oblasti se důsledně uplatní celostní přístup, protože k ní patří celá řada ovlivňujících orgánů a tkání. Můžeme jmenovat zatížení urogenitální části pobřišnice nebo membrány a jiných struktur v oblasti pánve, jako jsou fascia pelvis, diaphragma pelvis, membrána perineí. Proto nezapomínáme na preparáty Infodren I,II, III, IV. Preparát Antimetall výborně pomůže odstranit těžké kovy, které se často hromadí v oblasti hypofýzy. Tato oblast může být zatížena i infekčním ložiskem nebo volnými infekcemi. Proto bývají někdy nezbytné preparáty No bacter či Antivir.

Uvedený detoxikační postup nenahrazuje lékařské ošetření.

Pro efektivní detoxikaci je důležité rozdělení neplodnosti na organickou, způsobenou organickými změnami v gynekologickém ústrojí, a funkční, při níž nejsou nalezeny žádné organické překážky. Při detoxikačním vyšetření prostředky celostní medicíny nacházíme řadu problémů, vyskytujících se prakticky u všech případů funkční neplodnosti. Zjišťujeme toxickou zátěž hypothalamu, což znamená, že regulace hormonů není ideální, přestože je jejich funkce subjektivně bez poruchy – menstruace probíhá pravidelně a bez obtíží, ovulace také. Řešení funkční neplodnosti je třeba vždy začít detoxikaci hypofýzy preparátem Veliendren či Gynodren. Poruchu nacházíme i v kůře nadledvin, která rovněž produkuje ženské hormony. Proto nezapomínáme podat preparát Liverdren k detoxikaci kůry nadledvin.

Dalším orgánem, kterého si musíme všimnout, je slezina. Ta při funkční neplodnosti pravidelně jeví známky toxického zatížení. Protože je pánem vegetativního nervového systému a meridiánu sleziny je třeba

ji zbavit ložiska pomocí preparátu VelienHelp. Meridián sleziny je uváděn ve všech učebnicích akupunktury jako základní. Prochází vnitřním gynekologickým ústrojím, jehož poruchy mohou v tzv. energetické složce znamenat problémy s otěhotněním. Před desítkami let, kdy jsem se zabýval velmi intenzivně akupunkturou, jsem léčil funkční neplodnost ošetřením meridiánu sleziny. A to úspěšně. Slezina, vládce vegetativního nervového systému, se na funkční neplodnosti podílí ovlivněním vegetativního plexu zvaného plexus uterovaginalis, který je při výskytu funkční neplodnosti rovněž zcela pravidelně porušen. Detoxikujeme ho preparáty Gynodren a Vegeton.

Orgánem, který ve funkční neplodnosti také hraje svoji úlohu, je pochopitelně děloha jak jsem již uvedl, ložiska ji zbavíme preparátem Gynodren či Joalis Regular nebo Abelia Donnis.

Jak je z předchozího textu zřejmé, na problematiku neplodnosti se musíme dívat výrazně celostně. Ložiska v různých útvech pánve i ve skloubení kosti křížové a kostrče, budou významně ovlivňovat schopnost uchycení vajíčka. Nejvíc úspěchů jsme zaznamenali po užívání preparátů Infodren I, II, III a IV. Samozřejmě je odstranění volných infekcí, a tak ani preparáty No bacter a Antivir nemohou při detoxikaci chybět.

Jedovaté spermie ohrožují reprodukci člověka

Velmi důležitou roli ve funkční neplodnosti hraje imunitní systém. U žen s tímto typem neplodnosti nacházíme přemrštěnou imunitu, tedy příliš razantní imunitní reakci, která se v tomto případě chová jako autoimunitní problém. Některé ženy zabíjejí spermie svých partnerů. Příčiny jsou dvě. První je samotný partner. Toxikologové vědí, že výskyt toxických látek v zárodečných žlázách všech savců žijících v civilizovaných zemích se pronikavě zvyšuje, což má za následek negativní ovlivnění samčí plodnosti. Toxické látky způsobují snížení počtu spermií. To potvrzují statistiky hovořící o postupném snižování průměrného počtu spermií, kterým trpí jak muži, tak i jiní savci, například chovanci v zoologických zahradách. Snižuje se pohyblivost spermií, takže při vyšetření spermioqramem se stále více mužů dozvídá,

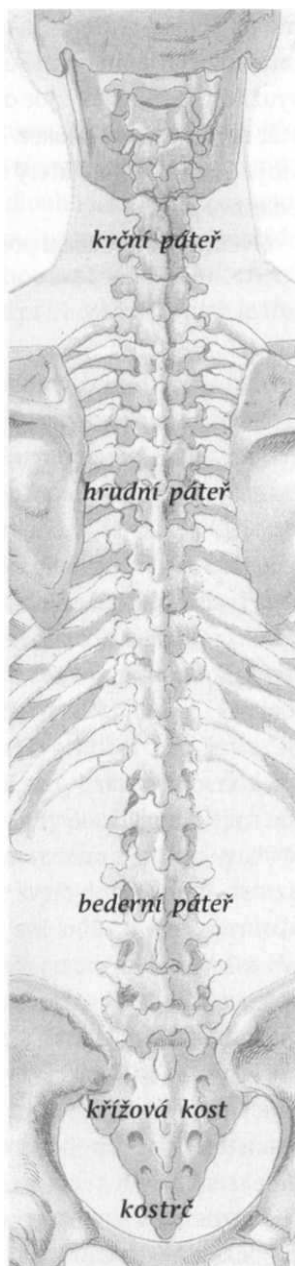
že pohyblivost jejich spermií je narušena Zásadním problémem je však skutečnost, že přecitlivělý imunitní systém žen odmítá toxicky zatížené sperma a likviduje je.

Při vyšetření varlat (testes) přístrojem Salvia se často objevuje zátěž radioaktivními látkami, chemikáliemi, pesticidy a těžkými kovy. Například u kuřáků se v zárodečných žlázách vyskytuje kadmium tvořící součást tabákových zplodin. Detoxikací partnera zvyšujeme šanci, že jeho spermie budou mít lepší kvalitu, což se mnohokrát potvrdilo při spermioogickém vyšetření, a také šanci, že organismus ženy sperma partnera neodmítne.

V případě přecitlivělého imunitního systému pracujeme i se ženou, protože ve velkém mozku existuje nervové centrum (claustrum), které bývá při této poruše imunity toxicky zatíženo. Preparát Minddren obsahuje rezonátory realizující jeho detoxikaci. Při řešení funkční neplodnosti nezapomínáme ani na psychoterapii, protože ženy, které se ocitnou v riziku neplodnosti, se dostávají do stresu postihujícího psychiku velmi hluboce. Nutkavě se soustředí na tento problém a stres pak zhoršuje funkčnost celého tohoto křehkého mechanismu. Tento jev je nakonec známý z případů, kdy žena pro dlouhotrvající neplodnost adoptovala dítě, a poté u ní došlo k opakovanému snadnému oplodnění, takže se jí narodily vlastní děti.

Uvedený detoxikační postup nenahrazuje lékařské ošetření.

Páteř představuje z hlediska detoxikace velmi složitý orgán. Skládá se jak z kostěného těla obratlů, tak i z meziobratlových plotének (discus) a vazů spojujících jednotlivé obratle. Mezi těly obratlů se nacházejí meziobratlové klouby a uvnitř páteřního kanálu probíhá mícha. Z ní vycházejí otvůrky v tělech obratlů míšní nervy. Páteř je opředena pletivem vegetativního nervstva, a to jak pletení, tak uzly (ganglia). Různorodost tkání znamená pro detoxikaci velmi složitý úkol. Mohou se v nich projevovat jak důsledky revmatických chorob, tak i zánětů jiného původu, například mikrobiálního. Páteř může být rovněž postižena dnou, mechanickým poškozením nebo osteoporózou. Promítá se do ní velmi významně také stres, takže bývá dlouhodobým psychickým napětím, úzkostmi a depresemi výrazně ovlivňována

Rozhodující vliv na struktury páteře má mateřský orgán (ledviny), na jednotlivé úseky páteře však působí i další orgány jako močové a gynekologické cesty, tlusté střevo, žaludek, tenké střevo, plíce a žlučník. Detoxikace páteře musí být proto vnímána celostně. Potíže, jež s ní člověk pociťuje, bývají multifaktoriálního charakteru.

Základními preparáty pro detoxikaci páteře jsou Joalis Vertebra v lihové verzi a Abelia Spinalis ve formě fruktózové. Nacházejí se v nich jak informace týkající se struktur páteře, tak i základní toxiny páteř ovlivňující. Z infekcí nejčastěji nacházíme borrelii, viry a parazity. Pro detoxikaci můžeme použít jednotlivé informační preparáty – Spirobor, Zoonf či Antivir. Důležitým detoxikačním a preventivním prostředkem je joalis Streson či Abelia Relaxonis. Rovněž preparát StresHelp může být při detoxikaci páteře významným pomocníkem. Preparáty pod označením Help jsou tablety vytvářené na bylinném podkladě v kombinaci s informacemi. K detoxikaci páteře používáme i veškeré preparáty nacházející se v kapitole Detoxikace kloubů (viz str. 221). Páteř však z celostního pohledu ovlivňujeme také detoxikací ostatních orgánů – ledvin UrinoHelpem, střeva ColiHelpem, žaludku VelienHelpem apod. Rovněž všechny preparáty týkající se detoxikace psychiky jsou pro páteř z celostního hlediska významné. Promítají-li se obtíže s páteří do hrudní části, je třeba uvažovat spíše o důsledku vegetativních problémů než o mechanickém poškození. Proto využíváme detoxikačních schopností preparátu Neurodren.

Z mechanických detoxikačních postupů lze doporučit masáže, především klasické a reflexní vedoucí ke změnám prokrvení a lymfotoku v oblasti páteře. Při systematickém využívání jsou dobrou detoxikační metodou. Rovněž bahenní, tedy rašelinové a slatinné koupele jsou velmi používaným detoxikačním prostředkem pro páteř a kloubní systém. Méně často se využívají dosti účinné jódové koupele. Speciální, i když málo aplikovanou metodu představuje sauna a šlehání větvičkami z břízy. Tuto proceduru jsem zažil na vlastní kůži v ruském středisku olympijských sportů, kde jsem viděl její blahodárné účinky na mimořádně zatíženou páteř vrcholových sportovců.

Znovu opakují, že páteř je promítacím plátnem celého organismu nejen po stránce fyzické, ale především psychické. Veškeré zásahy detoxikačního charakteru, stejně jako veškerá poškození psychiky i fyzické oblasti lidského organismu, se zároveň promítají do celé páteře. Ve stresovaném orgánu se vytvářejí ložiska nepoměrně častěji než v orgánu relaxovaném. Při detoxikaci páteře nezapomínáme ani na to, že ložiska mohou mít osteoporotický charakter, a potom využíváme detoxikačních postupů popsanych v kapitole Detoxikace kostí.

Z výsledků letité praxe upozorňuji na význam chřipkových virů, které mohou po mnoho let způsobovat nepříjemné problémy, projevující se třeba i jako bolesti v zádech. Preparát Antivir proto může mnohdy významně překvapit, preparát No bacter často též udiví už po využívání jedné dávky. Jde o to, že za chronickými problémy páteře mohou stát borrelie a jiné infekce. Preparát Infodren I, II, III, IV je nezbytný. A navíc je třeba Vegeton, který může zbavit problémů člověka s mnohaletými bolestmi páteře.

Uvedený detoxikační postup nenahrazuje lékařské ošetření.

Chronická únava je neohraňovaný, nejasný pojem. Únava jakožto subjektivní, neměřitelný pocit může nastat v důsledku různých zdravotních změn, jako jsou například nádory či chudokrevnost, dlouhodobé horečnaté stavy, infekce apod. Hovoříme-li však o chronickém únavovém syndromu, jde o příznaky únavy, které nejsou důsledkem jiného závažného onemocnění. Ovšem i chronický únavový

syndrom má různé příčiny a podle nich je třeba zformulovat detoxikační postup.

Nejčastější příčinou chronické únavy bývá přítomnost EB viru (Epstein-Baar virus) v nervovém systému. Tento virus je častým souputníkem člověka a může způsobovat například onemocnění mononukleózou, angíny či uzlinový syndrom. Především u lidí dlouhodobě stresovaných ho však lze najít v nervovém systému, kde se etabloje v retikulární formaci v CNS mající na starost produkci vzruchů vnímaných jako vitalita, energie a činorodost. Podobným způsobem může být z detoxikačního hlediska únava způsobena i cytomegaloviry FSME viry či borrelií. Při detoxikaci mikrobiálního typu únavového syndromu využíváme možnosti detoxikovat imunitní systém, čímž se optimalizuje protivirová či protibakteriální imunita. Následně podáváme preparáty s protivirovými (Antivir) či protiborreliovými účinky (Spirobor). Rovněž přítomnost mykobakterií, tedy bakterií tuberkulózy, může být doprovázena únavou. Po zlepšení imunity použijeme k jejich odstranění preparát No bacter. Pro detoxikaci nervového systému využíváme MindHelp a Minddren. Také Neurodren se svým dopadem na detoxikaci vegetativního nervového systému má své odůvodnění, protože únavové projevy mohou vznikat i při dysbalanci vegetativního nervstva. Nezbytným specifickým preparátem pro detoxikaci při únavových stavech je lihový preparát Joalis Fatig či fruktózová Abelia Fatigis. Jde o komplexy, které v sobě zahrnují filozofii celostní medicíny týkající se pojmu únava.

Únavové stavy však mohou být způsobeny i trvajícím psychickým napětím v důsledku stresu, úzkosti či deprese. Únava bude mizet při odstranění napětí z oblasti páteře preparátem Joalis Streson či Abelia Relaxonis. Také preparát Vegeton, doplňující vliv dalších preparátů na vegetativní nervový systém, je důležitým přípravkem při chronické únavě. Detoxikaci při únavovém syndromu chápeme v celostním kontextu, proto se při jakékoli detoxikaci organismu bude stupňovat naše vitalita, a my tak můžeme dosáhnout nebývalé energie bez ohledu na věk.

Významnými doplňujícími průvodci na cestě ke zlepšení vitality jsou psychologické změny směřující k nalezení radostných životních

impulzů, pocitů štěstí a optimismu. Také cvičení využívající práci s čakrami v lidském těle či mající energetickou podstatu jako či-gong, tai-či, jóga nebo Pět Tibet'anů a jiná mohou vést k vzestupu vitality, jestliže ovšem dráhy, po nichž energie v našem těle proudí, budou otevřené a průchodné. Proto je třeba, aby těmto cvičením předcházela detoxikace energetických kanálů, která se prakticky kryje s detoxikací základních orgánů, neboť se v nich mohou nacházet základní přehrady pro proudění energie. Rovněž zvyšování produkce endorfinů, hlavně tělesným pohybem, vede k vzestupu energie. Tyto doplňující metody však nemohou nahradit detoxikaci, protože vliv toxinů v našem nervovém systému má rozhodně větší sílu než jejich ozdravující působení. Detoxikace je tedy primárním procesem, na němž můžeme postavit bohatou stavbu mnohých doplňkových činností a postupů.

Protože, jak už bylo řečeno, rozhoduje o únavě stav nervového centrálního systému, k němuž má co říci celý organismus, je třeba kromě Antiviru a No bacteru využít preparáty Infodren I, II, III, IV.

Uvedený detoxikační postup nenahrazuje lékařské ošetření.

Pro detoxikaci přicházejí v úvahu pouze bolesti hlavy chronického charakteru u lidí, kteří již byli lékařsky vyšetřeni, a původ jejich bolestí nebyl nalezen. Pokud bychom detoxikovali jiné bolesti hlavy mající příčiny v zánětlivých či nádorových procesech v lebce, nedosáhli bychom žádného úspěchu a navíc bychom tak poškodili člověka, který trpí bolestmi hlavy jako symptomem jiné nemoci.

Bolesti hlavy mají různé příčiny i charakter. Pro řešení detoxikaci připadají v úvahu především migrény, tzv. tenzní bolesti hlavy, u nichž nacházíme i složku vertebrogenní (krční páteř), a bolesti hlavy pocházející z chronického zánětu čelních dutin. Při vyšetření přístrojem Salvia nacházíme i bolesti hlavy pocházející z chronického dráždění mozkových plen toxiny.

U cílené detoxikace při bolestech hlavy je buď zapotřebí znát přesnou diagnózu zatížení tkání pomocí měření přístrojem Salvia, nebo provést komplexní detoxikaci, která vede k detoxikaci zúčastněných tkání. U migrén majících charakteristický záchvatovitý průběh považujeme za hlavní orgán, který je třeba detoxikovat, játra. Ta mají

vliv na metabolismus. Při toxické zátěži u disponovaných lidí vznikají pravděpodobně tzv. dráždivé (excitační) aminokyseliny, které způsobují elektrické změny ve spánkovém laloku velkého mozku, dráždění sympatického nervového systému a křeče cév. Při detoxikaci jater LiverHelpem a Liverdrenem se bolesti hlavy migrenózního charakteru mnohdy snižují. Je vhodné k nim přidat informační preparát Cranium, který pracuje s aminokyselinami.

Vedle tohoto detoxikačního postupu hledáme ve tkáni CNS některé neuroinfekce, především borrelii či virové zátěže a další. Po zajištění dobrého chodu imunitního systému proto organismus detoxikujeme preparáty Spirobor, Antivir či FSME. K bolestem hlavy, u nichž hraje hlavní roli psychická tenze, hormonální příčiny nebo krční páteř, přistupujeme tak, jak je popsáno v kapitole o stresu, hormonálních poruchách nebo o detoxikaci páteře. Stejně tak v případě příčiny v čelních dutinách, které sice spadají do okruhu ledvin, ale my máme možnost je ovlivňovat preparátem Respi-Help, do něhož jsou logicky zařazeny, protože se v něm nacházejí informace i o dalších dutinách.

Komplexním preparátem pro detoxikaci tkání zúčastněných na většině případů bolesti hlavy je Joalis Cranium v lihové formě či Abelia Capitulis ve formě fruktózové. Kromě infekční složky řeší i složku meningeální. Mechanické očisty účinné u bolestí hlavy nejsou známy. Je možné vytipovat i některé alergické vlivy, například vepřové maso, červené víno nebo čokoláda se účastní alergických procesů v nervových tkáních, po jejich požití mohou nastat migrény či jiné bolesti hlavy. Neopomeňme preparát Vegeton, protože vegetativní pleteně různých orgánů mají výrazný vliv na CNS.

Ačkoli se v mnohých statích píše, že chronické bolesti hlavy, obzvláště migrény, nelze odstranit, víme z vlastních zkušeností, že při vhodné detoxikaci mohou navždy zmizet. Preparáty Infodren I, II, III, IV jsou důležitou součástí detoxikace organismu při bolestech hlavy a rovněž preparát Bio-salz může přinést v komplexu s ostatními přípravky výrazné zlepšení.

Uvedený detoxikační postup nenahrazuje lékařské ošetření.

Močové ústrojí se skládá z pravé a levé ledviny, ledvinné pánvičky, močovodu, močového měchýře a močové trubice. Hlavní funkcí ústrojí je filtrovat z krve odpadní látky a vylučovat je z organismu. Kromě toho mají ledviny i funkci hormonální. Čínská medicína do nich lokalizuje vrozenou energii čchi, kterou člověk dědí a disponuje jí celý život. Na počátku života má jedinec různě velké množství této energie, v průběhu života jí však postupně ubývá. Její úbytky se projevují na funkci močového i pohlavního ústrojí i na celkové energetické výbavě organismu. Močové ústrojí je velmi citlivé na stres a úzkost a toxická ložiska se vytvářejí jen výjimečně jednostranně, obvykle je proces oboustranný. Stejně jako jiná ústrojí, i močové se skládá z řady orgánů se specifickými tkáněmi a vlastnostmi. Proto i detoxikační postupy musejí být různé a speciální. Dosud se nepodařilo nalézt žádný postup, který by čistil celé močové ústrojí najednou.

K detoxikaci močového ústrojí používáme bylinné tablety UrinoHelp čistící ledviny. Všeobecně je známo mnoho čajů s dezinfekčními či močopudnými účinky, pojetí detoxikační medicíny se však liší. Hlavním úkolem UrinoHelpu je zbavit ledviny ložisek, která iniciují vznik dceřiných ložisek v kostech, kloubech, míše, CNS a jinde. Bylinná tinktura Urinodren čistí další etáže močového ústrojí – močovody, močový měchýř a pánvičku ledvinnou. Primární ložiska v ledvinách a sekundární ve vývodných močových cestách způsobují zánětlivé problémy, jež se projevují přítomností bílých krvinek, zánětlivého sedimentu a v případě postižení ledvin nebo závažnějšího zasažení močového měchýře i červených krvinek. Chronické záněty ledvin mohou vést postupně až ke zničení ledvinných klubíček a k selhání ledvin, které je pak třeba řešit dialýzou nebo transplantací ledviny.

Proti ledvinám často útočí i imunitní systém. Detoxikačním komplexem, který doplňuje předchozí doporučení k detoxikaci specifických toxinů, je Joalis Deuron (lihové kapky) či Abelia Urinalis (fruktózový roztok). Oba preparáty v sobě obsahují jak informace zaměřené na rozrušení specifických ložisek v močovém systému a na ovlivnění jeho vegetativního nervstva, tak informace všeobecně působící na odvod toxinů.

Jak již bylo uvedeno v textu o obecné detoxikaci, mohou ledviny doplácet na usazování solí, proto bude Biosalz významným prostředkem detoxikace močového systému. Rovněž Metabex může být v některých případech nezbytný, protože hlavními toxiny mohou být i metabolity převážně živočišných bílkovin. A k tomu preparát Infodren I, II, III, IV zajišťující celostní vliv a souvztažnost k ostatním orgánům a tkáním.

Uvedený detoxikační postup nenahrazuje lékařské ošetření.

Alergie patří mezi komplexní poruchy imunity. Projevuje se předrážděnou reakcí organismu na cizorodou bílkovinu. Imunitní orgány alergika neřeší cizorodou bílkovinu v rámci běžných imunitních reakcí, ale reagují na ni předrážděně za příznaků zánětu. Nejčastější alergické reakce nastávají v dýchacím traktu v důsledku vdechovaných cizorodých bílkovin, v tomto případě alergenů. Jindy mohou být viditelné na kůži i v zažívacím traktu, močových a gynekologických orgánech i v CNS. Alergenem se může stát jakákoli cizorodá bílkovina a jednoznačně řečeno, na vině alergické reakce není ona, ale porušená imunita dotyčného jedince. Podle detoxikační medicíny spočívá problém v CNS, kde probíhá chybné řízení imunitních pochodů. Viníkem je parietální lalok velkého mozku. Aby však došlo k plné alergické reakci, musí se tohoto procesu spoluúčastnit další orgány. Porucha v parietálním laloku je podmíněna ložiskem v ovládajícím orgánu, kterým jsou v tomto případě játra a jejich vegetativní pletěň (plexus hepaticus).

Dalším orgánem účastnícím se alergické reakce jsou plíce, proto v nich u alergiků nacházíme ložisko, stejně jako v jejich vegetativní pleteni (plexus pulmonalis). Velmi často se při alergické reakci objevuje i porucha bloudivého nervu (nervus vagus) a nervu, který se z něj odštěpuje do plic. Zbývající symptomy alergie závisejí na přítomnosti dalších ložisek, například v horních cestách dýchacích, což má za následek jejich alergické záněty. Stejný důsledek vykazují ložiska v kůži pro vznik kožních problémů či ložisko v močovém ústrojí, gynekologických sliznicích, nervovém ústrojí apod. Následkem těchto poruch se do postižené tkáně uvolňuje větší množství histaminu,

který dráždí její nervová zakončení, a podmiňuje tak vznik zánětu, otoku a dalších atributů alergické reakce.

Při detoxikaci alergiků využíváme schopností LiverHelpu odstraňovat ložiska jaterní a RespiHelpu plicní. Tyto bylinné tablety koncipované na principu rezonátorů užíváme v dávce 2x1 až 2x2 denně. Současně můžeme likvidovat lokální ložiska ze symptomatických tkání bylinnými kapkami pro horní cesty dýchací Respidren, pro močové cesty Urinodren a pro gynekologické ústrojí Gynodren. Velmi důležitým preparátem je Minddren, v němž se nachází rezonátor k očistě parietálního laloku velkého mozku. Alergie je záležitost velmi složitá, a nelze proto předpokládat, že by byla jedním preparátem vyřešena. Symbolizuje současné rozdělení člověka a přírody. Většina alergenů pochází z přírody a je součástí existence člověka od samého počátku.

Při řešení alergie nezapomínejme ani na vegetativní složku celého problému, protože vegetativní pleteně mohou nést symptomatologii zátěže vlastního orgánu. Využijeme proto vlastností Vegetonu, abychom očistili vegetativní nervové pleteně příslušných orgánů. Základní alergickou symptomatologii lze odstranit informačním komplexem joalis Analerg v lihové formě nebo Abelia Alergis na fruktózovém základě.

Léčba alergie je tedy poměrně složitý proces se třemi až čtyřmi detoxikačními kúrami. Sama o sobě však není pouze kosmetickým problémem, ale závažným způsobem signalizuje poruchu některých důležitých orgánů. Uvědomme si, že zúčastněné orgány jako játra, plíce a parietální lalok se podílejí i na vzniku daleko závažnějších zdravotních problémů, jakými jsou například pokles protinádorové imunity nebo porucha tukového metabolismu. Oba dva představují nejzávažnější zdravotní problémy této civilizace. Množství alergiků se přitom stále zvyšuje a stoupá rovněž počet nádorových a cévních onemocnění. Pouhé potlačení alergie symptomatickými preparáty nepokládáme v celostní medicíně za dostatečné, ba je považujeme přímo za zavádějící a nebezpečné, protože potlačením symptomů se odvádí pozornost od vážného varování, jež alergie představuje.

U alergiků se samozřejmě projevuje i genetická složka, jež však dosud není dobře prozkoumána; sama o sobě ovšem nevede k projevům alergie, účastnit se musí zmíněné orgány. Ani jejich porucha bez genetické složky však nevyvolává stavy alergie v pravém slova smyslu. Lidé často alergií nazývají i pseudoalergické obtíže, například reakce na některé léky, slunce, chladnou vodu a jiné podněty. Nejde o alergii v pravém slova smyslu, nýbrž o reakce nervových zakončení, a proto jsou detoxikační postupy poněkud odlišné. Na pseudoalergických reakcích se podílí vedle již vyjmenovaných ložisek a zátěží i neuroinfekce, především borreliie, která obsazuje nervová zakončení v podkoží. Ke zmíněnému procesu můžeme tedy přidat ještě preparát Spirobor k detoxikaci od borreliové zátěže.

Uvedený detoxikační postup nenahrazuje lékařské ošetření.

Nádorová onemocnění se v současné době řeší operačně, chemoterapeuticky a radioterapeuticky. Tento systém je natolik propracovaný, že prakticky všichni onkologičtí pacienti se do něj dostanou a absolvují jej. Detoxikační proces není koncipován jako proces, který by využíval jakékoli protinádorové prostředky. V detoxikační medicíně neexistuje nic, co by ovlivňovalo růst nebo existenci samotného nádoru. Detoxikační postupy proto považujeme pouze za doprovodné. Vycházejí z několika poznatků, jež byly v souvislosti s nádorovými chorobami zjištěny.

Zhoubné bujení a imunita

Protinádorová imunita je speciálně vybavena k likvidaci nádorových buněk a ve všech případech, které jsem vyšetřoval, byla porušena. Lze tedy konstatovat, že zhoubný nádor nevznikne, není-li porušena protinádorová imunita je to logické, protože nádorové bujení vlastně představuje přirozený jev živé hmoty – rozmnožování. Každá buňka má tendenci se rozmnožovat, ale organizace buněk jí v tom brání a udržuje příslušné orgány a části těla v určitém tvaru a s určitým počtem buněk, je-li tato kontrola tedy protinádorová imunita porušena, dojde k patologickému množení buněk. Při nádorovém bujení nacházíme vždy i

poruchu příslušných genomů, jež mají na starosti ovládnání této tendence organismu. Genomů, v nichž může vzniknout porucha při nádorové chorobě, je řada a nelze jednoznačně říci, že chyba toho či onoho genu způsobuje vznik onemocnění. Poruchy genetické informace jsou důkladně studovány genetickým výzkumem.

O řízení protinádorové imunity rozhoduje parietální lalok velkého mozku. Vzhledem k tomu, že ten je ovládán játry jakožto mateřským orgánem, je třeba při detoxikaci začít LiverHelpem, 2x2 tablety. Zároveň s tímto bylinným rezonátorem podáváme bylinné kapky Minddren obsahující rezonanci k očištění parietálního laloku. V diagnostickém programu určeném pro počítač i v diagnostických ampulích je obsažena informace »protinádorová imunita«, kterou můžeme testovat její kvalitu.

Zhoubné bujení a karcinogeny

Dalším důležitým jevem vyskytujícím se ve všech případech zhoubného nádorového bujení je vznik střevních karcinogenů v tlustém střevě. Jsou důsledkem činnosti anaerobních mikroorganismů při trávení živočišných bílkovin a tuků a vystupují jako genové mutageny. Tento poznatek vysvětluje, proč vegetariánská dieta může do značné míry omezit vznik nádorů. Při detoxikaci zhoubného nádoru můžeme poradit vegetariánskou dietu, která omezí tvorbu karcinogenních látek, avšak nezamezí jí úplně.

V případě takového problému využíváme preparáty ColiHelp a Colidren sloužící k očištění tlustého střeva a následně i další způsoby očisty popsané v kapitole Detoxikace tlustého střeva (viz str. 270). Důležité je rovněž osadit prostředí tlustého střeva lactobacily, nejlépe k tomuto účelu vyvinutým preparátem ActivCol.

Další důležitou součástí příčiny nádorového onemocnění jsou zevní karcinogeny. Jde nejčastěji o chemické látky vyskytující se v zevním prostředí, ale i o specifické látky především z pracovního prostředí, které mohou vystupovat jako rakovinotvorné. V celém systému vzniku nádorů hrají zevní karcinogeny důležitou úlohu genových mutagenů. K jejich eliminaci používáme preparáty Antichemik či Ionyx k odstranění

radioaktivní zátěže, která je v mnohých případech v nádorové problematice účastna. Příležitostně mohou jako karcinogeny vystupovat i automobilové zplodiny, některé starší konzervanty potravin a pesticidy a insekticidy, například dříve používané DDT nebo polychlorované bifenyly apod. Spolu s genetickou informací jsou tyto zevní karcinogeny uloženy v preparátu Joalis Optimon či Abelia Optimalis.

Zhoubné bujení, metastázy a psychika

Značným nebezpečím pro rozšíření nádoru je tzv. metastázování.

V detoxikační medicíně byl učiněn poznatek, že nádor může metastázovat výhradně do tkání, v nichž se nachází ložisko. Součástí detoxikace při nádorových onemocněních je tedy odstranění ložisek z celého organismu, především ze základních orgánů, do nichž mohou nádory metastázovat, jako jsou játra, plíce, mozek, ledviny páteř, kosti a další. Plné odstranění nebezpečí nádorové recidivy v praxi znamená nejen dobře fungující proti-nádorovou imunitu a střevo, které neprodukuje střevní karcinogeny, ale také dobrou detoxikační schopnost organismu, na níž závisí i kvalitní odstraňování karcinogenních toxinů, jež do těla pronikají ze zevního prostředí. Zevních karcinogenů je mnoho, obsahují je i potraviny, především smažená, grilovaná a pečená masa, hovoří se i o hranolcích. Mnohem častěji se však můžeme s karcinogeny setkávat především v pracovním prostředí.

Nezapomínejme na význam psychiky. Deprese, úzkost, beznadějí i porucha sounáležitosti představují velkou zátěž imunitních orgánů i celkové funkčnosti organismu. Proto je nutné intenzivně pracovat na vylepšení psychického stavu různými formami, a to jak psychoterapií, tak detoxikací nervového systému a základních orgánů ovlivňujících nervové struktury zodpovědné za emocionalitu.

Proces detoxikace při nádorovém onemocnění je dlouhý, provádíme jej několik let, dokud si nejsme jisti, že pacient je mimo nebezpečí. Na počátku detoxikačního procesu někdy podáváme větší množství preparátů vzhledem k tomu, že základní otázky které nádorové

onemocnění klade, je potřeba vyřešit co nejdříve. Jak již bylo uvedeno, detoxikací lze provádět v průběhu chemoterapie i radioterapie.

Některé nádorové choroby, například zhoubné bujení lymfatických uzlin nebo kostí, se liší od jiných tím, že se nádorového procesu účastní i viry, především onkoviry EB virus či cytomegalovirus. Proto souběžně provádíme i protivirovou detoxikací. Jindy, především u nádorů kostní dřeně, se objevuje toxin rickettsií a rickettsiová zátěž ve střevě, a proto je třeba pokračovat i v tomto smyslu s cílenou detoxikací střeva. Samotná chemoterapie vede často k rozbití ložisek, která negativně ovlivňují protinádorovou imunitu. Velký psychický šok při zjištění nádoru může někdy vyústit v chorobné emocionální reakce, jindy v reakce pozitivní, jako jsou přehodnocení života, změna emocionálních reakcí a nastolení stavu, který pomáhá uzdravení. Nemocného s nádorovým onemocněním sledujeme a průběžně detoxikujeme po dobu pěti let alespoň 2-3x ročně. Preparát Joalis Candid orientovaný na nervové centrum corpus callosum brání metastázování nádoru.

Zhoubné bujení a preventivní detoxikace

Daleko důležitější než detoxikace při již probíhajícím nádorovém onemocnění je detoxikace preventivní. Jak již bylo řečeno, při dobře fungující protinádorové imunitě, dobře fungujícím tlustém střevě, kde nevznikají vnitřní karcinogeny dobře fungujícím detoxikačním aparátů (imunitním) a při určitém životním stylu nemůže dojít ke vzniku nádoru. Proto samotná detoxikace, která si automaticky všímá jak toxického zatížení jater, tak tlustého střeva a CNS, je ideální prevencí proti vzniku zhoubných nádorů.

Lidé si obecně představují, že zhoubný nádor vzniká nahodile a nekontrolovatelně a oni vlastně se životem hrají velkou a nebezpečnou loterii. Není tomu tak, vznik nádoru má své jasné zákonitosti. Jejich znalost můžeme využít pro vlastní potřebu jak v podobě detoxikačního postupu, tak i příslušného životního stylu. Jestliže máme zmíněné činnosti organismu v pořádku, nemůže dojít k nahodilému výskytu nádoru.

Při nádorech orgánů s hormonální souvztažností ošetřujeme hormonální orgány, především hypofýzu, preparátem Veliendren. Jde zejména o prsní žlázu, vaječníky dělohu, prostatu a varlata. Prevence tak závažného onemocnění zde uvedená se může někomu zdát příliš jednoduchá. Lidé pak hledají zázračné prostředky pro likvidaci nádorů. Přitom nejzázračnějším z nich je vlastní imunitní systém. Jestliže má organismus dispozici vytvořit dobře fungující protinádorový imunitní systém a nádor je v rozsahu ještě zvládnutelném, pak v celém tomto detoxikačním procesu nastávají velmi optimistické situace. Jestliže je však nádor příliš velký, agresivní a metastázovaný a psychika dotyčného velmi špatná (není ochoten změnit svůj stravovací styl a nedokáže mobilizovat psychické síly k vyléčení), pak je i prognóza nedobrá.

Uvedený detoxikační postup nenahrazuje lékařské ošetření.

Toxiny v kloubech způsobují celou řadu obtíží, jež se od sebe liší rozsahem i intenzitou. Hovoříme-li o detoxikaci kloubů, můžeme si pod tímto pojmem představit jak velmi snadné zbavení kloubů toxinů, tak i velice náročný a dlouhodobý proces detoxikace, jako je tomu u těžkých revmatických či metabolických kloubních zánětů. Zjednodušeně řečeno, klouby mohou jen pobolívat nebo se stát závažným problémem radikálně měnícím lidský život.

V zásadě rozdělujeme kloubní problémy na degenerativní, známé pod názvem artrózy a zánětlivé neboli artritidy. Velmi často se oba procesy vzájemně prolínají. V reakcích kloubů na toxiny hraje velmi zásadní úlohu imunitní systém, dědičné vlivy, fyzická zátěž, obezita, úrazy, výživa a další faktory. Můžeme-li využít diagnostický přístroj Salvia, je naše situace o mnoho snazší. Při měření lze nasimulovat konkrétní kloub buď v diagnostické ampuli, nebo v počítačovém programu a na něm diagnostikovat další zátěže. Velmi často je stačí odstranit a bolest kloubů mizí. Nesmí samozřejmě jít o revmatické onemocnění, revmatickou artritidu či pokročilou artrózu, tedy systémové choroby. Sama detoxikace nevede k regeneraci chrupavky a proto je její obnovu možné podporovat dalšími prostředky, které však stojí již mimo program detoxikace.

Mezi běžné a časté zátěže kloubů patří zátěž virová. Preparátem Antivir proto lze některé lehčí kloubní problémy odstranit. Rovněž toxiny virového původu shromážděné v preparátu Virtox bývají častou kloubní zátěží. Příčinou zánětu kloubů mohou být i další infekce jako například chlamydie v podobě chlamydiové artritidy. Po příslušném zvládnutí imunity, především preparátem RespiHelp, pomůže preparát Chlamydi vyřešit lehčí problémy. Odstranění dalších toxických látek, jako jsou chemikálie, automobilové zplodiny a jiné, povede ke zlepšení stavu kloubního systému.

K dalším infekcím ovlivňujícím klouby patří zoonózy či chřipkové viry. Přesnou diagnózu nám umožní přístroj Salvia, takže pak volíme mezi preparáty Antivir a Zooinf. Nejčastější kloubní infekcí je borrelióza, která může jak v tzv. volné formě, tzn. měřitelné na celém organismu, tak i ve formě ložiskované způsobovat kloubní problémy. Veškeré infekce, s nimiž se setkáváme, jsou schopny vytvářet kloubní ložiska, jejichž odstranění je velmi náročný proces. Samotná borrelióza může pokračovat v kloubních ložiscích, jež se však neobjeví v imunologickém obraze, a proto jejich diagnóza v současné době není možná. Odstranění borrelií preparátem Spirobor za podpory imunity mnohdy kloubní problémy vyřeší.

Salmonelová infekce může rovněž přejít do kloubní formy a být příčinou artritidy. Preparát No bacter pomůže tento problém vyřešit. Podstatně svízelnější situace však nastává, jestliže máme co dělat s tzv. dnou artritidy (arthritida urica). Dna se na počátku objevuje ve formě záchvatů, které střídají období klidu, později přechází do formy chronické artritidy, která je typická tím, že postihuje veškeré klouby v organismu. Jejich záněty vznikají náhle, a během několika minut se rozvine plný bolestivý zánětlivý syndrom, obvykle s otoky. Dnu řešíme nejen dietou popsanou v příslušných příručkách, ale především detoxikací jater a ledvin preparáty LiverHelp a UrinoHelp. Klouby samy spadají do okruhu ledvin, a proto se také v bylinářích můžeme setkat s čaji určenými pro ledviny, které obsahují léčivé rostliny známé svými účinky na močový systém.

Velmi důležitým orgánem pro klouby jsou nadledviny což lze z hlediska současné medicíny vysvětlit i produkcí kortizoidů

hormonů jako hormonů kůry nadledvin. Mají ochranný vliv na organismus a udržují některé orgány a systémy v nezápovědném stavu. Vyčerpání kůry nadledvin, především stresem a některými chronickými infekčními chorobami, může vést až k poklesu produkce hormonů kůry nadledvin a následně například k »odhalení« kloubů nebo ke ztrátě obrany před zápalivými kloubními reakcemi.

Klouby a nervy

Klouby nepodléhají jen imunitnímu a metabolickému systému, ale také nervovému. Překvapivě velká část kloubních problémů vzniká poruchami v nervovém systému, především ve vegetativních plexech.

Kolena, s jejichž bolestmi se často setkáváme u mladých lidí, jsou ovládána vegetativní pletení nadledvinek (plexus suprarenalis). Její detoxikační program stejně jako program pro celý vegetativní systém je obsažen v preparátu Vegeton. Vegetativní pleteň plic (plexus pulmonalis) je zase velmi důležitá pro ramena. Uvědomíme-li si, že přes plíce se promítá největší část psychického napětí, jímž trpíváme, pochopíme, proč jak kolena se vztahem k nadledvinkám jako protistresovému orgánu, tak i ramena se vztahem k plicím jako prvnímu orgánu signalizujícímu psychické napětí jsou systémy, u nichž by nikdo neočekával tak úzký vztah k psychice. Ostatní klouby ovšem také velmi úzce souvisejí s vegetativními pleteněmi, například kyčle s pleteněmi jater a žlučníku (plexus hepaticus). Kotníky, jež trpí chronickými zápalivými velmi často, mají vztah k pletením malé pánve, především konečníku (plexus rectalis). Lokty souvisejí s vegetativními pleteněmi tenkého střeva; zápěstí a malé klouby rukou s pletením plic.

Součástí ovlivnění kloubů je i detoxikace vegetativních pletení. Někdo si možná vzpomene na obrázek z knihy Křížovka života zobrazující polohu plodu. Na ní je názorně vidět, jak jsou v průběhu nitroděložního vývoje některé klouby přímo ovlivněny konkrétními orgány. Samotný kloub detoxikují od infekčních ložisek preparáty Artidren a JointHelp.

V kloubech nacházíme také zakončení nervového systému (corpuscula articulationes), která je rovněž nutné zbavit toxinů.

Samotný kloub se skládá ještě z dalších tkání, především z výstelky (synovie) a vazivové části, v nichž také často bývají ložiska. Jejich detoxikace spadá do oblasti výše jmenovaných preparátů.

Do pohybového systému společně s klouby patří i šlachy. Pokud se v jejich pochvách vyskytují infekční ložiska, za určitých okolností jsou zdrojem bolestí, jež obtížně zařazujeme a mnohdy je pokládáme za přímou součást kloubu. Rovněž detoxikace šlach je zahrnuta do programu Artidrenu a JointHelpu.

Klouby, imunita a fyzikální očisty

Věrným souputníkem kloubních potíží je imunitní systém. Jeho reakce jim dávají tu pravou příchuť. Revmatické choroby, klouby postižené dnovou artritidou i infekční artritidy a další jsou výsledkem spoluúčasti imunitního systému. Autoimunitní aktivita, která má buď všeobecný charakter tak, jak o ní hovoříme, nebo specifický vůči kloubům, je zdrojem chronických a trvalých kloubních zánětů. Také přemrštěná imunitní reakce vůči kloubním zátěžím způsobuje zánět. Využíváme proto znalostí detoxikace imunitního systému a autoimunitních chorob.

Znovu je třeba upozornit, že závažná revmatická onemocnění a jiné chronické artritidy těžšího stupně patří mezi nejsložitější detoxikační problémy; mnohdy je musíme postupně řešit i řadu let. Jak už bylo řečeno, značnou úlohu v kloubním systému hraje psychika, a proto u těžkých stavů vyžadujeme jak psychickou spolupráci dotyčného, tak i změnu jídelníčku, protože potraviny zatěžující organismus značným odpadem purinů a solí mohou celý kloubní problém zhoršovat. Lehká strava ovocného a zeleninového charakteru je naopak pro léčbu velmi přínosná.

Z fyzikálních očistí je u kloubů známo snad největší množství detoxikačních metod. Nejpopulárnější a nejčastěji využívané jsou lázeňské procedury, mezi nimiž hrají prim bahenní zábaly a slatinné a radioaktivní koupele. Všechny mají schopnost rozvolňovat ložiska. V průběhu lázeňské léčby se proto setkáváme se subjektivním zhoršením stavu, protože rozpádáním ložisek se uvolňují infekce, které pak

ovlivňují celkový stav dotyčného. I v minulosti stály kloubní potíže uprostřed zájmu přírodní léčby. Proto byli Priessnitz z Jeseníku či farář Kneipp a další vodní léčitelé tolik vyhledáváni. Také různé typy bylinných čajů vedoucí k tzv. očistě kloubů rozkládají kloubní infekční ložiska. Rovněž zábaly způsobující prokrvení (např. kafrové či dráždicí, s výtažky z paprik nebo zklidňující hliněné, zábaly močí, tvarohem a mnohými dalšími prostředky) mají v přírodní medicíně při péči o klouby své místo. Problémem je, že lékařská věda není schopna racionálně rozpoznat, kdy je pro dotyčného lepší radioaktivní, bahenní či slatinná léčba, kdy léčba v Kneippových lázních a další. Výběr lázeňských pacientů je proto zcela nahodilý. Přitom každá procedura má dobré výsledky jen u určitých druhů ložisek.

Z výše uvedeného vyplývá, že detoxikace i nejtěžších kloubních problémů může být úspěšná, vyžaduje však systematickosti a hlubší znalosti detoxikační strategie.

Uvedený detoxikační postup nenahrazuje lékařské ošetření.

Mícha (medulla spinalis) je součástí CNS. Její toxické zatížení nalézáme především u degenerativních onemocnění CNS s dopadem na pohybový aparát, jako je například roztroušená skleróza (sclerosis multiplex) a jiné. Obvykle hraje rozhodující úlohu imunitní systém, resp. jeho autoimunitní aktivita proti toxicky zatížené tkáni. I když autoimunitní aktivitu nenacházíme, toxické zatížení míchy je především ve stáří velmi významné. Může se projevovat jako slabost v končetinách nebo rychlá patologická ztráta pružnosti a koordinace pohybů. Proto je i z preventivních důvodů důležité věnovat míše náležitou pozornost. Jako jinde v nervové tkáni, i v ní lze nalézt neuroinfekce, především borrelie a viry napadající nervový systém, tedy viry chřipkové, EB virus, cytomegaloviry herpetické a jiné viry. V míšní tkáni se můžeme setkat i s těžkými kovy, chemikáliemi, zbytky léků či pozůstatky po očkování. Proto je velmi důležitá všeobecná detoxikace od volných toxinů. Využíváme Antimetal, Ionyx, Deimun aktiv, Antidrog a další detoxikační informační preparáty. Za podpory protivirové imunity Velien-Helpem lze aplikovat Antivir či za podpory RespiHelpem zase Spirobor k navedení imunitního systému na virové

nebo bakteriální infekce. Podstatné je odstranění případného ložiska v míše, s nímž se můžeme relativně často setkat. Příslušný program je umístěn do lihového preparátu Joalis Vertebra či do fruktózového Abelia Spinalis.

Fyzikální metody pro očistu míchy nejsou známy, a proto musíme spoléhat jen na systém informační a rezonanční detoxikace.

Uvedený detoxikační postup nenahrazuje lékařské ošetření.

Kost se skládá z kostní dřevě (medulla ossium) a kostní spongie, které podléhají různým mateřským orgánům: spongie, tedy vlastní kostní tkáň, ledvinám, kostní dřevě (krvetvorný orgán) slezině. Jejich toxické zatížení vede k různým problémům. U spongie můžeme zaznamenat osteoporózu (řidnutí kostí), u kostní dřevě poruchy krvetvorby projevující se v bílé a červené složce i v krevních destičkách, a to jak ve formě jejich přemnožení, tak nedostatku.

Kostní spongie bývá nejčastěji zatížena těžkými kovy a radioaktivními látkami. Rozhodující pro vznik osteoporózy je imunitní systém, který proti zatížené kosti pracuje, důsledkem čehož je vyplavování vápníku. Osteoporóza jako onemocnění je tak v podstatě přítomna již velmi dlouho před kritickým obdobím v lidském životě – stářím, kdy se nejčastěji zjišťuje. Hormonální složka ovšem kost před důsledky tohoto patologického procesu chrání. Detoxikace kostní spongie tak může mít velký význam preventivní. Po jejím skončení lze navíc sledovat i znovuoobnovování hustoty kostní tkáně. V těžších případech musíme detoxikovat rovněž hormonální systém, a to i ve věku, kdy se všeobecně míní, že hormony už nehrají žádnou úlohu. Hormonální systém totiž nikdy nepřestane být zcela aktivní.

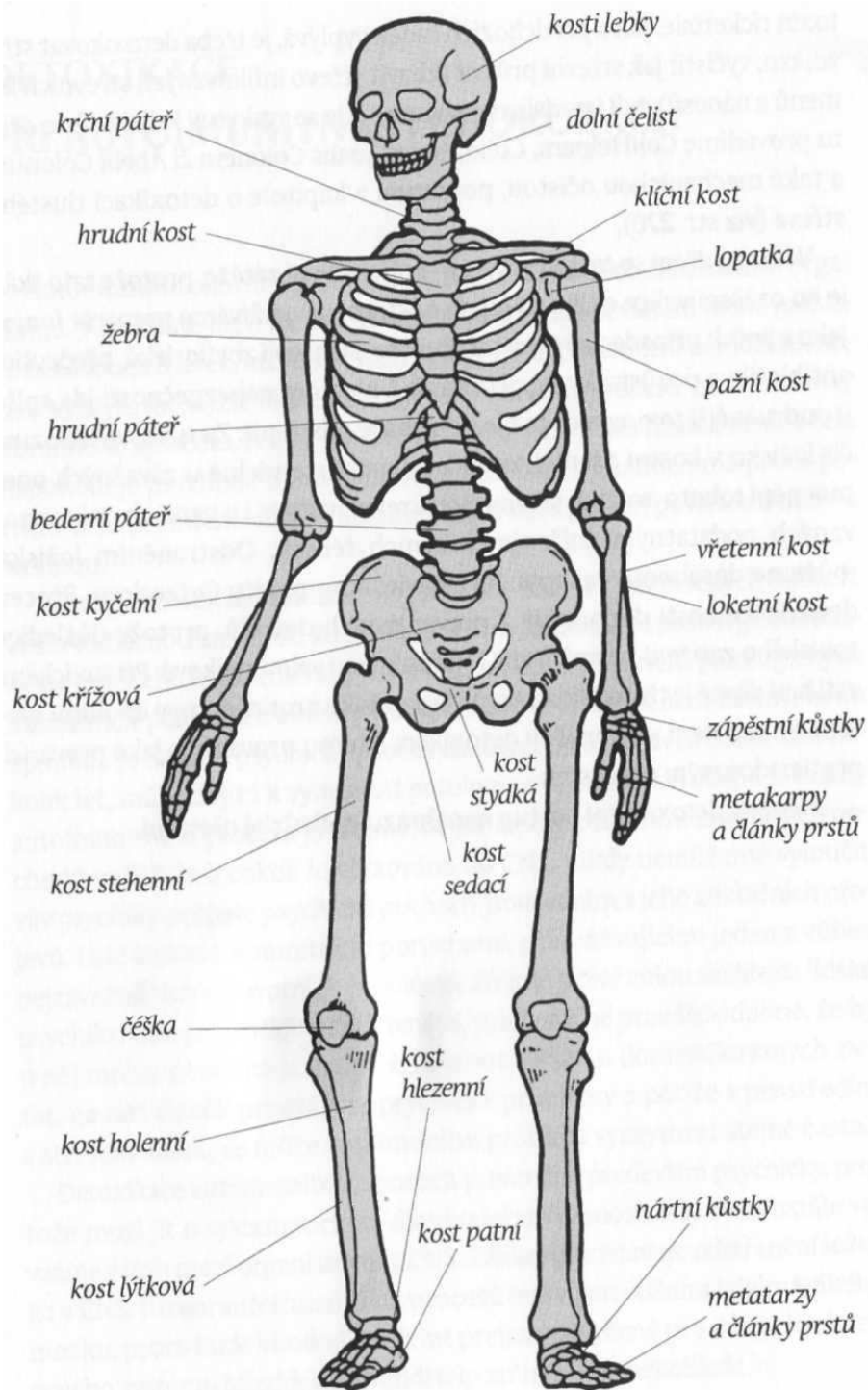
V procesu osteoporózy mají význam nejen pohlavní hormony, tzn. osa hypofýza → nadledvinky → pohlavní žlázy, ale i hormony přištitných tělísek. K detoxikaci kostí využíváme preparát Antimetall pro odstranění těžkých kovů a Ionyx pro radioaktivní látky. Důležitá je rovněž likvidace ložiska z kostní spongie, což provádíme rezonátorem Osteodren. Jak již bylo na předchozích řádcích uvedeno, musíme myslet i na imunitní systém, a proto je pro kompletní očistu kostní

tkáň nutně provést i detoxikační strategii doporučovanou pro autoimunitní procesy.

Detoxikace kostní dřene je složitější, protože se v ní mohou objevovat různé toxiny. Velmi nebezpečné jsou například karcinogenní látky vznikající při určitém stavu střevní dysbiózy s rozmnožením anaerobních mikroorganismů, jež rozkládají živočišnou bílkovinu a tuky na látky pro tělo rakovinotvorné. Ty můžeme nacházet i v kostní dřeni, kde jsou rizikovým faktorem pro vznik krevních nádorů. Dalším méně obvyklým jedem bývá toxin rickettsie. Jak z předchozích řádek vyplývá, je třeba detoxikovat střevo, tzn. vyčistit jak střevní průsvit (zbavit střevo infikovaných střevních kamenů a nánosů), tak i podslizniční vrstvy, kde se vyskytují ložiska. Tuto očistu provádíme ColiHelpem, Colidrenem, Joalis Colonem či Abelií Colonum a také mechanickou očistou, popsanou v kapitole o detoxikaci tlustého střeva (viz str. 270).

V kostní dřeni se často vyskytují i radioaktivní zátěže, protože tato tkáň je na ozáření velice citlivá. K jejich odstranění využíváme preparát Ionyx. Jako v jiných případech, i v kostní dřeni se nacházejí zbytky léků, především antibiotik, a pozůstatky po očkování. Z hlediska nebezpečnosti jde spíše o podružnější toxiny ale i tak je potřeba je odstranit. Za rizikové lze označit ložisko v kostní dřeni, které nacházíme pravidelně u závažných onemocnění tohoto orgánu, jakými jsou krevní nádory, i u pení charakterizovaných podstatným snížením krevních tělísek. Odstraněním ložiska můžeme dosáhnout rezonanční aktivitou preparátu Osteodren. Proces detoxikace kosti doporučuji z preventivních důvodů, protože důsledky toxického zatížení kostní dřene i spongie jsou velmi rizikové. Při toxickém zatížení dřene je třeba hlídat, aby byl v pořádku protinádorový imunitní systém. Pokud není, doporučuji detoxikaci, kterou provádíme jako prevenci proti nádorovým procesům.

Uvedený detoxikační postup nenahrazuje lékařské ošetření.

DETOXIKACE PŘI AUTOIMUNITNÍCH CHOROBÁCH

Autoimunitní choroby mohou postihnout kteroukoli část našeho organismu. V podstatě jde o to, že imunitní systém napadá vlastní tkáň namísto nežádoucích látek, které se v nich vyskytují. Autoimunitní nemoci se mohou vyskytovat v celé škále intenzity zánětlivého procesu podle aktivity obranného systému. A ten, jak již bylo řečeno na předchozích stránkách, napodobuje psychiku. U lidí psychicky aktivních a vitálních má proto porucha imunity intenzivnější charakter než u lidí s pasivní povahou a nízkou vitalitou.

Tento poznatek byl základem přírodního léčení v historických dobách. Vešlo v obecnou známost, že uvede-li se člověk do stavu pasivity, odevzdanosti a velkého klidu (nirvány), dochází u něj ke zklidnění patologických imunitních pochodů a aktivity ložisek, čímž se onemocnění zastaví nebo zpomalí. Je-li tento psychický proces uskutečňován po delší dobu, tzn. několik let, může dojít i k vyhasnutí patologické Symptomatologie. Z logiky autoimunitního procesu je zřejmé, že jde o poruchu řízení imunitních pochodů v CNS. Je-li cokoli lokalizováno do CNS, nikdy nemůžeme vyloučit vliv psychiky, protože psychické pochody jsou jedním z jeho základních projevů. Lidé trpí autoimunitními poruchami, představujícími jeden z vůbec nejzávažnějších zdravotních problémů, zřejmě právě vinou složitosti lidské psychiky. Čím je živočich primitivnější, tím je méně pravděpodobné, že by u něj mohla podobná porucha vzniknout. Avšak u domestikovaných zvířat, na něž člověk přenáší své psychické problémy a potíže s prostředím a stresem vůbec, se může autoimunitní problém vyskytovat stejně často.

Detoxikace autoimunitních poruch je náročná především psychicky, protože musí jít o systematickou, dlouhodobou činnost, kdy se neustále vyvažuje vztah mezi organismem a CNS. Základ představuje odstranění ložiska v CNS. Řízení autoimunitních procesů leží v parietálním laloku velkého mozku, proto bude vhodné používat preparáty určené pro detoxikaci nervového systému Minddren a MindHelp zmíněné již několikrát.

Autoimunita a toxiny

Druhou etapou likvidace autoimunitních problémů je odstranění toxinů z vlastní napadené tkáně. Jde obvykle o dlouhodobý a složitý proces, protože tkáň, proti níž probíhá nějakou dobu autoimunitní aktivita, bývá toxicky velmi zatížena. Nelze rozhodnout, zda se jedná o toxiny primární, tedy ty, které tam byly již před započítím imunitní reakce, nebo sekundární, které se usazují již ve tkáni s narušenou imunitou a tedy s narušenou autodetoxikační schopností. Při detoxikaci nesmíme zapomínat ani na toxiny ze vzdálených tkání, protože ty mohou působit na napadenou tkáň podobně jako v případě tlustého střeva, které bývá ovlivňováno toxiny z jater nebo slinivky břišní. Jiné orgány například plíce a kosti, zase reagují na toxiny ze střeva a tak dále. V postižených tkáních tedy provádíme důkladnou a systematickou detoxikaci od celé škály volných toxinů a ložisek.

V intencích celostní medicíny snadno pochopíme, že při takových těžkých zdravotních problémech musíme postupně detoxikovat celý organismus, nelze se spokojit s jednotlivostmi. Mnohé vztahy mezi orgány již známe a dovedeme pochopit, jak se vzájemně ovlivňují. Mnohé z nich však neznáme, nemáme o nich informace. Můžeme je jen předpokládat. Organismus pro nás v mnohém zůstává černou skříňkou, v níž lze předvídat různé děje, jež však nejsme schopni sledovat a vidět. Abychom pochopili, jak psychika, hormonální systém, metabolické procesy, imunitní systém a další působí v rámci celostního pojetí lidského organismu, můžeme si znovu přečíst stať o přenosu toxinů v rámci celostní medicíny. Budeme pak lépe rozumět detoxikaci při autoimunitních problémech.

Autoimunitní problémy se vyskytují v celé škále intenzity – od lehkých projevů chronického zánětu, například v horních dýchacích cestách, až po těžké důsledky autoimunitních zánětů jater, střeva, plic, kloubů, ledvin a dalších orgánů. Ať jsou symptomy lehké nebo těžké, postupujeme vždy stejným způsobem. Odoperování autoimunitou zničeného orgánu ještě neznamená záchranu, protože autoimunitní proces si nalezne další orgán, na němž svoji aktivitu zrealizuje. Při detoxikaci prováděné z preventivních důvodů automaticky zabraňujeme

vzniku autoimunitních procesů, což bývá daleko důležitější, než si vůbec dokážeme uvědomit.

Opět kladu důraz na vztah psychiky a autoimunitních problémů. Velmi často se s autoimunitní aktivitou setkáváme v okamžicích, kdy se agrese, která je člověku vlastní, nemůže ventilovat a ze zevních či povahových důvodů se obrací proti nositeli. Autoimunitní proces je synonymem pro pojem autoagrese a sebestrukce. Tento jev bude v současné civilizaci nabývat stále větších a větších rozměrů, protože přelidnění a společenské civilizační normy vedou buď k úchylné ventilaci agrese na mentální či fyzické úrovni, nebo ke vzniku autoagrese čili autoimunitních pochodů.

Při léčení se proto snažíme odbourat rysy autoagrese, které jsou velmi komplikované. Člověk sám má málokdy schopnost nadhledu, aby pochopil jejich vznik a existenci. Je to o to obtížnější, že autoagrese je společensky velmi ceněná. Lidé trpící autoagresí jsou schopni sebepoškození v rámci společnosti, rodiny či jakési vyšší hodnoty, a to bývá bohužel společensky oslavováno jako hrdinství. Zde nejlépe platí americké heslo přiměřeného egoismu a sociálního sobectví, kde uvědomění si své jedinečnosti a nutnosti vytvořit si vlastní životní prostor je nejlepší prevencí proti vzniku autoagresivních procesů.

Uvedený detoxikační postup nenahrazuje lékařské ošetření.

Detoxikace oka není jednoduchá. Jde o složitý orgán, který se skládá z nervové tkáně (sítnice a očního nervu) a různých orgánů očního bulbu (čočka, sklivec, rohovka, duhovka a řada cév a svalů). Zevně je přední strana oka potažena spojivkou, která přechází přes spojivkové vaky na vnitřní stranu víček. Určité toxické zatížení proto bude způsobovat problémy se spojivkou, jiné s funkcí zrakového aparátu uvnitř očního bulbu a další s nervovou složkou oka, tedy sítnicí a optickým nervem.

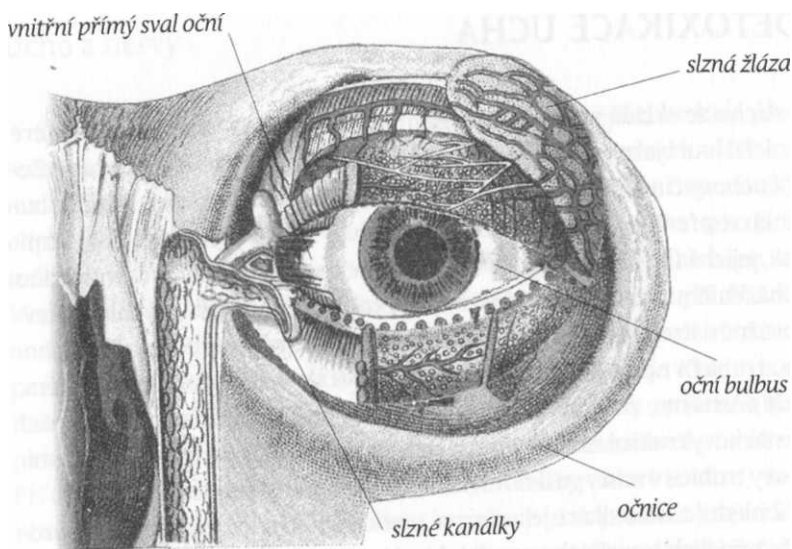
Oko spadá pod okruh jater, jeho jednotlivé části jsou však ovládány dalšími mateřskými orgány. Pro detoxikaci přicházejí v úvahu záněty rohovky, duhovky a spojivky, jež mívají charakter alergický, autoimunitní, infekční nebo fyzikálně poškozující. Mimo nich se v oku vyskytují tzv. zákaly – šedý a zelený. Přítomna jsou i degenerativní onemocnění s velmi složitou podstatou. Běžně se setkáváme se

stařeckým zhoršováním blízkého vidění. To zná většina lidí nad 50 let, kteří uvádějí, že oči mají dobré, ale ruce krátké, protože si text musejí dávat dál od očí. V oku se tvoří ložiska stejně jako v jiném orgánu. Může být zatíženo i volnými toxiny.

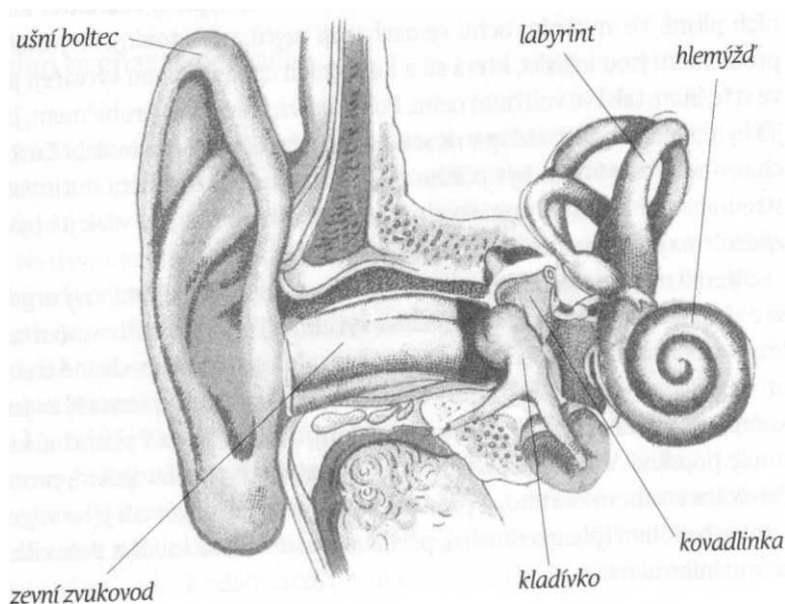
K čištění oka byl vytvořen Okulodren, který detoxikuje a zbavuje ložisek všechny vyjmenované tkáně. Zlepšením zraku se však projeví i celková detoxikace organismu. Přesněji řečeno, je důležité začít s detoxikací včas, protože prevence očních chorob je daleko snazší než jejich léčení. Okulodren je možné použít jako komplexní detoxikaci při různých zdravotních potížích. Nesmíme zapomínat na autoimunitní aktivitu způsobující záněty rohovky, duhovky a dalších částí oka. Stejně tak se můžeme setkat s alergickými projevy, především na spojivce. I v tomto případě je třeba detoxikovat imunitní systém z hlediska alergie.

Další alternativní metody očisty oka nejsou známy. Jógu oka a další cvičení nelze pokládat za detoxikační techniku, jde o zlepšení funkcí očních orgánů. Stejně jako u většiny dalších orgánů, i v případě oka platí, že prevence je nejučinnější. Těžší toxická a imunitní poškození mají z důvodu malé regenerační schopnosti oka nepoměrně menší šance.

Uvedený detoxikační postup nenahrazuje lékařské ošetření.

Oko (nahore) a ucho (dole) člověka

Ucho se skládá ze tří oddílů: zevního, středního a vnitřního. Některé z nich slouží jako sluchový orgán, jiné jako orgán sluchu a rovnováhy. Zevní ucho začíná boltcem a pokračuje zvukovodem k bubínku. Vibrace bubínku se přenášejí na kůstky středního ucha – kladívko, kovadlinku a třmínek, jejichž úkolem je spojovat ušní bubínek s další membránou vnitřního ucha. Vnitřní ucho má tvar hlemýžďe a také se tak nazývá (cochlea). Rovnovážné ústrojí se nachází v labyrintu. Střední ucho je propojeno Eustachovou trubicí s nosní dutinou, která vyrovnává tlaky mezi středním uchem, tedy prostorem za bubínkem, a zevním prostředím. Jestliže dojde k ucpání Eustachovy trubice zánětem nebo ke zvětšení mandle při vstupu do Eustachovy trubice v nose, poškodí se vibrační schopnosti bubínku.

Z hlediska detoxikace je zajímavé především střední a vnitřní ucho, protože při jejich toxických poruchách mohou vznikat problémy se sluchem a rovnováhou. Ve středním uchu se zejména v dětském věku často vyskytují infekce. Bývají obvykle bakteriálního původu. V

zevním uchu ve zvukovodu se občas objeví plísňové infekce, které mají typický charakter kožních plísní. Ve vnitřním uchu se nacházejí nejrůznější toxiny. Největším problémem jsou ložiska, která se z infekčních agens v hlenu vytvářejí jak ve středním, tak i ve vnitřním uchu. Poněkud vzdálenějším problémem, jak již bylo řečeno, jsou záněty v nosní dutině, hlavně zánět mandle u Eustachovy trubice. Mohou být příčinou přestupu infekce z nosní dutiny do středního ucha. Část chronických zánětů ve středním uchu však již bývá způsobena jeho vlastním infekčním ložiskem.

Střední ucho je ovládáno z okruhu sleziny. Jako nejbližší vztahový orgán se nabízí tenké střevo, přesněji řečeno kyčelník (ileum). Jestliže v něm nalezneme plísňovou zátěž, pak je v rámci vztahů v celostní medicíně třeba provést detoxikaci tenkého střeva bylinnými kapkami Veliendren a lihovým komplexem Joalis Candid či rozvrženou kúrou tak, jak byla v příslušné kapitole popsána. Vnitřní ucho je naopak ve vztahu k okruhu ledvin, proto detoxikace tohoto okruhu, a především mateřského orgánu a jeho vegetativních pletení (plexus renalis), představuje důležitou součást detoxikace vnitřního ucha

Ucho a nervy

Subjektivní problémy s uchem mohou mít i vzdálenější charakter, protože jeho nervový systém (nervus statoacusticus) končí v mozku v jádrech mostu. Také další hlavové nervy, především trojklanný (nervus trigeminus), odpojují vlákna pro ucho a mají jádra v dalších částech mozku, jako jsou most či mezimozek. Subjektivně mohou vznikat problémy s uchem i na základě toxických zátěží dalších nervových struktur, především při dráždění ušní větve krční nervové pleteně. Z této pleteně, která patří mezi tzv. periferní nervy, tedy nervy patřící do okruhu jater, se odpojuje větev – ušní nerv (nervus auricularis), který může při dráždění toxicky zatížené krční pleteně, což je poměrně časté, způsobovat subjektivní sluchové problémy. Při dráždění této větve se lze setkat s různými zvuky v hlavě (tinitus), které často lokalizujeme do ucha. Mohou se na nich však podílet i jiné struktury, především

vnitřního ucha a sluchového nervu. Ten rovněž patří do skupiny periferních nervů, a tedy do okruhu jater.

Jeden preparát nestačí

Jak vidno, detoxikace sluchového ústrojí není záležitostí jediného preparátu, což, jak jste si už jistě všimli, je v celostní medicíně pravidlem, protože jednotlivé orgány jsou funkčně velmi složitě propojeny.

Na detoxikaci ucha použijeme Auridren, který odstraní ložiska ze středního ucha, hlemýžďe i labyrintu. Dále můžeme využít Nervendren, který de-toxikuje periferní nervy jak hlavové (sluchový nerv), tak ušní nerv z krční pleteně. Samozřejmostí je detoxikace vztahových orgánů, tedy ledvin a ledvinové pleteně a jater a jaterní pleteně. K detoxikaci využijeme LiverHelp a Liverdren a UrinoHelp a Urinodren. Rovněž detoxikace vegetativního nervového systému jako celku pomůže ovlivnit kvalitu sluchu. Dalším orgánem je slezina a její okruh, která může prostřednictvím tenkého střeva ovlivňovat střední ucho. Proto využijeme VelienHelp a Veliendren, mnohdy i Joalis Candid k odstranění plísní v tenkém střevě. Všímáme si rovněž situace v okruhu mandlí, do něhož patří i mandle Eustachovy trubice. Tento okruh ošetříme preparátem Respidren, který bude zároveň detoxikovat i systém vedlejších dutin nosních a samotnou nosní dutinu. Tím uvolníme průchod Eustachovou trubicí.

Nezapomínáme na imunitní systém, protože alergické procesy způsobují záněty v nosní dutině a Eustachově mandli. Tím méně na autoimunitní poruchu, protože žádný orgán není uchráněn před vlivem patologické autoimunitní aktivity. Mezi alergické projevy vznikající především v zevním zvukovodu můžeme počítat i alergie na vlastní kožní plísně. Objevují se však i alergie na jiné mikroorganismy, které také mohou být příčinou chronických zánětů. Fyzikální ušní detoxikace mi není známa

Detoxikace není terapie

Znovu zdůrazňuji, že pojem detoxikace není možné zaměňovat s pojmem léčba. Tlumení nebo urychlení zánětu není systémem detoxikace, ale systémem léčby. Například u středního ucha můžeme k tlumení zánětu využívat česneku, u zánětů bubínku a zevního zvukovodu zase tepla. K urychlení zánětu ve středním uchu lze aplikovat i tzv. indiánské svíce, což je dutá trubička vytvořená z plátna a včelího vosku. Často se uvádí, že tato technika vede k očistě ucha, protože »komínovým« způsobem odstraňuje problémy ze zevní a střední ušní oblasti. V této otázce není zcela jasno a techniku indiánských svící můžeme považovat za hraniční mezi přírodní léčbou a detoxikací. Znovu tedy uvádím – a to platí pro všechny postupy speciální detoxikace – že není dobré zaměňovat přírodní léčebné postupy s detoxikačními technikami. Při detoxikaci neléčíme žádný zdravotní problém, ale umožňujeme organismu zbavit se toxinů a ložisek, a tím regeneraci a návrat k původnímu stavu. Samotný proces regenerace už detoxikací neovlivňujeme. Ke zlepšení jeho průběhu však můžeme využít další techniky a postupy, například různé vitaminové, minerální či bylinné přípravky, fyzikální procedury a řadu dalších možností.

Uvedený detoxikační postup nenahrazuje lékařské ošetření.

Nehty vznikají procesem rohovatění. Vyrůstají z nehtového lůžka. Jako symbol zdraví patří odedávna mezi orgány výrazně esteticky a subjektivně hodnocené. Jak jsem již uváděl, zdraví bylo charakterizováno dobrou kvalitou vlasů, rtů, kůže v obličeji a dalších orgánů. Člověk však brzy začal dobrý zdravotní stav předstírat tím, že si tyto orgány uměle vylepšoval. Dnes má péče o tělo téměř výhradně estetické poslání, funkce prezentace zdraví byla již dávno zapomenuta.

Nehty mohou trpět toxickým zatížením způsobeným oslabením na základě problémů mateřského orgánu jater. Vzhledem k tomu, že jsou ale velmi citlivé na minerální hospodářství, které ovládají ledviny, na jejich kvalitě se ještě větší měrou podílejí právě ony. Proto budeme při očistě nehtů provádět jak detoxikaci jater LiverHelpem, tak i ledvin UrinoHelpem. Ještě větší vliv na přenos problémů na nehty mají

vegetativní pleteně obou orgánů, a tak vždy použijeme preparát Vegeton obsahující čistící informaci jak pro plexy jater, tak plic.

Největším problémem při detoxikaci nehtů je odstranění plísňové zátěže. Plíseň vytváří ložiska hluboko v nehtovém lůžku. Jejich likvidace není právě snadná. Z tohoto důvodu je celý proces růstu nehtů, který by měl přesvědčit o dobrém výsledku detoxikace, dlouhodobý takže se o výsledném efektu můžeme přesvědčit mnohdy až za řadu měsíců nebo i víc jak po roce. K detoxikaci nehtového lůžka využíváme rezonanční bylinné kapky Unquidren.

Užívání minerálních preparátů obsahujících především křemík nepokládáme za detoxikační proces, ale za cestu vedoucí ke zlepšené regeneraci. Doporučuji, aby byly tyto regenerační postupy aplikovány až po detoxikaci. Jestliže je použijeme před detoxikaci, nemusíme dosáhnout dobrého výsledku, protože toxické zatížení nehtů ložiskem a imunitní reakce ruší pozitivní účinek regenerace. Realizujeme-li naopak nejdříve správně a kompletně detoxikační postupy a až po nich nastoupí regenerace, výsledek je obvykle velmi pozitivní. To samozřejmě platí nejen pro detoxikaci nehtů, ale kteréhokoli orgánu.

Uvedený detoxikační postup nenahrazuje lékařské ošetření.

Každý čtenář ví, že hovořit o psychických poruchách ve smyslu detoxikace je stejně nemožné, jako říci například detoxikace lidstva, zvíře nebo rostlin, tedy něčeho, co se objevuje v mnoha variantách, což vylučuje nějaký jednoduchý a jednotný postup. Jak již bylo řečeno, lidská psychika vzniká jako barevný vějíř vytvořený z různých materiálů. Přinejmenším se skládá z dědičných vlivů vycházejících z nejbližšího pokrevního příbuzenstva, působení matky v těhotenství, zážitků v průběhu porodu, a zejména z prožitků a emocí od narození po současnost. Podepisuje se na ní výchova, doba, v níž žijeme, náboženství či jiná víra, kterou vyznáváme, zkrátka celá řada vlivů. Není rovněž pochyb o tom, že naše psychika je konečným důsledkem biochemických, hormonálních a elektrických procesů probíhajících v určitých strukturách mozku.

V detoxikační medicíně nejsme schopni zasahovat do spirituálních světů, které bychom mohli pokládat za zdroje poruch naší psychiky. Detoxikací lze ovlivňovat struktury, jež jsou konečnými nositeli oněch

elektrických a biochemických jevů. Prvním krokem je odstranění ložisek a toxických zátěží ze základních orgánů. U každého z nich jsem již uváděl jeho vliv na psychiku a určitou část mozku.

Srdce jako sídlo řeči

Psychické prožitky a projevy však nejsou zajištěny pouze funkcí mozku, ale vyvolávají je i jiné části nervového systému, především vegetativní struktury obklopující určité konkrétní orgány. Svým drážděním způsobují nejen různé změny v jejich funkci, například zpomalení, zrychlení, stažení, roztažení, tvoření výměšků či zastavení této tvorby apod., ale jsou nositeli i určitých emocionálních projevů, které náležejí onomu konkrétnímu orgánu. Vegetativní pletěň jater bude do CNS přenášet projevy související s agresí, vegetativní pletěň ledvin projevy související s úzkostí apod. Je například velmi zajímavé, že vegetativní pletěň související se srdcem mohou do CNS transportovat signály zabraňující schopnosti se vyjadřovat. Emoce, která zasáhne narušený vegetativní nervový systém srdce, například zpráva o problému blízkého člověka, způsobí, že nejsme schopni se vyjádřit, ventilovat svůj problém slovy, a ten pak dostává podobu srdeční emoce, výbuchu, smutku, neštěstí, hrůzy apod. Proto mohli Číňané uvést, že srdce je sídlem a pramenem řeči, i když v naší moderní fyziologii a neurologii jde o naprostý nesmysl.

Těžko lze tvorbu těchto emočních prožitků vycházejících z našeho vegetativního nervového systému objasnit. Dáme spíše na představivost, fantazii a důmysl čtenářů, aby dokázali sami popsat, jakým způsobem emocionální pramení z poruch funkce vegetativních nervových systémů, které závisejí nejen na fyziologické funkci vlastního orgánu, jehož obklopují, ale které jsou často i podrážděny emocionálním zážitkem majícím charakter typický pro ten který orgán, jak jsem již uvedl, pro srdce to bude problém emocionálního charakteru, pro žaludek starosti řešitelné přemýšlením, pro ledviny úzkosti nejasného původu, pro játra záležitost vzbuzující obranu, agresí a neústupnost, pro plíce jev, při němž se tají dech způsobující napětí a stažení v hrdle a hrudníku. Detoxikace vegetativního nervového

systemu tedy bude velmi důležitou součástí detoxikace psychických poruch.

Blokované emoce a stres

Dalším sídlem různých psychických problémů jsou jednotlivé části mozku, jež celkem velmi přesně ohraničují určité psychické projevy. Můžeme tak hovořit o centrech pro agresi, depresi, úzkost, negativismus či radost, hysterii ad. Očista CNS MindHelpem a Minddrenem bude nejen očistou pro imunitní systém a jiné funkce v mozku, ale současně i pro duševní uzdravení. Imunitní systém narušuje nejen tělesné orgány, ale i orgány CNS, proto může stát za závažnými duševními chorobami. Detoxikace imunitního systému, především autoimunitní reakce, bude velmi důležitá pro nabytí duševní rovnováhy.

Zasáhnutí určitého centra, v němž sídlí blokovaná emoce, nám může na nějakou dobu přinést nepříjemné zážitky, protože se naše emoce mohou uvolňovat v podobě snů či elementárních emocionálních zážitků, například stavů hrůzy, vzteku, děsu a dalších. Jindy stojí za naší psychikou negativní důsledek dlouhodobého stresu. Preparát Streson může uvolňovat zasuté nepříjemné zážitky, preparát No degen, přímo vytvořený k uvolňování blokovaných emocionálních konfliktů, dokáže přinést překvapivé výsledky v hledání duševní rovnováhy. Jak už jsem uvedl, někdy i za cenu přechodných nepříjemných pocitů, které snášíme o to lépe, o č přesněji si je dokážeme vysvětlit a dát do souvislosti s našimi životními prožitky. Při práci s psychikou se dotýcnému zároveň otevírá prostor pro sebeanalýzu. Může si začít odpovídat na otázky: Proč jsem takový, jaký jsem? Je mé chování správné? Mnoho lidí si takové otázky vůbec neklade a není ani ochotno jim naslouchat. A už vůbec nechtějí lidé dávat do souvislosti své životní příběhy s kořeny, z nichž ona nepříjemnost, stres či patologie chování vyrostly. Psychickými problémy disponují preparáty Joalis Streson, No degen nebo Abelia Relaxonis.

Uvedený detoxikační postup nenahrazuje lékařské ošetření.

Mužské pohlavní žlázy varlata (testes), u nichž leží orgán nazývaný nadvarle (epidimitis), jsou, jak již bylo uvedeno v kapitole o funkční neplodnosti, orgánem, na který velmi negativně působí civilizační vlivy. Mám na mysli znečištění životního prostředí. V důsledku usazování toxinů ve varlatech dochází ke snížení počtu spermií, jejich agresivity a pohyblivosti a také ke změně genetického fondu spermie. To samozřejmě ovlivňuje nejen plodnost muže, ale i kvalitu potomstva. Z tohoto důvodu doporučuji, aby muži hodlající zplodit dítě absolvovali detoxikaci, tedy zbavení zárodečných žláz toxinů.

Toxiny ve varlatech jsou však i jedním z momentů, jež mohou vést ke vzniku nádoru (seminomu), zvláště mají-li karcinogenní účinek jako některé chemikálie, radioaktivita a další. Ve varleti můžeme přístrojem Salvia diagnostikovat těžké kovy (Antimetal), radioaktivitu (Ionyx), potravinové konzervanty (Ecka), chemikálie (Toxigen, Antichemik) či zbytky léků (Antidrog). Všechny uvedené preparáty mají schopnost zbavit zárodečné žlázy těch toxinů, proti kterým jsou určeny. Závažnějším problémem je ložisko ve varleti, které má důsledky v podobě imunitních reakcí či vlivu toxinů z něj vycházejících. Rovněž tento mikrobiální toxin může mít karcinogenní účinek, ale přinejmenším může přímo nebo nepřímo vážně porušovat kvalitu spermií. Z tohoto důvodu byl vytvořen preparát Testedren schopný odstranit popsané toxiny i ložiska z varlete a nadvarlete.

Jiné techniky, které by bylo možné používat k očistě těchto orgánů, mi nejsou známy. Jak již bylo řečeno, očista varlat má největší význam u mužů chystajících se zplodit potomka, protože je jedním z počínů důležitých pro narození zdravého dítěte. Spolu s touto detoxikací, jak již bylo řečeno, by měla probíhat podobná očista dělohy u žen. Tímto jednoduchým způsobem předejdeme u dítěte řadě zdravotních poruch tělesného i psychického rázu, ale i některým komplikacím v těhotenství.

Uvedený detoxikační postup nenahrazuje lékařské ošetření.

Periferní nervový systém si můžeme rozdělit na hlavové nervy, kterých je dvanáct. Za nejdůležitější jsou považovány trojklanný (nervus trigeminus), lícni (nervus facialis), sluchový (nervus statoacusticus), zrakový (nervus opticus) a bloudivý nerv (nervus

vagus). Dále se mezi hlavovými nervy nacházejí okohybné nervy zajišťující různé pohyby očí a nervy ovládající některé orgány, například slinné žlázy, jazyk a další.

Periferní nervy a ložiska

Každý z těchto nervů má svoji specifickou funkci, a toxická zátěž se tedy může projevit přímo na ní. U optického nervu v podobě poruchy související se zrakem, u sluchorovnovážného nervu se sluchem, u trojklanného nervu v podobě bolesti v obličejí nebo v zubech a u obličejového nervu ve formě poruchy mimiky. Složitější funkci má bloudivý nerv, který se tak nazývá pravděpodobně proto, že svými větvemi dosahuje do velké vzdálenosti a na cestě může ovlivňovat různé orgány – žaludek, srdce, plíce i průdušky.

Mezi toxické zatížení nervů patří především těžké kovy, které se do tohoto nervového systému pravděpodobně mohou dostávat ze zubních výplní a ze vzduchu přímo přes plicní systém. Velmi častým problémem jsou i neuroinfekce, především borrelií, ale i neuroviry například chřipkovými viry. Dostí časté bývají i zátěže toxiny těchto infekcí, hlavně chřipkových virů. K detoxikaci proto využíváme preparáty Antimetel, Antivir, Grippe viry či Virtox.

Vzácná nejsou ani ložiska. Zvláště v bloudivém nervu mohou způsobovat jeho zvýšenou dráždivost a dýchací potíže, poruchy srdečního rytmu nebo projevy v oblasti žaludku jako narušení funkce, sekrece šťáv či bolesti. Specifické informace pro očistu periferních nervů od ložisek jsou uloženy v preparátech pro příslušné orgány, tedy ve drenech pro ucho (Auridren), oko (Optidren) a pro nervus vagus v Joalis Astmex. Informace pro detoxikaci obličejového a trojklanného nervu obsahuje preparát Nervendren. Ten informačně pokrývá i periferní nervy, které patří do skupiny spinálních nervů odpojujících se od míchy v průběhu jejího uložení v páteřním kanálu. Tyto nervy mohou ovlivňovat stav krčního svalstva i nervů v horních končetinách, mezižební nervy, nervy pro pánevní orgány a dolní končetiny.

V Nervendrenu jsou rovněž uloženy informace pro ložiskovou detoxikaci horní části těla, tedy pro oblast krku, paží a mezižebních

nervů. Nervy pro dolní končetiny, tedy tzv. sedací nerv (nervus ischiadicus), který je nejčastěji toxicky zatíženým nervem přinášejícím různé subjektivní problémy, jsou uloženy v preparátu Periferny, kde jsou informace i pro další periferní nervy vyvolávající potíže méně často. Zátěž těchto nervů bývá obdobná jako u hlavových nervů, ale častěji se u nich vyskytuje zátěž virového původu, především herpetickým virem, který známe jako pásový či prostý opar. Mohou však přinášet potíže i po prodělaných chřipkových infekcích, především němých, tedy bez velkých klinických projevů, kdy imunitní systém nelikviduje viry s takovou razancí jako při chřipkách, na něž reaguje teplotou. Velmi častá je zátěž borrelií, která může vyvolávat stav nazývaný monoradikuloneuritis, tedy zánět jednoho nervového kořene bez celkových projevů infekce.

Periferní nervy a revma

Periferní nervy mohou rovněž trpět problémy revmatoidního charakteru, což představuje v podstatě reakci na imunitní aktivitu obdobnou jako při svalovém, kloubním či cévním revmatismu. Tyto orgány bývají zasaženy různými projevy chronických infekcí revmatického charakteru. Stejně tak se může vyskytovat i nervový revmatismus. Detoxikace se zde zaměřuje nejen na samotný nerv, ale i na imunitní a vegetativní nervový systém, jak bylo popsáno. K očistě nervového systému můžeme využít také některé bylinné čaje, například třezalkový nebo kopřivový, likér vyrobený z plodů černého bezu či koupele v odvaru z těchto a dalších bylin. Dobré výsledky jsem zaznamenal s koupelí z odvaru z řebříčku. Při detoxikaci periferního nervového systému, především spinálních nervů, je vhodné provádět i očistu míchy protože zátěže těchto spojených orgánů bývají často společně a vyskytují se současně. Periferní nervstvo patří pod jaterní okruh, a proto je třeba, aby jeho detoxikaci doprovázela očista jaterního okruhu LiverHelpem a Liverdrenem.

K odstranění ložisek jsou vhodné i injekce vitamínu B₁₂. Empirická lékařská praxe, která tvrdí, že odstraňuje některé nervové obtíže, je založena právě na jeho detoxikačním efektu. Aplikace vitamínu musí

být dlouhodobější, po řadu týdnů ve vysokých dávkách, obvykle 2-3x týdně 1000 gama Rovněž některé koupele v lázeňských lokalitách k tomu určených, u nichž se díky empiricky pozitivním zkušenostem nachází voda mající kladný vliv na nervové zátěže, jsou vhodným detoxikačním prostředkem. Z našich lázní mohu jmenovat například Velké Losiny. V lidovém léčitelství byla detoxikace periferního nervového systému oblíbeným tématem, protože se mezi lidmi často vyskytovaly například záněty ischiatického nervu. Proto lidová medicína a fyto terapie přišla s celou řadou receptů k detoxikaci periferního nervového systému, kterých je možné se často s úspěchem držet.

Uvedený detoxikační postup nenahrazuje lékařské ošetření.

DETOXIKACE LYMFATICKÉHO SYSTÉMU

Lymfatický systém funguje především jako drenážní a imunitní. Jako drenážní shromažďuje různé toxické látky v organismu. Lymfatické cévy vedou prakticky každým orgánem v těle, snad jen s výjimkou oka. Proudí v nich buňky lymfatického systému, které fagocytují (pohlcují) cizorodé a odumřelé látky v organismu. Díky lymfatickým cévám a jejich obsahu (lymfě) se k různým tkáním dostávají látky důležité pro funkci imunitního systému. Lymfatický systém je propojen se žilním, do něhož se vlévá a který pak odpadní produkty odnáší k vylučovacím orgánům. Skládá se tedy z lymfatických cév a uzlin představujících jakési filtry, v nichž se zachytávají nežádoucí látky a mikroorganismy.

Do lymfatického systému můžeme počítat také tzv. Waldayerův okruh mandlí, což je pět mandlí v oblasti hrdla, které fyziologicky pracují na zachycení nečistot přijímaných vzduchem a jídlem. Obdobný lymfatický systém se nachází i v oblasti slepého střeva, a právě v jeho výběžku (appendix) je nakupena lymfatická tkáň označovaná jako další mandle. Velmi bohatý lymfatický systém najdeme v tlustém střevě, kde

desetimilióny drobných výběžků na jeho sliznici sbírají živiny z rozložené potravy a společně s cévním systémem je odvádějí do organismu. Na lymfatický systém je napojena i prsní žláza, která je hojně lymfaticky zásobena, protože z lymfy je vyráběno mateřské mléko.

Lymfa a toxiny

Toxickou zátěž lymfatického systému představují mikroorganismy, jež se v něm nakupí a mohou nejen proudit s lymfou v lymfatických cévách a usazovat se v lymfatických uzlinách, ale především atakovat stěny lymfatických cév. Dokáží vyvolat chronické záněty, které zužují průchod lymfatickými cévami a stávají se příčinou imunitních reakcí. Zánět vyvolaný těmito reakcemi má pak chronický charakter a zásadním způsobem mění průchod lymfatickou cévou.

Záněty lymfatických struktur mohou vznikat i při různých jiných toxických zátěžích, například při radioterapii prováděné kvůli likvidaci zhoubného nádoru. Porucha v lymfatickém oběhu má pak za následek hromadění lymfy v příslušné části těla, například v končetinách, otoky končetin nebo zduřování uzlin s chronickým průběhem. V lymfatickém systému se tedy mohou při velké zátěži hromadit jakékoli toxické látky, protože patří přímo k jeho pracovní náplni odvádět je pryč. Mechanické porušení lymfatických cest nebo uzliny blokováné některou infekcí pak znamenají hromadění toxických látek v lymfatické cévě. Jako zátěž tak nacházíme různé chemikálie, radioaktivní látky, zbytky po očkování, těžké kovy, produkty kosmetického průmyslu či automobilové dopravy a další. Proto při detoxikaci lymfatického systému využíváme celou škálu preparátů určených k odstranění jednotlivých zátěží.

Závažnější problém představují plísně množící se v lymfatickém systému, které mohou být velmi častou příčinou alergických nebo autoimunitních reakcí. K odstranění plísní využíváme známý preparát Joalis Candid. Uzliny mohou být blokovány některými infekcemi, především EB virem nazývaným také uzlinový, mykobakteriemi či dalšími viry s afinitou k přežívání v lymfatických uzlinách, které využívají jako vhodné prostředí pro své rozmnožování. Z tohoto

důvodu musíme k detoxikaci lymfatických uzlin často použít Antivir, Mycobac nebo No bacter jako informační preparáty navádějící imunitní systém na příslušné infekční zátěže. Samozřejmě, že tyto preparáty podáváme za podpory imunitního systému.

Lymfa a imunita

Pro imunitní systém je velmi důležitý stav v tlustém střevě, kde dysbióza, způsobená různými problémy, vede k přemnožení mikroorganismů střevní flóry a k zahlcení lymfatického systému toxiny vznikajícími při trávení či zahnívání potravy. Zvláště při poruchách střevní motility přepřlňují mikroorganismy lymfatický systém a přetěžují jej. Mohou tak způsobit poruchy celého systému se všemi důsledky jak na odtok cizorodých látek, tak na imunitu jednotlivých tkání a distribuci tekutin. Proto do péče o lymfatický systém patří i péče o střevní prostředí a navození stavu střevní symbiózy. Přiměřená strava, časté využívání čerstvých zeleninových a ovocných šťáv, přiměřené hladovky, hydrocolon a vláknina jsou prostředky, které nepřímo prospívají míznímu systému. Velmi pozitivní jsou i manuální lymfatické masáže nebo lymfodrenáže prováděné vakuovými přístroji nebo jiným mechanickým způsobem.

Pro lymfatický systém je pochopitelně velmi prospěšný pohyb, protože lymfa je poháněna stahy svalů. Pohyb proto vyvolává pročištění lymfatického systému. Také jóga se svými obrácenými polohami dobře působí na odtok lymfy, který je jinak kvůli gravitačnímu působení poněkud obtížnější. V lidovém léčitelství, především ve fytoterapii, koluje řada předpisů na různé čajové směsi k čištění krve. Ty však především detoxikují lymfatický systém a pomáhají z tkání odvádět nežádoucí nahromaděné produkty. Ze specifických cvičení doporučuji poskoky na malé trampolíně, která díky fyzikálním jevům, jež při cvičení vznikají a které jsou založeny na setrvačnosti a gravitaci, způsobují velmi intenzivní pohyb lymfy, a tím i mechanické pročišťování lymfatického systému.

Nesmíme zapomínat ani na imunitní systém, protože základem většiny chronických obtíží jsou imunitní reakce vůči lymfatickému

systému alergického i autoimunitního charakteru. Vedle vegetativního nervového systému významným způsobem ovlivňují lymfatický systém i reflexní masáže. Naopak stres a napětí způsobující reflexně napětí kosterního svalstva zpomalují průchod lymfy, a vyvolávají tak hromadění toxických produktů ve tkáních (mezenchymu), a tím narušují jejich funkci, neboť odpadní produkty mají často kyselý charakter. Musí být proto neutralizovány za pomoci zásadotvorných látek, které jinak organismus potřebuje k jinému účelu. Mívají ovšem i charakter toxický.

jako příklad bych použil problém, který bývá brán velmi málo v úvahu – psychické rozpoložení dítěte a očkování. Jestliže vše probíhá za situace způsobující psychickou tenzi či se dítě nachází v období psychického napětí díky rodinnému či školnímu prostředí, nemoci apod., nedojde k odvodu zbytků látek vznikajících reakcí na očkování, a ty se pak kumulují ve tkáni, což má pro ni toxické následky. Tato toxická zátěž bývá často cílem reakce imunitního systému. A jak je známo, při patologické reakci dochází ke zdravotním problémům.

K lepšímu odvodu zbytků po očkování se kromě preparátu Deimun aktiv, vyvinutého k tomuto účelu, využívá i homeopatický preparát Thuja ve vyšším ředění, nejlépe D30. Vhodné je ovšem zajistit dobré rozpoložení dítěte a ideální stav jeho imunity, aby očkování proběhlo bez krátkodobých či dlouhodobých komplikací.

Komplexní preparát pro očistu lymfatického systému obsahuje nejčastější zátěže zde jmenované, tzn. těžké kovy, zbytky po očkování, viry, mykobakterie, a především rezonanční aktivitu schopnou řešit ložiska rozmístěná v lymfatických cévách či uzlinách. Lihová varianta se nazývá Joalis Lymfatex a fruktózová Abelia Lymfatis.

Specifickým problémem blokády lymfatických cest toxiny je místo, kudy prochází tzv. hluboký lymfatický systém hlavy. Jeden se nachází na přední straně krku a tvoří jej především mandle, druhý prochází po zadní straně krku a sbírá toxiny z oblasti dutin a hlubších struktur ústní dutiny. Při použití většího množství kovu, zvláště amalgámu k zubní výplni, dochází k jeho uvolnění a putování povrchovými i hlubokými lymfatickými cestami. V místě, kde lebka nasedá na páteř, v tzv. lebečním skloubení (articulatio atlantooccipitalis), panuje složitá

situace. Dochází zde ke kumulaci toxinů a dráždění řady nervových struktur, především v oblasti spinálního a vegetativního nervstva. To má za následek záněty tohoto skloubení projevující se točením hlavy, ztrátou rovnováhy, nejistotou orientace v prostoru i pocity únavy a různými, těžko vysvětlitelnými vjemy v oblasti krku a lebky. Blokádou lebečního skloubení se může přenést až do skloubení mezi bederní a křížovou páteří. Problémy pak mohou vznikat i v této oblasti, ačkoli příčina je dosti vzdálena. Detoxikace atlantooccipitálního kloubu se provádí Articulodrenem a příslušnými preparáty pro těžké kovy, event. pro infekce, například Spiroborem. Samozřejmě, že důležitá je i detoxikace vlastních lymfatických cév této oblasti Joalis Lymfatexem.

Uvedený detoxikační postup nenahrazuje lékařské ošetření.

Beta-buňky jsou umístěny ve slinivce břišní v tzv. Langerhansových ostrůvcích. Zajišťují výrobu a produkci inzulínu. Předem této kapitoly upozorňuji, že detoxikace beta-buněk při rozvinutém diabetu typu A nemá žádný smysl. Věda se domnívá, že při vzniku tohoto typu cukrovky jsou vinou autoimunitní aktivity beta-buňky zničeny, a proto nemůže mít detoxikace žádný smysl pro obnovení jejich funkce. Očista beta-buněk je významná především při poruchách cukrového metabolismu, které mívají tzv. latentní charakter – neprojevují se jako diabetes, ale ovlivňují například psychiku, protože při kolísání hladiny cukru může docházet k nervovým poruchám v podobě úzkostných či agresivních stavů a také ke vlivům na vitalitu. Využívání cukru má dopad i na tělesnou hmotnost, protože nejen jednoduché cukry, ale i uhlohydráty (složité cukry) se rozkládají na jednoduché cukry a musí být v organismu využívány pomocí inzulínu, jestliže k tomuto zpracování nedojde, cukry se přeměňují na zásobní tuky, což má za následek zvětšování tukových zásob neboli tloušťnutí.

Metabolismus cukrů má vliv i na stav plísni v našem organismu, protože nacházejí-li se v něm příliš vysoké hladiny zbytkového cukru, dochází k jeho vylučování na povrch sliznic i kůže, a tím se vytváří velmi vhodné prostředí pro existenci plísni. Proto bývají v protiplísňové dietě co nejpřísněji zakázány cukr a uhlohydráty.

Detoxikace beta-buněk tedy může mít nejen preventivní dopad na vznik diabetu, protože jejím prostřednictvím odstraňujeme jeden

provokační moment pro autoimunitní reakci vůči těmto buňkám, ale i význam pro celkové zlepšení metabolismu cukrů a uhlohydrátů. Beta-buňky jsou orgánem ovlivňovaným z okruhu jater, přestože jsou umístěny ve slinivce, která je ovlivňována z okruhu sleziny. Toxiny z jaterních ložisek a stav vegetativního systému jater tedy mohou významným způsobem ovlivňovat chod a funkci beta-buněk. Mají rovněž vliv na oslabování jejich auto-detoxikační schopnosti, čímž nahrávají vzniku toxického zatížení v nich a bývají příčinou vzniku ložisek. Proto k detoxikaci beta-buněk patří i důkladná detoxikace jater, žlučových cest, vegetativního systému jater a zažívání vůbec. Stejně jako jiné tkáně, i beta-buňky mohou být zatíženy těžkými kovy, chemikáliemi i pozůstatky po očkování. Největší problémy však vyvolávají toxiny z ložisek virového, plísňového i bakteriálního charakteru a také vlastní infekce, především viry. Tak se někdy můžeme setkat s propuknutím cukrovky po prodělané infekci i banálního virového původu. Beta-buňky se významným způsobem zatěžují zbytky léků, především kortizonu a antibiotik.

Očista proto bude probíhat nejen základními detoxikačními preparáty jako Antidrog, Antimetal, Antivir, Deimun aktiv a ATB, ale především proti infekčním ložiskům. K preventivní detoxikaci beta-buněk byl jako komplexní preparát vytvořen Betadren, jak jsem již uvedl, aby byla tato detoxikace kompletní v rámci celostní medicíny, musí být podpořena očištěním jaterního okruhu LiverHelpem a Liverdrenem, vegetativního okruhu Vegetonem, a především imunitního systému podle zásad uvedených v kapitole Detoxikace imunitního systému (viz str. 255) i podle obecných instrukcí v obecné části této knihy týkající se imunitního systému.

Uvedený detoxikační postup nenahrazuje lékařské ošetření.

O vegetativním nervstvu jsem opakovaně hovořil proto, že jej považuji za důležitý, ale často opomíjený systém. Nepokládám jej za významnější než jiné, setkávám se však s tím, že lidé nejsou informováni o jeho existenci, nemají znalosti o jeho funkcích, a hlavně medicína, která jej velmi dobře zná, se jeho vyšetřováním a léčením prakticky nezabývá. Mnoho lidí obchází lékaře s různými bolestmi a

poruchami funkcí a nenachází odpovídající vysvětlení, přestože poruchy evidentně pocházejí z vegetativního nervového systému. Lékař spoléhající se jen na vyšetření přístroji a na laboratoře nedostává objektivní obraz a údaje o funkci vegetativního nervového systému, a proto se k němu nevyjadřuje a opomíjí jej. Nevyužívá svého myšlení a znalostí k tomu, aby podal odpovídající výklad uvedených problémů.

Vegetativní nervový systém se skládá z řady center rozložených v CNS, která ovládají vegetativní nervový systém. Ta mu však zároveň přinášejí problémy, protože jsou velmi často napojena na emocionální, hormonální či jiná centra. Proto vegetativní nervový systém působí často jako spojovací můstek mezi různými dalšími funkcemi nervového systému. Podél páteře je uložena velmi silná nervová pleteň nazývaná truncus sympaticus, z níž se oddělují sympatické nervy následně se spojující do nervových pletení obkružujících jednotlivé orgány. Jak truncus sympaticus, tak i vegetativní sympatické nervy jsou přepojovány pomocí uzlíků (ganglií). Sympatický nervový systém je považován za excitační, aktivizující. Proti němu stojí parasympatický nervový systém mající dvě centra – jedno uložené v CNS a druhé za křížovou kostí. Obecně má charakter uvolňující, zpomalující, uklidňující. Vegetativní nervový systém tak tvoří nápadnou paralelu k čínským pojmům jin a jang, tedy k mužskému a ženskému principu, nebo k principu dvou protichůdných sil popsanych v taoistické filozofii. Velkou část popsanych vlivů jinu a jangu lze vykládat funkčností vegetativního nervového systému.

Vegetativní nervový systém může napodobovat poruchy funkce vlastních orgánů. Je subjektivně prakticky nerozeznatelné, jedná-li se o chybu tkáně samotné nebo o poruchu jejího nervového zásobení. Porušení vegetativního nervstva má pak negativní dopad i na naši emocionalitu. Vyvolává deprese, úzkosti a jiné psychické diskomforty. Vegetativní nervový systém je velmi citlivý na zatížení těžkými kovy, protože jak již bylo v této knize řečeno, ty mají často velmi vodivý charakter. Jestliže vyplňují přepážky mezi jednotlivými buňkami nebo se nacházejí na spojnicích (synapsích) nervových buněk, porušují izolační schopnosti tkání mezi buňkami, a tím také vodivost nervových buněk a vláken. Protože je nervový systém založen na elektrickém

vzruchu zajišťovaném elektrickými potenciály, má to pak dopad na jeho celkovou funkci.

Není divu, že rtuť, stříbro a zlato jako velmi dobře vodivé kovy bývají jednou ze zátěží vegetativního nervového systému. Ten však může být negativně ovlivněn i neuroinfekcemi, tedy borrelií. Pak se setkáváme s tzv. vegetativními bouřemi, tedy křečemi, které bývají doprovázeny silnými emocemi, ale i s jemnějšími poruchami funkce. Také virové zátěže jsou zde běžné, stejně jako mikrobiální toxiny plísňového, virového nebo bakteriálního původu. Rovněž očkování mající vztah k nervovému systému, například očkování proti tetanu, může mít za následek toxické zatížení vegetativního nervového systému.

Proto k jeho detoxikaci využíváme základních detoxikačních preparátů Antimetal, Antivir či Deimun aktiv. Specifickým preparátem, v němž jsou soustředěny rezonátory pro základní vegetativní pleteně a pro vegetativní kmen (truncus sympaticus), je Vegeton. Ten by měl prakticky vždy doprovázet detoxikaci různých tkání a systémů.

Vegetativní nervstvo, plíce, žaludek a střevo

Vegetativní nervový systém pozitivně ovlivňuje například i sport, při němž dochází k vylučování různých látek a k procvičování jeho fází aktivace a útluhu. Kladný vliv mají psychoregulační cvičení jako autoimunitní trénink, meditace a meditativní tělesná cvičení v podobě jógy, tai-či a dalších. Dechová cvičení velmi pozitivně působí především na vegetativní systém plic, který je v této civilizaci nejčastěji atakovaným systémem. Napětí doprovázející náš život poškozují jeho funkčnost, což má pak za následek vznik různých zánětů v dýchacím traktu.

Vegetativní nervový systém netvoří samozřejmě jen pleten pro plíce, ale i pro hrtan a hltan. Jak všichni známe, například při psychickém napětí se zvyšuje tónina hlasu či se nám svírá hrdlo a znemožňuje řeč. Čakry a učení o nich mohou být do určité míry spojovány s vegetativními centry. Hrdelní čakra číslo pět má

souvztažnost se štítnou žlázou, jak se často míní, ale především s činností vegetativní nervové pleteně ovládající orgány hrdla. Proto další relaxační cvičení, mezi něž patří například i zpívání, zvláště pak manter neboli speciálních zvuků majících vztah k určité části dýchacího ústrojí, CNS a vegetativního nervového systému, vedou k uvolnění toxinů z těchto nervových oblastí.

Stejně bychom mohli rozebírat pleteně v oblasti žaludku, kde je tento orgán ovládán pletením plexus gastricus, ale celou oblast horní a střední části břicha i dolní části jícnu řídí sluneční pleteň (plexus solaris či plexus coeli-acus), která svojí dysfunkcí může ovlivňovat funkci žaludku, slinivky břišní, dvanácterníku i žlučových cest. Nervové pleteně ovládající játra (plexus hepaticus) mohou být nositelem dysfunkce jater a žlučových cest, především však přenášejí emocionální vlivy z této oblasti do CNS, kde bývají příčinou různých poruch psychiky, včetně emocionálních.

Střevo je ovládáno dalšími pleteněmi (plexus mesentericus superior a inferior), které řídí jeho pohyby, a jsou proto zodpovědné za posouvání strávené potravy. Víme, jak časté jsou zácpy z emocionálních důvodů i tzv. abituální zácpy provázející některé lidi po celý život. Jejich příčinou je právě toxické zatížení uvedených pletení a jejich dysfunkce.

Ledviny (plexus renalis) spolu s pleteněmi dalších močových orgánů (močového měchýře a močovodu) mohou při této dysfunkci vykazovat poruchy funkce, tedy problémy s močením, ať už obtížným nebo velmi častým a nutkavým. Jsou schopny přinášet také různé pocity spojované s infekcemi močového ústrojí, po nichž se často marně pátrá. Pleteň plexus prostaticus může imitovat problémy s močením uváděné do souvislosti s prostatou.

Kapitola by byla příliš rozsáhlá, kdybychom rozebírali i další pleteně, například pleteň pro konečník, končetiny, žíly, tepny a další. Za zmínku stojí snad ještě velmi důležité pleteně rozkládající se v gynekologické oblasti žen: plexus uterovaginalis ovládající pochvu a dělohu a plexus ovaricus mající moc nad vaječníky. Při své dysfunkci mohou být nejen součástí poruchy zvané funkční neplodnost, ale dokáží přinášet mnohé problémy v podobě nepříjemných pocitů, bolestí a

křečí, například při pohlavním životě, menstruaci či kolem gynekologického ústrojí vůbec. Takové pocity bývají spojovány s obavami z vážných chorob, a protože mysl každé ženy je upřena na zdravotní stav pohlavních a reprodukčních orgánů, mívají dysfunkce gynekologických pletení velmi vážný dopad na psychiku a kvalitu života vůbec. Detoxikační informace pro vegetativní nervový systém jsou připojeny ke drenům pro jednotlivé orgány a shromážděny v preparátu Vegeton. Uvedený detoxikační postup nenahrazuje lékařské ošetření.

Detoxikace imunitního systému je natolik široký pojem, že výraz »porucha imunity« musíme zúžit na jev, který nazýváme nedostatečností imunitního systému nebo jeho sníženou funkčností. Kdybychom o imunitě uvažovali v celé šíři, museli bychom sem zahrnout i alergie a autoimunitní poruchy. Snížení obranyschopnosti organismu lze z klinického hlediska posuzovat tak, že člověk snadno a často onemocní bakteriálními či virovými infekčními chorobami nebo že se infekční onemocnění vlečou dlouhou dobu, jež neodpovídá běžnému průměru. V současném zdravotním systému se provádějí testy imunitního systému, z nichž lze poznat, zdaje snížena tzv. buněčná složka imunity, či složka humorální. Někdy laboratorní zjištění snížené funkčnosti imunitního systému odpovídá klinickým příznakům, jindy nelze častou nemocnost vysvětlit defektem obranyschopnosti, neboť se při laboratorních testech nenašly významné změny.

Z detoxikačního hlediska tvoří imunitu výkonná část, která je zkoumána imunologií a na níž se podílí celá řada orgánů, od kostní dřeně coby producenta imunitních buněk přes střešní trakt (Peyerské plaky), thymus a slezinu až po lymfatický systém a další. Tyto orgány pochopitelně trpí toxickými zátěžemi, proto představuje detoxikace těžkých kovů preparátem Antimetel, radioaktivních látek Ionyxem, chemikálií Antichemikem, od zbytků léků, především antibiotik, Antidrogem či ATB zlepšení funkčnosti imunitního systému. Detoxikační programy pro výkonovou část imunity nacházíme v lihovém informačním preparátu Joalis Imun či ve fruktózovém preparátu Abelia Immunitas.

Dalším důležitým činem je nastolení střevní symbiózy a odstranění střevního zánětu. K tomu využíváme Joalis Colon či Abelia Colonum a ActivCol.

Významnou roli z hlediska imunitního systému hraje dýchací trakt – vstupní brána většiny infekcí. Bude-li v dobré kondici a na jeho sliznicích nenajdeme chronické záněty, organismus bude do značné míry chráněn před infekcí. Toxické látky z dýchacího traktu odstraňujeme preparáty Joalis Pulmo (v lihové formě) či Abelia Centralis (ve formě fruktózové).

Pro odolnost organismu je též důležitá eliminace infekčních ložisek z dýchacího ústrojí. K tomu využíváme preparáty RespiHelp a Respidren.

Imunitní systém je řízen z různých částí předního mozku. Jak již bylo dříve uvedeno, plíce ovládají řídicí centra pro protibakteriální imunitu a slezina pro imunitu protivirovou. Proto preparáty RespiHelp a Respidren snad nejvýraznějším způsobem zasahují do kvality obranyschopnosti v oblasti její protibakteriální aktivity, preparát VelienHelp zase v oblasti proti-virové. Protože se může stát, že řízení imunity z CNS bude vážněji poškozeno, je někdy třeba využít i specifické účinnosti preparátu MindHelp a Minddren na CNS.

Velmi významnou úlohu v kvalitě imunity hraje psychika, a proto deprese, úzkosti a stres představují významné narušitele obranyschopnosti. V indikovaných případech musíme použít detoxikaci pro zvládnutí depresivní či úzkostné Symptomatologie, jak bude později uvedeno. Veškeré známé předpisy pro duševní hygienu či pro otužování a sportování jsou samozřejmě významným pomocníkem při detoxikaci imunitního systému. Rovněž některé přírodní prostředky, např. výtažek z rudbekie nachové (echinacea) či čaj z lipového květu aj., jsou pomocníkem pro zlepšení funkce imunity stejně jako některé vitamíny, například C, E a skupiny B. Dostatek stopových prvků – vápníku, hořčíku, zinku – hraje též pozitivní úlohu.

Nakonec je třeba říci, že každý detoxikační krok sehraje úlohu při zlepšení funkce imunitního systému. Vzhledem k tomu, že řídicím orgánem imunitního systému je mozek, může být detoxikace CNS rozhodujícím momentem úpravy imunitního systému. Vegetativní i

lymfatický systém jsou nejčastější příčinou poruchy imunitního systému, protože funkce lymfatického systému patří přímo do systému imunitního. Preparát Lymfatex je tedy nezbytný. Mnohdy může zdroj vnitřních infekcí imitovat stále se opakující zevní infekce. Imunitní systém je určen k tomu, aby hlídal a ovlivňoval zdroj vnitřních infekcí (infekční ložiska); preparát Infodren I, II, III, IV odstraní infekční ložiska z organismu a tím bude likvidovat i potenciální nebezpečí pro imunitní systém. Stejně tak preparát Metabex může ovlivnit imunitu. Metabolity které jsou toxické pro nervový systém, mohou být též prvkem, který zhoršuje funkci imunitního systému. Potenciální vnitřní infekce budeme odstraňovat preparáty No bacter, Antivir a Yeast. Preparát Antimetal zajistí, že přítomnost kovu v centrálním nervovém systému nebude narušovat jednotlivé řídicí oblasti pro imunitu jako celek.

Uvedený detoxikační postup nenahrazuje lékařské ošetření.

Slinivka břišní (pankreas) vylučuje trávicí fermenty (především lipázu, amylázu a proteázu, jež napomáhají trávení tuků, škrobů a bílkovin) a další látky důležité pro trávení. Řízeny vegetativním nervstvem odcházejí trávicí fermenty do dvanácterníku (duodenum) a představují významný faktor trávení. Slinivka břišní leží příčně přes břicho v ohbí dvanácterníku. Je řízena slezinou jakožto mateřským orgánem. Jsou v ní uloženy i tzv. beta-buňky v Langerhansových ostrůvcích, které produkují inzulin. Nepatří k vlastní tkáni orgánu a při transplantacích je lze přenést jinam. Jsou řízeny játry. V této kapitole se o nich nezmiňuji, neboť se v ní řeší především tzv. zevně sekretorická část funkce slinivky břišní, tedy produkce trávicích šťáv.

Tkáň slinivky napadají virové infekce stejné jako jaterní tkáň. Často se též setkáváme s autoimunitní aktivitou vůči slinivce a se vznikem akutních a chronických zánětlivých změn či nekrózou. Při detoxikaci proto pomýšlíme především na odstranění virové zátěže preparátem Antivir ve spolupráci s preparátem VelienHelp podporujícím protivirovou imunitu. Další důležité informace pro detoxikaci slinivky břišní obsahuje preparát Veliendren, který má za úkol odstranit z ní infekční ložiska.

Velmi bohaté je i nervové zásobení slinivky vegetativním nervovým systémem, který může být rovněž toxicky zatížen a být vlastní příčinou nepříjemných bolestí v krajině slinivky i zhoršení její funkce. Preparát Vegeton se zabývá odstraněním ložisek z vegetativního nervového systému, mimo jiné i z vegetativní pleteně slinivky břišní.

Slinivku mohou poškozovat také játra, proto při chronických nemocech slinivky provádíme i jejich detoxikaci. Nezapomínáme na možný vliv autoimunitní poruchy a využíváme postupů popsaných v kapitole o detoxikaci autoimunitních poruch. Užívání hořčin zlepšuje funkci slinivky, čehož je využíváno v různých digestivních likérech. Významný faktor, který pacientům zdůrazňujeme, představuje dieta. To znamená nepřetěžovat organismus těžko stravitelnými potravinami, jako jsou živočišné bílkoviny, tuk a cukr. Ten patří sám o sobě mezi hlenotvorné látky poškozující tkáň (parenchym), z nichž je slinivka břišní vytvořena, a podporuje vznik ložisek.

Uvedený detoxikační postup nenahrazuje lékařské ošetření.

Štítná žláza (thyroidea) je umístěna povrchově na přední straně hrdla. Produkuje hormony ovlivňující především metabolismus. Je ovládána pomocí řídicích hormonů z hypofýzy. Klinické poruchy se projevují především její zvýšenou či sníženou činností nebo záněty zejména autoimunitního původu. Někdy dochází i k uzlovité vazivové přeměně. Vzácné nejsou ani nádory štítné žlázy. Současná medicína využívá možností snižovat činnost štítné žlázy nebo podávat substitučně její hormony. Méně často podává jód tvořící základ pro vytváření hormonů štítné žlázy.

Z toxických produktů, které se v ní hromadí, mohu uvést především radioaktivní látky. Štítná žláza je na radioaktivní záření mimořádně citlivá. Při ozáření organismu je poškozena jako první. Proto by bylo třeba ji chránit jódem, který se podává jako první pomoc při radioaktivní kontaminaci. Hromadění radioaktivních látek ve štítné žláze může samo o sobě vést k poruchám její funkce, především však funguje jako patologický podnět pro autoimunitní reakce. Vzácněji se v ní usazují také těžké kovy. Základní detoxikační postupy se proto budou skládat z podávání preparátů Antimetall a Ionyx.

Ložisko ve štítné žláze, objevující se pravidelně při jejích chronických poruchách, může být detoxikováno Veliendrenem řešícím okruh sleziny která je řídicím orgánem pro štítnou žlázu. Při chronických problémech se štítnou žlázou je vždy důležité detoxikovat zároveň i hypofýzu. Potřebný rezonátor i informace jsou obsaženy rovněž ve Veliendrenu. Většina poruch štítné žlázy je vázána na imunitní systém, a proto využíváme účinnosti preparátů Joalis Imun či Abelia Immunitas a Minddren.

Další podrobnosti jsou uvedeny v kapitole Detoxikace při autoimunitních chorobách (viz str. 229).

Uvedený detoxikační postup nenahrazuje lékařské ošetření.

Projevy toxických zátěží v kůži mají pestrý charakter. Detoxikace musí být prováděna specificky podle toho, které orgány kůže jsou postiženy. Nejčastější obtíží bývá zánět, který nazýváme ekzém, lišej či neurodermitis. Jindy se můžeme setkat s toxickým zatížením mazových žláz, což bývá příčinou akné, nebo zátěže potních žláz projevující se nepřiměřeným pocením. Na kůži se rovněž objevují charakteristické plísňové projevy i mnohé další změny. Obecně řečeno, samotná kůže spadá pod kontrolu plic, takže při výskytu ložiska v nich může dojít k vytvoření ložiska i v kůži. Na zánětech kůže má podíl i toxické zatížení podkoží, imunitní systém a další orgány především vegetativní pletěň plic plexus pulmonalis.

Základní preparát pro detoxikaci kůže představuje Joalis Ekzemex či Abelia Eksemis, které je třeba doplňovat dalšími preparáty všeobecné detoxikace. V kůži se totiž mohou nacházet zátěže chemického původu či zbytky po očkování, proto využíváme preparáty Deimun aktiv, Antichemik a také Geosmog. Je nevysvětlitelným faktem, že v nemocné kůži lze přístrojem Salvia velmi často změřit vliv patologických geopatogenních polí, a protože při zánětech kůže se prakticky vždy setkáváme s plísněmi, využijeme i protiplísňového efektu preparátu Joalis Candid.

Po detoxikaci základního problému – samotného zatížení kůže – můžeme odstraňovat ložiska z orgánů, které se na celém problému podílejí, tedy z plic, ledvin, jater a CNS. Postupně tak k detoxikaci plic

použijeme preparát RespiHelp, ledvin UrinoHelp, jater LiverHelp a CNS Minddren. Jestliže záněty v kůži i nadále přetrvávají, je třeba přístrojem Salvia změřit jednotlivé zátěže a někdy také sáhnout k testování specifických zátěží vyskytujících se v životním prostředí dotyčného. Setkal jsem se s individuální citlivostí na pracovní prostředí; například u zaměstnankyně cementáren se v kůži nacházelo kumulované množství chrómu. Vliv bytové zátěže se zase projevil individuální citlivostí na impregnační látky. V jiném případě bylo třeba vytvořit specifický detoxikační preparát pro dítě žijící v blízkosti chemické továrny, které bylo individuálně citlivé na některé odpadní produkty. Specifické zátěže však bývají poměrně vzácné, a proto není třeba na ně pomýšlet hned na začátku.

Rozhodně ekzém není jednoduchým projevem alergie. Snaha po odstranění alergenu, například potravinového nebo některého venkovního, nebývá úspěšná, a my se proto v praxi tímto způsobem ovlivnění zánětu kůže nezabýváme. Jindy se ovšem můžeme setkat se skutečnými jednoduchými alergickými reakcemi kůže v podobě kopřivky. Zde má preparát Joalis Analerg a detoxikace sestavená pro alergické obtíže svůj smysl. Detoxikace kůže při chronických zánětlivých projevech musí být pozvolná a velmi trpělivá, protože záněty trvající roky, mnohdy i desítky let, jsou velmi houževnatým protivníkem. Kůže musí postupně změnit svoji funkci a obnovit vlastní imunitní i detoxikační schopnosti. Při soustavné a postupné detoxikaci naštěstí prakticky vždy slavíme úspěch a záněty zmizí.

Velmi důležitá je strategie, která se mnohdy musí vytvářet individuálně, protože detoxikační projevy v kůži mohou znamenat i zhoršení projevů zánětu. V tomto případě je potřeba detoxikaci přerušit a vyčkat, až dojde ke zklidnění. Při detoxikaci kůže nezapomínáme jako na doprovodnou proceduru na důkladné vyčištění střevního traktu a obnovení jeho plnohodnotné imunitní a funkční zdatnosti.

Další přírodní postupy popsané v různých publikacích o přírodním léčení, například koupele v bylinných výtažcích, syrovátce nebo v otrubách, se setkaly jen s minimálním úspěchem. Rovněž dietní opatření u uznávaných alergenů, jako jsou mléko a pšeničná bílkovina, vedly jen k přechodnému zlepšení. Uvedenými přírodními procedurami

jsem se prakticky zabýval více než 20 let, ale pro jejich malou efektivitu jsem je opustil. Pro domácí ošetření a zklidnění se však o ně můžete pokusit.

Uvedený detoxikační postup nenahrazuje lékařské ošetření.

Jak již bylo řečeno, v kůži se nacházejí další orgány, například mazové žlázy. Jejich zánět může být příčinou akné, ale porucha jejich funkce mnohdy stojí také za příčinou kosmetických problémů v podobě přemašťování kůže. Mazové žlázy v kůži jsou ovládány játry jakožto mateřským orgánem. Játra rozhodují povšechně o tukovém metabolismu a distribuci tuku v organismu. Základem pro zvládnutí zánětů mazových žláz je tedy detoxikace jater a žlučníku preparáty LiverHelp a Liverdren. Další důležitou součástí přemašťování kůže bývají hormonální problémy, jak je například známo z výskytu akné v pubertě. Proto hormonální funkci hypofýzy při akné normalizujeme preparátem Veliendren. Poslední součást detoxikačního postupu pro kožní mazové žlázy představuje preparát Aknedren, který z mazových žláz odstraňuje ložiska a zároveň obsahuje informaci řešící zátěž mikroorganismem zvaným *Propriوني bacterium acne*. Ten se v mazové žláze rozmnožuje a působí vlastní zánět. Místní ošetření naparováním nebo salicylovým olejem nepokládáme pro vyčištění samotné mazové žlázy za podstatné, protože příčiny onemocnění jsou uloženy hlouběji v souvislostech celostního pojetí organismu.

Uvedený detoxikační postup nenahrazuje lékařské ošetření.

Rovněž ve vlasech se usazují toxiny. Podrobnými analytickými metodami můžeme z vlasů zjistit, jaké toxiny se v organismu vyskytují ve škodlivém množství. Touto diagnostickou metodou se zabývá řada organizací po celém světě a stanovuje tak toxický profil organismu. Nejzásadnější pro onemocnění vlasů je stav vlasové cibulky, která může nejen obsahovat nejrůznější toxiny, od těžkých kovů až po chemikálie, ale může být také napadena bakteriálními i plísňovými infekcemi. Vlasy podléhají mateřskému orgánu, ledvinám, jako ostatně všechny periferní orgány a tkáně. Proto o jejich zdraví budeme pečovat především primární detoxikací ledvin preparáty UrinoHelp a Urinodren. Pro kvalitu vlasů je důležité i přiměřené množství vitaminů a minerálů.

Díky zátěžím tenkého střeva dochází poměrně často k poruchám vstřebávání vitaminů a minerálů, a tedy k faktické hypovitaminóze či k nedostatku stopových prvků. Vstřebávání těchto látek se děje především v poslední třetině tenkého střeva a v tlustém střevě. Pro kvalitu vlasů bývá proto důležité ošetřit střevní trakt preparáty Veliendren určeným k detoxikaci tenkého střeva a ColiHelp určeným k detoxikaci tlustého střeva.

Specifickým preparátem pro detoxikaci vlasových váčků je Capilidren, který je zbavuje ložisek. Jak již bylo na počátku řečeno, nejen toxické zátěže všeho druhu, ale i další orgány mají na kvalitu vlasů vliv. Celková detoxikace ji proto bude zlepšovat. Onemocnění postihující vlasový porost bývají často způsobena autoimunitními reakcemi. A to především tehdy, padají-li vlasy ženám nebo při onemocnění zvaném alopecie. Jestliže nejsou vlasové cibulky ještě zničeny, lze detoxikací, jak bylo na předchozích řádcích uvedeno, dosáhnout uzdravení vlasového porostu za podpory detoxikace imunity, především detoxikace uvedené v kapitole o autoimunitních problémech. Zlepšení lokální výživy vlasů může vést ke krátkodobému efektu, ale příčiny dlouhodobých problémů bývají skryty hlouběji ve vzdálených orgánech či v imunitním systému.

Uvedený detoxikační postup nenahrazuje lékařské ošetření.

V ústní dutině a poblíž ní se vyskytuje celá řada orgánů, jejichž toxické zatížení vede k zánětům infekční i imunitní povahy. Základním orgánem v ústní dutině jsou zuby. Zde odkazuji na kapitolu o detoxikaci zubů (viz str. 91), v níž se rozebírá sjednocení materiálů při ošetření zubů, odstranění toxických materiálů z ústní dutiny apod. Další důležitou tkání jsou dásně, jejichž toxická zátěž bývá příčinou ústní dysbiózy a posléze zdrojem různých bakteriálních a kvasných toxinů narušujících zubní sklovinu. Toxiny nacházející se v dásni jsou původem buď ze stomatologických materiálů, jako je amalgam a další, nebo infekční, z přítomnosti ložisek v dásních. Další významnou tkání ovlivňující stav v ústech jsou kosti horní a dolní čelisti. Toxické zatížení a ložiska v nich bývají provokačním momentem pro auto-

imunitní aktivitu, jejímž důsledkem je úbytek čelistní kostní tkáně typický pro parodontózu.

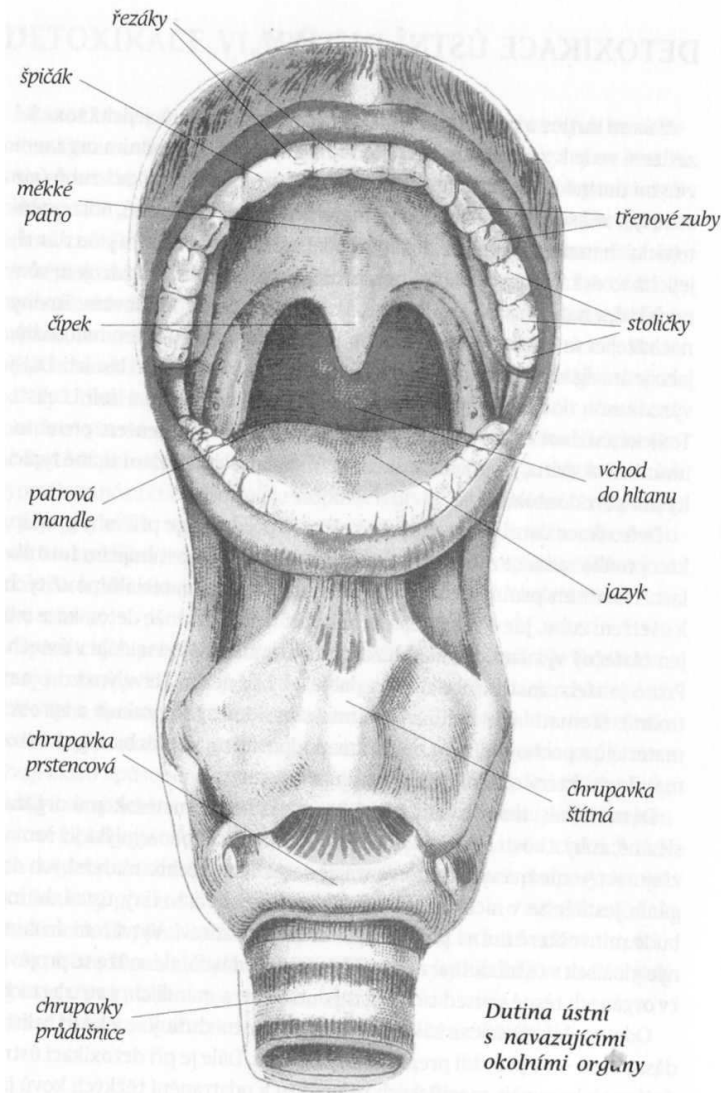
Detoxikace ústní dutiny a tkání kolem ní představuje příčinný postup, který může zamezit zánětům a jiným onemocněním postihujícím tuto oblast. Prvotním problémem je vliv zubolékařských materiálů použitých k ošetření zubu. Jde o záležitost velmi specifickou, protože detoxikace má jen částečný význam, zůstane-li zdroj těchto materiálů i nadále v ústech. Proto je třeba materiály natolik vyladit, aby se nestaly trvalým zdrojem toxinů. Stomatologie bohužel v tomto smyslu nespolupracuje a výrobci materiálů z pochopitelných důvodů nepodporují myšlenku biologické stomatologie, která ctí ekologické vztahy v ústech.

Dásně a další tkáně uvnitř ústní dutiny podléhají mateřskému orgánu slezině, zuby a kosti horní a dolní čelisti ledvinám. Z toho vyplývá již samozřejmost – možné využití preventivní detoxikace těchto mateřských orgánů. Jestliže se v nich nebudou nacházet ložiska a toxiny, ústní dutina bude mít veškeré nutné podmínky k zachování zdraví. Vytváření druhotných ložisek v ústní dutině nejčastěji postihuje dásně, ale může se projevit i v orgánech těsně sousedících s ústní dutinou – v mandlích, patru a rtech.

Odstranění ložisek ze základních orgánů ústní dutiny – z kostí čelisti, dásní a rtů – se provádí preparátem Orodren. Dále je při detoxikaci ústní dutiny třeba využít specifických preparátů k odstranění těžkých kovů jakožto důsledku amalgámu v zubních plombách (Antimetal), a zejména volných infekcí z dásní. Jde především o skupinu G+ koků (No bacter) a anaerobní mikroorganismy (No bacter). V ústní dutině lze samozřejmě najít patologické mikroorganismy i z dalších mikrobiálních druhů. Nejčastěji plísně, které mohou být častou patogenní součástí ústní mikroflóry při některých nemocech, jako je cukrovka, či při podávání určitých léků (kortikoidy, psychofarmaka, chemoterapeutika). Mnohdy se také setkáváme s virovými infekcemi vyvolávajícími vznik aftů. Vzácněji se v ústech mohou nacházet i jiné toxiny především z oblasti chemie. Jako u všech ostatních orgánů a tkání, i zde je třeba pomýšlet na vliv imunitního systému. V ústech se setkáváme s projevy alergie,

především na potraviny či na zubní materiály. Opakovaně jsem našel alergii na materiály, z nichž byly vyrobeny snímatelné protézy.

Detoxikace ústní dutiny je důležitá nejen z hlediska zánětu měkkých tkání, tedy dásní (gingivitis) a kostní tkáně (parodontitis), ale i zdraví zubů, neboť dysbióza vznikající na toxickém terénu ohrožuje svým vlivem zuby a bývá příčinou jejich kazivosti i zubních chorob.

Z hlediska ekologie ústní dutiny lze kritizovat běžně používané zubní pasty, které v rámci konkurenčního boje využívají různé chemicky vytvářené chutě, vůně a konzistenci, a protizánětlivé prostředky chemického i přírodního původu, které však působí velmi povrchově a nemohou zásadním způsobem ovlivnit toxickou situaci v ústní dutině. Iluze, jež vytvářejí, odvádí populaci od skutečné péče o ústa, a tak se při stresu a špatné stravě nelze divit tomu, že se kvalita zubů zhoršuje a jejich onemocnění se stává častějším a častějším problémem.

Uvedený detoxikační postup nenahrazuje lékařské ošetření.

V obličejové části lebky se nacházejí vedlejší dutiny nosní. Skládají se především z dutiny horní čelisti (sinus Higmori), dutiny čelní kosti (sinus frontalis) a dutiny v kosti křídlové (sinus sphenoidalis). Některé z nich jsou propojeny s nosní dutinou, např. sinus maxilaris (Higmori). Ve vedlejších dutinách nosních se často nacházejí záněty. Z našeho hlediska jsou důležité záněty chronické, které bývají příčinou bolestí (například hlavy při zánětech čelních dutin), otoků v oblasti očí, kdy zánět prostupuje do měkkých tkání obličeje, a také chronické rýmy. Četné infekce v dutinách jsou nepochybně i zdrojem infekcí a toxinů, především v dýchacích cestách. Ložiska ve vedlejších dutinách nosních a chronické záněty nacházíme u značného množství pacientů. Často i v případech, kdy dotyčný prošel vyšetřením ORL bez nálezu zánětlivých změn, protože přístroj Salvia nás informuje i o dějích nezachytitelných současnými diagnostickými prostředky.

I zde má na výskyt zánětů vliv imunitní systém – nejčastěji alergie, vzácněji autoimunitní procesy. Čelistní dutina náleží pod plíce jakožto mateřský orgán, dutina čelní a dutina v kosti křídlové pod ledviny. Chronická ložiska v nich mohou být zdrojem trvalých problémů ve vzdálenějších orgánech, například v průduškách; pak vzniká sinobronchiální syndrom, kdy zdroj obtíží neleží v průduškách, ale v čelistní dutině. U čelní dutiny, jež má vztah k močovému ústrojí, se lze zase setkat se sinovezikálním syndromem, kdy dutina může být zdrojem funkčních poruch močového ústrojí.

Vedlejší dutiny nosní a nervy

Mezi vegetativními systémy jednotlivých orgánů a jejich toxickým zatížením, které způsobuje dráždění systému, existuje úzký vztah. Vegetativní systém může imitovat problémy samotného orgánu. Měli bychom si uvědomit, že každý orgán v těle má svoji nervovou soustavu. Nás zajímá především soustava vegetativní. Ta vytváří tzv. pleteně (plexy), které ovládají celý orgán a jejichž součástí jsou i vegetativní uzly (ganglia), jimiž se tento systém připojuje k páteřním pletením (truncus sympaticus), přivádějícím řídicí impulsy z CNS. Vegetativní nervstvo doplňují i některé další nervy (např. bloudivý trojklanný lícni, ischiatický) a nervové kmeny.

Ač detoxikací řešíme především tkáň vlastního orgánu, musíme mít stále na mysli, že problém může spočívat ve vegetativním nervovém systému, jehož vlákna se problémy mohou přenášet do jiných oblastí jako u sinobronchiálních či sinovezikálních syndromů. Orgán, na němž se symptom projevuje, není porušen, nabouráno je ale jeho vegetativní nervové zásobení. Vegetativní nervstvo se nazývá vegetativním proto, že podobné nervové struktury byly odhaleny i u rostlinstva, patří proto mezi naprosto primární nervový systém všech bioorganismů, jde o systém zcela autonomní – nepracuje na základě našich pokynů či přání, ale na základě zcela jiných informací, jež dostává z různých částí organismu.

Základním preparátem pro detoxikací vedlejších dutin nosních je Respidren, který podáváme spolu s RespiHelpem v obvyklých dávkách. Kromě likvidace ložisek v horních a dolních cestách dýchacích je třeba preparátem Mikrotox odstranit virové toxiny přetrvávající v dutinách po chřipkových infekcích. Ve vedlejších dutinách nosních se často nacházejí i těžké kovy ze zubních materiálů a v závislosti na životním prostředí i toxiny z vdechovaného vzduchu. Bývají to automobilové zplodiny (preparát Supertox) či chemikálie (Antichemik), častá je mikrobiální zátěž plísněmi, proti nimž využíváme preparát joalis Candid, jindy grampozitivními i gramnegativními koky a jinými mikroorganismy. U dětí můžeme využít fruktózový preparát Bambi Sinus se stejnými detoxikačními vlastnostmi. I v tomto případě je

zásadní detoxikace imunity a posouzení, zda se na zánětlivých projevech podílí alergie nebo jiná imunitní porucha

Z dalších detoxikačních metod lze doporučit inhalace solnými roztoky, eukalyptovým roztokem nebo minerálními vodami. Do inhalačních přístrojů je možné nakapat i detoxikační prostředky informačního a rezonančního charakteru. Někteří lidé mají v oblibě jogínskou očistu nosních dutin reflexně zasahující i do vedlejších dutin nosních – néti. Jde o proplachy solným roztokem, které se provádějí technikou popsanou v učebnicích jógy. K této proceduře jsou vyvinuty i speciální nádoby zvané nosní sprchy, jež lze dostat v některých specializovaných lázeňských obchodech či obchodech zabývajících se přírodní medicínou.

Uvedený detoxikační postup nenahrazuje lékařské ošetření.

Mandle tvoří tzv. Waldayerův okruh, jehož úkolem je zachytávat a odstraňovat nežádoucí látky a mikroorganismy ze vzduchu a potravy proto je těchto pět mandlí umístěno buď v dýchacím, nebo v zažívacím ústrojí. Nejčastější problémy vyvolávají tzv. patrové mandle, párový orgán umístěný za patrovými oblouky, jsou největší a zánětem bývají postižovány nejčastěji. Zánět mandlí je výrazem zhoršení schopnosti odstraňovat zachycené infekce a škodlivé látky. V podstatě způsobí, že tyto infekce jsou likvidovány jinak, a sice tvorbou hnisu, aktivací imunitního systému, horečkou apod. Časté jsou i potíže s nosohltanovou mandlí, jejíž zvětšení a zánět způsobují problémy horních cest dýchacích (chronické rýmy, záněty dutin). Skryté, ale časté problémy bývají i s mandlí v ústí Eustachovy trubice, jež spojuje střední ucho s nosní dutinou. Dojde-li k jejímu zvětšení a zánětu, hlen se hromadí v Eustachově trubici a ta se hůře čistí, což vede k zánětům středního ucha a špatnému vyrovnávání tlaku mezi uchem a nosem.

Protože mandle slouží k prvnímu záchytu nežádoucích mikroorganismů a látek, vytvářejí se v nich častá ložiska z různých bakterií, virů a plísní. Ta způsobují trvalé záněty mandlí a jejich zvětšení (hypertrofii) a zhoršují jejich funkčnost. Pro organismus je tedy velmi důležité, aby mandle jako ochranná bariéra byly v pořádku a plnily svoji funkci.

Mandle a infekce

Chronické záněty a zvětšování mandlí a lymfatických uzlin v oblasti krku často způsobují viry (EB virus, cytomegalovirus, herpetický virus). Zhoršují průchodnost lymfy mandlemi, takže dochází k její blokádě, a mandle pak podléhají akutním zánětům, zvláště setkají-li se s dalšími infekcemi. Pacienti bývají často špatně informováni a mají zkreslenou představu o svém životním prostředí – diví se, kde se mohli setkat se streptokokem, haemophilem či stafylokokem, je notoricky známo, že vzduch kolem nás, ať jsme kdekoliv, obsahuje obrovské množství mikroorganismů, s nimiž si musí naše imunita poradit. Nežijeme ve sterilním prostředí, ale jsme obklopeni miliardami mikrobů. Je tedy zásadní, aby mandle, sliznice a posléze imunita pracovaly pokud možno bezchybně – jen tak se organismus ubrání průniku nežádoucích mikroorganismů. Jedním z hlavních prostředků detoxikace mandlí je Antivir, který společně s podporou protivirové imunity v podobě VelienHelpu může významně ovlivnit jejich činnost.

V mandlích se usazují i těžké kovy ze zubních výplní, vzduchu nebo potravin. Proto preparát Antimetal patří mezi základní detoxikační prostředky okruhu mandlí.

Další toxiny resp. mikroorganismy, které můžeme v mandlích nalézt, patří mezi zoonózy. Některé z nich totiž mají vztah k míznímu systému, mízním uzlinám, a tím i k mandlím. Často proto musíme využít k detoxikaci mandlí i preparátu Zoonf. Komplexem, v němž jsou zahrnuty jak zmíněné detoxikační prostředky, tak i prostředky pro odstranění ložisek z mandlí, je lihový Joalis Lymfatex nebo Abelia Lymfatis, který užíváme 2x denně 10 kapek.

Mandle patří pod různé orgány. Mateřským orgánem pro patrové mandle, které bývají ohroženy nejčastěji, jsou plíce. Na podporu funkce mandlí proto můžeme použít RespiHelp. V Respidrenu jsou zase uloženy informace pro detoxikaci celého Waldayerova okruhu. Velmi spolehlivým postupem je tedy užití RespiHelpu 2x2 tablety, Respidrenu 2x10 kapek a Joalis Anginu také 2x10 kapek. V průběhu jednoho měsíce dojde k velmi účinnému vyčištění okruhu mandlí, čímž prospějeme celému organismu už jen tím, že se zbavíme nutnosti brát často antibiotika. Setkávám se totiž s dětmi, které pro záněty mandlí

užívají antibiotika opakovaně, v extrémních případech až 5-7x ročně. Není pochyb, že takové využití antibiotik je škodlivé pro celý organismus. Přináší nejen problémy s toxickým zatížením organismu antibiotiky a s následnými komplikacemi například v podobě rozvoje plísní, ale i problémy se vznikem resistance mikroorganismů na antibiotika. Tím se zbavujeme možnosti využít tyto léky při závažných infekcích. Při dlouhodobém užívání antibiotik se v oblasti mandlí obvykle setkáváme i s plísněmi. V tomto případě provedeme protiplísňovou detoxikaci nejlépe preparátem Joalis Candid.

Uvedený detoxikační postup nenahrazuje lékařské ošetření.

Tlusté střevo je orgánem vylučovacím, kudy odchází odpad z potravy. Dějí se v něm však i jiné pochody – vstřebávání živin, vody, tvorba některých vitaminů, na nichž se podílejí mikroorganismy tlustého střeva, a dochází zde rovněž k některým dějům majícím vliv na imunitní systém. Všechny látky vstřebené z tlustého střeva procházejí játry, kde se uskutečňují další metabolické či detoxikační procesy. Proto vše, co se střevem souvisí, souvisí zároveň i s játry. Tlusté střevo obsahuje obrovské množství různých mikroorganismů – popisováno je asi 400 druhů. Všechny v něm mají určen svůj počet a místo pobytu. Kvůli nim ve střevě existuje prostředí odpovídající jejich nárokům. Jestliže je skladba mikroorganismů fyziologická a jejich množství souhlasí s fyziologickými poměry, nazýváme tento stav střevní symbiózou.

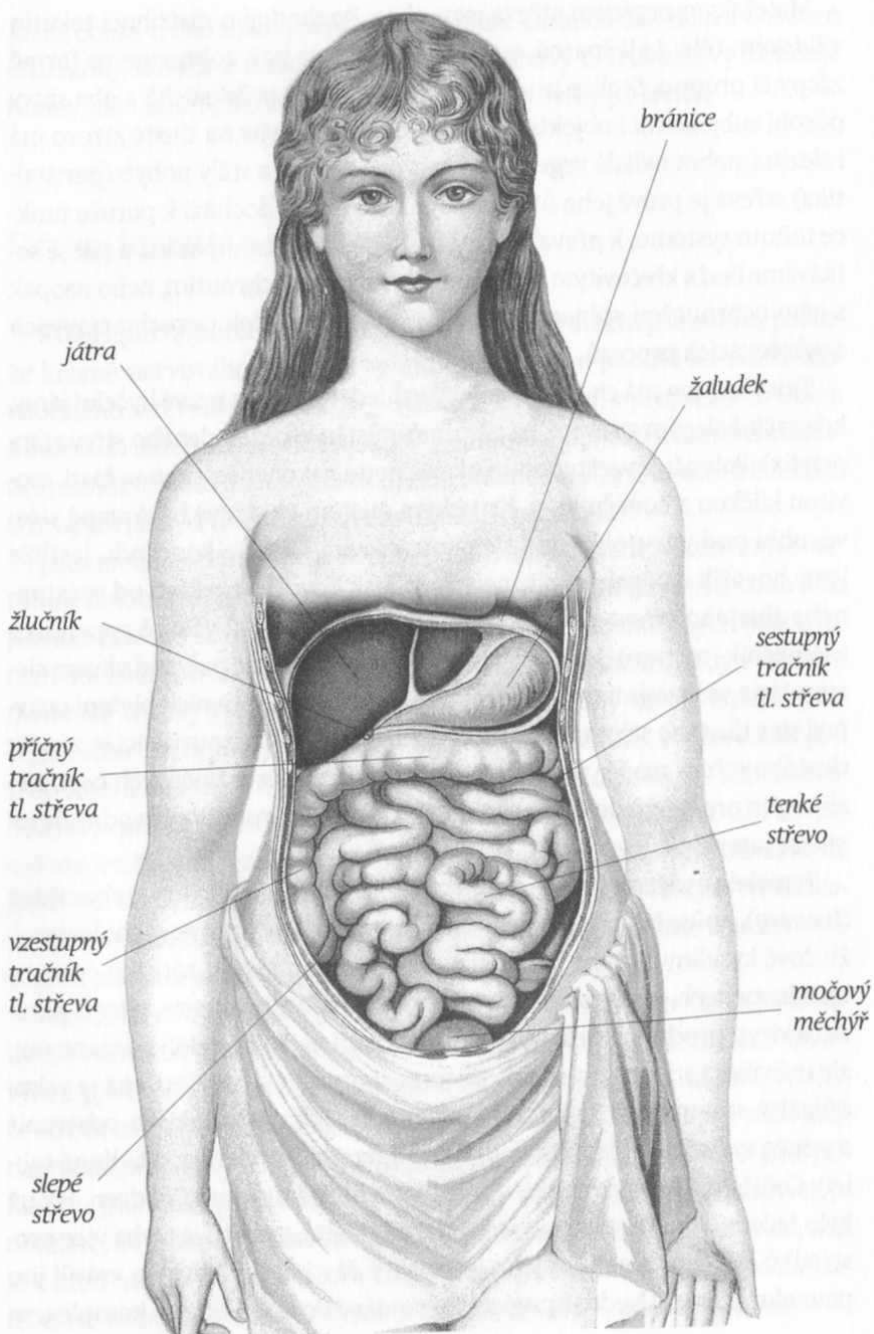
Pokud dojde k přemnožení některých druhů mikroorganismů či k jejich přesídlení do jiné části střeva, vzniká stav, který nazýváme střevní dysbióza. Ten je pro náš organismus velmi závažný, protože vyvolává trávicí poruchy a vznik jedovatých látek ve střevě. Ty se vstřebávají a přinejmenším přetěžují játra, což má pro tělo po určité době závažné důsledky. Jindy se dostávají až do krevního oběhu a ohrožují nervový systém, imunitní orgány a další tkáně. Střevo rovněž může sloužit jako inkubátor pro přemnožení patogenních mikroorganismů, které se pak dále rozšiřují do našeho těla, především do močových cest a gynekologického ústrojí, ale i jinam. Ve střevech dochází i ke tvorbě škodlivých komplexů, jako jsou imunokomplexy či

antigeny. Zánět střevní stěny může vést k poškození buněk imunitního systému, které jsou nakupeny především na konci tenkého střeva v podobě tzv. Peyerských plaků.

O vlivu střeva na náš organismus bychom mohli hovořit ještě dlouho, proto se přírodní medicína tomuto tématu tolik věnuje. Střevo má reflexní vliv na další orgány v lidském těle, mimo jiné proto, že je velice zásobeno vegetativními nervovými vlákny, která – jak již bylo uvedeno – tvoří vegetativní pleteně propojené s dalšími orgánovými pleteněmi. Ložiska v určité části střeva spojená s drážděním vegetativních pletení tedy mohou znamenat i poruchy funkce jiných orgánů.

Mateřským orgánem střeva jsou plíce. Rozhodují o distribuci tekutin v lidském těle. Je-li špatná, v tlustém střevě se pak zobrazuje ve formě zácpy či průjmu. Stolice je vodnatá nebo naopak příliš suchá a oba stavy působí subjektivní i objektivní potíže. Podstatný vliv na tlusté střevo má i slezina, neboť ovládá vegetativní nervový systém a stálý pohyb (peristaltika) střeva je právě jeho úkolem. U mnohých lidí dochází k poruše funkce tohoto systému, k převaze sympatiku nebo parasympatiku, a tak se setkáváme buď s křečovitým sevřením střeva, s jeho ochrnutím, nebo naopak s jeho ochrnutými stěnami, což má vždy za následek poruchu trávicích a vylučovacích procesů.

Tlusté střevo má charakteristický vzhled. Vychází z pravé kyčelní jámy, kde začíná slepým střevem, na němž je umístěn výběžek slepého střeva (appendix). Pokračuje vzestupnou, pak příčnou a nakonec sestupnou částí, eso-vitou kličkou a konečným. Kritickým místem ve střevě bývá slepé střevo, ohbí pod játry, ohbí pod slezinou, esovitá klička a konečník. Jestliže jsme hovořili o působení plic na střevo, pak hovoříme o části od vzestupného tlustého střeva po esovitou kličku. Slepé střevo včetně appendixu a konečník (rectum) jsou pod vlivem jater, řiť (anus) je pak pod vlivem sleziny. Játra však svými toxiny i prostřednictvím vegetativních pletení ovlivňují stav tlustého střeva, takže mnohé zdravotní obtíže související se záněty tlustého střeva mají svůj počátek v toxinech z jater a žlučových cest. Nezbytným procesem detoxikace tlustého střeva je proto doprovodná detoxikace jater a žlučových cest.

Typické utváření tlustého střeva, které má »buřtíkovitý« charakter (haustra), způsobuje, že se v záhybech usazují zbytky potravy, cholesterol, žlučové kyseliny a různé patologické mikroorganismy. V zátkách či střevních kamenech, jak tyto útvary nazýváme, přežívají bakterie, plísňe, paraziti a viry a produkují toxiny. Ty se vstřebávají nejen do celého organismu, ale ovlivňují i střevní prostředí. Chceme-li nastolit symbiózu, což je velmi důležitý stav prostředí tlustého střeva, je třeba tato ložiska odstranit a střevo vyčistit. Základním detoxikačním prostředkem jsou bylinné tablety ColiHelp, které užíváme v dávce 2x2, a lihová tinktura Colidren. Jak už bylo řečeno, struktura střeva je poměrně složitá, a proto je třeba více prostředků k tomu, abychom jeho jednotlivé části detoxikovali a vrátili jim plnou funkčnost. Uvedené preparáty je možné doplnit lihovým komplexem

Joalis Colon či fruktózovým Abelia Colonum. Zatímco ColiHelp a Colidren odstraňují ložiska z tlustého střeva, Colon lihový či fruktózový likviduje toxiny, jako jsou těžké kovy, chemikálie nebo zbytky po lécích.

Střevo, imunita a mechanické očisty

Důležitým faktorem rozhodujícím o prostředí střeva je imunita, protože kromě nervového systému se imunitní systém podílí i na udržování vhodného střevního prostředí – symbiózy. Proto je v preparátech Colon a Colonum uložena i informace sloužící obranyschopnosti k nastolení střevní symbiózy. Velmi účinnou detoxikační technikou je očista jater a tlustého střeva, jak již byla na předchozích stránkách popsána.

Jako mechanickou očistu s velmi pozitivními výsledky používáme metodu zvanou hydrocolon. Při ní se do tlustého střeva napouští voda a za pomoci masáže se pak obsah střeva vyplavuje. Při opakovaných procedurách dochází k uvolnění a odchodu zátek. Tato metoda má tedy v celostní medicíně značný význam, protože střevo má značný vliv na chod celého organismu, od imunity přes nervy až po metabolismus. Hydrocolon pro svět objevil doktor Norman Walker, Kanadán proslulý tím, že během svého života provedl sám na sobě více než tisíc těchto

procedur. Dožil se více než sta let. Nespoléhal ovšem jenom na hydrocolon, upozornil nás také na pozitivní vliv zeleninových a ovocných šťáv. Na území Ameriky vytvořil školu, která existuje už po několik desítek let a jejíž učení se stalo součástí světového pokladu udržování zdraví.

Na očistu střeva dbáme při metabolických, kožních, plicních a psychických problémech, při onkologických onemocněních, při potížích s močovým a gynekologickým traktem, lymfatickým systémem a dalšími. K očistě střeva existuje ve světě mnoho dalších prostředků, některé z nich mají například projímavý charakter, jiné pracují na odlišném principu – jako příklad lze jmenovat preparáty vyráběné z aloe či juky. Budeme-li je užívat, je důležité, abychom měli kontrolu, zda skutečně k očistě střeva došlo, zda je v něm nastolena symbióza a zda zmizela infekční ložiska a toxické zátěže. Ne každý slib, který je výrobcem uveden na obalu, musí být splněn.

K obnovení symbiózy tlustého střeva po detoxikačních procedurách jsme vytvořili preparát ActivCol, složený z kultur laktobacilů a z laktózy sloužící jako jejich výživa. Jeho důležitou součástí je peroxid účinkující proti anaerobním mikroorganismům, jejichž přemnožení je ve střevě nejrizikovějším faktorem. ActivCol představuje komplexní preparát vycházející z dlouholetých zkušeností, jež mám s problematikou tlustého střeva.

Jako u jiných orgánů, i zde je zásadní záležitostí kvalita imunity, protože ve střevech se mohou projevovat důsledky potravinové alergie. Při každém požití alergizující potraviny dochází k zánětu tlustého střeva. Pokud je tato potravina běžnou součástí našeho jídelníčku jako mléko nebo mouka, přechází zánět do chronického stadia (colitis chronica). Že má tento stav velmi neblahý účinek na střevo, a tím i na celý organismus, není třeba příliš zdůrazňovat. Při detoxikaci tlustého střeva se tedy spoléháme i na detoxikaci popsanou při alergických onemocněních.

Ještě závažnějším problémem je autoimunitní porucha imunitního systému. Jestliže se autoimunitní aktivita zaměří proti střevu, vznikají závažné záněty tlustého střeva zvané colitis ulcerosa nebo Crohnova choroba. Chemická léčba těchto onemocnění je velmi náročná a má

poškozující vliv na celý organismus, protože se používají kortizonové léky, preparáty z oblasti imunosupresiv a chemoterapeutika. Proto nejen komplexní očista střeva, jater a nervového systému, ale i očista imunitního systému je nedílnou součástí celého detoxikačního procesu. Strava je rozhodující pro stav tlustého střeva. Česká kuchyně skládající se z bílé vymílané mouky, tuku, cukru a velkého nedostatku vláknin vede k poruchám tlustého střeva, k usazování nánosů a ke vzniku dysbiózy. Výsledkem je, že ve výskytu karcinomů tlustého střeva a konečníku figuruje Česká republika na jednom z prvních míst na světě. Vlákninová strava, event, užívání samotné vlákniny, je rovněž detoxikačním prostředkem s mechanickým účinkem. Detoxikace tlustého střeva různými přírodními prostředky se velice vyplatí – vrací se člověku v podobě dobrého zdravotního stavu.

Uvedený detoxikační postup nenahrazuje lékařské ošetření.

Detoxikační medicína je složena ze dvou principů týkajících se lidského zdraví. Oba se zásadním způsobem liší od principů současné medicíny tak, jak se rozvíjí v několika posledních staletích.

Prvním základním principem je vliv toxinu čili jedu na organismus. Princip přítomnosti toxinu je znám odedávna, ale naše pojetí toxinu se zásadně liší od pojetí ve starověké a středověké medicíně. Z tohoto důvodu se budou různit i prostředky k odstranění. Dokud nebyly známy mikroorganismy, radioaktivita, chemické látky ani civilizace ve smyslu, jak ji známe dnes, za toxiny se považovaly například přírodní projevy (chlad, vítr, vlhko, sucho) i jevy spirituální, jako jsou vlivy zlých duchů či různých mimozemských božstev a sil. K jejich odstranění proto směřovaly různé rituály, úkony, cviky či obětiny.

Naše poznání přírody se především v detailech změnilo a my podrobně známe mnoho negativních vlivů okolí, které na člověka působí jako jed. Jsme tudíž schopni pokoušet se je odstranit. Čistý organismus, zbavený fyzických i psychických jedů, je organismem zdravým. Také náboženství se opíralo o detoxikační princip, člověk se měl modlitbou, pokáním a odpustky zbavit hříchu, tedy toxinu, který na něm spočívá jako těžká deka a způsobuje jeho strasti. Když nepomohly

a problém trval dál, jednalo se o vůli nadpozemských sil, tedy o něco, co se vymyká lidskému poznání a na co je třeba si zvyknout.

Současná medicína s toxiny prakticky nepočítá – kromě některých mikroorganismů, které je nutno zabít, protože jsou považovány za výrazně nepřátelské. Poškozená tkáň je chirurgicky odnímána nebo chemicky zpracovávána, aby přes poškození nadále fungovala. Tento princip jistě není špatný, je smysluplný a logický. Pokud však zůstaneme jenom u něj, jsme ve své snaze o navrácení či uchování zdraví značně omezeni.

Druhým základním principem jsou prostředky, které by měly člověku zdraví vrátit nebo mu je uchovat. Jak jsem již uvedl, hlavním prostředkem moderní medicíny je chirurgický skalpel nebo chemická látka syntetizovaná tak, aby ovládala činnost jednotlivých tkání. My však potřebujeme látky a prostředky, které člověka zbaví toxinů. Tyto dvě cesty je velmi obtížné skloubit. Abychom mohli člověka zbavit toxinů, musíme pojímat organismus trochu jinak než současná medicína. Základem pro moderní pojetí člověka je newtonovská fyzika se svými zákonitostmi. My však víme, že i fyzikální pole se může řídit jinými principy vyjádřenými ve kvantové fyzice a v Einsteinových vizích.

Jsme na počátku tohoto procesu, ale můžeme se opírat o práci jednoho z největších představitelů informační fyziky T. Stoniera, který v roce 2002 formuloval infonovou teorii. Její hlavní myšlenkou je, že informace není jen výtvořem lidské mysli, lidského mozku, ale je vlastností vesmíru, a to natolik reálnou jako hmota a energie. Doposud se fyzikové domnívali, že informace musí být vázána na energii. T. Stonier však prokazuje, že informace může existovat i bez přítomnosti energie, tedy zcela samostatně. Je natolik reálná jako hmota nebo energie. Struktura vesmíru je podle tohoto vědce tvořena nejméně třemi složkami: hmotou, energií a informací. Tak jako je hmotnost projevem hmoty či teplo projevem energie, jakákoliv organizace je projevem informace. Při nemoci dochází v této organizaci k poruchám. Nemoc je vlastně neschopnost naplnit cíle a smysl života. Abychom mohli vrátit organizaci energo-informačního systému, tedy organizaci lidského těla a mysli, musí být impuls nejméně stejně silný nebo silnější než je energie patologického procesu. Z energo-informačního hlediska se na

nemoc díváme jako na reakci organismu na změnu energo-informačního procesu, který probíhá při výměně mezi vnitřním a vnějším prostředím. Nemocí tedy organismus kompenzuje deformaci v energo-informačním poli, která vznikne nejprve na psychoregulativní úrovni a později se přenesse do úrovně somatické. Nemoc je energo-informační biologicky účelný proces namířený proti toxické informaci. Toxická informace na psychické úrovni, tedy psychotoxin, je taková informace, která stojí v rozporu s člověkem, se svým nositelem, a je akceptována jedině za cenu narušení této rovnováhy. Zdravé netoxické energo-informační procesy určují, zda organismus bude ve zdravém či chorobném stavu.

Abychom se mohli uzdravit, musíme se zbavit psychotoxinů i somato-toxinů, což znamená poznat, že do našeho organismu nepatří, že jejich přijímání je přijímáním falešné reality. Rozpor na počátku celé energo-informační deformace nakonec vede k autodestrukci či k přecitlivělosti, nesnášenlivosti nebo k úplné ztrátě obranyschopnosti našeho organismu.

Takto deformovaný organismus, resp. jeho deformované energoinformační pole musí být udržováno umělými prostředky, které nevedou k cíli, tedy k navrácení harmonie a interakce do tohoto pole. Současným přístupem k nemocnému člověku nemáme šanci zásadně změnit obraz nemoci. Za nemocí musíme vstoupit daleko hlouběji do lidského těla. Informace může existovat v různých formách a my máme mnoho příkladů, které nás přesvědčují o tom, že se informace nemusí nutně vázat na energii či na hmotu, a přesto může v našem těle vykonat práci. Takovou informací je například čas nebo směr z oblasti fyzikálních informací, ale i myšlenka, která se může přenášet, aniž by byla nesena energií.

T. Stonier má za to, že k již probádaným fermionům a pozonům bude nutno přidat třetí částici – infon, která je jednotkou informace. První dva typy částic představují projev hmoty a energie, infony představují projev informace. Pro nefyziky je těžko představitelné, že zatímco fermiony a pozony jakožto elementární částice hmoty jsou přece jen hmotnými částicemi, infon je těžko uchopitelnou mezerou, dírou, která vzniká po vypuzených elektronech. Tyto otvory představují

informaci uvnitř takto organizované struktury. Stonier tvrdí, že tak, jako jsou fotony součástí elektromagnetického, tedy energetického spektra, infony představují spektrum informační. Až plně pochopíme tyto jevy, nebude pro nás problém pochopit princip homeopatie a staročínské akupunktury ani novodobé metody doktora Volla.

Na počátku třetího tisíciletí existují reálné předpoklady, že se změní pohled na existenci člověka a její smysl a že se tato změna projeví v sociálních, zdravotních, ekologických a morálních parametrech společnosti. Tento jev souvisí s pokrokem individuálního vědomí u lidí, kteří jsou ochotni a schopni spolurozhodovat o svém životě. Přichází čas změny v chápání zdraví a nemoci, a tedy i léčebných zásahů. Realita naší existence je mnohvrstevná, její vrstvy se prolínají a neustále se rodí nové a nové informace, nové verze o existenci. Pohyb a změna život neoddělitelně provázejí. Uzavře-li se lidská bytost do sebe a zakonzervuje v modelu člověk = stroj, začne mít problémy s nutnými vnitřními změnami a stane se nemocnou a nešťastnou. To platí nejen pro člověka, ale i pro společnost, jíž je člověk subsystémem. Společnost je zase subsystémem světa, ten subsystémem vesmíru atd. To, co bychom měli pochopit, lze docela dobře formulovat, a nám nezbyvá, než mnoho let přemýšlet nad několika větami. Člověk jakožto subsystém stvoření představuje velmi složitý energo-informační systém, který nezačíná ani nekončí jeho fyzickou existencí. Všechny informace o stavbě a fungování jeho těla jsou zakódovány v energo-informačních strukturách v informačním poli. Toto pole je polem nejen člověka, ale i celého lidstva Existuje spojitost struktury tohoto informačního pole a biologické struktury, tedy hmoty a energie, které dohromady tvoří existenci člověka. V tomto informačním poli je zakódován celý život fyzický i duševní. Nám jde především o to, aby se člověk naučil zvládat deformace tohoto pole co možná nejpřirozenějšími prostředky.

jen proto jsme se v této knize mohli setkat s preparáty vytvořenými na informačním a rezonančním principu. Nemají vlastnosti, které by je přibližovaly současnému pojetí medicíny, neobsahují chemické sloučeniny ani nejsou postaveny na farmakologických účincích bylin, ale působí na energetické pole člověka a jeho informační systém, který s ním úzce souvisí.

Takové pojetí nám dává nové a netušené možnosti, jak se vyrovnat s chronickými zdravotními problémy i jak do budoucna realizovat jejich prevenci, která je v každém případě smysluplnější a účinnější než vlastní léčba. Přijde-li někdo s novou terapeutickou myšlenkou, může si ji ověřit na těžce nemocných lidech, u kterých již selhává současná chirurgická a farmakologická medicína. Není však smysluplné takovýmto způsobem pojímat souboj mezi těmito medicínami. Každá z nich přináší cosi pozitivního, a právě tento dvojí pohled na lidský organismus je obrovsky přínosný.

Představme si situaci, velký medicínský čin, kdy bychom chtěli preventivně zabránit artrózám kyčelního kloubu, které vedou k chirurgickým výměnám tohoto kloubu za titanové, keramické či plastové náhrady. Měli bychom snad rentgenovat každého člověka, resp. jeho kyčelní kloub od raného mládí a sledovat, kdy se začnou objevovat artrotické změny? Co bychom pak udělali v případě, že se artróza objeví a rychle postupuje? Stejným způsobem se můžeme ptát i u vyšetření, která se již dnes dějí. Budeme ženám rentgenovat prsy už od mládí a sledovat, kdy se objeví zhoubný nádor, abychom jej mohli vyoperovat, nebo dokonce prs amputovat? Každý, kdo si tyto řádky přečte, vidí, že tudy cesta k prevenci nevede, a proto ani současné pojetí těchto nemocí nemůže přivodit kvalitativní změnu v jejich prevenci a léčbě.

Dokážeme-li však jednoduchým způsobem průběžně detoxikovat kyčelní kloub a ještě lépe – dokážeme-li detoxikovat orgány, kterými je tento kloub ovládán (játra a žlučník), pak se nemůže vytvořit žádné ložisko, žádný zdroj toxinů v kyčelním kloubu a nemůže dojít k artróze.

Jednoduché pojetí prevence, vidíte? Pro současnou medicínu snad až *příliš* jednoduché. Z dlouholetých zkušeností však vyplývá, že optimální by bylo vytvořit síť detoxikačních nemocnic, v nichž by se léčba ubírala popsáním směrem, síť detoxikačních ambulancí, které by hlídaly toxické zatížení, jež je možno odstraňovat ambulantně a průběžně, a vzdělávací síť, jež by lidem umožňovala, aby se preventivně, ještě před vypuknutím nemoci či narozením dítěte, zbavovali toxinů, které tvoří základ pro všechny druhy nemocí, s nimiž se setkáváme. Vznikl by tak medicínský systém umožňující levnou a

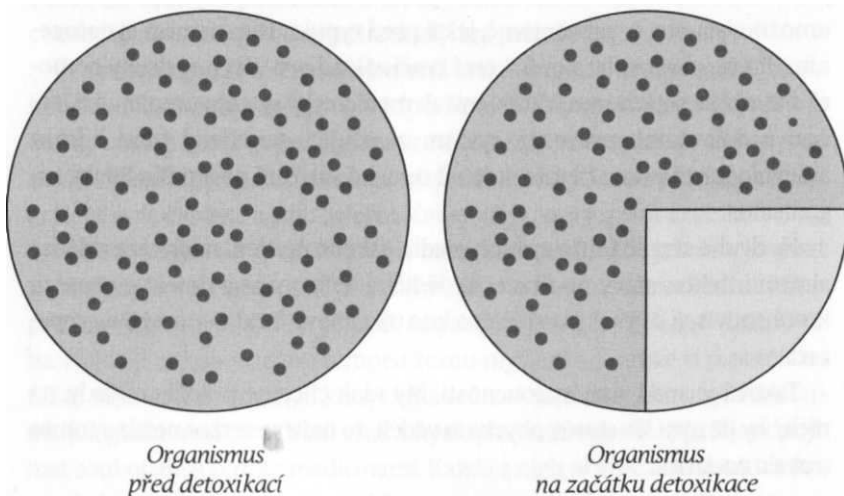
dokonalou prevenci, systém zlepšující genetický fond lidstva a dovolující zasahovat i tam, kde už toxické zatížení poškodilo lidský organismus.

Na druhé straně tento způsob medicínského myšlení nedokáže zvládat akutní infekce, stavy po úrazech, dědičné deformace a defekty, nemoci, které souvisejí s vysokým stářím a kde už genový fond neumožňuje reparaci.

Taková je snad vize budoucnosti. My však chceme položit základy, na nichž by již nyní šlo stavět, abychom věděli, že naše generace nežila v tomto smyslu nadarmo.

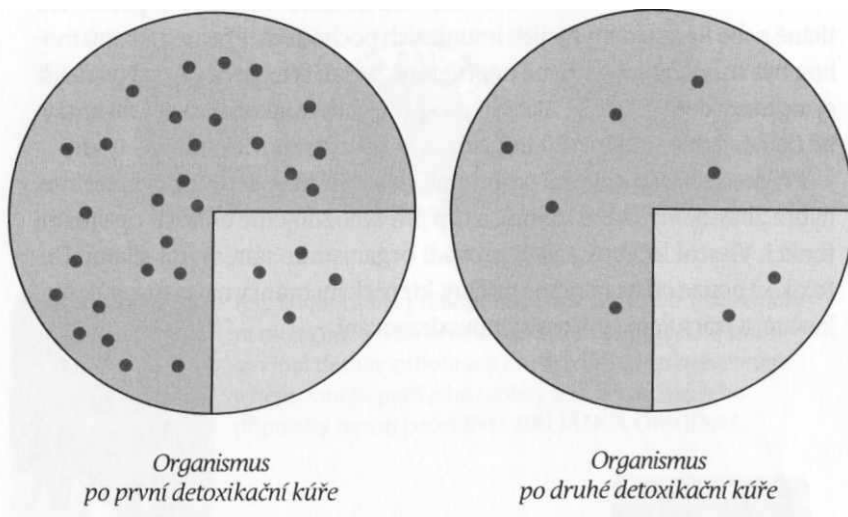
PŘÍLOHA: DETOXIKAČNÍ KOLÁČ

Mnohaleté zkušenosti s průběhem detoxikace ukazují, že probíhá specifickým způsobem, který je třeba vysvětlit: mnozí lidé se domnívají, že detoxikovaná oblast organismu zůstává čistá, ptají se, zda od předchozí detoxikační kúry nastalo zlepšení, které by bylo měřitelné na přístrojích při detoxikaci používaných.

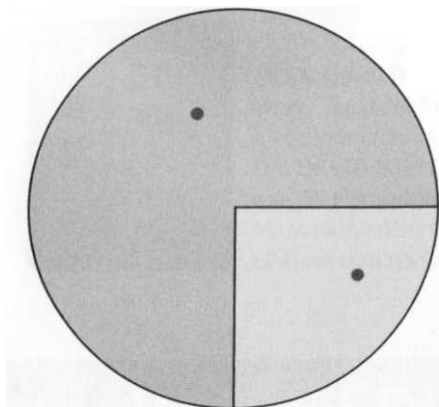
Kruh schematicky představuje lidský organismus a detoxikační kúrou odstraníme určitý úsek toxického zatížení. Kdyby tento úsek zůstal čistý, bylo by možné vyčistit postupně i další a za nepřetržitého zlepšování uvést detoxikaci celý organismus do optimálního stavu. Jak je však vidět na dalším obrázku, skutečnost je odlišná.

Do detoxikovaného úseku začínají prosakovat toxiny z jiných orgánů a tkání. Co se stane a co se děje? Už bychom se sice v organismu neměli setkat s toxinem odstraňovaným při předchozí kúře, ale na druhé straně často nedojde k dokonalé úpravě orgánů nebo tkání hned. Nové toxiny, které znovu zaplní očištěný úsek, mohou způsobit, že dojde pouze k přechodnému zlepšení funkce dotyčného orgánu a k jejímu následnému postupnému zhoršování. Stav orgánu se může téměř vrátit až k původnímu nežádoucímu stavu. Jeho dysfunkce je ale přece jenom menší. Toxiny v organismu se rozředí a detoxikovaný člověk pocítuje neurčité subjektivní zlepšování celkového stavu. To je závislé na dalším odstraňování toxinů.

Dochází ke stále většímu a většímu ředění toxinů a postupně přichází funkční optimalizace organismu. Mnohdy se však můžeme setkat s rychlým a razantním zlepšením. To přichází tehdy, jestliže byl odstraněn toxin, na který byly narušený orgán a tkáň citlivé. V tomto

případě může dojít i k trvalé úpravě. Ani tato rychlá subjektivní náprava by nás neměla odradit od dalšího odstraňování toxinů, a to až do chvíle, kdy se diagnostickými metodami detoxikace nedaří nalézt žádný toxin a všechny orgány fungují na hranici optimalizace svých funkcí. Porozumění *detoxikačnímu koláči*, tedy průběhu detoxikace, vede ke zlepšení negativních pocitů klienta při detoxikačních projevech, které bývají subjektivně nepříjemné.

Detoxikovaný organismus

Tkáně jsou funkčně nastavené na přítomnost toxinů, při změně prostředí dochází nejen ke změnám funkce orgánů, ale často ke změnám morfologických parametrů. Může dojít k přestavění tkáně, k odvodnění, ke zhutnění tkáně, dále ke změně funkce či prokrvení tkáně nebo ke změnám v jejích imunitních pochodech. Přesuny toxinů mohou být vnímány subjektivně nepříjemně, avšak tyto pocity – tzv. vedlejší symptomy detoxikace – ukazují na správný detoxikační zásah do správné tkáně. Jedná se vlastně o informaci, že je odstraňován správný toxin.

Při detoxikaci primárně odmítáme slovo »léčit«; detoxikací neléčíme, nýbrž zbavujeme tkáně toxinů, a tím jim umožňujeme obnovit optimální funkci. Vlastní léčebný zásah provádí organismus sám svými silami. Detoxikací pouze odstraňujeme příčiny, které tkáni brání v návratu k původní kvalitě, a startujeme proces samouzdravování.

SPAGYRIA

ALCHYMIE ZDRAVÍ

Společnost Spagyria, s. r. o., nabízí ojedinělé produkty založené na přírodní bázi, které odpovídají požadavkům pro přírodní přípravky. Všechny nesou pečeť ORIGINAL podle svých tvůrců, importních zdrojů a odborné garance.

Ing. Jiří Janča byl průkopníkem celé řady oborů alternativní medicíny u nás. Během své téměř padesátileté praxe vyvinul desítky přírodních prostředků. Mezi nejslavnější a neúčinnější patří jeho tablety a bylinné čaje. Jeho přípravky nesou pečeť **ING. JIŘÍ JANČA ORIGINAL**.

Pavel Váňa je novobydžovský znalec léčivých rostlin a jeden z nejuznávanějších odborníků v oblasti přírodní medicíny u nás. Jeho bylinné masti vycházejí z dlouhodobých poznatků a zkušeností a nesou pečeť **BYLINÁŘ PAVEL VÁŇA ORIGINAL**.

MUDr. David Frej patří u nás mezi uznávané lékaře. Ve své praxi dokázal integrovat evropské vzdělání a východní tradici. Unikátní řada nesoucí pečeť **DR. DAVID FREJ ORIGINAL** je zcela jedinečným souborem čistě přírodních prostředků vyráběných v Indii. Mimořádně účinným prostředkem je také tahitská přírodní ovocná šťáva Bio-Noni.

www.spagyria.cz

PŘIROZENÁ CESTA KE ZDRAVÍ A POZNÁNÍ
léčitelství • psychotronika ■ zdravá výživa • jóga homeopatie •
fytoterapie • reflexologie • orientální medicína hraniční jevy •
změněné stavy vědomí

Položte časopis před sebe a natáhněte ruku nad obálku. Pocítíte mírné teplo. V té chvíli přijímáte energii, již každé číslo Regenerace aktivuje přední psychotronic. Neexistuje jiný časopis, jenž při čtení hladí duši a zároveň uzdravuje.

ReGeNeRaCe

je připravována předními odborníky z oblasti klasické a netradiční medicíny a řadou dalších autorů, kteří se nesmiřují se současnými h[^]mcemi, jako jsou

Milan Calábek • Holger Kalweit Wolf-Dieter Storl • Pavel Váňa •
Mgr. Pavlína Brzáková Václav Vokolek • MUDr. Josef Jonáš •
MUDr. David Frej • Jan Hnilica Beáta a Julius Patakyovi • MUDr.
Jan Šula • Jiří Kuchař Jitka Vodňanská...

i INFORMACE Z TRADIČNÍCH I NETRADIČNÍCH
TERAPEUTICKÝCH OBORŮ. ZAJÍMAVÉ PSYCHOTRONICKÉ
FENOMÉNY. HODNOCENÍ VÝROBKŮ.. INFORMACE O
ZAJÍMAVÝCH AKCÍCH. SOUTĚŽE. ZDRAVOTNÍ PORADNY
PRO ČTENÁŘE.

KAŽDÝ MĚSÍC RADA A POMOC NA
DOSAHI

www.regenerace.cz • regenerace@regenerace.cz

SNADNÉ PŘEDPLACENÍ POMOCÍ SMS

Stačí poslat SMS ve tvaru **OBJ REG JMÉNO PŘÍJMENÍ ULICE**
CISLODOMU MĚSTO PSČ na tel, číslo **900 11 06** a vše je hotovo.
S prvním číslem časopisu obdržíte složenku a dobu předplatného
určíte vyšší zaplacené částky. Cena SMS je 6 Kč vč. DPH.

Předplatné vyřizuje A. L L. production s, r. o., P. O. Box 732,111 21
Praha 1 • www.predplatne.cz Na Slovensku L K. Permanent, p, p. 4,

834 14 Bratislava 4

ÚSTŘEDNÍ VZDĚLÁVACÍ A DISTRIBUČNÍ STŘEDISKO ŘÍZENÉ A KONTROLOVANÉ

DETOXIKACE PODLE MUDr. JOSEFA JONÁŠE V ČR

*nabízí prostřednictvím svých vyškolených akreditovaných poradců
z celé České republiky*

- na základě měření přístrojem Salvia sestavení individuální toxické mapy a navržení optimálního detoxikačního postupu
- detoxikaci čistě přírodními prostředky - originálními informačními a rezonančními bylinnými preparáty, které organismus nijak nezatíží, ale naopak - zbaví jej toxinů ze životního prostředí /chemikálií, těžkých kovů, průmyslových exhalací, zplodin automobilového průmyslu, radioaktivity/, z potravin /chemických konzervantů, barviv a dochucovadel, zbytků chemikálií užívaných v zemědělství/, metabolitů i infekcí /virů, bakterií, plísní, parazitů/ a především skrytých infekčních ložisek, jež jsou společně s výše uvedenými toxiny hlavní příčinou civilizačních nemocí
- zbavení se většiny vašich zdravotních obtíží, především imunitních poruch, alergií, zánětů dýchacího ústrojí a močových zánětů, gynekologických a přechodových problémů, hormonálních poruch, kožních chorob, potíží s pohybovým aparátem, únavy, deprese a mnoha dalších

Informace a objednávky

ECONOMY CLASS COMPANY, s.r.o.

- výhradní distributor výrobků Joalis v České republice

U Řepické zast.1293
386 02 Strakonice
tel.: 383 321 741
fax: 383 321 696

Na Výhledech 8/1234
100 00 Praha 10
tel: 274 781 415 /i fax/

**VYBRANÉ KNIHY Z NAKLADATELSTVÍ EMINENT
JIRÍJANČA**

Alternativní medicína Co nám chybí Reflexní terapie Praktická
homeopatie Psychotronika pro každého Zdravé dítě a alternativní
medicína

Stopové prvky a kovy života v přírodě

Praktické kalendárium alternativní medicíny Můj život s alternativní
medicínou

Reflexní terapie rukou První pomoc alternativní medicínou

Velký receptář alternativní medicíny

JIRÍ JANČA JOSEF ZENTRICH

Herbář léčivých rostlin I-VII

JOSEF ZENTRICH

Speciální metody fytoterapie

Gemmoterapie

Apiterapie

Aquaterapie a terraterapie

ZDENĚK REJDÁK

Páter František Ferda Perspektivy telepatie

VALDEMAR GREŠÍK

Psychotronika a bylinná léčba

WOLF-DIETER STORL

Zahrada jako mikrokosmos

KAREL FUNIČ

Tajemství

čtyř ročních období

MARIE ČERNICKÁ

Česká kuchařka podle krevních skupin Srdce v kruhu aneb jak dál
po krevních skupinách

BEÁTA A JULIUS PATAKYOVI

Reflexní terapie
a katalog reflexních ploch
Reflexní terapie
jako životní styl
DVD Reflexní terapie

ROBERT S. MORSE

Zázračná detoxikace

MIROSLAV PEKÁREK VÁCLAV VOKOLEK

Tajemství zdraví a naděje

CHRISTIAN W. ECHTER

Energie pro všechny buňky

WWW.EMINENT.CZ: 4 KNIHY ZA CENU 2

HLAVNÉ CENTRUM

MUDR. JOSEFA JONÁŠA na Slovensku

prostredníctvom svojich centier poskytuje:

- diagnostiku, konzultácie a poradenstvo s **MUDr. J. Jonášom**
- riadenú a kontrolovanú detoxikáciu organizmu pomocou preparátov Joalis, ktorou sa dajú ovplyvniť aj tzv. neliečiteľné choroby:
alergia, astma, ekzém, psoriáza, artritída, artróza, cukrovka, chronická borrelióza, choroby pečene, žlčníka, pankreasu, sleziny, žalúdka, srdca, ciev, štítnej žľazy, prostatitída, choroby ženských orgánov, nervovej sústavy (epilepsia, Parkinsonova choroba, Alzheimerova choroba, skleróza multiplex), cysty, myómy, nádory
- prednášky, kurzy, semináre a stáže aj pre nových záujemcov o prácu metódou **MUDr. Josefa Jonáša**

Objednávky a informácie:

MAN-SR Košice

Vodárenska 23, tel. 055/79 96 881,

MAN-SR Bratislava

Nerudova 27, tel. 02/4342 5939,

www.man-sr.sk

výhradný distribútor

výrobkov Joalis pre Slovensko

- alebo priamo u vyškolených AŠD (atestovaných špecialistov detoxikácie) MUDr. Jonášom, pracujúcich v iných mestách na Slovensku
- Kontakt na tel. č. 0903 311 063

PRAKTICKÁ DETOXIKACE podle MUDr. Josefa Jonáše

Fotografie Jan Gonda

Grafická úprava, obálka a typó Adam Friedrich Ilustrace archiv
autora a nakladatelství Tisk Finidr, s, r. o., Český Těšín

Vydalo nakladatelství Eminent P.O. Box 298,111 21 Praha 1

www.eminent.cz

06/05/26

ISBN 80-7281-199-1

MUDr. Josef JONÁŠ (1945)

je jedním z našich nejpoužívanějších autorů a zároveň vyhledávaným praktikem celostní medicíny. Věhlas získal především svým průkopnickým dílem *Křížovka života*, které dodnes patří mezi nejžádanější publikace, jež u nás kdy vyšly. Volně na ni navazují dvě knihy s názvem *Tajenky života* odhalující další skryté souvislosti v lidském organismu.

Praktická detoxikace podle MUDr. Josefa Jonáše je učebnicí originální a celosvětově ojedinělé metody řízené a kontrolované detoxikace organismu, která je završením celoživotní autorovy badatelské cesty přírodní medicínou za odhalením tajemství novodobého kamene mudrců. Přehledným a srozumitelným způsobem seznamuje s filozofickými základy a teorií řízené detoxikace a poskytuje praktický návod pro konkrétní a dokonalou očistu těla. Jako »bible vnitřní hygieny« by neměla chybět v knihovně nikoho, komu záleží na vlastním zdraví a délce života.

Josef Jonáš pravidelně publikuje na stránkách měsíčníku REGENERACE, časopisu pro zdravý životní styl, který integruje poznatky tzv. západní a alternativní medicíny.